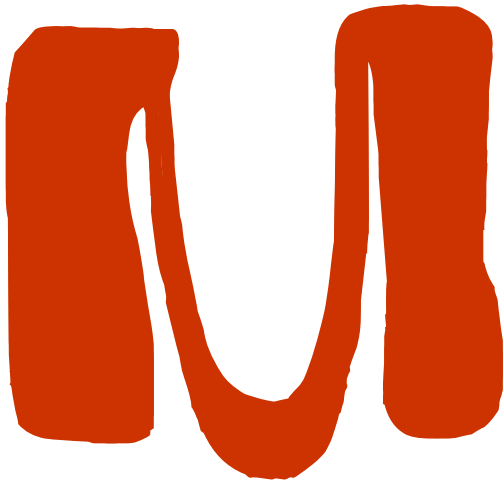

The Psalms

Uncial Script
(the hand of
Konstantinos presbyteros, A.D. 995)

edited by
Ross G. Arthur

In parentheses Publications
Greek Series
Cambridge, Ontario 2002

ΩΙΚΑΡΙΟΣ ΑΝΗΡ ὃς οὐκ ἐπορεύ-
 θη ἐν βουλήνι ἀσεβῶν καὶ
 ἐν ὁδῶν ἀμαρτωλῶν οὐκ
 ἔστη καὶ ἐπὶ καθέδραν λοι-
 πῶν οὐκ ἐκάθισεν + ἀλλ
 ἦ ἐν τῷ νόμῳ κυρίου τὸ
 θέλημα αὐτοῦ καὶ ἐν τῷ
 νόμῳ αὐτοῦ μελετήσει ἡμέρας καὶ νυκτός +
 καὶ ἔσται ὡς τὸ ξύλον τὸ πεφυτευμένον παρὰ
 τὰς διεσόδους τῶν ὑδάτων ὃ τὸν καρπὸν
 αὐτοῦ δώσει ἐν καιρῷ αὐτοῦ καὶ τὸ φύλλον
 αὐτοῦ οὐκ ἀπορρηθήσεται καὶ πάντα ὅσα ἂν
 ποιῆ κατεψορωθήσεται + οὐχ οὕτως οἱ
 ἀσεβεῖς οὐχ οὕτως ἀλλ ἦ ὡς ὁ κηρὸς ὃν ἐκρίπτει
 ὁ ἄνεμος ἀπὸ προσώπου τῆς γῆς + διὰ τοῦτο
 οὐκ ἀναστήσονται ἀσεβεῖς ἐν κρίσει οὐδὲ
 ἀμαρτωλοὶ ἐν βουλήνι δικαίων + ὅτι γινώσκει
 κύριος ὁδὸν δικαίων καὶ ὁδὸς ἀσεβῶν ἀπολείται

ΚΑΙ ΤΙ ΕΦΡΥΑΖΑΝ ἔθνη καὶ λαοὶ ἐπει
 ἔθηκαν κενά + παρέστησαν οἱ βασιλεῖς
 τῆς γῆς καὶ οἱ ἄρχοντες συνήχθησαν
 ἐπὶ τὸ αὐτὸ κατὰ τοῦ κυρίου καὶ
 κατὰ τοῦ χριστοῦ αὐτοῦ διάψαλμα
 + διαρρήζωμεν τοὺς δεσμοὺς αὐτῶν
 καὶ ἀπορρίψωμεν ἀφ' ἡμῶν τὸν ζυγὸν
 αὐτῶν + ὁ κατοικῶν ἐν οὐρανοῖς ἐκγελάσεται
 αὐτούς καὶ ὁ κύριος ἐκλυκτεριεῖ αὐτούς +
 τότε λαλήσει πρὸς αὐτούς ἐν ὀργῇ αὐτοῦ καὶ ἐν
 τῷ θυμῷ αὐτοῦ ταραξεί αὐτούς + ἐγὼ δὲ
 κατεστάθην βασιλεὺς ὑπ' αὐτοῦ ἐπὶ σιών ὄρος τὸ
 ἅγιον αὐτοῦ + διαγγέλλων τὸ πρόσταγμα
 κυρίου κύριος εἶπεν πρὸς με υἱός μου εἴ σύ ἐγὼ
 σήμερον γενένηκά σε + αἴτησαι παρ' ἐμοῦ καὶ
 δώσω σοι ἔθνη τὴν κληρονομίαν σου καὶ τὴν
 κατάσχεσίν σου τὰ πέρατα τῆς γῆς + ποιῶ
 ἀνεῖς αὐτούς ἐν ῥάβδῳ σιδηρᾷ ὡς σκεῦος κερ

Λιπέως συντρίψεις αὐτοῦς + καὶ ἡνὴν βασιλεῖς
σύνητε παιδεύθητε πάντες οἱ κρίνοντες τὴν
γῆν + δουλεύσατε τῷ κυρίῳ ἐν φόβῳ καὶ
ἀγαλλιᾶσθε αὐτῷ ἐν τρόπῳ + δράσασθε
παιδείας μήποτε ὀργισθῆι κύριος καὶ ἀπολείσθε
ἐξ ὁδοῦ δικαίας ὅταν ἐκκαυθῆι ἐν τάχει ὁ
θυμὸς αὐτοῦ μακάριοι πάντες οἱ πεποιθότες ἐπὶ
αὐτῷ

ΑΛΛΗΛΟΙΣ ΤΩΙ ΔΑΥΙΔ ὅποτε
 ἀπεδίδρασκεν ἀπὸ προσώπου
 ἀβессαλωμ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ
 + κύριε τί ἐπληθύνησαν οἱ
 θλίβοντές με πολλοὶ ἐπανίς-
 τανται ἐπ' ἐμέ + πολλοὶ λέγ-
 ούσιν τῆι ψυχῆι μου οὐκ ἔστ-
 ιν σωτηρία αὐτῶι ἐν τῶι θε-
 ῶι αὐτοῦ διάψαλμα + εὐ δέ
 κύριε ἀντιλήμπτωρ μου εἶ

δόξα μου καὶ ὑψῶν τὴν κεφαλὴν μου +
 φωνῆι μου πρὸς κύριον ἐκέκραξα καὶ ἐπήκουσέν
 μου ἐξ ὄρουσ ἀγίου αὐτοῦ διάψαλμα + ἐγὼ
 ἐκοιμήθην καὶ ὑπνῶσα ἐξηγέρθην ὅτι κύριος
 ἀντιλήμψεταιί μου + οὐ φοβηθήσομαι ἀπὸ
 μυριάδων λαοῦ τῶν κύκλωι συνεπιτιθειμένων
 μοι + ἀνάστα κύριε σῶσόν με ὁ θεός μου ὅτι
 εὐ ἐπάταξας πάντας τοὺς ἐχθραίνοντάς μοι
 ματαίως ὁδόντας ἀμαρτωλῶν συνέτριψας +

ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ Ἡ ΣΩΤΗΡΙΑ ΚΑΙ ἘΠὶ Τὸν Λαόν σου Ἡ
Εὐλογία σου

ΕΙΣ Τὸ Τέλος ἐν ψαλλοῖς ὠδὴ τῷ
 Δαυὶδ + ἐν τῷ ἐπικαλεῖσθαι με
 εἰσέκουσέν μοι ὁ θεὸς τῆς δικαιοσύνης
 μου ἐν θλίψει ἐπλάτυνάς μοι οἰκτί
 ρησόν με καὶ εἰσέκουσον τῆς προσευχῆς
 μου + υἱὸὶ ἀνθρώπων ἕως πότε
 βαρυκάρδιοι ἴνα τί ἀγαπᾶτε ματαιότητα καὶ
 ζητεῖτε ψεῦδος διάψασμα + καὶ γινώτε ὅτι
 ἐθαυμάστωσεν κύριος τὸν ὄσιον αὐτοῦ κύριος
 εἰσακούσεταιί μου ἐν τῷ κεικραγένοι με πρὸς
 αὐτόν + ὀργίζεσθε καὶ μὴ ἀμαρτάνετε λέγετε
 ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν καὶ ἐπὶ ταῖς κοίταις
 ὑμῶν κατανύγητε διάψασμα + θύσατε θυσι
 ἴαν δικαιοσύνης καὶ ἐλπίζατε ἐπὶ κύριον +
 πολλοὶ λέγουσιν τίς δείξει ἡμῖν τὰ ἀγαθὰ
 ἐσημειώνθη ἐφ ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου
 κύριε + ἔδωκας εὐφροσύνην εἰς τὴν καρδίαν
 μου ἀπὸ καιροῦ σίτου καὶ οἴνου καὶ ἐλαίου

ΑΥΤΩΝ ΕΠΛΗΘΥΝΘΗΣΑΝ ✝ ΕΝ ΕΙΡΗΝΗ ΕΠΙ Τὸ
ΑΥΤὸ ΚΟΙΜΗΣΑΙ ΚΑΙ ὕπνωσεν ὅτι σύ κύριε
ΚΑΤὰ ΠΙΣΤΙΝ ΕΠ' ΕΛΠΙΔΙ ΚΑΤΩΚΙΣΑΣ ΜΕ

Εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ τῆς κληρονομοῦσης
 ψαλμοῦ τῷ Δαυὶδ + τὰ ῥήματά
 μου ἐνώτισαι Κύριε εἶνεσ τῆς κραυγῆς
 μου + πρόσχεσ τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς
 μου ὁ βασιλεὺς μου καὶ ὁ θεός μου ὅτι
 πρὸς σὲ προσεύξομαι Κύριε + τὸ πρῶν
 εἰσακούσῃ τῆς φωνῆς μου τὸ πρῶν
 παραστήσομαί σοι καὶ ἐπόψομαι + ὅτι οὐχὶ θεός
 θέλων ἀνομίαν σὺ εἶ οὐδὲ παροικῆσει σοι πονηρ
 εὐδόκῃς + οὐ διαμενοῦσιν παράνομοι κατέ
 ναντι τῶν ὀφθαλμῶν σου ἐπίσης πάντας
 τοὺς ἐργαζομένους τὴν ἀνομίαν + ἀπολεῖς
 πάντας τοὺς λαλοῦντας τὸ ψεῦδος ἄνδρα
 αἱμάτων καὶ δόλιον βδελύσεται Κύριος +
 ἐγὼ δὲ ἐν τῷ πλήθει τοῦ ἐλέους σου εἰσελεύ
 σομαι εἰς τὸν οἶκόν σου προσκυνήσω πρὸς θάλασσαν
 ἅγιόν σου ἐν φόβῳ σου + Κύριε ὁδήγησόν με ἐν
 τῇ δικαιοσύνῃ σου ἕνεκα τῶν ἐχθρῶν μου

ΚΑΤΕΨΘΥΝΟΝ ΕΝΩΠΙΟΝ ΜΟΥ ΤΗΝ ΟΔΟΝ ΣΟΥ + ὅτι
οὐκ ἔστιν ἐν τῷ στόματι αὐτῶν ἀλήθεια ἢ
καρδία αὐτῶν ματαία τάφος ἀνεωγμένους ὁ
λάρυγξ αὐτῶν ταῖς γλώσσαις αὐτῶν ἐδολιοῦ
σαν + κρίνον αὐτοῦς ὁ θεός ἀποπεσάτωσαν ἀπὸ
τῶν διαβολίων αὐτῶν κατὰ τὸ πλεῖθος τῶν
ἀσεβειῶν αὐτῶν ἔζωσον αὐτοῦς ὅτι παρεπί
κρανᾶν σε κύριε + καὶ εὐφρανθήτωσαν
πάντες οἱ ἐλπίζοντες ἐπὶ σέ εἰς αἰῶνα ἀγαλλιά
σονται καὶ κατασκηνώσεις ἐν αὐτοῖς καὶ καυχῆ
σονται ἐν σοὶ πάντες οἱ ἀγαπῶντες τὸ ὄνομα
σου + ὅτι σὺ εὐλογῆσεις δίκαιον κύριε ὡς ὅπλα
εὐδοκίας ἐστεφάνωσας ἡμᾶς

ΕΙΣ Τὸ τέλος ἐν ὕμνοις ὑπὲρ τῆς ὀργῆς
 ψαλμὸς τῷ Δαυὶδ + Κύριε μὴ τῷ
 θυμῷ σου ἐλέγξῃς με μὴδὲ τῇ
 ὀργῇ σου παιδεύῃς με + ἐλέησόν με
 Κύριε ὅτι ἀσθενὴς εἰμι ἰάσαί με Κύριε
 ὅτι ἐταράχθη τὰ ὀστά μου + καὶ ἡ
 ψυχὴ μου ἐταράχθη σφόδρα καὶ εὗ
 Κύριε ἕως πότε + ἐπίστρεψον Κύριε ῥῦσαι τὴν
 ψυχὴν μου σῶσόν με ἔνεκεν τοῦ ἐλέους σου +
 ὅτι οὐκ ἔστιν ἐν τῷ θανάτῳ ὁ κηνησιονεύων
 σου ἐν δὲ τῷ ἅδῃ τίς ἐξομολογήσεται σοι +
 ἐκοπίασα ἐν τῷ στεναγμῷ μου λόγῳ καθ'
 ἑκάστην νύκτα τὴν κλίνην μου ἐν δάκρυσίν
 μου τὴν στρωμνὴν μου βρέζω + ἐταράχθη
 ἀπὸ θυμοῦ ὁ ὀφθαλμὸς μου ἐπαιδιώθη ἐν
 πᾶσιν τοῖς ἐχθροῖς μου + ἀπόστητε ἀπ' ἐμοῦ
 πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν ὅτι εἰσὶ
 κούρεν Κύριος τῆς φωνῆς τοῦ κλαυθμοῦ μου

+ ΕΙΣΗΚΟΥΣΕΝ ΚΥΡΙΟΣ ΤΗΣ ΔΕΗΣΕΩΣ ΜΟΥ ΚΥΡΙΟΣ
ΤΗΝ ΠΡΟΣΕΥΧΗΝ ΜΟΥ ΠΡΟΕΔΕΞΑΤΟ + ΔΙΣΧΥΝ
ΘΕΪΝΑΝ ΚΑΙ ΤΑΡΑΧΘΕΪΝΑΝ ΣΦΟΔΡΑ ΠΑΝΤΕΣ ΟΙ
ΕΧΘΡΟΙ ΜΟΥ ΑΠΟΣΤΡΑΦΕΪΝΑΝ ΚΑΙ ΚΑΤΑΙΣΧΥΝΘΕΪ
ΝΑΝ ΣΦΟΔΡΑ ΔΙΑ ΤΑΧΟΥΣ

ΑΛΛΙΔΕ ΤῶΙ ΔΑΥΙΔ ὃΝ ἔΙΚΕΝ ΤῶΙ
 ΚΥΡΪΩΙ ὙΠΕΡ ΤῶΝ ΛΟΓῶΝ ΧΟΥΣΙ
 ΥΪΟῦ ΚΕΜΕΝΙ + ΚΥΡΪΕ Ὁ Θεός
 ΜΟΥ ΕΠΙ ΣΟΙ ἤΛΠΙΣΑ Σῶσον με ἐκ
 Πάντων τῶν διωκόντων με
 καὶ ῥῦσαι με + μήποτε
 ἄρπασῃ ὡς λέων τὴν ψυχὴν
 μου μὴ ὄντος λυτρουμένου
 μηδὲ σώζοντος + ΚΥΡΪΕ Ὁ Θεός

μου εἰ ἐποίησα τοῦτο εἰ ἔστιν ἀδικία ἐν χερσίν
 μου + εἰ ἀνταπέδωκα τοῖς ἀνταποδιδούσιν
 μοι κακὰ ἀποπέσοιν ἄρα ἀπὸ τῶν ἐχθρῶν μου
 κενός + καταδιώξει ἄρα ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν
 μου καὶ καταλάβοι καὶ καταπατήσει εἰς γῆν
 τὴν ζωὴν μου καὶ τὴν δόξαν μου εἰς χοῦν
 κατασκηνώσει διάψαλμα + ἀνάστηθι κύριε
 ἐν ὀργῇ σου ὑψώσῃτι ἐν τοῖς πέρασιν τῶν
 ἐχθρῶν μου ἐξεγέρσῃτι κύριε Ὁ Θεός μου ἐν
 προσταγμάτι ᾧ ἐνετείλω + καὶ συνα γωγῆ

ΛΑΩΝ ΚΥΚΛΩΣΕΙ ΣΕ ΚΑΙ ὙΠΕΡ ΤΑΥΤΗΣ ΕΙΣ ὕψος
ἐπίστρεψον + κύριος κρινεῖ λαούς κρινόν με
κύριε κατὰ τὴν δικαιοσύνην μου καὶ κατὰ
τὴν ἀκακίαν μου ἐπὶ ἐμοί + συντελεσθήτω
δὴ πονηρία ἀμαρτωλῶν καὶ κατεψυγνεῖς
δίκαιον ἐτάζων καρδίας καὶ νεφροῦς ὁ θεός +
δικαία ἡ βοήθειά μου παρὰ τοῦ θεοῦ τοῦ
σώζοντος τοὺς εὐθεῖς τῆι καρδίᾳ + ὁ θεός
κριτὴς δίκαιος καὶ ἰσχυρὸς καὶ μακρόθυμος μὴ
ὀργὴν ἐπάγων καθ' ἑκάστην ἡμέραν + ἔὰν
μὴ ἐπιστραφῆτε τὴν ρομφαίαν αὐτοῦ στιβ
ώσει τὸ τόξον αὐτοῦ ἐνέτεινεν καὶ ἠτοίμασεν
αὐτὸ + καὶ ἐν αὐτῷ ἠτοίμασεν σκεύη
θανάτου τὰ βέλη αὐτοῦ τοῖς καιομένοις
ἐξεργάσατο + ἰδοὺ ᾠδίνησεν ἀδικίαν συνέλαβ
εν πόνον καὶ ἔτεκεν ἀνομίαν + λάκκον ὄρυξ
εν καὶ ἀνέσκαψεν αὐτὸν καὶ ἐπιπεσεῖται εἰς
βόθρον ὃν εἰργάσατο + ἐπιστρέψει ὁ πόνος
αὐτοῦ εἰς κεφαλὴν αὐτοῦ καὶ ἐπὶ κορυφὴν
αὐτοῦ ἡ ἀδικία αὐτοῦ καταβήσεται + ἐξομ
ολογήσονται κυρίῳ κατὰ τὴν δικαιοσύνην

Αὐτοῦ καὶ ψαλῶ τῷ ὀνόματι κυρίου τοῦ
ὑψίστου

Εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ τῶν ληνῶν ψαλμὸς
 τῷ δαυὶδ + κύριε ὁ κύριος ἡμιῶν ὡς
 θαυμαστὸν τὸ ὄνομα σου ἐν πάσῃ τῇ
 γῆ ὅτι ἐπῆρθη ἡ μεγαλοπρέπεια σου
 ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν + ἐκ στόμα
 τος νηπίων καὶ θηλαζόντων κατηρ
 τίσω αἶνον ἕνεκα τῶν ἐχθρῶν σου τοῦ κατ
 αλῆσαι ἐχθρὸν καὶ ἐκδικητήν + ὅτι ὄψομαι
 τοὺς οὐρανοὺς ἔργα τῶν δακτύλων σου σελήν
 ην καὶ ἀστέρας ἃ σὺ ἐθεμελίωσας + τί ἐστίν
 ἄνθρωπος ὅτι μωμνήσκη αὐτοῦ ἢ υἱὸς ἀνθρώ
 που ὅτι ἐπισκέπτη αὐτόν + ἠλάττωσας
 αὐτὸν βραχύ τι παρ ἀγγέλους δόξῃ καὶ τιμῇ
 ἐστεφάνωσας αὐτόν + καὶ κατέστησας αὐτὸν
 ἐπὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου πάντα ὑπέταξας
 ὑποκάτω τῶν ποδῶν αὐτοῦ + πρόβατα καὶ
 βόας πάσας ἔτι δὲ καὶ τὰ κτήνη τοῦ πεδίου +

Τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ καὶ τοὺς ἰχθύας τῆς
θαλάσσης τὰ διαπορευόμενα τρίβοις θαλασσῶν
✦ κύριε ὁ κύριος ἡμῶν ὡς θαυμαστὸν τὸ
ὄνομά σου ἐν πάσῃ τῇ γῆι

Εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ τῶν κρυφίων τοῦ
 υἱοῦ ψαλμὸς τῷ Δαυὶδ + ἐξομολο
 γήσομαι σοὶ Κύριε ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου
 διηγῆσομαι πάντα τὰ θαυμάσιά σου
 + εὐφρανθήσομαι καὶ ἀγαλλιάσομαι
 ἐν σοὶ ψαλῶ τῷ ὀνόματί σου ὕψιστε
 + ἐν τῷ ἀποστραφῆναι τὸν ἐχθρὸν
 μου εἰς τὰ ὀπίσω ἀσθενήσουσιν καὶ ἀπολοῦνται
 ἀπὸ προσώπου σου + ὅτι ἐποίησας τὴν κρίσιν
 μου καὶ τὴν δίκην μου ἐκάθισας ἐπὶ θρόνου ὁ
 κρίνων δικαιοσύνην + ἐπέτιμισας ἔθνησιν καὶ
 ἀπώλετο ὁ ἀσεβὴς τὸ ὄνομα αὐτῶν ἐξήλειψας
 εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος +
 τοῦ ἐχθροῦ ἐζέλιπον αἱ ρομφαῖαι εἰς τέλος καὶ
 πόλεις καθεῖλες ἀπώλετο τὸ κρημνίστην αὐ
 τῶν μετ' ἤχου + καὶ ὁ Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα
 μένει ἠτοιμάσεν ἐν κρίσει τὸν θρόνον αὐτοῦ +
 καὶ αὐτὸς κρινεῖ τὴν οἰκουμένην ἐν δικαί

οὐκ ἔστι κρινεῖ λαοὺς ἐν εὐθύτητι + καὶ ἐγένετο κύριος καταφυγὴ τῷ πένητι βοηθὸς ἐν εὐκαιρίαις ἐν θλίψει + καὶ ἐλπικάτωσαν ἐπὶ σὲ οἱ γινώσκοντες τὸ ὄνομά σου ὅτι οὐκ ἐγκατέλιπες τοὺς ἐκζητοῦντάς σε κύριε + ψάλλατε τῷ κυρίῳ τῷ κατοικοῦντι ἐν σιών ἀναγγείλατε ἐν τοῖς ἔθνεσιν τὰ ἐπιτηδεύματα αὐτοῦ + ὅτι ἐκζητῶν τὰ αἵματα αὐτῶν ἐκινήσθη οὐκ ἐπελάθετο τῆς κραυγῆς τῶν πενήτων + ἐλέησόν με κύριε ἰδὲ τὴν ταπείνωσίν μου ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου ὁ ὑψῶν με ἐκ τῶν πυλῶν τοῦ θανάτου + ὅπως ἂν ἐξαγγείλω πάσαις τὰς αἰνέσεις σου ἐν ταῖς πύλαις τῆς θυγατρὸς σιών ἀγαλλιᾶσθαι ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ σου + ἐνεπάγησαν ἔθνη ἐν διαφθορᾷ ἢ ἐποίησαν ἐν παγίδι τῷ αὐτῷ ἢ ἐκρύψαν συνελήμφθη ὁ πούς αὐτῶν + γινώσκεται κύριος κρίματα ποιῶν ἐν τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν αὐτοῦ συνελήμφθη ὁ ἁμαρτωλὸς ὡδὴ διαψάλματος + ἀποστραφῆτωσαν οἱ ἁμαρτωλοὶ εἰς τὸν αἶδην πάντα τὰ ἔθνη τὰ ἐπιλανθάνόμενα τοῦ θεοῦ + ὅτι οὐκ

ΕΙΣ ΤΕΛΟΣ ΕΠΙΛΗΣΘΗΣΕΤΑΙ Ο ΠΤΩΧΟΣ Η ΥΠΟΜΟΝΗ
ΤΩΝ ΠΕΝΗΤΩΝ ΟΥΚ ΑΠΟΛΕΪΤΑΙ ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΙΩΝΑ +
ΑΝΑΣΤΗΣΙ ΚΥΡΙΕ ΜΗ ΚΡΑΤΑΙΟΥΣΘΩ ΑΝΘΡΩΠΟΣ
ΚΡΙΘΗΤΩΣΑΝ ΕΘΝΗ ΕΝΩΠΙΟΝ ΣΟΥ + ΚΑΤΑΣΤΗΣΟΝ
ΚΥΡΙΕ ΝΟΜΟΘΕΤΗΝ ΕΠ ΑΥΤΟΥΣ ΓΝΩΤΩΣΑΝ ΕΘΝΗ
ΟΤΙ ΑΝΘΡΩΠΟΙ ΕΙΣΙΝ ΔΙΑΨΑΛΜΑ + ΊΝΑ ΤΙ ΚΥΡΙΕ
ΑΦΕΣΤΗΚΑΣ ΜΑΚΡΟΘΕΝ ΥΠΕΡΟΡΑΙΣ ΕΝ ΕΥΚΑΙΡΙΑΙΣ ΕΝ
ΦΛΪΨΕΙ + ΕΝ ΤΩΙ ΥΠΕΡΗΦΑΝΕΥΕΣΘΑΙ ΤΟΝ ΑΣΕΒΗ
ΕΜΠΥΡΙΖΕΤΑΙ Ο ΠΤΩΧΟΣ ΣΥΛΛΑΜΒΑΝΟΝΤΑΙ ΕΝ ΔΙΑ
ΒΟΥΛΙΟΙΣ ΟΙΣ ΔΙΑΛΟΓΙΖΟΝΤΑΙ + ΟΤΙ ΕΠΑΙΝΕΪΤΑΙ Ο
ΑΜΑΡΤΩΛΟΣ ΕΝ ΤΑΙΣ ΕΠΙΘΥΜΙΑΙΣ ΤΗΣ ΨΥΧΗΣ ΑΥ
ΤΟΥ ΚΑΙ Ο ΔΙΚΩΝ ΕΝΕΥΛΟΓΕΪΤΑΙ + ΠΑΡΩΖΥΝΕΝ
ΤΟΝ ΚΥΡΙΟΝ Ο ΑΜΑΡΤΩΛΟΣ ΚΑΤΑ ΤΟ ΠΛΗΘΟΣ ΤΗΣ
ΟΡΓΗΣ ΑΥΤΟΥ ΟΥΚ ΕΚΖΗΤΗΣΕΙ ΟΥΚ ΕΣΤΙΝ Ο ΘΕΟΣ
ΕΝΩΠΙΟΝ ΑΥΤΟΥ + ΒΕΒΗΛΟΥΝΤΑΙ ΑΙ ΟΔΟΙ ΑΥΤΟΥ
ΕΝ ΠΑΝΤΙ ΚΑΙΡΩΙ ΑΝΤΑΝΑΙΡΕΪΤΑΙ ΤΑ ΚΡΙΜΑΤΑ
ΣΟΥ ΑΠΟ ΠΡΟΣΩΠΟΥ ΑΥΤΟΥ ΠΑΝΤΩΝ ΤΩΝ ΕΧΘΡΩΝ
ΑΥΤΟΥ ΚΑΤΑΚΥΡΙΕΥΣΕΙ + ΕΪΠΕΝ ΓΑΡ ΕΝ ΚΑΡΔΙΑΙ
ΑΥΤΟΥ ΟΥ ΜΗ ΣΑΛΕΥΘΩ ΑΠΟ ΓΕΝΕΑΣ ΕΙΣ ΓΕΝΕΑΝ
ΑΝΕΥ ΚΑΚΟΥ + ΟΥ ΑΡΑΣ ΤΟ ΣΤΟΜΑ ΑΥΤΟΥ ΓΕΜΕΙ
ΚΑΙ ΠΙΚΡΙΑΣ ΚΑΙ ΔΟΛΟΥ ΥΠΟ ΤΗΝ ΓΛΩΣΣΑΝ ΑΥΤΟΥ

κόπος καὶ πόνος + ἐγκάθεται ἐνέδραι μετὰ
πλουσίων ἐν ἀποκρύφοις ἀποκτεῖναι ἀσώιον οἱ
ὄφθαλμοὶ αὐτοῦ εἰς τὸν πένητα ἀποβλέπουσιν
+ ἐνεδρεύει ἐν ἀποκρύφῳ ὡς λέων ἐν τῇ
σιάνδρῳ αὐτοῦ ἐνεδρεύει τοῦ ἄρπάζει πτωχὸν
ἄρπάζει πτωχὸν ἐν τῷ ἐλκύσει αὐτόν + ἐν
τῇ παγίδι αὐτοῦ ταπεινώσει αὐτόν κύψει καὶ
πεσεῖται ἐν τῷ αὐτόν κατακυριεύσει τῶν
πενήτων + εἶπεν γὰρ ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ ἐπι
λέλησται ὁ θεὸς ἀπέστρεψεν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ
τοῦ μὴ βλέπειν εἰς τέλος + ἀνάστηθι κύριε ὁ
θεὸς ὑψωθήτω ἡ χεὶρ σου μὴ ἐπιλάβῃ τῶν
πενήτων + ἕνεκεν τίνος παρώξυνεν ὁ ἄσεβης
τὸν θεόν εἶπεν γὰρ ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ οὐκ
ἐκζητήσει + βλέπεις ὅτι σὺ πόνον καὶ θυμὸν
κατανοεῖς τοῦ παραδοῦναι αὐτοῦ εἰς χεῖράς σου
σοὶ οὖν ἐγκαταλείπεται ὁ πτωχὸς ὀρφανῶι σὺ
ἦσθα βοηθῶν + σύντριψον τὸν βραχίονα τοῦ
ἀμαρτωλοῦ καὶ πονηροῦ ζητηθήσεται ἡ
ἀμαρτία αὐτοῦ καὶ οὐ μὴ εὑρεθῇ δι' αὐτήν
+ βασιλεύσει κύριος εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν

ΛΙΩΝΑ ΤΟΥ ΛΙΩΝΟΣ ΑΠΟΛΕΪΘΕ ἔΘΝΗ ΕΚ ΤΗΣ ΓΗΣ
ΑΥΤΟΥ + ΤΗΝ ΕΠΙΘΥΜΙΑΝ ΤΩΝ ΠΕΝΗΤΩΝ
ΕΙΣΗΚΟΥΣΕΝ ΚΥΡΙΟΣ ΤΗΝ ΕΤΟΙΜΑΣΙΑΝ ΤΗΣ ΚΑΡΔΙΑΣ
ΑΥΤΩΝ ΠΡΟΣΕΣΧΕΝ Τὸ οὖς σου + ΚΡΙΝΑΙ ὀρφανῶι
καὶ ταπεινῶι ἵνα μὴ προσθῆι ἔτι τοῦ μεγαλῶ
χεῖν ἄνθρωπος ἐπὶ τῆς γῆς

Εἰς τὸ τέλος ψαλλοὺς τῷ Δαυὶδ ἐπὶ τῷ
 κυρίῳ πέποιθα πᾶς ἐρεῖτε τῇ ψυχῇ
 μου μεταναστεύου ἐπὶ τὰ ὄρη ὡς
 στρουθίον + ὅτι ἰδοὺ οἱ ἁμαρτωλοὶ
 ἐπέτειναν τόξον ἠτοίμασαν βέλη εἰς
 φάρετρα τοῦ κατατοξεύσαι ἐν σκοτο
 μίῃνι τοὺς εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ + ὅτι
 ἂ κατηρτίσω καθεῖλον ὁ δὲ δίκαιος τί ἐποίησεν
 + κύριος ἐν ναῶι ἁγίῳ αὐτοῦ κύριος ἐν οὐραν
 ῶι ὁ θρόνος αὐτοῦ οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ εἰς τὸν πέ
 νητα ἀποβλέπουσιν τὰ βλέφαρα αὐτοῦ ἐξετά
 ζει τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων + κύριος ἐξετά
 ζει τὸν δίκαιον καὶ τὸν ἄσεβῆ ὁ δὲ ἀγαπῶν
 ἀδικίαν μισεῖ τὴν ἐαυτοῦ ψυχὴν + ἐπιβρέζει
 ἐπὶ ἁμαρτωλοὺς παγίδας πῦρ καὶ θεῖον καὶ
 πνεῦμα καταγίδος ἡ μερὶς τοῦ ποτηρίου
 αὐτῶν + ὅτι δίκαιος κύριος καὶ δικαιοσύνας
 ἠγάπησεν εὐθύτητα εἶδεν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ

Εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ τῆς ὀργῆς ψαλμὸς τῷ
 ΔΑΥΙΔ + σωσον με κύριε ὅτι ἐκλέ
 λωπην ὅσιος ὅτι ὠλιγώθησαν αἱ ἀλή
 θειαὶ ἀπὸ τῶν γινῶν τῶν ἀνθρώπων
 + μᾶταια ἐλάλησεν ἕκαστος πρὸς τὸν
 πλησίον αὐτοῦ χεῖλη δόλια ἐν καρδίαι
 καὶ ἐν καρδίαι ἐλάλησαν + ἐξολοθρευ
 σαι κύριος πάντα τὰ χεῖλη τὰ δόλια καὶ γλώσ
 σαι μεγαλορήμονα + τοὺς εἰπόντας τὴν γλῶσ
 σαι ἠμῶν μεγαλυνοῦμεν τὰ χεῖλη ἠμῶν παρ
 ἠμῶν ἐστὶν τίς ἠμῶν κύριός ἐστιν + ἀπὸ τῆς
 ταλαπωρίας τῶν πτωχῶν καὶ ἀπὸ τοῦ στεν
 αγκλοῦ τῶν πενήτων ἡμῶν ἀναστήσομαι λέγει
 κύριος θήσομαι ἐν σωτηρίαι παρρησιάσομαι ἐν
 αὐτῷ + τὰ λόγια κυρίου λόγια ἀγνὰ ἀργύ
 ριον πεπυρωμένον δοκίμιον τῆι γῆι κεκαθαρ
 κωμένον ἐπταπλασίως + σύ κύριε φυλάξεις
 ἡμᾶς καὶ διατηρήσεις ἡμᾶς ἀπὸ τῆς γενεᾶς

ΤΑΥΤΗΣ ΚΑΙ ΕΙΣ Τὸν Αἰῶνα ✝ ΚΥΚΛΩΙ ΟΙ ΑΣΕΒΕΙΣ
ΠΕΡΙΠΑΤΟΥΣΙΝ ΚΑΤὰ Τὸ ὕψος σου ἐπολυώρησας
τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων

Εἰς τὸ τέλος ψαλμοῦ τῷ Δαυὶδ + ἕως
 πότε κύριε ἐπιλήσει μοῦ εἰς τέλος ἕως
 πότε ἀποστρέψει τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ
 ἐμοῦ + ἕως τίνος θήσομαι βοῦλὰς ἐν
 ψυχῇ μου ὀδύνας ἐν καρδίᾳ μου
 ἡμέρας ἕως πότε ὑψωθήσεται ὁ ἐχθρὸς
 μου ἐπὶ ἐμέ + ἐπίβλεψον εἰς ἀκούσῃν
 μου κύριε ὁ θεὸς μου φώτισον τοὺς ὀφθαλμοὺς
 μου μήποτε ὑπνώσω εἰς θάνατον + μήποτε
 εἶπῃ ὁ ἐχθρὸς μου ἰσχυρὰ πρὸς αὐτόν οἱ θλίβ
 οντές με ἀγαλλιῶσονται ἐὰν σαλευθῶ + ἐγὼ
 δὲ ἐπὶ τῷ ἐλέει σου ἤλπισα ἀγαλλιῶσεται ἡ καρ
 δία μου ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ σου ἄισω τῷ κυρίῳ
 τῷ ἐνεργηθέντί με καὶ ψαλῶ τῷ ὀνόματι
 κυρίου τοῦ ὑψίστου

ΕΙΣ Τὸ τέλος ψαλλοὺς τῷ Δαυὶδ εἶπεν
 ἄφρων ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ οὐκ ἔστιν
 θεὸς διέφθειραν καὶ ἐβδελύχθησαν ἐν
 ἐπιτηδεύμασιν οὐκ ἔστιν ποιῶν
 χρηστότητα οὐκ ἔστιν ἕως ἑνός +
 κύριος ἐκ τοῦ οὐρανοῦ διέκυσεν ἐπὶ
 τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων τοῦ ἰδεῖν
 εἰ ἔστιν συνίῳν ἢ ἐκζητῶν τὸν θεόν + πάντες
 ἐξέκλιναν ἄλμα ἠχρεώθησαν οὐκ ἔστιν ποιῶν
 χρηστότητα οὐκ ἔστιν ἕως ἑνός τάφος ἀνεωίγ
 μένος ὁ λάρυγξ αὐτῶν ταῖς γλώσσαις αὐτῶν
 ἐδολιοῦσαν ἰδὲ ἀσπίδων ὑπὸ τὰ χεῖλη αὐτῶν
 ὧν τὸ στόμα ἀρᾶς καὶ πικρίας γέμει ὄζει οἱ
 πόδες αὐτῶν ἐκχέει λίμνα σύντριμμα καὶ τάλ
 λιπυρία ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτῶν καὶ ὁδὸν εἰρήνης
 οὐκ ἔγνωσαν οὐκ ἔστιν φόβος θεοῦ ἀπέναντι
 τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν + οὐχὶ γνώσονται
 πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν οἱ κατεσθί

ΟΝΤΕΣ Τὸν λαὸν μου βρώσει ἄρτου τὸν κύριον
οὐκ ἐπικαλέσαντο + ἐκεῖ ἐδειλίσαν φόβῳ οὐ
οὐκ ἦν φόβος ὅτι ὁ θεὸς ἐν γενεᾷ δικαίαι +
βουλήν πτωχοῦ καθισχύνατε ὅτι κύριος ἐλπὶς
αὐτοῦ ἐστίν + τίς δώσει ἐκ σίων τὸ σωτήριον
τοῦ ἱσραηλ ἐν τῷ ἐπιστρέψαι κύριον τὴν ληξ
πιασίαν τοῦ λαοῦ αὐτοῦ ἀγαλλιᾶσθω ἰακώβ
καὶ εὐφρανθήτω ἱσραηλ

ΑΛΛΙΔΕ ΤΩΙ ΔΑΥΙΔ ΚΥΡΙΕ ΤΙΣ
 ΠΑΡΟΙΚΗΣΕΙ ΕΝ ΤΩΙ ΣΚΗΝΩΜΑΤΙ
 ΣΟΥ ΚΑΙ ΤΙΣ ΚΑΤΑΣΚΗΝΩΣΕΙ ΕΝ
 ΤΩΙ ὄρει ΤΩΙ ἁΓΙΩΙ ΣΟΥ + ΠΟΡ
 ΕΥΘΥΜΕΝΟΣ ἄΠΩΜΟΣ ΚΑΙ ἘΡΓΑΖΟ
 ΜΕΝΟΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΝ ΛΑΛΩΝ ἈΛΗ
 ΘΕΙΑΝ ΕΝ ΚΑΡΔΙΑΙ ΑΥΤΟΥ + ὅς
 ΟΥΚ ἔΔΩΚΕΝ ΕΝ ΓΛΩΣΣῃ ΑΥ
 ΤΟΥ ΟΥΔὲ ἔΠΟΙΗΣΕΝ ΤΩΙ ΠΛΗΣΙΟΝ

ΑΥΤΟΥ ΚΑΚὸΝ ΚΑΙ ὀνειδισμὸν ΟΥΚ ἔλαβεν ἐπὶ
 τοὺς ἔγγιστα ΑΥΤΟΥ + ἔξουθένωται ἐνώπιον
 ΑΥΤΟΥ ΠΟΝΗΡΕΥΘΥΜΕΝΟΣ ΤΟΥΣ Δὲ φοβουμένους
 ΚΥΡΙΟΝ ΔΟΣΑΖΕΙ ὁ ὀμνήσων ΤΩΙ ΠΛΗΣΙΟΝ ΑΥΤΟΥ
 ΚΑΙ ΟΥΚ ἄφειτῶν + τὸ ἄργύριον ΑΥΤΟΥ ΟΥΚ
 ἔδωκεν ἐπὶ τσίκῃ ΚΑΙ ΔΩΡΑ ἐπὶ ἁθώμοις ΟΥΚ
 ἔλαβεν ὁ ποιῶν ταῦτα ΟΥ ΣΑΛΕΥΘΗΣΕΤΑΙ εἰς τὸν
 Αἰῶνα

ΤΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΩΙ ΔΑΥΙΔ ΦΥΛΑΞΘΗ ΜΕ
 ΚΥΡΙΕ ὅΤΙ ἐπὶ σοὶ ἤλπικα εἶπα τῶι
 κυρίω κύριός μου εἶ σύ ὅτι τῶν
 ἀγαθῶν μου οὐ χρείαν ἔχεις + τοῖς
 ἀγίοις τοῖς ἐν τῇ γῆι αὐτοῦ ἐθαυμά
 λησεν πάντα τὰ θελήματα αὐτοῦ
 ἐν αὐτοῖς + ἐπληθύνθησαν αἱ ἀσθέν
 ειαὶ αὐτῶν μετὰ ταῦτα ἐτάχυναν οὐ μὴ συν
 λαγῶν τὰς συναγωγὰς αὐτῶν ἐξ αἰμάτων
 οὐδὲ μὴ μνησθῶ τῶν ὀνομάτων αὐτῶν διὰ
 χειλέων μου + κύριος ἡ μερίς τῆς κληρο
 νομίας μου καὶ τοῦ ποτηρίου μου σύ εἶ ὁ
 ἀποκαθιστῶν τὴν κληρονομίαν μου ἐμοί +
 σχοινία ἐπέπεσαν μοι ἐν τοῖς κρατίστοις καὶ γὰρ
 ἡ κληρονομία μου κρατίστη μοί ἐστιν +
 εὐλογῆσω τὸν κύριον τὸν συνेतίσαντά με ἔτι
 δὲ καὶ ἕως νυκτὸς ἐπαίδευσάν με οἱ νεφροί μου
 + προωρώμην τὸν κύριον ἐνώπιόν μου διὰ

ΠΑΝΤΟΣ ὅΤΙ ΕἰΣ ΔΕΖΙΩΝ ΜΟΥ ἔΣΤΙΝ ἵΝΑ ΜΗ
ΣΑΛΕΥΘῶ + ΔΙΑ ΤΟΥΤΟ ΗΨΦΡΑΝΘΗ Ἡ ΚΑΡΔΙΑ
ΜΟΥ ΚΑὶ ἩΓΑΛΛΙΑΣΑΤΟ Ἡ ΓΛῶΣΣά ΜΟΥ ἔΤΙ Δὲ ΚΑὶ
Ἡ ΣΑΡΞ ΜΟΥ ΚΑΤΑΣΚΗΝῶΣΕΙ ἐΠ ἑΛΠΙΔΙ + ὅΤΙ ΟὐΚ
ἘΓΚΑΤΑΛΕΪΨΕΙΣ ΤΗΝ ΨΥΧΗΝ ΜΟΥ εἰΣ ἌΙΔΗΝ ΟὐΔὲ
ΔΩΣΕΙΣ ΤὸΝ ὄσιόν σου ἰδεῖν ΔΙΑΦΘΟΡΑΝ + ἘΓΝῶ
ΡΙΚᾶς Μοι ὁδοὺς Ζωῆς ΠΛΗΡῶΣΕΙΣ με εὐφροσύνης
ΜΕΤὰ τοῦ προσώπου σου ΤΕΡΠΝΟΤΗΤΕΣ ἐν τῇ δε
ΖΙᾷ σου εἰς τέλος

Προσευχὴ τοῦ Δαυὶδ εἰσάκουσον
 κύριε τῆς δικαιοσύνης μου
 πρόσχεε τῆι δεήσει μου ἐνώ
 τιαι τῆς προσευχῆς μου οὐκ ἐν
 χείλεσιν δολίοις + ἐκ προσώπου
 σου τὸ κρίμα μου ἐξέλθοι οἱ
 ὀφθαλμοί μου ιδέτωσαν εὐθύτητας + ἐδοκίμη
 σας τὴν καρδίαν μου ἐπεσκεψώ νυκτός ἐπύρω
 σας με καὶ οὐχ εὑρέθη ἐν ἐμοὶ ἀδικία + ὅπως
 ἂν μὴ λαλήσῃ τὸ στόμα μου τὰ ἔργα τῶν
 ἀνθρώπων διὰ τοὺς λόγους τῶν χειλέων σου
 ἐγὼ ἐφύλαξα ὁδοὺς σκληράς + κατάρτισαι τὰ
 διαβήματά μου ἐν ταῖς τρίβοις σου ἵνα μὴ
 σαλευθῶσιν τὰ διαβήματά μου + ἐγὼ ἐκέ
 κρασα ὅτι ἐπήκουσάς μου ὁ θεός κλῖνον τὸ οὖς
 σου ἐμοὶ καὶ εἰσάκουσον τῶν ρημάτων μου +
 θαυμάστῳσον τὰ ἔλεή σου ὁ σῶζων τοὺς

ἐλπίζοντας ἐπὶ σὲ εἰς τῶν ἀνηστετηκότων τῆι
δεξιᾷ σου + φύλαξόν με ὡς κόραν ὀφθαλμοῦ
ἐν σκέπῃ τῶν πτερύγων σου σκεπάσεις με +
ἀπὸ προσώπου ἁσεβῶν τῶν ταλαιπωρησάντων
με οἱ ἐχθροί μου τὴν ψυχὴν μου περιέσχον +
τὸ στόμα αὐτῶν συνέκλεισαν τὸ στόμα αὐτῶν
ἐλάλησεν ὑπερηφανίαν + ἐκβάλλοντές με νυκτὶ
περικύκλωσάν με τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῶν ἔθεν
το ἐκκλίνειν ἐν τῆι γῆι + ὑπέλαβόν με ὡσεὶ
λέων ἔτοιμος εἰς θήραν καὶ ὡσεὶ κύων οἰκῶν
ἐν ἀποκρύφοις + ἀνάστηθι κύριε πρόφθασον
αὐτοὺς καὶ ὑποσκέλισον αὐτοὺς ῥῆσαι τὴν
ψυχὴν μου ἀπὸ ἁσεβοῦς ρουφάϊαν σου ἀπὸ
ἐχθρῶν τῆς χειρός σου + κύριε ἀπὸ ὀλίγων ἀπὸ
γῆς διαμέρισον αὐτοὺς ἐν τῆι ζωῆι αὐτῶν καὶ
τῶν κεκρυμμένων σου ἐπλήσθη ἡ γαστήρ
αὐτῶν ἐχορτάσθησαν γίνων καὶ ἀφῆκαν τὰ
κατάλοιπα τοῖς νηπίοις αὐτῶν + ἐγὼ δὲ ἐν
δικαιοσύνῃι ὀφθήσομαι τῷ προσώπῳ σου
χορτασθήσομαι ἐν τῷ ὀφθῆναι τὴν δόξαν σου

ΕΙΣ Τὸ τέλος τῷ παιδὶ κυρίου τῷ
 ΔΑΥΙΔ ἃ ἐλάλησεν τῷ κυρίῳ τοῦς
 λόγους τῆς ὠδῆς ταύτης ἐν ἡμέραι ἦν
 ἐρρύσατο αὐτὸν κύριος ἐκ χειρὸς πάν-
 των τῶν ἐχθρῶν αὐτοῦ καὶ ἐκ χειρὸς
 σαοῦλα + καὶ εἶπεν ἀγαπήσω σε κύριε ἡ
 ἰσχὺς μου + κύριος στερέωμά μου καὶ κατα-
 φυγή μου καὶ ῥύστης μου ὁ θεός μου βοηθός
 μου καὶ ἐλπὼ ἐπ αὐτόν ὑπερασπιστής μου καὶ
 κέρας σωτηρίας μου ἀντιλήμπτωρ μου +
 λινῶν ἐπικαλέσομαι κύριον καὶ ἐκ τῶν ἐχθρῶν
 μου σωθήσομαι + περιέσχον με ὠδῖνες θανά-
 του καὶ χεῖμαρροι ἀνομίας ἐξετάραζάν με +
 ὠδῖνες ἄιδου περιεκύκλωσάν με προέφθασάν με
 παγίδες θανάτου + καὶ ἐν τῷ θλίβεσθαί με
 ἐπικαλεσάμην τὸν κύριον καὶ πρὸς τὸν θεόν
 μου ἐκέκραξα ἤκουσεν ἐκ ναοῦ ἁγίου αὐτοῦ

ΦΩΝΗΣ ΜΟΥ ΚΑΙ Ἡ ΚΡΑΥΓὴ ΜΟΥ Ἐνώπιον αὐτοῦ
εἰσελεύσεται εἰς τὰ ὦτα αὐτοῦ + καὶ ἐσαλεύθη
καὶ ἔντρομος ἐγενήθη ἡ γῆ καὶ τὰ θεμέλια
τῶν ὀρέων ἐταράχθησαν καὶ ἐσαλεύθησαν ὅτι
ὤργισθη αὐτοῖς ὁ θεός + ἀνέβη καπνὸς ἐν ὄρ
γῆ αὐτοῦ καὶ πῦρ ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ κατε
φλόγισεν ἄνθρακες ἀνήφθησαν ἀπ αὐτοῦ +
καὶ ἔκλινεν οὐρανὸν καὶ κατέβη καὶ γνόφος
ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτοῦ + καὶ ἐπέβη ἐπὶ χερσὺν
βῆν καὶ ἐπετάσθη ἐπετάσθη ἐπὶ πτερύγων ἀνέ
μων + καὶ ἔθετο σκότος ἀποκρυφῆν αὐτοῦ
κύκλω αὐτοῦ ἡ σκηνὴ αὐτοῦ σκοτεινὸν ὕδωρ
ἐν νεφέλαις ἁέρων + ἀπὸ τῆς θηλαυγῆσεως
ἐνώπιον αὐτοῦ αἱ νεφέλαι διήλθον χάλαζα καὶ
ἄνθρακες πύρος + καὶ ἐβρόντησεν ἐξ οὐρανοῦ
κύριος καὶ ὁ ὕψιστος ἔδωκεν φωνὴν αὐτοῦ +
καὶ ἐξαπέστειλεν βέλη καὶ ἐσκόρπισεν αὐτοὺς
καὶ ἀστράπας ἐπλήθυνεν καὶ συνετάραξεν
αὐτούς + καὶ ὠφθησαν αἱ πηγαὶ τῶν
ὑδάτων καὶ ἀνεκαλύφθη τὰ θεμέλια τῆς
οἰκουμένης ἀπὸ ἐπιτιμῆσεώς σου κύριε ἀπὸ ἐλπί

ἐύσεως πνεύματος ὀργῆς σου + ἐξαπέστειλεν ἐξ
ὑψους καὶ ἔλαβέν με προσελάβετό με ἐξ
υδάτων πολλῶν + ῥύσεται με ἐξ ἐχθρῶν μου
δυνατῶν καὶ ἐκ τῶν μισούντων με ὅτι
ἐστερέωθησαν ὑπὲρ ἐμέ + προέφθασάν με ἐν
ἡμέραι κακώσεώς μου καὶ ἐγένετο κύριος ἀντι
στήριγμα μου + καὶ ἐζήγαγέν με εἰς
πλατυσιὸν ῥύσεται με ὅτι ἠθέλησέν με ῥύσεται
με ἐξ ἐχθρῶν μου δυνατῶν καὶ ἐκ τῶν μισού
ντων με + καὶ ἀνταποδώσει μοι κύριος κατὰ
τὴν δικαιοσύνην μου καὶ κατὰ τὴν καθα
ριότητα τῶν χειρῶν μου ἀνταποδώσει μοι +
ὅτι ἐφύλαξα τὰς ὁδοὺς κυρίου καὶ οὐκ ἠσέβησα
ἀπὸ τοῦ θεοῦ μου + ὅτι πάντα τὰ κρίματα
αὐτοῦ ἐνώπιόν μου καὶ τὰ δικαιώματα
αὐτοῦ οὐκ ἀπέστηκα ἀπ' ἐμοῦ + καὶ ἔσομαι
ἀπλωσιος μετ' αὐτοῦ καὶ φυλάξομαι ἀπὸ τῆς
ἀνομιίας μου + καὶ ἀνταποδώσει μοι κύριος
κατὰ τὴν δικαιοσύνην μου καὶ κατὰ τὴν
καθαριότητα τῶν χειρῶν μου ἐνώπιον τῶν
ὀφθαλμῶν αὐτοῦ + μετὰ ὀσίου ὀσιωθήσῃ καὶ

ΜΕΤΑ ἄνδρος ἁθώιου ἁθώιος ἔσῃ + καὶ μετὰ
ἐκλεκτοῦ ἐκλεκτὸς ἔσῃ καὶ μετὰ στρεβλοῦ
διαστρέψεις + ὅτι εὖ λαθὼν ταπεινὸν σώσεις καὶ
ὀφθαλμοῦς ὑπερηφάνων ταπεινώσεις + ὅτι εὖ
φωτιεῖς λύχνον μου κύριε ὁ θεός μου φωτιεῖς
τὸ σκοτὸς μου + ὅτι ἐν σοὶ ῥυεθήσομαι ἀπὸ
πειρατηρίου καὶ ἐν τῷ θεῷ μου ὑπερβήσομαι
τείχος + ὁ θεός μου ἄκωμος ἢ ὁδὸς αὐτοῦ τὰ
λόγια κυρίου πεπυρωμένα ὑπερασπιστὴς ἐστὶν
πάντων τῶν ἐλπίζόντων ἐπὶ αὐτόν + ὅτι τίς
θεὸς πλὴν τοῦ κυρίου καὶ τίς θεὸς πλὴν τοῦ
θεοῦ ἡμῶν + ὁ θεὸς ὁ περιζωνήσων με δύνα
μιν καὶ ἔθετο ἄκωμον τὴν ὁδὸν μου + ὁ
καταρτιζόμενος τοὺς πόδας μου ὡς ἐλάφου καὶ
ἐπὶ τὰ ὑψηλὰ ἰστών με + διδάσκων χεῖρας
μου εἰς πόλεμον καὶ ἔθου τόξον χαλκοῦν τοὺς
βραχίονάς μου + καὶ ἔδωκός μοι
ὑπερασπιστὴν σωτηρίας μου καὶ ἡ δεξιὰ σου
ἀντελάβετό μου καὶ ἡ παιδεία σου ἀνώρθωσέν
με εἰς τέλος καὶ ἡ παιδεία σου αὐτὴ με διδάζει
+ ἐπλάτυνας τὰ διαβήματά μου ὑποκάτω

ΜΟΥ ΚΑΙ ΟΥΚ ΗΣΘΕΝΗΣΑΝ ΤΑ ΪΧΝΗ ΜΟΥ + ΚΑΤΑ
ΔΙΩΣΩ ΤΟΥΣ ΕΧΘΡΟΥΣ ΜΟΥ ΚΑΙ ΚΑΤΑΛΗΨΟΜΑΙ
ΑΥΤΟΥΣ ΚΑΙ ΟΥΚ ΑΠΟΣΤΡΑΦΗΣΟΜΑΙ ἔως ἂν ἐκλί-
πωσιν + ἐκθαλίψω αὐτούς ΚΑΙ ΟΥ ΜΗ ΔΥΝΩ-
ΝΤΑΙ ΣΤῆΝΑΙ ΠΕΡΟΨΝΤΑΙ ὑπὸ τοὺς πόδας μου +
ΚΑΙ ΠΕΡΙΕΖΩΣΑΣ ΜΕ ΔΥΝΑΜΙΝ Εἰς Πόλεμον ΣΥΝ
ΕΠΟΔΙΣ ΠΆΝΤΑΣ ΤΟΥΣ ἘΠΑΝΙΣΤΑΝΟΜΕΝΟΥΣ ἘΠ ἔπι
ὑποκάτω μου + ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΕΧΘΡΟΥΣ ΜΟΥ ἔδωκας
μοι Νῶτον ΚΑΙ ΤΟΥΣ Μισοῦντάς με ἔζωλέ-
θρευσας + ἐκέκραξαν ΚΑΙ ΟΥΚ ἦν ὁ σωζων
πρὸς ΚΥΡΙΟΝ ΚΑΙ ΟΥΚ εἰσῆκουσεν αὐτῶν + ΚΑΙ
λεπτυνῶ αὐτούς ὡς χοῦν ΚΑΤὰ πρόσωπον
ἀνέμου ὡς πηλὸν πλατειῶν λεανῶ αὐτούς +
ρύσει με ἔξ ἀντιλογιῶν λαοῦ ΚΑΤΑΣΤΗΣΕΙΣ ΜΕ
εἰς ΚΕΦΑΛῆΝ ἔθνων λαός ὃν ΟΥΚ ἔγνων
ἔδοῦλευσέν μοι + εἰς ἀκοὴν ὡτίου ὑπήκουσέν
μοι υἱοὶ ἀλλότριοι ἐψεύσαντό μοι + υἱοὶ ἀλλό-
τριοι ἐπαλαιώθησαν ΚΑΙ ἐχώλησαν ἀπὸ τῶν
τρίβων αὐτῶν + Ζῆι ΚΥΡΙΟΣ ΚΑΙ ΕΥΛΟΓΗΤΟΣ ὁ
θεός μου ΚΑΙ ὑψωθήτω ὁ θεός τῆς σωτηρίας
μου + ὁ θεός ὁ δίδους ἐκδικήσεις ἐμοὶ ΚΑΙ

ὑποτάξας λαοὺς ὑπὲρ ἐμεῖ + ὁ ῥύστης μου ἐξ
ἐχθρῶν μου ὀργίλων ἀπὸ τῶν ἐπανιστ
ανοσιένων ἐπὲρ ἐμεῖ ὑψώσεις με ἀπὸ ἀνδρῶν ἀδίκου
ῥύστη με + διὰ τοῦτο ἐξομολογήσομαι σοὶ ἐν
ἔθνεσιν κύριε καὶ τῷ ὀνόματί σου ψαλῶ +
μεγαλύνων τὰς σωτηρίας τοῦ βασιλέως αὐτοῦ
καὶ ποιῶν ἔλεος τῷ χριστῷ αὐτοῦ τῷ δαυὶδ
καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ ἕως αἰῶνος

Εἰς τὸ τέλος ψαλλοὺς τῷ Δαυΐδ + οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν θεοῦ ποιῆσαι ἐν δὲ χειρῶν αὐτοῦ ἀναγγέλλει τὸ στερέωμα + ἠμέρα τῇ ἡμέραι ἐρεῖγεται ῥήματα καὶ νὺξ νυκτὶ ἀναγγέλλει γινῶσιν + οὐκ εἰσὶν λαλιὰ οὐδὲ λόγοι ὧν οὐχὶ ἀκούονται αἱ φωναὶ αὐτῶν + εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φόβος αὐτῶν καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτῶν ἐν τῷ ἡλίῳ ἔθετο τὸ σκῆνωμα αὐτοῦ + καὶ αὐτὸς ὡς νυμφίος ἐκπορευόμενος ἐκ πατοῦ αὐτοῦ ἀγαλλιᾶται ὡς γίγας δραμεῖν ὁδὸν αὐτοῦ + ἀπ' ἄκρου τοῦ οὐρανοῦ ἡ ἐξοδος αὐτοῦ καὶ τὸ κατάντημα αὐτοῦ ἕως ἄκρου τοῦ οὐρανοῦ καὶ οὐκ ἔστιν ὃς ἀποκρυβῆσεται τὴν θερμὴν αὐτοῦ + ὁ νόμιος τοῦ κυρίου ἄλωμος ἐπιστρέφων ψυχὰς ἡ μαρτυρία κυρίου πιστὴ σοφίζουσα νήπια + τὰ δικαίω

ΜΑΤΑ ΚΥΡΙΟΥ ΕΥΘΕΙΑ ΕΥΦΡΑΙΝΟΝΤΑ ΚΑΡΔΙΑΝ Ἡ ἘΝ
ΤΟΛῆ ΚΥΡΙΟΥ ΤΗΛΑΥΓΗΣ ΦΩΤΙΖΟΥΣΑ ὈΦΘΑΛΜΟΥΣ
+ ὁ φόβος κυρίου ἀγνός διαμμένων εἰς αἰῶνα
αἰῶνος τὰ κρίματα κυρίου ἀληθινὰ δεδικαιω
μένα ἐπὶ τὸ αὐτό + ἐπιθυμητὰ ὑπὲρ χρυσίου
καὶ λίθου τίμιον πολὺν καὶ γλυκύτερα ὑπὲρ
μέλι καὶ κηρίον + καὶ γὰρ ὁ δοῦλος σου φυλά
σσει αὐτὰ ἐν τῷ φυλάσσειν αὐτὰ ἀνταπόδοσις
πολλή + παραπτώματα τίς σγηήσει ἐκ τῶν
κρυφίων μου καθάρισόν με + καὶ ἀπὸ ἁλλοτρ
ίων φεῖσαι τοῦ δούλου σου ἐὰν μὴ μου κατα
κυριεύσωσιν τότε ἄπιστος ἔσομαι καὶ καθαρ
θῆσομαι ἀπὸ ἁμαρτίας μεγάλης + καὶ ἔσονται
εἰς εὐδοκίαν τὰ λόγια τοῦ στόματός μου καὶ ἡ
μελέτη τῆς καρδίας μου ἐνώπιόν σου διὰ παν
τός κύριε βοηθέ μου καὶ λυτρωτά μου

Εἰς τὸ τέλος ψαλμοῦ τῷ Δαυΐδ +
 ἐπακούσαι σοῦ κύριος ἐν ἡμέραι θλίψεως
 ὑπερασπίσαι σοῦ τὸ ὄνομα τοῦ θεοῦ
 Ἰακώβ + ἐξαποστείλαι σοι βοήθειαν ἐξ
 ἁγίου καὶ ἐκ σιων ἀντιλάβοιτό σοῦ +
 μνησθεῖν πάσης φύσεως σοῦ καὶ τὸ
 ὀλοκαύτωμά σοῦ πανάτω διάψασμα + δώμη
 σοι κατὰ τὴν καρδίαν σοῦ καὶ πᾶσαν τὴν
 βουλήν σοῦ πληρῶσαι + ἀγαλλιασόμεθα ἐν
 τῷ σωτηρίῳ σοῦ καὶ ἐν ὀνόματι θεοῦ ἡμῶν
 μεγαλυνησόμεθα πληρῶσαι κύριος πάντα τὰ
 αἰτήματά σοῦ + ἡμῶν ἔγνω ὅτι ἔωσεν κύριος
 τὸν χριστὸν αὐτοῦ ἐπακούσεται αὐτοῦ ἐξ οὐρ
 ἀνοῦ ἁγίου αὐτοῦ ἐν δυναστείαις ἡ σωτηρία
 τῆς δεξιᾶς αὐτοῦ + οὗτοι ἐν ἄρμασιν καὶ οὗ
 τοι ἐν ἵπποις ἡμεῖς δὲ ἐν ὀνόματι κυρίου θεοῦ
 ἡμῶν μεγαλυνησόμεθα + αὐτοῖς συνεποδίς

ΘΗΣΑΝ ΚΑΙ ἘΠΕΣΑΝ ἩΜΕῖς Δὲ ἀνέστημεν καὶ ἀνω
βουήθημεν + κύριε σῶσον τὸν βασιλέα σου καὶ
ἐπάκουσον ἡμῶν ἐν ᾧ ἂν ἡμεῖς ἐπικαλεσ
ώμεθα σε

ΕΙΣ Τὸ τέλος ψαλμὸς τῷ Δαυὶδ + Κύριε
 ἐν τῇ δυνάμει σου εὐφρανθήσεται ὁ
 βασιλεὺς καὶ ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ σου
 ἀγαλλιάσεται σφόδρα + τὴν ἐπιθυμί-
 ᾱν τῆς ψυχῆς αὐτοῦ ἔδωκας αὐτῷ
 καὶ τὴν θέλησιν τῶν χειλέων αὐτοῦ
 οὐκ ἐστέρησας αὐτὸν διάψαλμα + ὅτι προέφηθα
 σοι αὐτὸν ἐν εὐλογίαις χρηστότητος ἔσθικας ἐπὶ
 τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ στέφανον ἐκ λίθου τιμίου
 + ζωὴν ἠιτήσατό σε καὶ ἔδωκας αὐτῷ μακ-
 ρότητα ἡμερῶν εἰς αἰῶνα αἰῶνος + μεγάλη ἡ
 δόξα αὐτοῦ ἐν τῷ σωτηρίῳ σου δόξαν καὶ
 μεγαλοπρέπειαν ἐπιθήσεις ἐπὶ αὐτόν + ὅτι δῶκε
 εἰς αὐτῷ εὐλογίαν εἰς αἰῶνα αἰῶνος εὐφρανεῖς
 αὐτόν ἐν χαρᾷ μετὰ τοῦ προσώπου σου + ὅτι
 ὁ βασιλεὺς ἐλπίζει ἐπὶ κύριον καὶ ἐν τῷ ἐλέει
 τοῦ ὑψίστου οὐ μὴ σαλευθῆι + εὐρεθεῖ ἡ χεὶρ

σου πᾶσιν τοῖς ἐχθροῖς σου ἡ δεξιὰ σου εὗροι
πάντας τοὺς μισοῦντάς σε + θήσεις αὐτοὺς ὡς
κλίβανον πυρὸς εἰς κληρὸν τοῦ προσώπου σου
κύριος ἐν ὀργῇ αὐτοῦ συνταράξει αὐτούς καὶ
καταφάγεται αὐτοὺς πῦρ + τὸν καρπὸν
αὐτῶν ἀπὸ γῆς ἀπολεῖς καὶ τὸ σπέρμα αὐτῶν
ἀπὸ γένων ἀνθρώπων + ὅτι ἔκλιναν εἰς ἐ
κακὰ διελογίσαντο βουλήν ἣν οὐ μὴ δύνηται
σταῆσαι + ὅτι θήσεις αὐτοὺς νῶτον ἐν τοῖς
περιλοίποις σου ἐτοιμάσεις τὸ πρόσωπον αὐτῶν
+ ὑψώσῃτι κύριε ἐν τῇ δυνάμει σου ἄρισται
καὶ ψαλοῦμαι τὰς δυναστείας σου

ΕΙΣ Τὸ τέλος ὑπὲρ τῆς ἀντιλήψεως τῆς
 ἐνώπιον ψαλμὸς τῷ Δαυὶδ + ὁ θεὸς ὁ
 θεὸς μου πρόσχες μοι ἵνα τί
 ἐγκατέλιπες με μακρὰν ἀπὸ τῆς
 σωτηρίας μου οἱ λόγοι τῶν παρα
 πτωμάτων μου + ὁ θεὸς μου
 κεικράζομαι ἡμέρας καὶ οὐκ εἰσακούσῃ καὶ
 νυκτὸς καὶ οὐκ εἰς ἄνοιαν ἐμοί + εὖ δὲ ἐν
 ἁγίοις κατοικεῖς ὁ ἔπαινος Ἰσραὴλ + ἐπὶ σοὶ
 ἤλπισαν οἱ πατέρες ἡμῶν ἤλπισαν καὶ ἐρρύσω
 αὐτοὺς + πρὸς σὲ ἐκέκραζαν καὶ ἐνώθησαν ἐπὶ
 σοὶ ἤλπισαν καὶ οὐ κατησχύνθησαν + ἐγὼ δὲ
 εἶμι σκώληξ καὶ οὐκ ἄνθρωπος ὄνειδος ἀνθρώ
 που καὶ ἐζουδένημα λαοῦ + πάντες οἱ θεωροῦ
 οῦντές με ἐξεμυκτήρισάν με ἐλάλησαν ἐν
 χείλεσιν ἐκίνησαν κεφαλὴν + ἤλπισεν ἐπὶ
 κύριον ῥυσάσθω αὐτὸν σωσάτω αὐτὸν ὅτι θέλει

ΑΥΤΟΝ + ὅτι εἶ ὁ ἐκπέλας με ἐκ γαστρὸς ἢ
ἐλπίς μου ἀπὸ μαστῶν τῆς μητρὸς μου + ἐπὶ
εἰς ἐπερρίφην ἐκ μήτρας ἐκ κοιλίας μητρὸς μου
θεὸς μου εἶ σύ + μὴ ἀποστῆς ἀπ' ἐμοῦ ὅτι
θαλίψις ἐγγύς ὅτι οὐκ ἔστιν ὁ βοηθῶν +
περικύκλωσάν με πόδες πολλοὶ ταῦροι πίονες
περιέσχον με + ἤνοιζαν ἐπ' ἐμὲ τὸ στόμα
αὐτῶν ὡς λέων ὁ ἀρπάζων καὶ ὠρυόμενος +
ὡσεὶ ὕδωρ ἐξεχύθη καὶ διεσκορπίσθη πάντα
τὰ ὀστά μου ἐγενήθη ἡ καρδία μου ὡσεὶ κηρὸς
τηκόμενος ἐν μέσῳ τῆς κοιλίας μου + ἐξηρά-
θη ὡς ὄστρακον ἡ ἰσχὺς μου καὶ ἡ γλώσσά μου
κεκόλληται τῷ λάρυγγί μου καὶ εἰς χοῦν
θανάτου κατήγαγές με + ὅτι ἐκύκλωσάν με
κύνες πολλοὶ συναγωγὴ πονηρευομένων περιέσχ-
ον με ὠρυξαν χεῖράς μου καὶ πόδας + ἐξηρί-
θυσεν πάντα τὰ ὀστά μου αὐτοὶ δὲ κατε-
νόησαν καὶ ἐπέδον με + διεμερίσαντο τὰ ἰμ-
ατία μου ἐαυτοῖς καὶ ἐπὶ τὸν ἰματισμὸν μου
ἔβαλον κλήρον + σύ δέ κύριε μὴ μακρύνῃς
τὴν βοήθειάν μου εἰς τὴν ἀντίληψίν μου

πρόσχεε + ῥῦσαι ἀπὸ ρουφαίας τὴν ψυχὴν μου
καὶ ἐκ χειρὸς κυνὸς τὴν μονογενῆ μου +
σῶσόν με ἐκ στόματος λέοντος καὶ ἀπὸ κεράτων
μονοκερῶτων τὴν ταπείνωσίν μου + διηγῆ
σομαι τὸ ὄνομά σου τοῖς ἀδελφοῖς μου ἐν μέσῳ
ἐκκλησίας ὑμνήσω σε + οἱ φοβούμενοι κύριον
αἰνέσατε αὐτὸν ἅπαν τὸ σπέρμα Ιακώβ δοξά
σατε αὐτὸν φοβηθήτωσαν αὐτὸν ἅπαν τὸ σπέρ
μα Ισραὴλ + ὅτι οὐκ ἐξουδένωσεν οὐδὲ προσώ
χθισεν τῇ δαίσει τοῦ πτωχοῦ οὐδὲ ἀπέστρεψεν
τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἀπ' ἐμοῦ καὶ ἐν τῷ κεικραγ
ῆναι με πρὸς αὐτὸν εἰσῆκουσέν μου + παρὰ σοῦ
ὁ ἔπαινός μου ἐν ἐκκλησίαι μεγάλῃ τὰς εὐχὰς
μου ἀποδώσω ἐνώπιον τῶν φοβουμένων αὐτὸν
+ φάγονται πένητες καὶ ἐπιπλησθήσονται καὶ
αἰνεύουσιν κύριον οἱ ἐκζητοῦντες αὐτὸν ζήσον
ται αἱ καρδίαι αὐτῶν εἰς λίθον λίθωνος +
πλησθήσονται καὶ ἐπιστραφήσονται πρὸς κύριον
πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς καὶ προσκυνήσουσιν
ἐνώπιόν σου πᾶσαι αἱ πατριαὶ τῶν ἐθνῶν +
ὅτι τοῦ κυρίου ἡ βασιλεία καὶ αὐτὸς δεσπόζει

Τῶν ἐθνῶν + ἔφαγον καὶ προσεκύνησαν πάν-
τες οἱ πόνες τῆς γῆς ἐνώπιον αὐτοῦ προπεσοῦν-
ται πάντες οἱ καταβαίνοντες εἰς τὴν γῆν καὶ
ἡ ψυχὴ μου αὐτῷ ζῆι + καὶ τὸ σπέρμα μου
δοιλεύσει αὐτῷ ἀναγγελήσεται τῷ κυρίῳ
γενεὰ ἡ ἐρχομένη + καὶ ἀναγγελοῦσιν τὴν
δικαιοσύνην αὐτοῦ λαῷ τῷ τεχθεσομένῳ
ὅτι ἐποίησεν ὁ κύριος

ΑΛΛΙΩΣ ΤΩΙ ΔΑΥΙΔ ΚΥΡΙΟΣ ΠΟΙΩ
 ΑΙΝΕΙ ΜΕ ΚΑΙ ΟΥΔΕΝ ΜΕ ΨΥΤΕΡ
 ΗΣΕΙ + ΕΙΣ ΤΟΠΟΝ ΧΛΩΗΣ ΕΚΕΙ ΜΕ
 ΚΑΤΕΣΚΗΝΩΣΕΝ ΕΠΙ ΎΔΑΤΟΣ ΑΝΑ
 ΠΑΨΕΩΣ ΕΞΕΘΡΕΨΕΝ ΜΕ + ΤΗΝ
 ΨΥΧΗΝ ΜΟΥ ΕΠΕΣΤΡΕΨΕΝ ΩΔΗΓ
 ΗΣΕΝ ΜΕ ΕΠΙ ΤΡΙΒΟΥΣ ΔΙΚΑΙΟ
 ΣΥΝΗΣ ἔνεκεν τοῦ ὀνόματος αὐ
 τοῦ + ἔὰν γὰρ καὶ πορευθῶ
 ἐν μέσσω σκιᾶς θανάτου οὐ
 φοβηθήσομαι κακὰ ὅτι σὺ μετ' ἐμοῦ εἶ ἡ ῥάβδος
 σου καὶ ἡ βακτηρία σου αὐταί με παρεκάλεσαν
 + ἠτοίμασας ἐνώπιόν μου τράπεζαν ἐξ ἐν
 ἀντίας τῶν θλιβόντων με ἐλίπανας ἐν ἐλαίῳ
 τὴν κεφαλὴν μου καὶ τὸ ποτήριόν σου μεθύ
 σκον ὡς κράτιστον + καὶ τὸ ἔλεός σου κατα
 διώζεται με πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς μου
 καὶ τὸ κατοικεῖν με ἐν οἴκῳ κυρίου εἰς μακρό
 τητα ἡμερῶν

ΑΛΛΗΛΟΣ ΤΩΙ ΔΑΥΙΔ ΤΗΣ ΜΙΑΣ
 ΣΑΒΒΑΤΩΝ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ Η ΓΗ
 ΚΑΙ ΤΟ ΠΛΗΡΩΜΑ ΑΥΤΗΣ Η ΟΙ
 ΚΟΥΜΕΝΗ ΚΑΙ ΠΑΝΤΕΣ ΟΙ ΚΑΤΟΙ
 ΚΟΥΝΤΕΣ ΕΝ ΑΥΤΗΙ + ΑΥΤΟΣ ΕΠΙ
 ΘΑΛΑΣΣΩΝ ΕΘΕΜΕΛΙΩΣΕΝ ΑΥΤΗΝ
 ΚΑΙ ΕΠΙ ΠΟΤΑΜΩΝ ΗΤΟΙΜΑΣΕΝ
 ΑΥΤΗΝ + ΤΙΣ ΑΝΑΒΗΣΕΤΑΙ ΕΙΣ
 ΤΟ ΟΡΟΣ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΚΑΙ ΤΙΣ
 ΣΤΗΣΕΤΑΙ ΕΝ ΤΟΠΩΙ ΑΓΙΩΙ

ΑΥΤΟΥ + ΑΘΩΙΟΣ ΧΕΡΣΙΝ ΚΑΙ ΚΑΘΑΡΟΣ ΤΗΙ ΚΑΡ
 ΔΙΑΙ ΟΣ ΟΥΚ ΕΛΑΒΕΝ ΕΠΙ ΜΑΤΑΙΩΙ ΤΗΝ ΨΥΧΗΝ
 ΑΥΤΟΥ ΚΑΙ ΟΥΚ ΩΜΟΙΩΣΕΝ ΕΠΙ ΔΟΛΩΙ ΤΩΙ ΠΛΗΣΙΟΝ
 ΑΥΤΟΥ + ΟΥΤΟΣ ΛΗΜΨΕΤΑΙ ΕΥΛΟΓΙΑΝ ΠΑΡΑ ΚΥ
 ΡΙΟΥ ΚΑΙ ΕΛΕΗΜΟΣΥΝΗΝ ΠΑΡΑ ΘΕΟΥ ΣΩΤΗΡΟΣ ΑΥΤΟΥ
 + ΑΥΤΗ Η ΓΕΝΕΑ ΖΗΤΟΥΝΤΩΝ ΑΥΤΟΝ ΖΗΤΟΥ
 ΝΤΩΝ ΤΟ ΠΡΟΣΩΠΟΝ ΤΟΥ ΘΕΟΥ ΙΑΚΩΒ ΔΙΑΨΑΛΜΑ
 + ΑΡΑΤΕ ΠΥΛΑΣ ΟΙ ΑΡΧΟΝΤΕΣ ΨΥΧΩΝ ΚΑΙ ΕΠΑΡ
 ΘΗΤΕ ΠΥΛΑΙ ΔΙΩΝΙΟΙ ΚΑΙ ΕΙΣΕΛΕΥΣΕΤΑΙ Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ

ΤΗΣ ΔΟΞΗΣ + ΤΙΣ ΕΣΤΙΝ ΟΥΤΟΣ Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ
ΔΟΞΗΣ ΚΥΡΙΟΣ ΚΡΑΤΑΙΟΣ ΚΑΙ ΔΥΝΑΤΟΣ ΚΥΡΙΟΣ
ΔΥΝΑΤΟΣ ΕΝ ΠΟΛΕΜΩ + ἄρατε πύλας οἱ ἄρχ
οντες ὑμῶν καὶ ἐπάρθητε πύλαι λιῶνιοι καὶ
εἰσελεύσεται ὁ βασιλεὺς τῆς δόξης + ΤΙΣ ΕΣΤΙΝ
ΟΥΤΟΣ Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΔΟΞΗΣ ΚΥΡΙΟΣ ΤΩΝ ΔΥΝ
άμεων αὐτός ἐστιν ὁ βασιλεὺς τῆς δόξης

ΑΛΛΗΔΕ ΤΩΙ ΔΑΥΙΔ ΠΡΟΣ ΣΕ ΚΥΡΙΕ
 ΗΡΑ ΤΗΝ ΨΥΧΗΝ ΜΟΥ Ο ΘΕΟΣ
 ΜΟΥ ΕΠΙ ΣΟΙ ΠΕΠΟΙΘΑ ΜΗ ΚΑΤΑΙ
 ΣΧΥΝΘΕΙΗΝ ΜΗΔΕ ΚΑΤΑΓΕΛΑΣΑ
 ΤΩΣΑΝ ΜΟΥ ΟΙ ΕΧΘΡΟΙ ΜΟΥ +
 ΚΑΙ ΓΑΡ ΠΑΝΤΕΣ ΟΙ ΥΠΟΜΕΝΟΝΤΕΣ
 ΣΕ ΟΥ ΜΗ ΚΑΤΑΙΣΧΥΝΘΩΣΙΝ ΛΙΣ
 ΧΥΝΘΗΤΩΣΑΝ ΠΑΝΤΕΣ ΟΙ ΑΝΟΜ
 ΟΥΝΤΕΣ ΔΙΑ ΚΕΝΗΣ + ΤΑΣ ΟΔΟΥΣ
 ΣΟΥ ΚΥΡΙΕ ΓΝΩΡΙΣΘΗ ΜΟΙ ΚΑΙ ΤΑΣ
 ΤΡΙΒΟΥΣ ΣΟΥ ΔΙΔΑΞΘΗ ΜΕ + ΟΔΗΓΗΣΘΗ ΜΕ ΕΠΙ
 ΤΗΝ ΑΛΗΘΕΙΑΝ ΣΟΥ ΚΑΙ ΔΙΔΑΞΘΗ ΜΕ ΟΤΙ ΕΥ ΕΙ Ο
 ΘΕΟΣ Ο ΣΩΤΗΡ ΜΟΥ ΚΑΙ ΣΕ ΥΠΕΜΕΙΝΑ ΟΛΗΝ ΤΗΝ
 ΗΜΕΡΑΝ + ΜΗΗΣΘΗΤΙ ΤΩΝ ΟΙΚΤΙΡΜΩΝ ΣΟΥ
 ΚΥΡΙΕ ΚΑΙ ΤΑ ΕΛΕΗ ΣΟΥ ΟΤΙ ΑΠΟ ΤΟΥ ΛΙΩΝΟΣ ΕΙΣΙΝ
 + ΑΜΑΡΤΙΑΣ ΝΕΩΤΗΤΟΣ ΜΟΥ ΚΑΙ ΑΓΝΟΙΑΣ ΜΟΥ
 ΜΗ ΜΗΗΣΘΗΣ ΚΑΤΑ ΤΟ ΕΛΕΟΣ ΣΟΥ ΜΗΗΣΘΗΤΙ ΜΟΥ
 ΕΥ ΉΝΕΚΑ ΤΗΣ ΧΡΗΣΤΟΤΗΤΟΣ ΣΟΥ ΚΥΡΙΕ + ΧΡΗΣΤΟΣ
 ΚΑΙ ΕΥΘΗΣ Ο ΚΥΡΙΟΣ ΔΙΑ ΤΟΥΤΟ ΝΟΜΟΘΕΤΗΣΕΙ ΑΜΙΑ

ΡΤΑΝΟΝΤΑΣ ΕΝ ΟΔΩΙ + ΟΔΗΓΗΣΕΙ ΠΡΑΕΙΣ ΕΝ ΚΡΙΣΕΙ
ΔΙΔΑΣΚΕΙ ΠΡΑΕΙΣ ΟΔΟΥΣ ΑΥΤΟΥ + ΠΑΣΑΙ ΛΙ ΟΔΟΙ
ΚΥΡΙΟΥ ΕΛΕΟΣ ΚΑΙ ΑΛΗΘΕΙΑ ΤΟΙΣ ΕΚΖΗΤΟΥΣΙΝ ΤΗΝ
ΔΙΑΘΗΚΗΝ ΑΥΤΟΥ ΚΑΙ ΤΑ ΜΑΡΤΥΡΙΑ ΑΥΤΟΥ +
ΕΝΕΚΑ ΤΟΥ ΟΝΟΜΑΤΟΣ ΣΟΥ ΚΥΡΙΕ ΚΑΙ ΙΛΑΣΗ ΤΗ
ΑΜΑΡΤΙΑ ΜΟΥ ΠΟΛΛΗ ΓΑΡ ΕΣΤΙΝ + ΤΙΣ ΕΣΤΙΝ
ΑΝΘΡΩΠΟΣ Ο ΦΟΒΟΥΜΕΝΟΣ ΤΟΝ ΚΥΡΙΟΝ ΝΟΜΟΘΕΤΗΣΕΙ
ΑΥΤΩΙ ΕΝ ΟΔΩΙ Η ΗΙΡΕΤΙΣΑΤΟ + Η ΨΥΧΗ ΑΥΤΟΥ
ΕΝ ΑΓΑΘΟΙΣ ΑΥΛΙΣΘΗΣΕΤΑΙ ΚΑΙ ΤΟ ΣΠΕΡΜΑ ΑΥΤΟΥ
ΚΛΗΡΟΝΟΜΗΣΕΙ ΓΗΝ + ΚΡΑΤΑΙΩΜΑ ΚΥΡΙΟΣ ΤΩΝ
ΦΟΒΟΥΜΕΝΩΝ ΑΥΤΟΝ ΚΑΙ ΤΟ ΟΝΟΜΑ ΚΥΡΙΟΥ ΤΩΝ
ΦΟΒΟΥΜΕΝΩΝ ΑΥΤΟΝ ΚΑΙ Η ΔΙΑΘΗΚΗ ΑΥΤΟΥ ΤΟΥ
ΔΗΛΩΣΑΙ ΑΥΤΟΙΣ + ΟΙ ΟΦΘΑΛΜΟΙ ΜΟΥ ΔΙΑ ΠΑΝ
ΤΟΣ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΚΥΡΙΟΝ ΟΤΙ ΑΥΤΟΣ ΕΚΣΠΑΣΕΙ ΕΚ ΠΑΓ
ΙΔΟΣ ΤΟΥΣ ΠΟΔΑΣ ΜΟΥ + ΕΠΙΒΛΕΨΟΝ ΕΠΙ ΕΜΕ ΚΑΙ
ΕΛΕΗΣΟΝ ΜΕ ΟΤΙ ΜΟΝΟΓΕΝΗΣ ΚΑΙ ΠΤΩΧΟΣ ΕΙΜΙ ΕΓΩ
+ ΛΙ ΘΛΙΨΕΙΣ ΤΗΣ ΚΑΡΔΙΑΣ ΜΟΥ ΕΠΛΑΤΥΝΘΗΣΑΝ
ΕΚ ΤΩΝ ΑΝΑΓΚΩΝ ΜΟΥ ΕΞΑΓΑΓΕ ΜΕ + ΙΔΕ ΤΗΝ
ΤΑΠΕΙΝΩΣΙΝ ΜΟΥ ΚΑΙ ΤΟΝ ΚΟΠΟΝ ΜΟΥ ΚΑΙ ΑΦΕΣ
ΠΑΣΑΣ ΤΑΣ ΑΜΑΡΤΙΑΣ ΜΟΥ + ΙΔΕ ΤΟΥΣ ΕΧΘΡΟΥΣ
ΜΟΥ ΟΤΙ ΕΠΛΗΘΥΝΘΗΣΑΝ ΚΑΙ ΜΙΣΟΣ ΑΔΙΚΟΝ ΕΜΙΣ

ἤσάν με + φύλασον τὴν ψυχὴν μου καὶ
ῥῥαί με μὴ κατακχυθεῖν ὅτι ἤλπισα ἐπὶ σέ
+ ἄκακοι καὶ εὐθεῖς ἐκολλῶντό μοι ὅτι
ὑπέμεινά σε κύριε + λύτρωσαι ὁ θεός τὸν
Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων αὐτοῦ

ΟΥ ΔΑΥΙΔ ΚΡΪΝΟΝ ΜΕ ΚΥΡΙΕ ΟΤΙ
 ΕΓΩ ΕΝ ΑΚΑΚΙΑΙ ΜΟΥ ΕΠΟΡΕΥ
 ΘΗΝ ΚΑΙ ΕΠΙ ΤΩΙ ΚΥΡΙΩΙ ΕΛΠΙ
 ΖΩΗ ΟΥ ΜΗ ΑΣΘΕΝΗΣΩ +
 ΔΟΚΙΜΑΣΟΝ ΜΕ ΚΥΡΙΕ ΚΑΙ
 ΠΕΪΡΑΣΟΝ ΜΕ ΠΥΡΩΣΟΝ ΤΟΥΣ
 ΝΕΦΡΟΥΣ ΜΟΥ ΚΑΙ ΤΗΝ ΚΑΡΔΙΑΝ ΜΟΥ + ΟΤΙ ΤΟ
 ΕΛΕΟΣ ΣΟΥ ΚΑΤΕΝΑΝΤΙ ΤΩΝ ΟΦΘΑΛΜΩΝ ΜΟΥ ΕΣΤΙΝ
 ΚΑΙ ΕΥΗΡΕΣΤΗΣΑ ΕΝ ΤΗΙ ΑΛΗΘΕΙΑΙ ΣΟΥ + ΟΥΚ
 ΕΚΑΘΙΣΑ ΜΕΤΑ ΣΥΝΕΔΡΙΟΥ ΠΑΤΑΙΟΤΗΤΟΣ ΚΑΙ
 ΜΕΤΑ ΠΑΡΑΝΟΜΟΥΝΤΩΝ ΟΥ ΜΗ ΕΙΣΕΛΘΩ +
 ΕΠΙΣΗΣΑ ΕΚΚΛΗΣΙΑΝ ΠΟΝΗΡΕΥΟΜΕΝΩΝ ΚΑΙ ΜΕΤΑ
 ΑΣΕΒΩΝ ΟΥ ΜΗ ΚΑΘΙΣΩ + ΝΪΨΟΜΑΙ ΕΝ ΑΘΩΟΙΣ
 ΤΑΣ ΧΕΪΡΑΣ ΜΟΥ ΚΑΙ ΚΥΚΛΩΣΩ ΤΟ ΘΥΣΙΑΣΤΗΡΙΟΝ
 ΣΟΥ ΚΥΡΙΕ + ΤΟΥ ΑΚΟΥΣΑΙ ΦΩΝΗΝ ΔΙΝΕΣΕΩΣ ΚΑΙ
 ΔΙΗΓΗΣΑΣΘΑΙ ΠΑΝΤΑ ΤΑ ΘΑΥΜΑΣΙΑ ΣΟΥ + ΚΥΡΙΕ
 ΗΓΑΠΗΣΑ ΕΥΠΡΕΠΕΙΑΝ ΟΙΚΟΥ ΣΟΥ ΚΑΙ ΤΟΠΟΝ ΣΙΚΗΝΩ

ΠΑΤΟΣ ΔΟΣΗΣ ΣΟΥ + ΜΗ ΣΥΝΑΠΟΛΕΣΗΣ ΜΕΤΑ
ΑΡΕΒΩΝ ΤΗΝ ΨΥΧΗΝ ΜΟΥ ΚΑΙ ΜΕΤΑ ΑΝΔΡΩΝ
ΛΙΜΑΤΩΝ ΤΗΝ ΖΩΗΝ ΜΟΥ + ΩΝ ΕΝ ΧΕΡΣΙΝ
ΑΝΟΜΙΑΙ Η ΔΕΞΙΑ ΑΥΤΩΝ ΕΠΛΗΣΘΗ ΔΩΡΩΝ +
ΕΓΩ ΔΕ ΕΝ ΑΚΑΚΙΑΙ ΜΟΥ ΕΠΟΡΕΥΘΗΝ ΛΥΤΡΩΣΑΙ ΜΕ
ΚΑΙ ΕΛΕΗΣΟΝ ΜΕ + Ο ΓΑΡ ΠΟΥΣ ΜΟΥ ΕΣΤΙ ΕΝ
ΕΥΘΥΤΗΤΙ ΕΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΙΣ ΕΥΛΟΓΗΣΩ ΣΕ ΚΥΡΙΕ

ΟΥ ΔΑΥΙΔ ΠΡὸ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΗΝΑΙ
 ΚΥΡΙΟΣ ΦΩΤΙΣΜΟΣ ΜΟΥ ΚΑΙ
 ΣΩΤΗΡ ΜΟΥ ΤΙΝΑ
 ΦΟΒΗΘΗΣΟΜΑΙ ΚΥΡΙΟΣ
 ΥΠΕΡΑΣΠΙΣΤΗΣ ΤΗΣ ΖΩΗΣ ΜΟΥ
 ΑΠὸ ΤΙΝΟΣ ΔΕΙΛΙΑΣΩ + ἘΝ

ΤΩΙ ΕΓΓΙΖΕΙΝ ΕΠ' ΕΜΕ ΚΑΚΟΥΝΤΑΣ ΤΟΥ ΦΑΓΕΙΝ ΤΑΣ
 ΣΑΡΚΑΣ ΜΟΥ ΟΙ ΘΛΙΒΟΝΤΕΣ ΜΕ ΚΑΙ ΟΙ ΕΧΘΡΟΙ ΜΟΥ
 ΑΥΤΟΙ ΗΣΘΕΝΗΣΑΝ ΚΑΙ ἘΠΕΣΑΝ + ἘΑΝ ΠΑΡΑ
 ΤΑΖΗΤΑΙ ΕΠ' ΕΜΕ ΠΑΡΕΜΒΟΛΗ ΟΥ ΦΟΒΗΘΗΣΕΤΑΙ Ἡ
 ΚΑΡΔΙΑ ΜΟΥ ἘΑΝ ἘΠΑΝΑΣΤῆΙ ΕΠ' ΕΜΕ Πόλεμος ἘΝ
 ΤΑΥΤΗΙ ΕΓὼ Ἐλπίζω + ΜΙΑΝ ΗΓΗΘΕΑΜΗΝ ΠΑΡὰ
 ΚΥΡΙΟΥ ΤΑΥΤΗΝ Ἐκζητήσω ΤΟΥ ΚΑΤΟΙΚΕΙΝ ΜΕ ἘΝ
 Οἴκω Κυρίου Πάσας Τὰς Ἡμέρας ΤΗΣ ΖΩΗΣ ΜΟΥ
 ΤΟΥ θεωρεῖν ΜΕ ΤΗΝ ΤΕΡΠΝΟΤΗΤΑ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ
 ΚΑΙ Ἐπισκέπτεσθαι Τὸν ΝΑδὸν ΑΥΤΟΥ + ὅτι
 Ἐκρυψέν ΜΕ ἘΝ σκηνῆΙ ἘΝ Ἡμέραι Κακῶν ΜΟΥ

ἐκέπασέν με ἐν ἀποκρύφῳ τῆς σκηνῆς αὐτοῦ
ἐν πέτραι ὑψώσέν με + καὶ ἤνῃ ἰδοῦ ὑψώσεν
τὴν κεφαλὴν μου ἐπ' ἐχθροῦς μου ἐκύκλωσα
καὶ ἔθυσά ἐν τῇ σκηνῇ αὐτοῦ θυσίαν ἀλλὰ
ἀγνοῦ ἄνομαι καὶ ψαλῶ τῷ κυρίῳ +
εἰσάκουσον κύριε τῆς φωνῆς μου ἥς ἐκέκραζα
ἐλέησόν με καὶ εἰσάκουσόν μου + σοὶ εἶπεν ἡ
καρδία μου ἐζήτησεν τὸ πρόσωπόν μου τὸ
πρόσωπόν σου κύριε ζητήσω + μὴ ἀποστρέψῃς
τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ μὴ ἐκκλίνῃς ἐν ὀργῇ
ἀπὸ τοῦ δούλου σου βοηθός μου γένοῦ μὴ ἀπο
σκορακίσῃς με καὶ μὴ ἐγκαταλίπῃς με ὁ θεὸς ὁ
σωτὴρ μου + ὅτι ὁ πατήρ μου καὶ ἡ μήτηρ
μου ἐγκατέλιπόν με ὁ δὲ κύριος προσελάβετό με
+ νομοθέτησόν με κύριε τῇ ὁδῷ σου καὶ
ὁδήγησόν με ἐν τριβῶνι εὐθείᾳ ἕνεκα τῶν
ἐχθρῶν μου + μὴ παραδῶς με εἰς ψυχὰς
θλιβόντων με ὅτι ἐπανέστησαν μοι μάρτυρες
ἄδικοι καὶ ἐψεύσατο ἡ ἀδικία ἐαυτῇ + πισ
τεύω τοῦ ἰδεῖν τὰ ἀγαθὰ κυρίου ἐν γῆ
ζώντων + ὑπόμεινον τὸν κύριον ἀνδρίζου

ΚΑΙ ΚΡΑΤΑΙΟΥΣΩ Η ΚΑΡΔΙΑ ΣΟΥ ΚΑΙ ΥΠΟΜΕΙΝΟΝ
ΤΟΝ ΚΥΡΙΟΝ

Τὸ ὄψ ΔΑΥΙΔ ΠΡΟΣ ΣΕ ΚΥΡΙΕ
 ΕΚΕΚΡΑΞΑ ὁ θεός μου ΜΗ
 ΠΑΡΑΣΙΩΠΗΣΗΣ ΑΠ ΕΜΟΥ ΜΗ
 ἴποτε ΠΑΡΑΣΙΩΠΗΣΗΣ ΑΠ ΕΜΟΥ
 ΚΑΙ ὀμωθήσομαι τοῖς ΚΑΤΑ
 ΒΑΙΝΟΥΣΙΝ ΕΙΣ ΛΑΚΚΟΝ +
 ΕΙΣΛΚΟΥΣΟΝ ΤΗΣ ΦΩΝΗΣ ΤΗΣ
 ΔΕΗΣΕΩΣ ΜΟΥ ἘΝ ΤῶΙ ΔΕΕΣΘΑΪ ΜΕ ΠΡΟΣ ΣΕ ἘΝ ΤῶΙ
 ΜΕ ΑΪΡΕΙΝ ΧΕΪΡΑΣ ΜΟΥ ΠΡΟΣ ΝΑΘΗ ἌΓΙΟΝ ΣΟΥ +
 ΜΗ ΣΥΝΕΛΙΚΥΣΗΣ ΜΕΤΑ ἈΜΑΡΤΩΛῶΝ ΤΗΝ ΨΥΧΗΝ
 ΜΟΥ ΚΑΙ ΜΕΤΑ ἘΡΓΑΖΟΜΕΝῶΝ ἈΔΙΚΙΑΝ ΜΗ ΣΥΝ
 ΑΠΟΛΕΣΗΣ ΜΕ ΤῶΝ ΛΑΛΟΥΝΤῶΝ ΕΙΡΗΝΗΝ ΜΕΤΑ
 ΤῶΝ ΠΛΗΣΙΟΝ ΑΥΤῶΝ ΚΑΚΑ ΔΕ ἘΝ ΤΑΙΣ ΚΑΡΔΙΑΙΣ
 ΑΥΤῶΝ + ΔΟΣ ΑΥΤΟῖΣ ΚΑΤΑ ΤΑ ἜΡΓΑ ΑΥΤῶΝ
 ΚΑΙ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΠΟΝΗΡΙΑΝ ΤῶΝ ἘΠΙΤΗΔΕΥΜΑΤῶΝ
 ΑΥΤῶΝ ΚΑΤΑ ΤΑ ἜΡΓΑ ΤῶΝ ΧΕΙΡῶΝ ΑΥΤῶΝ ΔΟΣ
 ΑΥΤΟῖΣ Ἀπόδος τὸ ἈΝΤΑΠΟΔΟΜΑ ΑΥΤῶΝ ΑΥΤΟῖΣ
 + ὅτι οὐ συνέηκαν εἰς τὰ ἔργα κυρίου καὶ εἰς

Τὰ ἔργα τῶν χειρῶν αὐτοῦ κατελεῖς αὐτοῦς
καὶ οὐ μὴ οἰκοδομήσεις αὐτοῦς + εὐλογητὸς
κύριος ὅτι εἰσῆκουσεν τῆς φωνῆς τῆς δεήσεώς
μου + κύριος βοηθός μου καὶ ὑπερασπιστής
μου ἐπὶ αὐτῷ ἤλπισεν ἡ καρδία μου καὶ
ἐβοηθήθη καὶ ἀνέθαλεν ἡ σὰρξ μου καὶ ἐκ
θελήματός μου ἐξομολογήσομαι αὐτῷ +
κύριος κραταίωμα τοῦ λαοῦ αὐτοῦ καὶ ὑπερ
ασπιστής τῶν σωτηρίων τοῦ χριστοῦ αὐτοῦ
ἐστίν + σῶσον τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν
κληρονομίαν σου καὶ ποίησον αὐτοῦς καὶ
ἔπαρον αὐτοῦς ἕως τοῦ αἰῶνος

ΑΛΛΗΔΕ ΤῶΙ ΔΑΥΙΔ ΕΞΟΔΙΟΥ
 ΣΚΗΝΗΣ ΕΝΕΓΚΑΤΕ ΤῶΙ ΚΥΡΙΩΙ
 ΥΙΟΙ ΘΕΟΥ ΕΝΕΓΚΑΤΕ ΤῶΙ ΚΥΡΙΩΙ
 ΥΙΟΥΣ ΚΡΙΩΝ ΕΝΕΓΚΑΤΕ ΤῶΙ ΚΥ
 ΡΙΩΙ ΔΟΣΑΝ ΚΑΙ ΤΙΜΗΝ + ΕΝΕΓ
 ΚΑΤΕ ΤῶΙ ΚΥΡΙΩΙ ΔΟΣΑΝ ΟΝΟΜ
 ΑΤΙ ΑΥΤΟΥ ΠΡΟΣΚΥΝΗΣΑΤΕ ΤῶΙ
 ΚΥΡΙΩΙ ΕΝ ΑΥΛῆΙ ἉΓΙΑΙ ΑΥΤΟΥ
 + ΦΩΝῆ ΚΥΡΙΟΥ ΕΠΙ ΤῶΝ ὙΔΑ

ΤΩΝ Ὁ ΘΕΟΣ ΤΗΣ ΔΟΣΗΣ ΕΒΡΟΝΤΗΣΕΝ ΚΥΡΙΟΣ ΕΠΙ ὙΔΑ
 ΤΩΝ ΠΟΛΛῶΝ + ΦΩΝῆ ΚΥΡΙΟΥ ΕΝ ΙΣΧΥΙ ΦΩΝῆ
 ΚΥΡΙΟΥ ΕΝ ΜΕΓΑΛΟΠΡΕΠΕΙΑΙ + ΦΩΝῆ ΚΥΡΙΟΥ ΣΥΝ
 ΤΡΙΒΟΝΤΟΣ ΚΕΔΡΟΥΣ ΚΑΙ ΣΥΝΤΡΙΨΕΙ ΚΥΡΙΟΣ ΤΑΣ
 ΚΕΔΡΟΥΣ ΤΟΥ ΛΙΒΑΝΟΥ + ΚΑΙ ΛΕΠΤΥΝΕΙ ΑΥΤΑΣ
 ὩΣ ΤὸΝ ΜΙΣΧΟΝ ΤὸΝ ΛΙΒΑΝΟΝ ΚΑΙ Ὁ ἨΓΑΠΗΜΕΝΟΣ
 ὩΣ ΥἶΟΣ ΜΟΝΟΚΕΡῶΤΩΝ + ΦΩΝῆ ΚΥΡΙΟΥ ΔΙΑΚΟΠΤ
 ΟΝΤΟΣ ΦΛΟΓΑ ΠΥΡΟΣ + ΦΩΝῆ ΚΥΡΙΟΥ ΣΥΣΣΕΙΟΝΤΟΣ
 ἘΡΗΜΙΟΝ ΚΑΙ ΣΥΣΣΕΙΣΙ ΚΥΡΙΟΣ ΤΗΝ ἘΡΗΜΙΟΝ ΚΑΔΗΣ
 + ΦΩΝῆ ΚΥΡΙΟΥ ΚΑΤΑΡΤΙΖΟΜΕΝΟΥ ἘΛΑΦΟΥΣ ΚΑΙ

Ἀποκαλύψει ἀργυροῦς καὶ ἐν τῷ ναῷ αὐτοῦ
πᾶς τις λέγει δόξαν + κύριος τὸν κατακλυ-
σιδὸν κατοικεῖ καὶ καθίεται κύριος βασιλεὺς εἰς
τὸν αἰῶνα + κύριος ἰσχύει τῷ λαῷ αὐτοῦ
δώσει κύριος εὐλογίῃ τὸν λαὸν αὐτοῦ ἐν
εἰρήνῃ

Εἰς τὸ τέλος ψαλλοὺς ᾠδῆς τοῦ
 ἐγκαινισμοῦ τοῦ οἴκου τῷ δαυὶδ +
 ὑψώσω σε κύριε ὅτι ὑπέλαβές με καὶ
 οὐκ ἠΰφρανας τοὺς ἐχθρούς μου ἐπ' ἐμέ
 + κύριε ὁ θεός μου ἐκέκραξα πρὸς σέ
 καὶ ἴάσω με + κύριε ἀνήγαγες ἐξ
 αἴδου τὴν ψυχὴν μου ἔσωσάς με ἀπὸ τῶν
 καταβαινόντων εἰς λάκκον + ψάλλατε τῷ
 κυρίῳ οἱ ὅσιοι αὐτοῦ καὶ ἐξομολογεῖσθε τῇ
 μνήμῃ τῆς ἁγιωσύνης αὐτοῦ + ὅτι ὄργῃ ἐν
 τῷ θυμῷ αὐτοῦ καὶ ζωὴ ἐν τῷ θελήματι
 αὐτοῦ τὸ ἐσπέρασ ἀυλισθήσεται κλαυθμοὺς καὶ
 εἰς τὸ πρῶν ἀγαλλίας + ἐγὼ δὲ εἶπα ἐν τῇ
 εὐθυμίᾳ μου οὐ μὴ σαλευθῶ εἰς τὸν λίθον
 + κύριε ἐν τῷ θελήματί σου παρέσχοι τῷ
 κάλλει μου δύναμιν ἀπέστρεψας δὲ τὸ πρὸς
 ὠπὸν σου καὶ ἐγενήθην τεταραγμένος + πρὸς

ΣΕ ΚΥΡΙΕ ΚΕΚΡΑΖΟΜΑΙ ΚΑΙ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΘΕΟΝ ΜΟΥ ΔΕΗ
ΘΗΣΟΜΑΙ + ΤΙΣ ΩΦΕΛΕΙΑ ΕΝ ΤΩΙ ΑΙΜΑΤΙ ΜΟΥ ΕΝ
ΤΩΙ ΚΑΤΑΒΗΝΑΙ ΜΕ ΕΙΣ ΔΙΑΦΘΟΡΑΝ ΜΗ ΕΞΟΜΟΛΟ
ΓΗΣΕΤΑΙ ΣΟΙ ΧΟΥΣ Η ΑΝΑΓΓΕΛΕΙ ΤΗΝ ΑΛΗΘΕΙΑΝ ΣΟΥ
+ ΗΚΟΥΣΕΝ ΚΥΡΙΟΣ ΚΑΙ ΗΛΕΗΣΕΝ ΜΕ ΚΥΡΙΟΣ
ΕΓΕΝΗΘΗ ΒΟΗΘΟΣ ΜΟΥ + ΕΣΤΡΕΨΑΣ ΤΟΝ ΚΟΠΕΤΟΝ
ΜΟΥ ΕΙΣ ΧΟΡΟΝ ΕΠΛΟΙ ΔΙΕΡΡΗΞΑΣ ΤΟΝ ΣΑΚΚΟΝ ΜΟΥ
ΚΑΙ ΠΕΡΙΕΖΩΣΑΣ ΜΕ ΕΥΦΡΟΣΥΝΗΝ + ΟΠΩΣ ΑΝ
ΨΑΛΗΙ ΣΟΙ Η ΔΟΞΑ ΜΟΥ ΚΑΙ ΟΥ ΜΗ ΚΑΤΑΝΥΓΩ
ΚΥΡΙΕ Ο ΘΕΟΣ ΜΟΥ ΕΙΣ ΤΟΝ ΛΙΩΝΑ ΕΞΟΜΟΛΟΓΗΣΟΜΑΙ
ΣΟΙ

ΕΙΣ Τὸ τέλος ψαλλόμενος τῷ Δαυὶδ
 ἐκστάσεως + ἐπὶ σοί Κύριε ἤλπικα μὴ
 κατακλινηθεῖην εἰς τὸν αἰῶνα ἐν τῇ
 δικαιοσύνῃ σου ῥῦσαί με καὶ ἐξελοῦ με
 + κλῖνον πρὸς με τὸ ὄψος σου τάχυνον
 τοῦ ἐξελεῖσθαι με γενοῦ μοι εἰς θεοὺν
 ὑπερασπιστὴν καὶ εἰς οἶκον καταφυγῆς
 τοῦ ῥῦσαί με + ὅτι κραταίωμα μου καὶ
 καταφυγή μου εἶ σύ καὶ ἔνεκεν τοῦ ὀνόματός
 σου ὀδηγήσεις με καὶ διατρέψεις με + ἐξάξεις
 με ἐκ παγίδος ταύτης ἧς ἐκρύψαν μοι ὅτι σύ εἶ
 ὁ ὑπερασπιστής μου + εἰς χεῖράς σου παρα
 θήσομαι τὸ πνεῦμά μου ἐλυτρώσω με Κύριε ὁ
 θεὸς τῆς ἀληθείας + ἐπίσχεσας τοὺς δια
 φυλάσσοντας ματαιότητας διὰ κενῆς ἐγὼ δὲ
 ἐπὶ τῷ κυρίῳ ἤλπικα + ἀγαλλιᾶσομαι καὶ εὐ
 φρανθήσομαι ἐπὶ τῷ ἐλέει σου ὅτι ἐπέιδες τὴν
 ταπείνωσίν μου ἕως εἰς τῶν ἀναγκῶν τὴν

ΨΥΧΗΝ ΜΟΥ + ΚΑΙ ΟΥ ΣΥΝΕΚΛΕΙΣΑΣ ΜΕ ΕΙΣ ΧΕΙΡΑΣ
ΕΧΘΡΟΥ ἔστησας ἐν εὐρυχώρῳ τοὺς πόδας μου
+ ἐλέησόν με κύριε ὅτι θλίβομαι ἐταράχθη ἐν
θυμῷ ὁ ὀφθαλμὸς μου ἡ ψυχὴ μου καὶ ἡ γασ
τήρ μου + ὅτι ἐζέλιπεν ἐν ὀδύνην ἡ ζωὴ μου
καὶ τὰ ἔτη μου ἐν στεναγμοῖς ἠσθένησεν ἐν
πτωχείᾳ ἡ ἰσχύς μου καὶ τὰ ὀστά μου ἐταρ
άχθησαν + παρὰ πάντας τοὺς ἐχθρούς μου
ἐγενήθη ὄνειδος καὶ τοῖς γείτοσίν μου σφόδρα
καὶ φόβος τοῖς γνωστοῖς μου οἱ θεωροῦντές με
ἔζω ἔφυγον ἀπ ἐμοῦ + ἐπελήσθη ὡσεὶ νεκρὸς
ἀπὸ καρδίας ἐγενήθη ὡσεὶ κενὸς ἀπολωλὸς +
ὅτι ἤκουσα ψόγον πολλῶν παροικούντων κυκλό
θεν ἐν τῷ ἐπισυναχθῆναι αὐτοὺς ἅμα ἐπ ἐμὲ
τοῦ λαβεῖν τὴν ψυχὴν μου ἐβουλεύσαντο +
ἐγὼ δὲ ἐπὶ σὲ ἤλπισα κύριε εἶπα σὺ εἶ ὁ θεὸς μου
+ ἐν ταῖς χερσίν σου οἱ καιροί μου ῥῦσαί με ἐκ
χειρὸς ἐχθρῶν μου καὶ ἐκ τῶν καταδιω
κόντων με + ἐπίφανον τὸ πρόσωπόν σου ἐπὶ
τὸν δοῦλόν σου σῶσόν με ἐν τῷ ἐλέει σου +
κύριε μὴ κατακχυθῆῖν ὅτι ἐπεκαλεσάμην σε

ΛΙΣΧΥΝΘΕΪΗΣΑΝ ΟΙ ἄσεβεῖς καὶ καταχθείησαν εἰς
ἄιδου + ἄλλα γενηθήτω τὰ χεῖλη τὰ δόλια
τὰ λαλοῦντα κατὰ τοῦ δικαίου ἀνομίαν ἐν
ὑπερηφανίαι καὶ ἐξουθενώσει + ὡς πολὺ τὸ
πλήθος τῆς χρηστότητός σου κύριε ἥς ἐκρύψας
τοῖς φοβουμένοις σε ἐξεργάσω τοῖς ἐλπίζουσιν ἐπὶ
σέ ἐναντίον τῶν γίνων τῶν ἀνθρώπων +
κατακρύψει αὐτοὺς ἐν ἀποκρύφῳ τοῦ
προσώπου σου ἀπὸ ταραχῆς ἀνθρώπων σκεπάσει
αὐτοὺς ἐν σκηνῇ ἀπὸ ἀντιλογίας γλωσσῶν +
εὐλογητὸς κύριος ὅτι ἐθαυμάστῳσεν τὸ ἔλεος
αὐτοῦ ἐν πόλει περιοχῆς + ἐγὼ δὲ εἶπα ἐν τῇ
ἐκστάσει μου ἀπέριπτοι ἄρα ἀπὸ προσώπου
τῶν ὀφθαλμῶν σου διὰ τοῦτο εἰσήκουσας τῆς
φωνῆς τῆς δεήσεώς μου ἐν τῷ κεκραγέει με
πρὸς σέ + ἀγαπήσατε τὸν κύριον πάντες οἱ ὄσιοι
αὐτοῦ ὅτι ἀληθείας ἐκζητεῖ κύριος καὶ ἀντα
ποδίδωσιν τοῖς περὶ σὺν ποιοῦσιν ὑπερηφανίαν
+ ἀνδρίζεσθε καὶ κραταιοῦσθε ἡ καρδία
ὑμῶν πάντες οἱ ἐλπίζοντες ἐπὶ κύριον

ΤΩΙ ΔΑΥΙΔ ΣΥΝΕΣΕΩΣ ΜΑΚΑΡΙΟΙ
 ΩΝ ΑΦΕΘΗΣΑΝ ΑΙ ΑΝΟΜΙΑΙ ΚΑΙ
 ΩΝ ΕΠΕΚΑΛΥΦΘΗΣΑΝ ΑΙ ΑΜΑΡ
 ΤΙΑΙ + ΜΑΚΑΡΙΟΣ ΑΝΗΡ ΟΥ ΟΥ
 ΜΗ ΛΟΓΙΣΗΤΑΙ ΚΥΡΙΟΣ ΑΜΑΡ
 ΤΙΑΝ ΟΥΔΕ ΕΣΤΙΝ ΕΝ ΤΩΙ ΣΤΟΜ
 ΑΤΙ ΑΥΤΟΥ ΔΟΛΟΣ + ΟΤΙ
 ΕΣΙΓΗΣΑ ΕΠΑΛΛΙΩΘΗ ΤΑ ΟΣΤΑ ΜΟΥ ΑΠΟ ΤΟΥ ΚΡΑ
 ΖΕΙΝ ΜΕ ΟΛΗΝ ΤΗΝ ΗΜΕΡΑΝ + ΟΤΙ ΗΜΕΡΑΣ ΚΑΙ
 ΝΥΚΤΟΣ ΕΒΑΡΥΝΘΗ ΕΠ ΕΜΕ Η ΧΕΙΡ ΣΟΥ ΕΣΤΡΑΦΗΝ ΕΙΣ
 ΤΑΛΑΙΠΩΡΙΑΝ ΕΝ ΤΩΙ ΕΜΠΑΓΗΝΑΙ ΑΚΑΝΘΑΝ ΔΙΑ
 ΨΑΛΜΑ + ΤΗΝ ΑΜΑΡΤΙΑΝ ΜΟΥ ΕΓΝΩΡΙΣΑ ΚΑΙ
 ΤΗΝ ΑΝΟΜΙΑΝ ΜΟΥ ΟΥΚ ΕΚΑΛΥΨΑ ΕΙΠΑ ΕΞΑΓΟΡΕΥ
 ΣΩ ΚΑΤ ΕΜΟΥ ΤΗΝ ΑΝΟΜΙΑΝ ΜΟΥ ΤΩΙ ΚΥΡΙΩ
 ΚΑΙ ΣΥ ΑΦΗΚΑΣ ΤΗΝ ΑΣΕΒΕΙΑΝ ΤΗΣ ΑΜΑΡΤΙΑΣ ΜΟΥ
 ΔΙΑΨΑΛΜΑ + ΥΠΕΡ ΤΑΥΤΗΣ ΠΡΟΣΕΥΖΕΤΑΙ ΠΑΣ
 ΘΣΙΟΣ ΠΡΟΣ ΕΕ ΕΝ ΚΑΙΡΩΙ ΕΥΘΕΤΩΙ ΠΛΗΝ ΕΝ ΚΑΤΑ
 ΚΛΥΣΜΩΙ ΎΔΑΤΩΝ ΠΟΛΛΩΝ ΠΡΟΣ ΑΥΤΟΝ ΟΥΚ

ἔγγισσον + σύ μοι εἰ καταφυγὴ ἀπὸ θλίψεως
τῆς περιεχούσης με τὸ ἀγαλλιάμαί μοι λύτρω
σαί με ἀπὸ τῶν κυκλωσάντων με διάψαλμα
+ συνετιῶ σε καὶ συμβιβῶ σε ἐν ὁδῷ ταύτηι
ἥτι πορεύσει ἐπιστηριῶ ἐπὶ σὲ τοὺς ὀφθαλμοὺς
μοι + μὴ γίνεσθε ὡς ἵππος καὶ ἡμίονος οἷς
οὐκ ἔστιν σύνεσις ἐν χαλινῶι καὶ κηλῶι τὰς
σιαγόνας αὐτῶν ἄρξαι τῶν μὴ ἐγγιζόντων
πρὸς σὲ + πολλὰ αἱ μάστιγες τοῦ ἀμαρτωλοῦ
τὸν δὲ ἐλπίζοντα ἐπὶ κύριον ἔλεος κυκλώσει +
εὐφράνησθε ἐπὶ κύριον καὶ ἀγαλλιᾶσθε δίκαιοι
καὶ καυχᾶσθε πάντες οἱ εὐθεῖς τῆι καρδίαι

Τῶν δαυὶδ ἀγαλλιᾶσθε δίκαιοι
 ἐν τῷ κυρίῳ τοῖς εὐθείς
 πρέπει αἴνεσις + ἐξομολογεῖ-
 θε τῷ κυρίῳ ἐν κιθάρῃ ἐν
 ψαλτηρίῳ δεκαχόρδῳ ψάλα-
 τε αὐτῷ + ἄσατε αὐτῷ
 ἄκιμα καινὸν καλῶς ψάλατε
 ἐν ἀλλαγῇ + ὅτι εὐθεὶς ὁ λόγος τοῦ κυρίου
 καὶ πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ ἐν πίστει + ἀγαπᾷ
 ἐλεημοσύνην καὶ κρίσιν τοῦ ἐλέους κυρίου
 πλήρης ἡ γῆ + τῷ λόγῳ τοῦ κυρίου οἱ
 οὐρανοὶ ἐστερέωθησαν καὶ τῷ πνεύματι τοῦ
 στόματος αὐτοῦ πᾶσα ἡ δύναμις αὐτῶν +
 συναῖγων ὡς ἄκρον ὕδατα θαλάσσης τρεῖς ἐν
 θεσαυροῖς ἀβύσσους + φοβηθήτω τὸν κύριον
 πᾶσα ἡ γῆ ἀπ' αὐτοῦ δὲ σαλευθήτωσαν πάντες
 οἱ κατοικοῦντες τὴν οἰκουμένην + ὅτι αὐτὸς
 εἶπεν καὶ ἐγενήθησαν αὐτὸς ἐνετείλατο καὶ ἐκ

ΤΙΣΘΗΣΑΝ + ΚΥΡΙΟΣ ΔΙΑΣΚΕΔΑΖΕΙ ΒΟΥΛΑΣ ἔΘΝΩΝ
ἀθετεῖ δὲ λογισμοὺς λαῶν καὶ ἀθετεῖ βουλάς
ἀρχόντων + ἡ δὲ βουλή τοῦ κυρίου εἰς τὸν
λαῶνα μένει λογισμὸς τῆς καρδίας αὐτοῦ εἰς
γενεὰν καὶ γενεάν + μακάριον τὸ ἔθνος οὗ
ἐστὶν κύριος ὁ θεὸς αὐτοῦ λαός ὃν ἐξελέξατο εἰς
κληρονομίαν ἑαυτῷ + ἐξ οὐρανοῦ ἐπέβλεψεν
ὁ κύριος εἶδεν πάντας τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώ-
πων + ἐξ ἐτοίμου κατοικητηρίου αὐτοῦ ἐπέ-
βλεψεν ἐπὶ πάντας τοὺς κατοικοῦντας τὴν γῆν
+ ὁ πλάσας κατὰ μόνους τὰς καρδίας αὐτῶν ὁ
συνεὶς εἰς πάντα τὰ ἔργα αὐτῶν + οὐ σώζ-
εται βασιλεὺς διὰ πολλὴν δύναμιν καὶ γίγας
οὐ σωθήσεται ἐν πλήθει ἰσχύος αὐτοῦ +
ψευδὴς ἵππος εἰς σωτηρίαν ἐν δὲ πλήθει δυνάμ-
εως αὐτοῦ οὐ σωθήσεται + ἰδοὺ οἱ ὀφθαλμοὶ
κυρίου ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτὸν τοὺς ἐλπίζ-
οντας ἐπὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ + ῥύσασθαι ἐκ θανά-
του τὰς ψυχὰς αὐτῶν καὶ διασῆσαι αὐτοὺς
ἐν λιμῷ + ἡ ψυχὴ ἡμῶν ὑπομένει τῷ
κυρίῳ ὅτι βοηθὸς καὶ ὑπερασπιστὴς ἡμῶν

ἔστιν + ὅτι ἐν αὐτῷ εὐφρανθήσεται ἡ καρδία
ἡμῶν καὶ ἐν τῷ ὀνόματι τῷ ἁγίῳ αὐτοῦ
ἠλπίσαιμεν + γένοιτο τὸ ἔλεός σου κύριε ἐφ'
ἡμῶν καθάπερ ἠλπίσαιμεν ἐπὶ σέ

Τῶν ΔΑΥΙΔ ὅποτε ἠλλοίωσεν τὸ
 πρόσωπον αὐτοῦ ἐναντίον ΑΒ
 ΙΜΕΛΕΧ ΚΑΙ Ἀπέλυσεν αὐτόν
 ΚΑΙ Ἀπῆλθεν + εὐλόγησεν
 τὸν Κύριον ἐν παντὶ καιρῶν
 διὰ παντός ἡ αἴνεσις αὐτοῦ
 ἐν τῷ στόματί μου + ἐν
 τῷ Κυρίῳ ἐπαινεθήσεται ἡ ψυχὴ μου ἀκούσα
 τώσαν πρᾶξις ΚΑΙ εὐφρανθήτωσαν + Μεγαλύ
 νατε τὸν Κύριον σὺν ἐμοί ΚΑΙ ὑψώσωμεν τὸ ὄν
 οσια αὐτοῦ ἐπὶ τὸ αὐτό + ἐξεζήτησα τὸν Κύ
 ριον ΚΑΙ ἐπήκουσέν μου ΚΑΙ ἐκ πασῶν τῶν
 παροικιῶν μου ἐρρύσατό με + προσέλθατε πρὸς
 αὐτὸν ΚΑΙ φωτίσθητε ΚΑΙ τὰ πρόσωπα ὑμῶν
 οὐ μὴ κατακχυνοῦν + οὗτος ὁ πτωχὸς ἐκέ
 κραζεν ΚΑΙ ὁ Κύριος εἰσήκουσεν αὐτοῦ ΚΑΙ ἐκ
 πασῶν τῶν θλίψεων αὐτοῦ ἔσωσεν αὐτόν +
 παρεμβλεῖ ἄγγελος Κυρίου κύκλωι τῶν φοβου

ΜΕΝΩΝ ΑΥΤΟΝ ΚΑΙ ΡΥΣΕΤΑΙ ΑΥΤΟΥΣ + ΓΕΥΣΑΘΕ
ΚΑΙ ΊΔΕΤΕ ΟΤΙ ΧΡΗΣΤΟΣ Ο ΚΥΡΙΟΣ ΜΑΚΑΡΙΟΣ ΑΝΗΡ ΟΣ
ΕΛΠΙΖΕΙ ΕΠΙ ΑΥΤΟΝ + ΦΟΒΗΘΗΤΕ ΤΟΝ ΚΥΡΙΟΝ ΟΙ
ΑΓΙΟΙ ΑΥΤΟΥ ΟΤΙ ΟΥΚ ΕΣΤΙΝ ΥΣΤΕΡΗΜΙΑ ΤΟΙΣ ΦΟΒΟΥ
ΜΕΝΟΙΣ ΑΥΤΟΝ + ΠΛΟΥΣΙΟΙ ΕΠΤΩΧΕΥΣΑΝ ΚΑΙ ΕΠΕΪΝ
ΑΣΑΝ ΟΙ ΔΕ ΕΚΖΗΤΟΥΝΤΕΣ ΤΟΝ ΚΥΡΙΟΝ ΟΥΚ ΕΛΑΤΤΩ
ΘΗΣΟΝΤΑΙ ΠΑΝΤΟΣ ΑΓΑΘΟΥ ΔΙΑΨΑΛΜΙΑ + ΔΕΨΤΕ
ΤΕΚΝΑ ΑΚΟΥΣΑΤΕ ΜΟΥ ΦΟΒΟΝ ΚΥΡΙΟΥ ΔΙΔΑΣΚΩ
ΥΜΑΣ + ΤΙΣ ΕΣΤΙΝ ΑΝΘΡΩΠΟΣ Ο ΘΕΛΩΝ ΖΩΗΝ
ΑΓΑΠΩΝ ΗΜΕΡΑΣ ΙΔΕΪΝ ΑΓΑΘΑΣ + ΠΑΨΕΟΝ ΤΗΝ
ΓΛΩΣΣΑΝ ΣΟΥ ΑΠΟ ΚΑΚΟΥ ΚΑΙ ΧΕΙΛΗ ΣΟΥ ΤΟΥ ΜΗ
ΛΑΛΗΣΑΙ ΔΟΛΟΝ + ΕΚΚΛΙΝΟΝ ΑΠΟ ΚΑΚΟΥ ΚΑΙ
ΠΟΙΗΣΟΝ ΑΓΑΘΟΝ ΖΗΤΗΣΟΝ ΕΙΡΗΝΗΝ ΚΑΙ ΔΙΩΣΟΝ
ΑΥΤΗΝ + ΟΦΘΑΛΜΟΙ ΚΥΡΙΟΥ ΕΠΙ ΔΙΚΑΙΟΥΣ ΚΑΙ
ΩΤΑ ΑΥΤΟΥ ΕΙΣ ΔΕΗΣΙΝ ΑΥΤΩΝ + ΠΡΟΣΩΠΟΝ ΔΕ
ΚΥΡΙΟΥ ΕΠΙ ΠΟΙΟΥΝΤΑΣ ΚΑΚΑ ΤΟΥ ΕΞΟΛΕΘΡΕΨΑΙ ΕΚ
ΓΗΣ ΤΟ ΜΗΗΜΟΨΥΧΟΝ ΑΥΤΩΝ + ΕΚΕΚΡΑΖΑΝ ΟΙ
ΔΙΚΑΙΟΙ ΚΑΙ Ο ΚΥΡΙΟΣ ΕΙΣΗΚΟΥΣΕΝ ΑΥΤΩΝ ΚΑΙ ΕΚ
ΠΑΣΩΝ ΤΩΝ ΘΛΪΨΕΩΝ ΑΥΤΩΝ ΕΡΡΥΣΑΤΟ ΑΥΤΟΥΣ
+ ΕΓΓΥΣ ΚΥΡΙΟΣ ΤΟΙΣ ΣΥΝΤΕΤΡΙΜΜΕΝΟΙΣ ΤΗΝ
ΚΑΡΔΙΑΝ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΤΑΠΕΙΝΟΥΣ ΤΩ ΠΝΕΨΜΑΤΙ

σώσει + ΠΟΛΛΑ ΔΙ ΦΛΙΨΕΙΣ ΤΩΝ ΔΙΚΑΙΩΝ ΚΑΙ ΕΚ
ΠΑΣΩΝ ΑΥΤΩΝ ΡΥΣΕΤΑΙ ΑΥΤΟΥΣ + ΚΥΡΙΟΣ
ΦΥΛΑΣΣΕΙ ΠΑΝΤΑ ΤΑ ΟΣΤΑ ΑΥΤΩΝ ΕΝ ΕΞ ΑΥΤΩΝ
ΟΥ ΣΥΝΤΡΙΒΗΣΕΤΑΙ + ΘΑΝΑΤΟΣ ΑΜΑΡΤΩΛΩΝ
ΠΟΝΗΡΟΣ ΚΑΙ ΟΙ ΜΙΣΟΥΝΤΕΣ ΤΟΝ ΔΙΚΑΙΟΝ ΠΛΗΜΜΕΛ
ΗΣΟΥΣΙΝ + ΛΥΤΡΩΣΕΤΑΙ ΚΥΡΙΟΣ ΨΥΧΑΣ ΔΟΥΛΩΝ
ΑΥΤΟΥ ΚΑΙ ΟΥ ΜΗ ΠΛΗΜΜΕΛΗΣΟΥΣΙΝ ΠΑΝΤΕΣ ΟΙ
ΕΛΠΙΖΟΝΤΕΣ ΕΠ ΑΥΤΟΝ

ΤΩΙ ΔΑΥΙΔ ΔΙΚΑΣΟΝ ΚΥΡΙΕ ΤΟΥΣ
 ΑΔΙΚΟΥΝΤΑΣ ΜΕ ΠΟΛΕΜΗΣΟΝ
 ΤΟΥΣ ΠΟΛΕΜΟΥΝΤΑΣ ΜΕ +
 ΕΠΙΛΑΒΟΥ ὄπλου καὶ θυρεοῦ
 καὶ ἀνάστηθι εἰς βοήθειάν
 μου + ἔκχεον ρομφαίαν καὶ
 σύγκλεισον ἐξ ἐναντίας τῶν
 καταδιωκόντων με εἶπὸν τῇ ψυχῇ μου σω
 τηρία σου ἐγὼ εἶμι + ἀσχυνηθήτωσαν καὶ ἐν
 τραπήτωσαν οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχὴν μου
 ἀποστραφήτωσαν εἰς τὰ ὀπίσω καὶ κατασχυνη
 θήτωσαν οἱ λογιζόμενοί μοι κακὰ + γενηθή
 τωσαν ὡσεὶ χνοῦς κατὰ πρόσωπον ἀνέμου καὶ
 ἄγγελος κυρίου ἐκθλίβων αὐτούς + γενηθή
 τω ἡ ὁδὸς αὐτῶν σκοτός καὶ ὀλίθησια καὶ
 ἄγγελος κυρίου καταδιώκων αὐτούς + ὅτι
 δωρεὰν ἔκρυψάν μοι διαφθορὰν παγίδος αὐ
 τῶν μάτην ὠνείδισαν τὴν ψυχὴν μου +

ἔλθῆτω αὐτοῖς παγίς ἦν οὐ γινώσκουσιν καὶ ἡ
θήρα ἦν ἔκρυψαν συλλαβέτω αὐτοῦς καὶ ἐν
τῇ παγίδι πεσοῦνται ἐν αὐτῇ + ἡ δὲ ψυχὴ
μου ἀγαλλιᾶσεται ἐπὶ τῷ κυρίῳ τερφθήσεται
ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ αὐτοῦ + πάντα τὰ ὀστά
μου ἐροῦσιν κύριε τίς ὅμοιός σοι ῥυθμιένος
πτωχὸν ἐκ χειρὸς στερεωτέρων αὐτοῦ καὶ
πτωχὸν καὶ πένητα ἀπὸ τῶν διαρπαζόντων
αὐτόν + ἀναστάντες μάρτυρες ἄδικοι ἃ οὐκ
ἔγινωσκον ἠρώτων με + ἀνταπεδίδοσάν μοι
πονηρὰ ἀντὶ καλῶν καὶ ἀτεκνίαν τῇ ψυχῇ
μου + ἐγὼ δὲ ἐν τῷ αὐτοῦς παρενοχλεῖν μοι
ἐνεδύομην σάκκον καὶ ἐταπεινοῦν ἐν νηστείᾳ
τὴν ψυχὴν μου καὶ ἡ προσευχὴ μου εἰς κόλπον
μου ἀποστραφήσεται + ὡς πλησίον ὡς ἀδελφὸν
ἠμιέτερον οὕτως εὐηρέστουν ὡς πενήτων καὶ
σκυθρωπάζων οὕτως ἐταπεινούομην + καὶ
κατ' ἐμοῦ ἠύφρανθησαν καὶ συνήχθησαν
συνήχθησαν ἐπ' ἐμὲ μάλιστα καὶ οὐκ ἔγνω
διεσχίσθησαν καὶ οὐ κατενύγησαν + ἐπίρασάν
με ἐξεμψικθήρισάν με μψικθηρισμὸν ἔβρυσαν

ἐπὶ ἐμὲ τοὺς ὀδόντας αὐτῶν + κύριε πότε
ἐπόψῃ ἀποκατάστησον τὴν ψυχὴν μου ἀπὸ
τῆς κακοουργίας αὐτῶν ἀπὸ λεόντων τὴν μονο
γενῆ μου + ἐξομολογήσομαι σοι κύριε ἐν ἐκ
κλησίαι πολλῇ ἐν λαῷ βαρεῖ αἰνέσω σε + μὴ
ἐπιχαρείσῃς μοι οἱ ἐχθραίνοντές μοι ἀδίκως οἱ
μισοῦντές με δωρεὰν καὶ διανεύοντες ὄφθαλ
μοῖς + ὅτι ἐμοὶ μὲν εἰρηνικὰ ἐλάλουν καὶ ἐπὶ
ὄργην δόλους διελογίζοντο + καὶ ἐπλάτυναν
ἐπὶ ἐμὲ τὸ στόμα αὐτῶν εἶπαν εὗγε εὗγε εἶδαν
οἱ ὄφθαλμοὶ ἡμῶν + εἶδες κύριε μὴ παρα
σιωπήσῃς κύριε μὴ ἀποστήσῃς ἀπ' ἐμοῦ + ἐξεγ
έρσῃτι κύριε καὶ πρόσχες τῇ κρίσει μου ὁ θεός
μου καὶ ὁ κύριός μου εἰς τὴν δίκην μου +
κρίνον με κατὰ τὴν δικαιοσύνην σου κύριε ὁ
θεός μου καὶ μὴ ἐπιχαρείσῃς μοι + μὴ
εἶπαισαν ἐν καρδίαις αὐτῶν εὗγε εὗγε τῇ
ψυχῇ ἡμῶν μὴδὲ εἶπαισαν κατεπίομεν αὐτόν
+ ἀισχυνηθείσαν καὶ ἐντραπείσαν ἅμα οἱ
ἐπιχαίροντες τοῖς κακοῖς μου ἐνδυσάσθωσαν
ἀισχύνην καὶ ἐντροπὴν οἱ μεγαλορρημονοῦντες

ἐπ' ἐμὲ + ἀγαλλιάσαιντο καὶ εὐφρανθεῖσαν οἱ
θέλοντες τὴν δικαιοσύνην μου καὶ εἰπάτωσαν
διὰ παντός μεγαληθῆτω ὁ κύριος οἱ θέλοντες
τὴν εἰρήνην τοῦ δούλου αὐτοῦ + καὶ ἡ
γλῶσσά μου μελετήσει τὴν δικαιοσύνην σου
ὅλην τὴν ἡμέραν τὸν ἔπαινό σου

ΕΙΣ Τὸ τέλος τῷ δούλῳ κυρίου τῷ
 ΔΑΥΙΔ + φησὶν ὁ παράνομος τοῦ
 ἀμαρτάνειν ἐν ἑαυτῷ οὐκ ἔστιν φόβος
 θεοῦ ἀπέναντι τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ
 + ὅτι ἐδόλωσεν ἐνώπιον αὐτοῦ τοῦ
 εὐρεῖν τὴν ἀνομίαν αὐτοῦ καὶ
 μισῆσαι + τὰ ῥήματα τοῦ στόματος
 αὐτοῦ ἀνομία καὶ δόλος οὐκ ἐβουλήθη
 συνηῆναι τοῦ ἀγαθῆναι + ἀνομίαν διελογί
 σατο ἐπὶ τῆς κοίτης αὐτοῦ παρέστη πάσῃ ὁδῷ
 οὐκ ἀγαθῆν τῆν δὲ κακίαν οὐ προσώχθησεν +
 κύριε ἐν τῷ οὐρανῷ τὸ ἔλεός σου καὶ ἡ ἀλή
 θεία σου ἕως τῶν νεφελῶν + ἡ δικαιοσύνη σου
 ὡσεὶ ὄρη θεοῦ τὰ κρίματά σου ἄβυσσος πολλή
 ἀνθρώπου καὶ κτήνη σώσεις κύριε + ὡς
 ἐπλήθυνας τὸ ἔλεός σου ὁ θεός οἱ δὲ υἱοὶ τῶν
 ἀνθρώπων ἐν σκέπῃ τῶν πτερύγων σου ἐπι
 οῦσιν + μεθυσοῦσονται ἀπὸ πίθης τοῦ οἴκ

ΟΥ ΣΟΥ ΚΑΙ ΤΟΝ ΧΕΙΜΑΡΡΟΥΝ ΤΗΣ ΤΡΥΦΗΣ ΣΟΥ ΠΟΤ
ΙΕΙΣ ΑΥΤΟΥΣ + ΟΤΙ ΠΑΡΑ ΣΟΙ ΠΗΓΗ ΖΩΗΣ ΕΝ ΤΩΙ
ΦΩΤΙ ΣΟΥ ΟΨΟΜΕΘΑ ΦΩΣ + ΠΑΡΑΤΕΙΝΟΝ ΤΟ ΕΛΕΟΣ
ΣΟΥ ΤΟΙΣ ΓΙΝΩΣΚΟΥΣΙΝ ΣΕ ΚΑΙ ΤΗΝ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΝ
ΣΟΥ ΤΟΙΣ ΕΥΘΕΣΙ ΤΗΙ ΚΑΡΔΙΑΙ + ΜΗ ΕΛΘΕΤΩ ΜΟΙ
ΠΟΥΣ ΥΠΕΡΗΦΑΝΙΑΣ ΚΑΙ ΧΕΙΡ ΑΜΑΡΤΩΛΩΝ ΜΗ
ΣΑΛΕΥΣΑΙ ΜΕ + ΕΚΕΙ ΕΠΕΣΟΝ ΟΙ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΟΙ ΤΗΝ
ΑΝΟΜΙΑΝ ΕΖΩΨΘΗΣΑΝ ΚΑΙ ΟΥ ΜΗ ΔΥΝΩΝΤΑΙ
ΣΤΗΝΑΙ

ΤΟῦ ΔΑΥΙΔ Μὴ Παραζηλοῦ ἐν
 Πονηροῦσι καὶ ἐν
 τοῖς ποιοῦντας τὴν ἀνομίαν
 + ὅτι ὡσεὶ χόρτος ταχὺ ἀπο
 ζηρανθήσονται καὶ ὡσεὶ
 λάχανα χλόης ταχὺ ἀποπε
 οῦνται + ἔλπισον ἐπὶ Κύριον
 καὶ ποίει χρηστότητα καὶ κατασκῆνον τὴν
 γῆν καὶ ποιμανθήσῃ ἐπὶ τῷ πλούτῳ αὐτῆς
 + κατατρέψῃσιν τοῦ κυρίου καὶ δώσει σοὶ τὰ
 αἰτήματα τῆς καρδίας σου + ἀποκάλυψον
 πρὸς Κύριον τὴν ὁδὸν σου καὶ ἔλπισον ἐπὶ αὐτόν
 καὶ αὐτὸς ποιήσει + καὶ ἐξοίσει ὡς φῶς τὴν
 δικαιοσύνην σου καὶ τὸ κρίμα σου ὡς μεσημβ
 ρίαν + ὑποτάγησι τῷ κυρίῳ καὶ ἰκέτευσον
 αὐτόν μὴ Παραζηλοῦ ἐν τῷ κατεψοδουμένῳ
 ἐν τῇ ὁδῷ αὐτοῦ ἐν ἀνθρώπῳ ποιοῦντι παρα
 νομίας + παύσαι ἀπὸ ὀργῆς καὶ ἐγκατάλιπε

θυμὸν μὴ παραζηλοῦ ὥστε πονηρεύεσθαι +
ὅτι οἱ πονηρευόμενοι ἐξολοθρευθήσονται οἱ δὲ
ὑπομένοντες τὸν κύριον αὐτοὶ κληρονομήσουσιν
τὴν γῆν + καὶ ἔτι ὀλίγον καὶ οὐ μὴ ὑπάρξει ὁ
ἁμαρτωλὸς καὶ ζητήσεις τὸν τόπον αὐτοῦ καὶ
οὐ μὴ εὔρησι + οἱ δὲ πραεῖς κληρονομήσουσιν
τὴν γῆν καὶ κατατρυφήσουσιν ἐπὶ πλήθει εἰρήνης
+ παρατηρήσεται ὁ ἁμαρτωλὸς τὸν δίκαιον
καὶ βρῦζει ἐπ' αὐτὸν τοὺς ὀδόντας αὐτοῦ + ὁ
δὲ κύριος ἐκγελᾷ αὐτόν ὅτι προβλέπει ὅτι
ἦξει ἡ ἡμέρα αὐτοῦ + ρομφαίαν ἐπάσαντο οἱ
ἁμαρτωλοὶ ἐνέτειναν τὸ ζῶν αὐτῶν τοῦ κατα
βαλεῖν πτωχὸν καὶ πένητα τοῦ σφάζει τοὺς
εὐθεῖς τῆι καρδίᾳ + ἡ ρομφαία αὐτῶν εἰς
ἔλθοι εἰς τὴν καρδίαν αὐτῶν καὶ τὰ τόξα
αὐτῶν συντριβείησαν + κρεῖσσον ὀλίγον τῶν
δικαίω ὑπὲρ πλοῦτον ἁμαρτωλῶν πολὺν +
ὅτι βραχίονες ἁμαρτωλῶν συντριβήσονται ὑπο
στηρίζει δὲ τοὺς δικαίους κύριος + γινώσκει
κύριος τὰς ὁδοὺς τῶν ἀκίμων καὶ ἡ κληρο
νομία αὐτῶν εἰς τὸν αἰῶνα ἔσται + οὐ κατα

ΙΣΧΥΝΘΗΣΟΝΤΑΙ ΕΝ ΚΑΙΡῶΙ ΠΟΝΗΡῶΙ ΚΑΙ ΕΝ
ΗΜΕΡΑΙΣ ΛΙΠΟῦ ΧΟΡΤΑΣΘΗΣΟΝΤΑΙ + ὅτι οἱ ἁμα
ρτωλοὶ ἀπολοῦνται οἱ δὲ ἐχθροὶ τοῦ κυρίου
ἅμα τῶι δοξασθῆναι αὐτοῦς καὶ ὑψωθῆναι
ἐκλιπόντες ὡσεὶ καπνὸς ἐξέλιπον + δανείζεται
ὁ ἁμαρτωλὸς καὶ οὐκ ἀποτείνει ὁ δὲ δίκαιος
οὐκτίρει καὶ δίδοι + ὅτι οἱ εὐλογοῦντες αὐτὸν
κληρονομήσουσι γῆν οἱ δὲ καταρώμενοι αὐτὸν
ἐξολοθρευθήσονται + παρὰ κυρίου τὰ διαβήσι
ματα ἀνθρώπου κατεψύχεται καὶ τὴν ὁδὸν
αὐτοῦ θελήσει + ὅταν πέσῃ οὐ καταραχθ
ῆσεται ὅτι κύριος ἀντιστηρίζει χεῖρα αὐτοῦ +
νεώτερος ἐγενόμην καὶ γὰρ ἐγήρασα καὶ οὐκ
εἶδον δίκαιον ἐγκαταλειπωμένον οὐδὲ τὸ σπέρ
μα αὐτοῦ ζητοῦν ἄρτους + ὅλην τὴν ἡμέρ
αν ἐλεᾷ καὶ δανείζει καὶ τὸ σπέρμα αὐτοῦ εἰς
εὐλογίαν ἔσται + ἐκκλινον ἀπὸ κακοῦ καὶ
ποίησον ἀγαθὸν καὶ κατασκῆνον εἰς λιῶνα
λιῶνος + ὅτι κύριος ἀγαπᾷ κρίσιν καὶ οὐκ
ἐγκαταλείψει τοῦς ὀσίους αὐτοῦ εἰς τὸν λιῶνα
φυλαχθήσονται ἄνομοι δὲ ἐκδιωχθήσονται καὶ

ΣΠΕΡΜΙΑ Ἀσεβῶν ἐξολοθρευθήσεται + δίκαιοι δὲ
κληρονομήσουσι γῆν καὶ κατασκηνώσουσιν εἰς
λίῳνα λίῳνος ἐπὶ αὐτῆς + στόμα δικαίου
μελετήσῃ σοφίαν καὶ ἡ γλῶσσα αὐτοῦ λαλήσῃ
κρίσιν + ὁ νόμος τοῦ θεοῦ αὐτοῦ ἐν καρδίᾳ
αὐτοῦ καὶ οὐχ ὑποσκελισθήσεται τὰ διαβήμι
ατα αὐτοῦ + κατανοεῖ ὁ ἁμαρτωλὸς τὸν δίκ
αιον καὶ ζητεῖ τοῦ θανατῶσαι αὐτόν + ὁ δὲ
κύριος οὐ μὴ ἐγκαταλίπῃ αὐτὸν εἰς τὰς χεῖρας
αὐτοῦ οὐδὲ μὴ καταδικάσῃται αὐτόν ὅταν
κρίνηται αὐτῷ + ὑπόμεινον τὸν κύριον καὶ
φύλασον τὴν ὁδὸν αὐτοῦ καὶ ὑψώσει σε τοῦ
κατακληρονομήσαι γῆν ἐν τῷ ἐξολοθρευέσθαι
ἁμαρτωλοῦς ὅψῃ + εἶδον ἄσεβῆ ὑπερυψού
μενον καὶ ἐπαιρόμενον ὡς τὰς κέδρους τοῦ
λιβάνου + καὶ παρήλθον καὶ ἰδοῦ οὐκ ἦν καὶ
ἐζήτησα αὐτόν καὶ οὐχ εὑρέθη ὁ τόπος αὐτοῦ
+ φύλασσε ἀκακίαν καὶ ἰδὲ εὐθύτητα ὅτι
ἔστιν ἐγκατάλειμμα ἀνθρώπῳ εἰρηνικῶι +
οἱ δὲ παράνομοι ἐξολοθρευθήσονται ἐπὶ τὸ αὐτό
τὰ ἐγκαταλείμματα τῶν ἄσεβῶν ἐξολοθρευ

ΘΗΣΟΝΤΑΙ + ΣΩΤΗΡΙΑ ΔΕ ΤΩΝ ΔΙΚΑΙΩΝ ΠΑΡΑ
ΚΥΡΙΟΥ ΚΑΙ ΥΠΕΡΑΣΠΙΣΤΗΣ ΑΥΤΩΝ ΕΣΤΙΝ ΕΝ
ΚΑΙΡΩΙ ΘΑΛΪΨΕΩΣ + ΚΑΙ ΒΟΗΘΗΣΕΙ ΑΥΤΟΙΣ ΚΥΡΙΟΣ
ΚΑΙ ΡΥΣΕΤΑΙ ΑΥΤΟΥΣ ΚΑΙ ΕΞΕΛΕΪΤΑΙ ΑΥΤΟΥΣ ΕΞ ΑΜΙ
ΑΡΤΩΛΩΝ ΚΑΙ ΣΩΣΕΙ ΑΥΤΟΥΣ ΟΤΙ ΗΛΠΙΣΑΝ ΕΠ
ΑΥΤΟΝ

ΑΛΛΗΔΕ ΤΩ̅Ι ΔΑΥΙΔ ΕΙΣ
 ΑΝΑΜΝΗΣΙΝ ΠΕΡΙ ΣΑΒΒΑΤΟΥ +
 ΚΥ̅ΡΙΕ ΜΗ̅ ΤΩ̅Ι ΘΥΜΩ̅Ι ΣΟΥ
 ΕΛΕΓΞΗΣ ΜΕ ΜΗΔΕ̅ ΤΗ̅Ι ΟΡΓΗ̅Ι
 ΣΟΥ ΠΑΙΔΕΥ̅ΣΗΣ ΜΕ + ὅτι τὰ
 βέλη σου ἐνεπάγησάν μοι καὶ
 ἐπεστήρισας ἐπ' ἐμὲ τὴν χεῖρά
 σου + οὐκ ἔστιν ἴασις ἐν τῇ
 σαρκί μου ἀπὸ προσώπου τῆς

ὀργῆς σου οὐκ ἔστιν εἰρήνη τοῖς ὀστέοις μου ἀπὸ
 προσώπου τῶν ἀμαρτιῶν μου + ὅτι αἱ
 ἀνομίας μου ὑπερῆραν τὴν κεφαλὴν μου ὡς εἰ
 φορτίον βαρὺ ἐβαρύνθησαν ἐπ' ἐμὲ +
 προσώζεσαν καὶ ἐσάπησαν οἱ μώλωπές μου ἀπὸ
 προσώπου τῆς ἀφροσύνης μου + ἐταλαιπώρησα
 καὶ κατεκάμφθην ἕως τέλους ὅλην τὴν ἡμέρ
 αν κυθρωπιάζων ἐπορευόμην + ὅτι αἱ ψυαὶ
 μου ἐπλήσθησαν ἐμπαιγμῶν καὶ οὐκ ἔστιν
 ἴασις ἐν τῇ σαρκί μου + ἐκακώθην καὶ

ΕΤΑΠΕΙΝΩΘΗΝ ἕως σφόδρα ὠρυόμην ἀπὸ στεναγ
μοῦ τῆς καρδίας μου + κύριε ἐναντίον σου
πάντα ἡ ἐπιθυμία μου καὶ ὁ στεναγμός μου ἀπὸ
σου οὐκ ἐκρύβη + ἡ καρδία μου ἐταράχθη
ἐγκατέλιπέν με ἡ ἰσχύς μου καὶ τὸ φῶς τῶν
ὀφθαλμῶν μου καὶ αὐτὸ οὐκ ἔστιν μετ' ἐμοῦ
+ οἱ φίλοι μου καὶ οἱ πλησίον μου ἐξ ἐναντίας
μου ἠγγικαν καὶ ἔστησαν καὶ οἱ ἔγγιστα μου
ἀπὸ μακρόθεν ἔστησαν + καὶ ἐξεβιάσαντο οἱ
ζητοῦντες τὴν ψυχὴν μου καὶ οἱ ζητοῦντες
τὰ κακὰ μοι ἐλάλησαν ματαιότητος καὶ
δολιότητος ὅλην τὴν ἡμέραν ἐμελέτησαν +
ἐγὼ δὲ ὡσεὶ κωφὸς οὐκ ἤκουον καὶ ὡσεὶ ἄλλος
οὐκ ἀνοίγων τὸ στόμα αὐτοῦ + καὶ ἐγενόμην
ὡσεὶ ἄνθρωπος οὐκ ἀκούων καὶ οὐκ ἔχων ἐν
τῷ στόματι αὐτοῦ ἐλεγμούς + ὅτι ἐπὶ σοί
κύριε ἤλπισα σὺ εἰσακούσει κύριε ὁ θεός μου +
ὅτι εἶπα μήποτε ἐπιχαρῶσίν μοι οἱ ἐχθροί μου
καὶ ἐν τῷ σαλευθῆναι πόδας μου ἐπ' ἐμὲ
ἐμεγαλορρημιόνησαν + ὅτι ἐγὼ εἰς μάστιγας
ἔτοιμος καὶ ἡ ἀλγηδὼν μου ἐνώπιόν μου διὰ

ΠΑΝΤΟΣ + ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ
ἀναγγελῶ καὶ μεριμνήσω ὑπὲρ τῆς ἁμαρτίας
μου + οἱ δὲ ἐχθροί μου ζῶειν καὶ κεκρατ
αἰῶνται ὑπὲρ ἐμέ καὶ ἐπληθύνησαν οἱ
μισοῦντές με ἀδίκως + οἱ ἀνταποδιδόντες
κακὰ ἀντὶ ἀγαθῶν ἐνδιέβαλλον με ἐπεὶ
κατεδίωκον δικαιοσύνην καὶ ἀπέριψάν με τὸν
ἀγαπητὸν ὡσεὶ νεκρὸν ἐβδελυγμένον + μὴ
ἐγκαταλίπῃς με κύριε ὁ θεός μου μὴ ἀποστῆς
ἀπ' ἐμοῦ + πρόσχεε εἰς τὴν βοήθειάν μου κύριε
τῆς σωτηρίας μου

ΕΙΣ Τὸ τέλος τῷ Δαυΐδ ἰδιούνη ὡιδὴ τῷ
 Δαυΐδ + εἶπα φυλάξω τὰς ὁδοὺς μου
 τοῦ μὴ ἁμαρτάνειν ἐν γλώσσει μου
 ἐθέλην τῷ στόματί μου φυλακὴν ἐν
 τῷ συστῆναι τὸν ἁμαρτωλὸν ἐναντ
 ἴον μου + ἐκωφώθη καὶ ἐταπεινώ
 θη καὶ ἐσίγησα ἐξ ἀγαθῶν καὶ τὸ ἄλγημά
 μου ἀνεκαίνισθη + ἐθεριώθη ἡ καρδία μου
 ἐντός μου καὶ ἐν τῇ μελέτῃ μου ἐκκαυ
 θήσεται πῦρ ἐλάλησα ἐν γλώσσει μου +
 γνώρισόν μοι κύριε τὸ πέρας μου καὶ τὸν
 ἀριθμὸν τῶν ἡμερῶν μου τίς ἐστίν ἵνα γνῶ
 τί ὑστερῶ ἐγώ + ἰδοὺ παλαιστὰς ἔσοῦ τὰς
 ἡμέρας μου καὶ ἡ ὑπόστασις μου ὡσεὶ οὐθεν
 ἐνώπιόν σου πλὴν τὰ σύμπαντα ματαιότης
 πᾶς ἄνθρωπος ζῶν διάψαλμα + μέντοιγε ἐν
 εἰκόνι διαπορεύεται ἄνθρωπος πλὴν μᾶτην

ΤΑΡΑССΟΝΤΑΙ ΘΗΣΑΥΡΙΖΕΙ ΚΑΙ ΟΥ ΓΙΝΩΣΚΕΙ ΤΙΝΙ
ΣΥΝΑΖΕΙ ΑΥΤΑ + ΚΑΙ ΗΥΗ ΤΙΣ Η ΥΠΟΜΟΝΗ ΜΟΥ
ΟΥΧΙ Ο ΚΥΡΙΟΣ ΚΑΙ Η ΥΠΟΨΤΑΣΙΣ ΜΟΥ ΠΑΡΑ ΣΟΥ
ΕΣΤΙΝ + ΑΠΟ ΠΑΣΩΝ ΤΩΝ ΑΝΟΜΙΩΝ ΜΟΥ ΡΥΣΑΙ
ΜΕ ΘΝΕΙΔΟΣ ΑΦΡΟΝΙ ΕΔΩΚΑΣ ΜΕ + ΕΚΩΦΩΘΗΝ ΚΑΙ
ΟΥΚ ΗΝΟΙΖΑ ΤΟ ΣΤΟΜΑ ΜΟΥ ΟΤΙ ΕΥ ΕΙ Ο ΠΟΙΗΣΑΣ ΜΕ
+ ΑΠΟΣΤΗΣΟΝ ΑΠ ΕΜΟΥ ΤΑΣ ΜΑΣΤΙΓΑΣ ΣΟΥ ΑΠΟ
ΤΗΣ ΙΣΧΥΟΣ ΤΗΣ ΧΕΙΡΟΣ ΣΟΥ ΕΓΩ ΕΞΕΛΙΠΟΝ + ΕΝ
ΕΛΕΓΜΟΙΣ ΥΠΕΡ ΑΝΟΜΙΑΣ ΕΠΑΙΔΕΥΣΑΣ ΑΝΘΡΩΠΟΝ
ΚΑΙ ΕΖΕΤΗΣΑΣ ΩΣ ΑΡΑΧΗΝΗΝ ΤΗΝ ΨΥΧΗΝ ΑΥΤΟΥ
ΠΛΗΝ ΜΑΤΗΝ ΤΑΡΑССΕΤΑΙ ΠΑΣ ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΔΙΑΨΑΛ
ΜΑ + ΕΙΣΑΚΟΥΣΟΝ ΤΗΣ ΠΡΟΣΕΥΧΗΣ ΜΟΥ ΚΥΡΙΕ ΚΑΙ
ΤΗΣ ΔΕΗΣΕΩΣ ΜΟΥ ΕΝΩΤΙΣΑΙ ΤΩΝ ΔΑΚΡΥΩΝ ΜΟΥ
ΜΗ ΠΑΡΑΣΙΩΠΗΣΗΣ ΟΤΙ ΠΑΡΟΙΚΟΣ ΕΓΩ ΕΙΜΙ ΠΑΡΑ
ΣΟΙ ΚΑΙ ΠΑΡΕΠΙΔΗΜΙΟΣ ΚΑΘΩΣ ΠΑΝΤΕΣ ΟΙ ΠΑΤΕΡΕΣ
ΜΟΥ + ΑΝΕΣ ΜΟΙ ΊΝΑ ΑΝΑΨΥΞΩ ΠΡΟ ΤΟΥ ΜΕ ΑΠ
ΕΛΘΕΊΝ ΚΑΙ ΟΥΚΕΤΙ ΜΗ ΥΠΑΡΞΩ

ΕΙΣ Τὸ τέλος τῷ Δαυὶδ ψαλμὸς +
 ὑπομένων ὑπέμεινα τὸν Κύριον καὶ
 προσέσχεν μοι καὶ εἰσῆκουσεν τῆς
 δεήσεώς μου + καὶ ἀνήγαγέν με ἐκ
 λάκκου ταλαιπωρίας καὶ ἀπὸ πολλοῦ
 ἰλῦος καὶ ἔστησεν ἐπὶ πέτραν τοὺς
 πόδας μου καὶ καθύψωσεν τὰ δια-
 βήματά μου + καὶ ἐπέβαλεν εἰς τὸ στόμα
 μου ἄσμα καινὸν ὕμνον τῷ θεῷ ἡμῶν
 ὄψονται πολλοὶ καὶ φοβηθήσονται καὶ ἐλπιούσιν
 ἐπὶ Κύριον + μακάριος ἀνὴρ οὗ ἔστιν τὸ ὄνομα
 Κυρίου ἐλπίς αὐτοῦ καὶ οὐκ ἐπέβλεψεν εἰς
 ματαιότητα καὶ ματίας ψευδεῖς + πολλὰ
 ἐποίησας σύ Κύριε ὁ θεός μου τὰ θαυμάσιά σου
 καὶ τοῖς διαλογισμοῖς σου οὐκ ἔστιν τις ὁμοιω-
 θήσεται σοι ἀπήγγειλα καὶ ἐλάλησα ἐπληθύν-
 θησαν ὑπὲρ ἀριθμῶν + φύσιν καὶ προσφορὰν
 οὐκ ἠθέλησας ὡτία δὲ καθηρτίσω μοι ὁλοκαύ-

ΤΩΜΑ ΚΑΙ ΠΕΡΙ ἈΜΑΡΤΙΑΣ ΟΥΚ ἤΓΗΘΑΣ + ΤΟΤΕ
εἶπον ἰδοὺ ἤκω ἐν κεφαλίδι βιβλίου γέγραπται
περὶ ἐμοῦ + τοῦ ποιῆσαι τὸ θέλημα σου ὁ θεός
μου ἐβουλήθη καὶ τὸν νόμον σου ἐν μέσσω
τῆς κοιλίας μου + εὐηγγελισάμην δικαιο
σύνην ἐν ἐκκλησίαι μεγάλῃ ἰδοὺ τὰ χεῖλη
μου οὐ μὴ κωλύσω κύριε σὺ ἔγνωσ + τὴν δικ
αιοσύνην σου οὐκ ἔκρυψα ἐν τῇ καρδίᾳ μου
τὴν ἀλήθειάν σου καὶ τὸ σωτήριόν σου εἶπα οὐκ
ἔκρυψα τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἀπὸ
συναγωγῆς πολλῆς + σὺ δέ κύριε μὴ μακρύ
νης τοὺς οἰκτιρισμοὺς σου ἀπ ἐμοῦ τὸ ἔλεός σου
καὶ ἡ ἀλήθειά σου διὰ πάντος ἀντελάβοντό
μου + ὅτι περιέσχον με κακὰ ὧν οὐκ ἔστιν
ἀριθμὸς κατέλαβόν με λί ἀνομίαι μου καὶ οὐκ
ἠδυνήθη τὸ βλέπειν ἐπληθύνησαν ὑπὲρ
τὰς τρίχας τῆς κεφαλῆς μου καὶ ἡ καρδία μου
ἐγκατέλιπέν με + εὐδόκησον κύριε τοῦ ῥύσαι
θαί με κύριε εἰς τὸ βοηθεῖσάι μοι πρόσχεε +
κατακλυνθεῖσαν καὶ ἐντραπείσαν ἅμα οἱ
ζητοῦντες τὴν ψυχὴν μου τοῦ ἐξἄραι αὐτήν

ΑΠΟΣΤΡΑΦΕΪΝΣΑΝ ΕΙΣ ΤΑ ὀπίσω καὶ ἐντραπείνσαν
οἱ θέλοντές μοι κακὰ + κομισάσθωσαν παρα
χρήματα λίσχύνῃν αὐτῶν οἱ λέγοντές μοι εὐγε
εὐγε + ἀγαλλιᾶσαιντο καὶ εὐφρανθεῖνσαν ἐπὶ
σοὶ πάντες οἱ ζητοῦντές σε κύριε καὶ εἰπάτωσαν
διὰ πάντος μεγαλυνθήτω ὁ κύριος οἱ ἀγαπῶν
τες τὸ σωτήριόν σου + ἐγὼ δὲ πτωχός εἰμι καὶ
πένης κύριος φροντιεῖ μοῦ βοηθός μοῦ καὶ ὑπερ
λεπιστής μοῦ εὐ εἶ ὁ θεός μοῦ μή χρονίσης

ΕΙΣ Τὸ τέλος ψαλλοὺς τῷ Δαυΐδ +
 μακάριος ὁ συνίων ἐπὶ πτωχὸν καὶ
 πένητα ἐν ἡμέραις πονηρᾶι ῥύσεται
 αὐτὸν ὁ κύριος + κύριος διαφυλάξει
 αὐτὸν καὶ ζήσει αὐτὸν καὶ μακαρίσει
 αὐτὸν ἐν τῇ γῆ καὶ μὴ παραδώσῃ
 αὐτὸν εἰς χεῖρας ἐχθροῦ αὐτοῦ +
 κύριος βοηθήσει αὐτῷ ἐπὶ κλίνης ὀδύνης
 αὐτοῦ ὄλην τὴν κοίτην αὐτοῦ ἔστρεψας ἐν τῇ
 ἀρρωστίᾳ αὐτοῦ + ἐγὼ εἶπα κύριε ἐλέησόν με
 ἴασαι τὴν ψυχὴν μου ὅτι ἠμαρτόν σοι + οἱ
 ἐχθροί μου εἶπαν κακά μοι πότε ἀποφανεῖται
 καὶ ἀπολεῖται τὸ ὄνομα αὐτοῦ + καὶ εἰ
 εἰσεπορεύετο τοῦ ἰδεῖν μάτην ἐλάλει ἡ καρδία
 αὐτοῦ συνήγαγεν ἀνομίαν ἐαυτῷ ἐξεπορεύετο
 ἔζω καὶ ἐλάλει + ἐπὶ τὸ αὐτὸ κατ' ἐμοῦ
 ἐψιθύριζον πάντες οἱ ἐχθροί μου κατ' ἐμοῦ
 ἐλογίζοντο κακά μοι + λόγον παράνομον

ΚΑΤΈΘΕΝΤΟ ΚΑΤ ΕΜΟΨ ΜΗ Ὁ ΚΟΙΜΩΜΕΝΟΣ ΟΥΧΙ
ΠΡΟΣΘΗΣΕΙ ΤΟΨ ΑΝΑΣΤΗΝΑΙ + ΚΑΙ ΓΑΡ Ὁ
ἈΝΘΡΩΠΟΣ ΤΗΣ ΕΙΡΗΝΗΣ ΜΟΥ ΕΦ ὄΝ ἤΛΠΙΣΑ Ὁ
ΕΣΘΙΩΝ ἌΡΤΟΥΣ ΜΟΥ ΕΜΕΓΆΛΥΝΕΝ ΕΠ ΕΜΕ
ΠΤΕΡΙΣΜΟΝ + ΣΥ ΔΕ ΚΥΡΙΑ ΕΛΕΗΣΟΝ ΜΕ ΚΑΙ
ΑΝΑΣΤΗΣΟΝ ΜΕ ΚΑΙ ΑΝΤΑΠΟΔΩΣΩ ΑΥΤΟΙΣ + ΕΝ
ΤΟΥΤΩΙ ΕΓΝΩΝ ὅΤΙ ΤΕΘΕΛΗΚΑΣ ΜΕ ὅΤΙ ΟΥ ΜΗ
ΕΠΙΧΑΡῆΙ Ὁ ΕΧΘΡΟΣ ΜΟΥ ΕΠ ΕΜΕ + ΕΜΟΨ ΔΕ ΔΙΑ
ΤΗΝ ΑΚΑΚΙΑΝ ΑΝΤΕΛΑΒΟΥ ΚΑΙ ΕΒΕΒΑΙΩΣΑΣ ΜΕ
ΕΝΩΠΙΟΝ ΣΟΥ ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΙΩΝΑ + ΕΥΛΟΓΗΤΟΣ ΚΥΡΙΟΣ
Ὁ ΘΕΟΣ ΙΣΡΑΗΛ ΑΠὸ ΤΟΨ ΑΙΩΝΟΣ ΚΑΙ ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΙΩΝΑ
ΓΕΝΟΙΤΟ ΓΕΝΟΙΤΟ

Εἰς τὸ τέλος εἰς σύνεσιν τοῖς υἱοῖς κορε +
 ὄν τρόπον ἐπιποθεῖ ἡ ἔλαφος ἐπὶ τὰς
 πηγὰς τῶν ὑδάτων οὕτως ἐπιποθεῖ ἡ
 ψυχὴ μου πρὸς σέ ὁ θεός + ἐδίψησεν ἡ
 ψυχὴ μου πρὸς τὸν θεόν τὸν ζῶντα
 πότε ἤζω καὶ ὀφθήσομαι τῷ προσώπῳ
 τοῦ θεοῦ + ἐγενήθη μοι τὰ δάκρυά
 μου ἄρτος ἡμέρας καὶ νυκτὸς ἐν τῷ λέγεσθαί
 μοι καθ' ἑκάστην ἡμέραν ποῦ ἐστὶν ὁ θεός σου
 + ταῦτα ἐμνήσθην καὶ ἐζέχεα ἐπ' ἐμὲ τὴν
 ψυχὴν μου ὅτι διελεύσομαι ἐν τόπῳ σκηνῆς
 θαυμαστῆς ἕως τοῦ οἴκου τοῦ θεοῦ ἐν φωνῇ
 ἀγαλλιᾶσεως καὶ ἐξομολογήσεως ἤχου ἐορτάζ
 οντος + ἵνα τί περίλυπος εἶ ψυχὴ καὶ ἵνα τί
 συνταράσσεις με ἔλπισον ἐπὶ τὸν θεόν ὅτι
 ἐξομολογήσομαι αὐτῷ σωτήριον τοῦ προσώπου
 μου ὁ θεός μου + πρὸς ἐμαυτὸν ἡ ψυχὴ μου
 ἐτάραχθη διὰ τοῦτο μνησθήσομαί σου ἐκ γῆς

ΙΟΡΔΑΝΟΥ ΚΑΙ ΕΡΜΩΝΗΙ ΑΠὸ ὄρου μικροῦ +
ἄβυσσος ἄβυσσον ἐπικαλεῖται εἰς φωνὴν τῶν
καταρρακτῶν σου πάντες οἱ μετεωρισμοί σου
καὶ τὰ κύματα σου ἐπ' ἐμὲ διήλθον + ἡμέρας
ἐντελεῖται κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ καὶ νυκτὸς
ὠιδὴ παρ' ἐμοί προσευχὴ τῷ θεῷ τῆς ζωῆς
μου + ἐρῶ τῷ θεῷ ἀντιλήμπτω μου εἴ
διὰ τί μου ἐπελάθου ἵνα τί σκυθρωπάζων
πορεύομαι ἐν τῷ ἐκθλίβειν τὸν ἐχθρόν μου +
ἐν τῷ καταθλάσαι τὰ ὀστά μου ὠνείδισάν με
οἱ θλίβοντές με ἐν τῷ λέγειν αὐτοῦς μοι καθ'
ἐκάστην ἡμέραν ποῦ ἐστίν ὁ θεός σου + ἵνα τί
περίλυπος εἶ ψυχὴ καὶ ἵνα τί συνταράσσεις με
ἐλπίζον ἐπὶ τὸν θεόν ὅτι ἐξομολογήσομαι αὐτῷ
ἡ σωτηρία τοῦ προσώπου μου ὁ θεός μου

Ἀλλὰ τῷ Δαυὶδ κρῖνον με ὁ
 θεὸς καὶ δίκασον τὴν δίκην
 μου ἐξ ἔθνευς οὐχ ὀσίου ἀπὸ
 ἀνθρώπου ἀδίκου καὶ δολίου
 ῥῖσαί με + ὅτι σὺ εἶ ὁ θεὸς
 κραταίωμα μου ἵνα τί ἀπώ
 σω με καὶ ἵνα τί σκυθρῶ
 πάζων πορεύομαι ἐν τῷ ἐκ
 θλίβειν τὸν ἐχθρὸν μου +
 ἐξαπόστειλον τὸ φῶς σου καὶ

τὴν ἀλήθειάν σου αὐτά με ὠδήγησαν καὶ
 ἤγαγον με εἰς ὄρος ἅγιόν σου καὶ εἰς τὰ
 σκηνώματά σου + καὶ εἰσελεύσομαι πρὸς τὸ
 θυσιαστήριον τοῦ θεοῦ πρὸς τὸν θεὸν τὸν
 εὐφραίνοντα τὴν νεότητά μου ἐξομολογή
 σομαί σοι ἐν κροτάραι ὁ θεὸς ὁ θεὸς μου + ἵνα τί
 περίλυπος εἶ ψυχὴ καὶ ἵνα τί συνταράσσεις με
 ἔλπισον ἐπὶ τὸν θεὸν ὅτι ἐξομολογήσομαι αὐτῷ
 σωτήριον τοῦ προσώπου μου ὁ θεὸς μου

ΕΙΣ Τὸ τέλος τοῖς υἱοῖς κορε εἰς συνέσειν
 ψαλλῶς + ὁ θεός ἐν τοῖς ὠσὶν ἡμῶν
 ἠκούσαμεν οἱ πατέρες ἡμῶν ἀνήγγ
 ειλαν ἡμῶν ἔργον ὃ εἰργάσω ἐν ταῖς
 ἡμέραις αὐτῶν ἐν ἡμέραις ἀρχαίαις
 + ἡ χεὶρ σου ἔσθη ἐζωλέθρευσεν καὶ
 κατεφύτευσας αὐτοὺς ἐκάλκυσας λαοὺς
 καὶ ἐζέβαλες αὐτοὺς + οὐ γὰρ ἐν τῇ ρομφαί
 αὶ αὐτῶν ἐκληρονόμησαν γῆν καὶ ὁ βραχίων
 αὐτῶν οὐκ ἔσωσεν αὐτοὺς ἀλλ ἡ δεξιὰ σου καὶ
 ὁ βραχίων σου καὶ ὁ φωτισμὸς τοῦ προσώπου σου
 ὅτι εὐδόκησας ἐν αὐτοῖς + εὐ εἶ αὐτὸς ὁ
 βασιλεὺς μου καὶ ὁ θεός μου ὁ ἐντελλόμενος τὰς
 σωτηρίας Ἰακωβ + ἐν σοὶ τοὺς ἐχθροὺς ἡμῶν
 κερατιοῦμεν καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ἐξου
 θενώσομεν τοὺς ἐπανιστανομένους ἡμῶν + οὐ
 γὰρ ἐπὶ τῷ τόξῳ μου ἐλπῶ καὶ ἡ ρομφαία
 μου οὐ σώσει με + ἔσωσας γὰρ ἡμᾶς ἐκ τῶν

ΦΛΙΒΟΝΤΩΝ ΗΜΑΣ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΜΙΣΟΥΝΤΑΣ ΗΜΑΣ
ΚΑΤΗΙΣΧΥΝΑΣ + ΕΝ ΤΩΙ ΘΕΩΙ ΕΠΑΙΝΕΘΗΣΘΕΘΑ
ΘΛΗΝ ΤΗΝ ΗΜΕΡΑΝ ΚΑΙ ΕΝ ΤΩΙ ΟΝΟΜΑΤΙ ΣΟΥ
ΕΞΟΜΟΛΟΓΗΣΘΕΘΑ ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΙΩΝΑ ΔΙΑΨΑΛΜΑ +
ΝΥΝ ΔΕ ΑΠΩΣΩ ΚΑΙ ΚΑΤΗΙΣΧΥΝΑΣ ΗΜΑΣ ΚΑΙ ΟΥΚ
ΕΞΕΛΕΥΣΗ ΕΝ ΤΑΙΣ ΔΥΝΑΜΕΣΙΝ ΗΜΩΝ + ΑΠΕ-
ΣΤΡΕΨΑΣ ΗΜΑΣ ΕΙΣ ΤΑ ΟΠΙΣΩ ΠΑΡΑ ΤΟΥΣ ΕΧΘΡΟΥΣ
ΗΜΩΝ ΚΑΙ ΟΙ ΜΙΣΟΥΝΤΕΣ ΗΜΑΣ ΔΙΗΡΠΑΖΟΝ ΕΛΥ
ΤΟΙΣ + ΕΔΩΚΑΣ ΗΜΑΣ ΩΣ ΠΡΟΒΑΤΑ ΒΡΩΣΕΩΣ ΚΑΙ
ΕΝ ΤΟΙΣ ἔθνεσιν ΔΙΕΣΠΕΙΡΑΣ ΗΜΑΣ + ΑΠΕΔΟΥ ΤΟΝ
ΛΑΟΝ ΣΟΥ ἄνευ τιμῆς ΚΑΙ ΟΥΚ ἦν ΠΛῆθος ΕΝ ΤΟΙΣ
ΑΛΛΑΓΜΑΣΙΝ ΑΥΤΩΝ + ἔθου ΗΜΑΣ ὄνειδος ΤΟΙΣ
ΓΕΙΤΟΣΙΝ ΗΜΩΝ ΜΥΚΤΗΡΙΣΜΟΝ ΚΑΙ ΚΑΤΑΓΕΛΩΤΑ
ΤΟΙΣ ΚΥΚΛΩΙ ΗΜΩΝ + ἔθου ΗΜΑΣ ΕΙΣ ΠΑΡΑ-
ΒΟΛΗΝ ΕΝ ΤΟΙΣ ἔθνεσιν ΚΙΝΗΣΙΝ ΚΕΦΑΛΗΣ ΕΝ ΤΟΙΣ
ΛΑΟΙΣ + ΘΛΗΝ ΤΗΝ ΗΜΕΡΑΝ ἡ ἔντροπή μου
ΚΑΤΕΝΑΝΤΙΟΝ ΜΟΥ ἔστιν ΚΑΙ ἡ ΔΙΣΧΥΝΗ ΤΟΥ
ΠΡΟΣΩΠΟΥ ΜΟΥ ΕΚΑΛΥΨΕΝ ΜΕ + ΑΠὸ φωνῆς
ὄνειδίζοντος ΚΑΙ ΠΑΡΑΛΑΛΟΥΝΤΟΣ ΑΠὸ προσώπου
ἐχθροῦ ΚΑΙ ΕΚΔΙΩΚΟΝΤΟΣ + ΤΑΥΤΑ ΠΑΝΤΑ
ἦλθεν ἐφ ἡμᾶς ΚΑΙ ΟΥΚ ΕΠΕΛΑΘΘΕΘΑ ΣΟΥ ΚΑΙ

οὐκ ἠδικήσαμεν ἐν διαθήκῃ σου + καὶ οὐκ ἀπέστη εἰς τὰ ὀπίσω ἡ καρδία ἡμῶν καὶ ἐξέκλινας τὰς τρίβοις ἡμῶν ἀπὸ τῆς ὁδοῦ σου + ὅτι ἐταπείνωσας ἡμᾶς ἐν τόπῳ κακώσεως καὶ ἐπεκάλυψεν ἡμᾶς σκιά θανάτου + εἰ ἐπελάθμεθα τοῦ ὀνόματος τοῦ θεοῦ ἡμῶν καὶ εἰ διεπετάσαμεν χεῖρας ἡμῶν πρὸς θεὸν ἄλλότριον + οὐχὶ ὁ θεὸς ἐκζητήσει ταῦτα αὐτὸς γὰρ γινώσκει τὰ κρύφια τῆς καρδίας + ὅτι ἕνεκα σου θανατούμεθα ὅλην τὴν ἡμέραν ἐλογίσθημεν ὡς πρόβατα σφαγῆς + ἐξεγέρθητι ἵνα τί ὑπνοῖς κύριε ἀνάστηθι καὶ μὴ ἀπώσῃ εἰς τέλος + ἵνα τί τὸ πρόσωπόν σου ἀποστρέφεις ἐπιλανθάνῃ τῆς πτωχείας ἡμῶν καὶ τῆς θλίψεως ἡμῶν + ὅτι ἐταπεινώθη εἰς χοῦν ἡ ψυχὴ ἡμῶν ἐκολλήθη εἰς γῆν ἡ γαστήρ ἡμῶν + ἀνάστα κύριε βοήθησον ἡμῖν καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου

ΕΙΣ Τὸ τέλος ὑπὲρ τῶν ἀλλοιωθησομένων
 τοῖς υἱοῖς κορε εἰς σύνεσιν ὡιδὴ ὑπὲρ τοῦ
 ἀγαπητοῦ + ἐζηρεύσατο ἡ καρδία
 μου λόγον ἀγαθόν λέγω ἐγὼ τὰ ἔργα
 μου τῷ βασιλεῖ ἡ γλῶσσά μου κάλ
 λιος γραμματέως ὁ ζυγράφου +
 ὡραῖος κάλλει παρὰ τοὺς υἱοὺς τῶν
 ἀνθρώπων ἐξεχύθη χάρις ἐν χείλεσίν σου διὰ
 τοῦτο ἐλόγησέν σε ὁ θεὸς εἰς τὸν αἰῶνα +
 περίζωσαι τὴν ῥομφαίαν σου ἐπὶ τὸν μηρόν σου
 δυνατέ τῆι ὡραιότητί σου καὶ τῷ κάλλει σου
 + καὶ ἔντεινον καὶ κατεψοδοῦ καὶ βασίλευε
 ἕνεκεν ἀληθείας καὶ πραύτητος καὶ δικαιο
 σύνης καὶ ὀδηγήσει σε θαυμαστῶς ἡ δεξιὰ σου
 + τὰ βέλη σου ἠκονημένα δυνατέ λαοὶ
 ὑποκάτω σου πεσοῦνται ἐν καρδίαι τῶν
 ἐχθρῶν τοῦ βασιλέως + ὁ θρόνος σου ὁ θεὸς εἰς
 τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος ῥάβδος ἐψφύτητος ἡ

ῥάβδος τῆς βασιλείας σου + ἠγάπησας δικαιο
σύνην καὶ ἐπίσεως ἀνομιάν διὰ τοῦτο ἔχρισέν
σε ὁ θεὸς ὁ θεὸς σου ἔλαιον ἀγαλλιᾶσεως παρὰ
τοὺς μετόχους σου + σπύρνα καὶ στακτὴ καὶ
κασία ἀπὸ τῶν ἱματιῶν σου ἀπὸ βάρων ἐλεφα
ντίνων ἐξ ὧν ἠύφρανάν σε + θυγατέρες
βασιλέων ἐν τῇ τιμῇ σου παρέστη ἡ βασίλισσα
εἰς δεξιῶν σου ἐν ἱματισμῷ διαχρύσει περιβε
βλημένη πεποικιλμένη + ἄκουσον θυγατερ
καὶ ἰδὲ καὶ κλίνον τὸ οὖς σου καὶ ἐπιλάθου τοῦ
λαοῦ σου καὶ τοῦ οἴκου τοῦ πατρὸς σου + ὅτι
ἐπεθύμησεν ὁ βασιλεὺς τοῦ κάλλους σου ὅτι
αὐτός ἐστιν ὁ κύριός σου + καὶ προσκυνήσουσιν
αὐτῷ θυγατέρες τύρου ἐν δώροις τὸ πρόσωπόν
σου λιτανεύσουσιν οἱ πλοῦσιοι τοῦ λαοῦ + πᾶσα
ἡ δόξα αὐτῆς θυγατρὸς βασιλέως ἔσθθεν ἐν
κροσσῶσι χρυσοῖς περιβεβλημένη πεποικιλμένη
+ ἀπενεχθήσονται τῷ βασιεῖ παρθένοι ὅπως
αὐτῆς λί πλησίον αὐτῆς ἀπενεχθήσονται σοι +
ἀπενεχθήσονται ἐν εὐφροσύνῃ καὶ ἀγαλλιάσει
ἀχθήσονται εἰς ναδὴν βασιλέως + ἀντὶ τῶν

ΠΑΤΕΡΩΝ ΣΟΥ ΕΓΕΝΗΘΗΣΑΝ ΣΟΙ ΥΙΟΙ ΚΑΤΑΣΤΗΣΕΙΣ
ΑΥΤΟΥΣ ἌΡΧΟΝΤΑΣ ΕΠΙ Πᾶσαν τὴν γῆν +
ΚΙΝΗΣΘΗΣΟΝΤΑΙ ΤΟΥ ὀνόματός σου ἐν πάσῃ
γενεᾷ καὶ γενεᾷ διὰ τοῦτο λαοὶ ἐξομολο
γήσονται σοι εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα
τοῦ αἰῶνος

ΕΙΣ Τὸ τέλος ὑπὲρ τῶν υἱῶν κορε ὑπὲρ
 τῶν κρυφίων ψαλλός + ὁ θεὸς ἠμῶν
 καταφυγὴ καὶ δύναμις βοηθὸς ἐν
 θλίψεσιν ταῖς εὐρύσαις ἠμῶν σφόδρα
 + διὰ τοῦτο οὐ φοβηθήσομεθα ἐν τῷ
 ταρασσεῖσθαι τὴν γῆν καὶ μετατί-
 θεῖσθαι ὄρη ἐν καρδίαις θαλασσῶν +
 ἤχησαν καὶ ἐταράχθησαν τὰ ὕδατα αὐτῶν
 ἐταράχθησαν τὰ ὄρη ἐν τῇ κραταιότητι αὐ-
 τοῦ διάψαλλα + τοῦ ποταμοῦ τὰ ὄρη ἠμῶν
 εὐφραίνουσιν τὴν πόλιν τοῦ θεοῦ ἠγάσεν τὸ
 σκῆνωμα αὐτοῦ ὁ ὕψιστος + ὁ θεὸς ἐν μέσῳ
 αὐτῆς οὐ σαλευθήσεται βοηθήσει αὐτῇ ὁ θεὸς
 τὸ πρὸς πρῶ + ἐταράχθησαν ἔθνη ἔκλιναν
 βασιλεῖαι ἔδωκεν φωνὴν αὐτοῦ ἐσαλεύθη ἡ γῆ
 + κύριος τῶν δυνάμεων μετ' ἠμῶν ἀντιλή-
 μπτωρ ἠμῶν ὁ θεὸς Ἰακώβ διάψαλλα +
 δεῦτε ἴδετε τὰ ἔργα κυρίου ἃ ἔθετο τέρατα ἐπὶ

τῆς γῆς + ἀνταναιρῶν πολέμους μέχρι τῶν
περάτων τῆς γῆς τόσον συντρίψει καὶ
συγκλάσει ὄπλον καὶ θυρεοὺς κατακαύσει ἐν
πυρὶ + σχολάσατε καὶ γινώτε ὅτι ἐγώ εἰμι ὁ
θεὸς ὑψωθήσομαι ἐν τοῖς ἔθνεσιν ὑψωθήσομαι
ἐν τῇ γῆι + κύριος τῶν δυνάμεων μεθ'
ἡμῶν ἀντιλήμπτωρ ἡμῶν ὁ θεὸς ἰακώβ

ΕΙΣ Τὸ τέλος ὑπὲρ τῶν γυναικῶν κορε ψαλλοῦς
 + Πάντα τὰ ἔθνη κροτήσατε χεῖρας
 ἀλλάζατε τῷ θεῷ ἐν φωνῇ ἀγαλλ
 ἰασει + ὅτι κύριος ὑψιστος φοβερός βασι
 λεὺς μέγας ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν +
 ὑπέταξεν λαοὺς ἡμῶν καὶ ἔθνη ὑπὸ
 τοὺς πόδας ἡμῶν + ἐξελέξατο ἡμῶν
 τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ τὴν καλλονὴν Ἰακώβ
 ἡν ἠγάπησεν διάψαλμα + ἀνέβη ὁ θεὸς ἐν
 ἀλλοτριῳ κύριος ἐν φωνῇ σάλπιγγος +
 ψάλλατε τῷ θεῷ ἡμῶν ψάλλατε ψάλλατε τῷ
 βασιλεῖ ἡμῶν ψάλλατε + ὅτι βασιλεὺς πάσης
 τῆς γῆς ὁ θεὸς ψάλλατε συνετῶς + ἐβασίλευσεν ὁ
 θεὸς ἐπὶ τὰ ἔθνη ὁ θεὸς κάθεται ἐπὶ θρόνον
 ἁγίου αὐτοῦ + ἄρχοντες λαῶν συνήχθησαν
 μετὰ τοῦ θεοῦ Ἀβραάμ ὅτι τοῦ θεοῦ οἱ
 κραταιοὶ τῆς γῆς σφόδρα ἐπήρθησαν

ΑΛΛΗΛΟΙΣ ΩΔΑΙΣ ΤΟΙΣ ΥΙΟΙΣ ΚΟΡΕ
 ΔΕΥΤΕΡΑΙ ΣΑΒΒΑΤΟΥ + ΜΕΓΑΣ
 ΚΥΡΙΟΣ ΚΑΙ ΛΙΝΕΤΟΣ ΣΦΟΔΡΑ ΕΝ
 ΠΟΛΕΙ ΤΟΥ ΘΕΟΥ ΗΜΩΝ ὄρει
 ἁγίω αὐτοῦ + εἰς ριζῶν
 ἁγαλλιᾶματι πάσης τῆς γῆς
 ὄρη σιών τὰ πλεῦρά τοῦ βορρᾶ
 ἡ πόλις τοῦ βασιλέως τοῦ
 μεγάλου + ὁ θεὸς ἐν ταῖς
 βάρεσιν αὐτῆς γινώσκεται
 ὅταν ἀντιλαμβάνηται αὐτῆς + ὅτι ἰδοὺ οἱ
 βασιλεῖς συνήχθησαν ἠλθοσαν ἐπὶ τὸ αὐτό +
 αὐτοὶ ἰδόντες οὕτως ἐθαύμασαν ἐταράχθησαν
 ἐσαλεύθησαν + τρόμος ἐπελάβετο αὐτῶν ἐκεῖ
 ὡδαῖνες ὡς τικτούσης + ἐν πνεύματι βιάσει
 συντρέψαι πλοῖα φάρεις + καθάπερ ἠκούσαμεν
 οὕτως εἶδομεν ἐν πόλει κυρίου τῶν δυνάμεων
 ἐν πόλει τοῦ θεοῦ ἡμῶν ὁ θεὸς ἐθεμελίωσεν
 αὐτὴν εἰς τὸν αἰῶνα διάψαλμα + ὑπελάβ

ομιλεῖ ὁ θεὸς τὸ ἔλεός σου ἐν μέσῳ τοῦ λαοῦ σου
+ κατὰ τὸ ὄνομά σου ὁ θεὸς οὕτως καὶ ἡ
λαίησί σου ἐπὶ τὰ πέρατα τῆς γῆς δικαιοσύνης
πλήρης ἡ δεξιὰ σου + εὐφρανθήτω τὸ ὄρος
σίων ἀγαλλιᾶσθωσαν αἱ θυγατέρες τῆς ἰουδαίας
ἐνεκεν τῶν κριμάτων σου κύριε + κυκλώσατε
σίων καὶ περιλάβετε αὐτήν διηγέσαθε ἐν τοῖς
πύργοις αὐτῆς + θέσατε τὰς καρδίας ὑμῶν εἰς
τὴν δύναμιν αὐτῆς καὶ καταδιέλεσατε τὰς
βάρεις αὐτῆς ὅπως ἂν διηγέσησθε εἰς γενεὰν
ἑτέραν + ὅτι οὕτός ἐστιν ὁ θεὸς ὁ θεὸς ἡμῶν εἰς
τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος αὐτός
ποιμανεῖ ἡμᾶς εἰς τοὺς αἰῶνας

Εἰς τὸ τέλος τοῖς υἱοῖς κορε ψαλλοῦς +
 ἀκούσατε ταῦτα πάντα τὰ ἔθνη ἐνω
 τίσαθε πάντες οἱ κατοικοῦντες τὴν
 οἰκουμένην + οἳ τε γηγενεῖς καὶ οἱ
 υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων ἐπὶ τὸ αὐτὸ
 πλοῦσιος καὶ πένης + τὸ στόμα μου
 λαλήσει σοφίαν καὶ ἡ μελέτη τῆς
 καρδίας μου σύνεσιν + κλινῶ εἰς παραβολὴν
 τὸ οὖς μου ἀνοίξω ἐν ψαλτηρίῳ τὸ πρόβλημα
 μου + ἵνα τί φοβοῦμαι ἐν ἡμέραι πονηρᾶι ἡ
 ἀνομία τῆς πτέρνης μου κύκλώσει με + οἱ
 πεποροσότες ἐπὶ τῆι δυνάμει αὐτῶν καὶ ἐπὶ τῶι
 πλήθει τοῦ πλοῦτος αὐτῶν καυχώμενοι +
 ἀδελφοὺς οὐ λυτροῦνται λυτρώσεται ἄνθρωπος οὐ
 δώσει τῶι θεῶι ἐξίλασμα αὐτοῦ + καὶ τὴν
 τιμὴν τῆς λυτρώσεως τῆς ψυχῆς αὐτοῦ +
 καὶ ἐκόπασεν εἰς τὸν αἰῶνα καὶ ζήσεται εἰς
 τέλος ὅτι οὐκ ὄψεται καταφθοράν ὅταν ἴδῃ

σοφοῦς ἀποθνήσκοντας + ἐπὶ τὸ αὐτὸ ἄφρων
καὶ ἄνοος ἀπολοῦνται καὶ καταλείψουσιν ἄλλο
τρίοις τὸν πλοῦτον αὐτῶν + καὶ οἱ τάφοι
αὐτῶν οἰκίαι αὐτῶν εἰς τὸν αἰῶνα
σκηνώματα αὐτῶν εἰς γενεὰν καὶ γενεάν
ἐπεκαλέσαντο τὰ ὀνόματα αὐτῶν ἐπὶ τῶν
γαιῶν αὐτῶν + καὶ ἄνθρωπος ἐν τιμῇ ὧν
οὐ συνήκεν παρασυνεβλήθη τοῖς κτήνεσιν τοῖς
ἀνοήτοις καὶ ὠμοιώθη αὐτοῖς + αὕτη ἡ ὁδὸς
αὐτῶν σκάνδαλον αὐτοῖς καὶ μετὰ ταῦτα ἐν
τῷ στόματι αὐτῶν εὐδοκίησουσιν διάψαλλα
+ ὡς πρόβατα ἐν ἄιδῃ ἔθεντο θάνατος
ποιμαίνει αὐτούς καὶ κατακυριεύουσιν αὐτῶν
οἱ εὐθεῖς τὸ πρῶν καὶ ἡ βοήθεια αὐτῶν
πάλιν θήσεται ἐν τῷ ἄιδῃ ἐκ τῆς δόξης
αὐτῶν + πλὴν ὁ θεὸς λυτρώσεται τὴν ψυχὴν
μου ἐκ χειρὸς ἄιδου ὅταν λαμβάνῃ με διά
ψαλλα + μὴ φοβοῦ ὅταν πλοῦτήσῃ
ἄνθρωπος καὶ ὅταν πληθυνθῇ ἡ δόξα τοῦ
οἴκου αὐτοῦ + ὅτι οὐκ ἐν τῷ ἀποθνήσκειν
αὐτὸν λήψεται τὰ πάντα οὐδὲ συγκата

ΒΗΣΕΤΑΙ ΑΥΤΩΙ Η ΔΟΞΑ ΑΥΤΟΥ + ΟΤΙ Η ΨΥΧΗ
ΑΥΤΟΥ ΕΝ ΤΗ ΖΩΗ ΑΥΤΟΥ ΕΥΛΟΓΗΘΗΣΕΤΑΙ ΕΞ ΟΜΙΟ
ΛΟΓΗΣΕΤΑΙ ΣΟΙ ΟΤΑΝ ΑΓΑΦΥΝΗΣ ΑΥΤΩΙ +
ΕΙΣΕΛΕΥΣΕΤΑΙ ΕΩΣ ΓΕΝΕΑΣ ΠΑΤΕΡΩΝ ΑΥΤΟΥ ΕΩΣ
ΛΙΩΝΟΣ ΟΥΚ ὄψεται φως + ἄνθρωπος ἐν τιμῇ
ῶν οὐ συνήκεν παρασυνεβλήθη τοῖς κτήνεσιν
τοῖς ἀνοήτοις καὶ ὠμοκώθη αὐτοῖς

ΑΛΛΙΔΕ ΤΩ̅Ι ΛΑΦ̅ Θ̅Ε̅Δ̅Ε̅ Θ̅Ε̅Ω̅Ν
 Κ̅Υ̅Ρ̅Ι̅Ο̅Σ̅ ἑ̅λ̅λ̅η̅σ̅ε̅ν̅ κα̅ὶ̅ ἑ̅κ̅ά̅λ̅η̅σ̅ε̅ν̅
 τ̅η̅ν̅ γ̅ῆ̅ν̅ ἀ̅π̅ὸ̅ ἀ̅να̅το̅λ̅ῶ̅ν̅ ἡ̅λ̅ι̅ου̅
 κα̅ὶ̅ π̅έ̅χ̅ρ̅ι̅ δ̅υσ̅μ̅ῶ̅ν̅ + ἑ̅κ̅ σ̅ι̅ων̅
 ἡ̅ ε̅ὐ̅π̅ρ̅έ̅π̅ε̅ι̅α̅ τ̅ῆ̅ς̅ ὠ̅ρ̅αι̅ό̅τ̅η̅τ̅ο̅ς̅
 α̅ὐ̅το̅ῦ̅ ὁ̅ θ̅ε̅ο̅ς̅ ἑ̅πι̅φ̅α̅ν̅ῶ̅ς̅ ἤ̅ζει̅ +
 ὁ̅ θ̅ε̅ο̅ς̅ ἡ̅μ̅ῶ̅ν̅ κα̅ὶ̅ οὐ̅ πα̅ρα̅σι̅ω̅π̅ῆ̅
 σ̅ε̅τ̅αι̅ π̅ῦ̅ρ̅ ἑ̅να̅ν̅τ̅ί̅ον̅ α̅ὐ̅το̅ῦ̅ κα̅ὶ̅
 θ̅ῆ̅σ̅ε̅τ̅αι̅ κα̅ὶ̅ κ̅ύ̅κ̅λ̅ω̅ι̅ α̅ὐ̅το̅ῦ̅
 κα̅τ̅α̅ι̅γ̅ί̅ς̅ σ̅φ̅ό̅δ̅ρ̅α̅ + π̅ρ̅ο̅σ̅κα̅λ̅έ̅σ̅ε̅τ̅αι̅ τ̅ὸ̅ν̅ οὐ̅ρ̅α̅ν̅ον̅
 ἄ̅νω̅ κα̅ὶ̅ τ̅ῆ̅ν̅ γ̅ῆ̅ν̅ δια̅κ̅ρ̅ί̅ν̅αι̅ τ̅ὸ̅ν̅ λ̅α̅θ̅ν̅ α̅ὐ̅το̅ῦ̅
 + σ̅υ̅να̅γ̅ά̅γ̅ε̅τ̅ε̅ α̅ὐ̅τ̅ῶ̅ι̅ τ̅ο̅υ̅ς̅ ὁ̅σ̅ί̅ο̅υ̅ς̅ α̅ὐ̅το̅ῦ̅ τ̅ο̅υ̅ς̅
 δια̅τι̅θ̅ε̅μ̅έ̅ν̅ο̅υ̅ς̅ τ̅ῆ̅ν̅ δια̅θ̅ῆ̅κ̅η̅ν̅ α̅ὐ̅το̅ῦ̅ ἐ̅π̅ὶ̅
 θ̅υ̅σ̅ί̅αι̅ς̅ + κα̅ὶ̅ ἀ̅να̅γ̅γ̅ε̅λο̅ῦ̅σ̅ι̅ν̅ οἱ̅ οὐ̅ρ̅α̅νοὶ̅ τ̅ῆ̅ν̅
 δικ̅αι̅ο̅σ̅ῦ̅ν̅η̅ν̅ α̅ὐ̅το̅ῦ̅ ὅ̅τ̅ι̅ ὁ̅ θ̅ε̅ο̅ς̅ κ̅ρι̅τ̅ῆ̅ς̅ ἑ̅σ̅τι̅ν̅
 διά̅ψ̅α̅λ̅μ̅α̅ + ἄ̅κ̅ο̅υ̅σ̅ον̅ λα̅ό̅ς̅ μ̅ο̅υ̅ κα̅ὶ̅ λα̅λ̅ῆ̅σ̅ω̅ σο̅ι̅
 κ̅ε̅ρα̅ν̅η̅ κα̅ὶ̅ δια̅μα̅ρ̅τ̅ύ̅ρο̅μ̅αί̅ σο̅ι̅ ὁ̅ θ̅ε̅ο̅ς̅ ὁ̅ θ̅ε̅ο̅ς̅ σο̅ῦ̅
 εἰ̅μι̅ ἐ̅γ̅ώ̅ + οὐ̅κ̅ ἐ̅π̅ὶ̅ τ̅αῖ̅ς̅ θ̅υ̅σ̅ί̅αι̅ς̅ σο̅υ̅ ἑ̅λέ̅γ̅ξ̅ω̅ σ̅ε̅
 τ̅ὰ̅ δ̅ὲ̅ ὁ̅λο̅κα̅υ̅τ̅ῶ̅μ̅α̅τ̅ά̅ σο̅υ̅ ἑ̅νώ̅π̅ι̅ον̅ μ̅ο̅ῦ̅ ἑ̅σ̅τι̅ν̅

ΔΙΑ ΠΑΝΤΟΣ + ΟΥ ΔΕΞΟΜΑΙ ΕΙΣ ΤΟΥ ΟΙΚΟΥ ΣΟΥ
ΒΙΒΛΟΥΣ ΟΥΔΕ ΕΙΣ ΤΩΝ ΠΟΙΜΝΙΩΝ ΣΟΥ ΧΙΛΑΡΟΥΣ
+ ΟΤΙ ΕΜΙΑ ΕΣΤΙΝ ΠΑΝΤΑ ΤΑ ΘΗΡΙΑ ΤΟΥ ΔΡΥΜΟΥ
ΚΤΗΝΗ ΕΝ ΤΟΙΣ ὄρεσιν καὶ βόες + ἔγνων
ΠΑΝΤΑ ΤΑ ΠΕΤΕΙΝΑ ΤΟΥ ΟΥΡΑΝΟΥ ΚΑΙ ὠραιότης
ἀγροῦ μετ' ἐμοῦ ἐστίν + ἔὰν πεινάσω οὐ μὴ
σοι εἶπω ἐμὴ γάρ ἐστίν ἡ οἰκουμένη καὶ τὸ
πλήρωμα αὐτῆς + μὴ φάγομαι κρέα τὰ ἄρων
ἢ αἷμα τράγων πίομαι + θύσον τῷ θεῷ
θύσιαν λινέσεως καὶ ἀπόδος τῷ ὑψίστῳ τὰς
εὐχὰς σου + καὶ ἐπικάλεσά με ἐν ἡμέραι θλίψ
εως καὶ ἐξελοῦμαι σε καὶ δοξάσεις με διάψαλμα
+ τῷ δὲ ἁμαρτωλῷ εἶπεν ὁ θεός ἵνα τί σὺ
διηγῆι τὰ δικαιώματά μου καὶ ἀναλαμβ
άνεις τὴν διαθήκην μου διὰ στόματός σου +
σὺ δὲ ἐμίσησας παιδείαν καὶ ἐξέβαλες τοὺς
λόγους μου εἰς τὰ ὀπίσω + εἰ ἐθεώρεις κλέπτῃν
συνέτρεχες αὐτῷ καὶ μετὰ μοιχῶν τὴν
μερίδα σου ἐτίθει + τὸ στόμα σου ἐπλεόνασεν
κακίαν καὶ ἡ γλῶσσά σου περιέπλεκεν δολιό
τητα + καθήμενος κατὰ τοῦ ἀδελφοῦ σου

ΚΑΤΕΛΑΛΕΙΣ ΚΑΙ ΚΑΤÀ ΤΟΥ ΥΙΟΥ ΤΗΣ ΜΗΤΡΟΣ ΣΟΥ
ΕΤΙΘΕΙΣ ΣΚΑΝΔΑΛΟΝ + ΤΑΥΤΑ ΕΠΟΙΗΣΑΣ ΚΑΙ
ΕΣΙΓΗΣΑ ΥΠΕΛΑΒΕΣ ΑΝΟΜΙΑΝ ΟΤΙ ΕΣΟΜΑΙ ΣΟΙ ΟΠΩΣ
ΕΛΕΓΞΩ ΣΕ ΚΑΙ ΠΑΡΑΣΤΗΣΩ ΚΑΤÀ ΠΡΟΣΩΠΟΝ ΣΟΥ
+ ΣΥΝΕΤΕ ΔΗ ΤΑΥΤΑ ΟΙ ΕΠΙΛΑΜΦΑΝΟΜΕΝΟΙ ΤΟΥ
ΘΕΟΥ ΜΗΠΟΤΕ ΑΡΠΑΣΗ ΚΑΙ ΜΗ ΗΙ Ο ΡΥΘΟΜΕΝΟΣ +
ΘΥΣΙΑ ΔΙΝΕΣΕΩΣ ΔΟΞΑΣΕΙ ΜΕ ΚΑΙ ΕΚΕΙ ΟΔΟΣ ΗΙ ΔΕΙΞΩ
ΑΥΤΩΙ ΤΟ ΣΩΤΗΡΙΟΝ ΤΟΥ ΘΕΟΥ

Εἰς τὸ τέλος ψαλμοῦ τῷ Δαυΐδ + ἐν
 τῷ ἐλθεῖν πρὸς αὐτὸν Ναθαν τὸν προ
 φῆτην ἠνίκα εἰσῆλθεν πρὸς Βηρσαβέε
 + ἐλέησόν με ὁ θεὸς κατὰ τὸ μέγα
 ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν
 οἰκτιρισμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνομιῶν
 μου + ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς
 ἀνομιᾶς μου καὶ ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας μου
 καθάρησόν με + ὅτι τὴν ἀνομιάν μου ἐγὼ
 γινώσκω καὶ ἡ ἀμαρτία μου ἐνώπιόν μου
 ἔστιν διὰ πάντος + σοὶ μόνῳ ἠμάρτην καὶ τὸ
 πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα ὅπως ἂν δικαιω
 θῆς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίν
 εσθαί σε + ἰδοὺ γὰρ ἐν ἀνομιῇς συνέλημψθην
 καὶ ἐν ἀμαρτίαις ἐκίστησέν με ἡ μήτηρ μου
 + ἰδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας τὰ ἄδηλα καὶ
 τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι +
 ῤαντιεῖς με ὑψώπῳ καὶ καθαρῶσόν με

ΠΛΥΝΕΙΣ ΜΕ ΚΑΙ ὙΠΕΡ ΧΙΘΝΑ ΛΕΥΚΑΝΘΗΣΟΜΑΙ +
ἀκουτιεῖς με ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην
ἀγαλλιᾶσονται ὅστ᾽ ἀτεταπεινωμένα +
ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρ
τιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου
ἐξάλειψον + καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί
ὁ θεὸς καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς
ἐγκάτοις μου + μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ
προσώπου σου καὶ τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιόν σου μὴ
ἀντανέλῃς ἀπ ἐμοῦ + ἀπόδος μοι τὴν
ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου καὶ πνεύματι
ἠγεμονικῶς στήρισόν με + διδάξω ἀνόμους
τὰς ὁδοὺς σου καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσιν +
ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων ὁ θεὸς ὁ θεὸς τῆς σωτηρίας
μου ἀγαλλιᾶσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιο
σύνην σου + κύριε τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις καὶ
τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἰνεσίαν σου +
ὅτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν ἔδωκα ἂν ὀλοκαυτώ
ματα οὐκ εὐδοκήσεις + θυσία τῷ θεῷ πνεῦ
μα συντετριμμένην καρδίαν συντετριμμένην
καὶ τεταπεινωμένην ὁ θεὸς οὐκ ἐξουθενώσει +

ἈΓΆΘΥΝΟΝ ΚΎΡΙΕ ΕἰΝ ΤῆΙ ΕΥΔΟΚΪΑΙ ΣΟΥ ΤῆΝ ΣΙΩΝ
ΚΑΙ ΟΙΚΟΔΟΜΗΘῆΤΩ ΤΑ ΤΕΪΧΗ ΙΕΡΟΥΣΑΛΗΜ +
ΤΌΤΕ ΕΥΔΟΚῆΣΕΙΣ ΘΥΣΙΑΝ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ἈΝΑΦΟΡᾶΝ
ΚΑΙ ὈΛΟΚΑΥΤῶΜΑΤΑ ΤΌΤΕ ἈΝΟΪΣΟΥΣΙΝ ΕΠΙ Τὸ
ΘΥΣΙΑΣΤῆΡΙΟΝ ΣΟΥ Πόδχους

ΕΙΣ Τὸ τέλος συνέσεως τῷ Δαυὶδ + ἐν
 τῷ ἐλθεῖν Δαυὶδ τὸν Ἰδοὺμαῖον καὶ
 ἀναγγεῖλαι τῷ Σαούλ καὶ εἰπεῖν
 αὐτῷ ἦλθεν Δαυὶδ εἰς τὸν οἶκον
 Ἀβιμελεχ + τί ἐγκαυχᾷ ἐν κακίᾳ ὁ
 δυνατὸς ἀνομίαν ὅλην τὴν ἡμέραν
 + ἀδικίαν ἐλογίσατο ἡ γλῶσσά σου
 ὡσεὶ ζυρὸν ἠκονημένον ἐποίησας δόλον +
 ἠγάπησας κακίαν ὑπὲρ ἀγαθωσύνην ἀδικίαν
 ὑπὲρ τὸ λαλῆσαι δικαιοσύνην διάψαλμα +
 ἠγάπησας πάντα τὰ ῥήματα καταποντισμοῦ
 γλῶσσαν δολίαν + διὰ τοῦτο ὁ θεὸς καθελεῖ σε
 εἰς τέλος ἐκτίλαι σε καὶ μεταστεύσει σε ἀπὸ
 σκηνώματος καὶ τὸ ρίζωμα σου ἐκ γῆς
 ζώντων διάψαλμα + καὶ ὄψονται δίκαιοι
 καὶ φοβηθήσονται καὶ ἐπὶ αὐτὸν γελᾶσονται
 καὶ ἐροῦσιν + ἰδοὺ ἄνθρωπος ὃς οὐκ ἔθετο τὸν
 θεὸν βοηθὸν αὐτοῦ ἀλλ' ἐπήλπισεν ἐπὶ τῷ

ΠΛΗΘΟΣ ΤΟΥ ΠΛΟΥΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΚΑΙ ΕΔΥΝΑΜΩΘΗ
ΕΠΙ ΤΗΣ ΜΑΤΑΙΟΤΗΤΙ ΑΥΤΟΥ + ΕΓΩ ΔΕ ΩΣΕΙ
ΕΛΑΙΑ ΚΑΤΆΚΑΡΠΟΣ ΕΝ ΤΩ ΟΙΚΩ ΤΟΥ ΘΕΟΥ
ἤλπισα ἐπὶ τὸ ἔλεος τοῦ θεοῦ εἰς τὸν αἰῶνα καὶ
εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος + ἐξομολογήσομαι
σοι εἰς τὸν αἰῶνα ὅτι ἐποίησας καὶ ὑπομηνῶ τὸ
ὄνομα σου ὅτι χρηστὸν ἐναντίον τῶν δούλων σου

ΕΙΣ Τὸ τέλος ὑπὲρ πλεονεθ συνέσεως τῷ
 ΔΑΥΙΔ + εἶπεν ἄφρων ἐν καρδίᾳ
 αὐτοῦ οὐκ ἔστιν θεός διεφθάρησαν καὶ
 ἐβδελύχθησαν ἐν ἀνομίαις οὐκ ἔστιν
 ποιῶν ἀγαθόν + ὁ θεὸς ἐκ τοῦ οὐρανοῦ
 διέκυσεν ἐπὶ τοὺς υἱοὺς τῶν
 ἀνθρώπων τοῦ ἰδεῖν εἰ ἔστιν συνίων ἢ
 ἐκζητῶν τὸν θεόν + πάντες ἐζέκλιναν ἅλια
 ἠχρεώθησαν οὐκ ἔστιν ποιῶν ἀγαθόν οὐκ
 ἔστιν ἕως ἑνός + οὐχὶ γνώσκονται πάντες οἱ
 ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν οἱ ἐσθόντες τὸν λαὸν
 μου βρώσει ἄρτου τὸν θεὸν οὐκ ἐπικαλέσαντο
 + ἐκεῖ φοβηθήσονται φόβον οὐ οὐκ ἦν φόβος
 ὅτι ὁ θεὸς διεσκόρπισεν ὅσα ἀνθρωπαρέσκων
 καθισχύνηθησαν ὅτι ὁ θεὸς ἐξουδένωσεν
 αὐτούς + τίς δώσει ἐκ σίων τὸ σωτήριον τοῦ
 Ἰσραὴλ ἐν τῷ ἐπι στρέψαι κύριον τὴν
 λειψαλωσίαν τοῦ λαοῦ αὐτοῦ ἀγαλλιᾶσεται

ΙΑΚΩΒ ΚΑΙ ΕΥΦΡΑΙΝΘΗΣΕΤΑΙ ΙΣΡΑΗΛ

ΕΙΣ Τὸ Τέλος ἐν ὕμνοις συνέσεως τῷ
 Δαυὶδ + ἐν τῷ ἐλθεῖν τοὺς Ζιφαίους
 καὶ εἰπεῖν τῷ Σαουλ οὐκ ἰδοὺ Δαυὶδ
 κέκρυπται παρ ἡμῶν + ὁ θεὸς ἐν τῷ
 ὀνόματί σου σῶσόν με καὶ ἐν τῇ
 δυνάμει σου κρίνον με + ὁ θεὸς
 εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου ἐνώπιον
 τὰ ῥήματα τοῦ στόματός μου + ὅτι
 ἄλλότριοι ἐπανέστησαν ἐπ' ἐμέ καὶ κραταιοὶ
 ἐζήτησαν τὴν ψυχὴν μου οὐ προέθεντο τὸν
 θεὸν ἐνώπιον αὐτῶν διάψαλμα + ἰδοὺ γὰρ ὁ
 θεὸς βοηθεῖ μοι καὶ ὁ κύριος ἀντιλήμπτως τῆς
 ψυχῆς μου + ἀποστρέψει τὰ κακὰ τοῖς ἐχθροῖς
 μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου ἐξολέθρευσον αὐτούς
 + ἐκουσίως θύσω σοι ἐξομολογήσομαι τῷ
 ὀνόματί σου κύριε ὅτι ἀγαθόν + ὅτι ἐκ πάσης
 θλίψεως ἐρρύσω με καὶ ἐν τοῖς ἐχθροῖς μου
 ἐπέιδεν ὁ ὀφθαλμὸς μου

ΕΙΣ Τὸ τέλος ἐν ὕμνοις συνέσεως τῷ
 ΔΑΥΙΔ + ἐνώτισαι ὁ θεός τὴν προσευ
 χὴν μου καὶ μὴ ὑπερίδῃς τὴν δέησίν
 μου + πρόσχεε μοι καὶ εἰσάκουσόν μου
 ἐλυπήθην ἐν τῇ ἀδολεσχίᾳ μου καὶ
 ἐταράχθην + ἀπὸ φωνῆς ἐχθροῦ καὶ
 ἀπὸ θαύσεως ἀμαρτωλοῦ ὅτι ἐζέκλιν
 ἄν ἐπ' ἐμὲ ἀνομίαν καὶ ἐν ὀργῇ ἐνεκότουσιν μοι
 + ἡ καρδιά μου ἐταράχθη ἐν ἐμοί καὶ δειλία
 θανάτου ἐπέπεσεν ἐπ' ἐμὲ + φόβος καὶ τρόμος
 ἦλθεν ἐπ' ἐμὲ καὶ ἐκάλυψέν με σκότος + καὶ
 εἶπα τίς δώσει μοι πτέρυγας ὡσεὶ περιστερᾶς καὶ
 πετασθήσομαι καὶ καταπαύσω + ἰδοὺ ἐπιάκρυ
 να φυγαδεύων καὶ ἠύλισθην ἐν τῇ ἐρήμῳ
 διάψαλμα + προσεδεχόμεν τὸν ἐνώζοντά με
 ἀπὸ ὀλιγοψυχίας καὶ καταγίδος + καταπόν
 τισον κύριε καὶ καταδίελε τὰς γλώσσας αὐτῶν
 ὅτι εἶδον ἀνομίαν καὶ ἀντιλογίαν ἐν τῇ πόλει

+ ΗΜΕΡΑΣ ΚΑΙ ΗΥΚΤΟΣ ΚΥΚΛΩΣΕΙ ΑΥΤΗΝ ΕΠΙ ΤΑ
ΤΕΙΧΗ ΑΥΤΗΣ ΑΝΟΜΙΑ ΚΑΙ ΚΟΠΟΣ ΕΝ ΜΕΣΩΙ ΑΥΤΗΣ
ΚΑΙ ΑΔΙΚΙΑ + ΚΑΙ ΟΥΚ ΕΞΕΛΙΠΕΝ ΕΚ ΤΩΝ ΠΛΑΤΕΙ
ΩΝ ΑΥΤΗΣ ΤΟΙΚΟΣ ΚΑΙ ΔΟΛΟΣ + ΟΤΙ ΕΙ ΕΧ-ΘΡΟΣ ΩΝΕΙ
ΔΙΣΕΝ ΜΕ ΥΠΗΝΕΓΚΑ ἌΝ ΚΑΙ ΕΙ Ο ΜΙΣΩΝ ΜΕ ΕΠ
ΕΜΕ ΕΜΕΓΑΛΟΡΡΗΜΩΘΗΣΕΝ ΕΚΡΥΒΗΝ ἌΝ ΑΠ ΑΥΤΟΥ
+ ΕΥ ΔΕ ἌΝΘΡΩΠΕ ΙΣΟΨΥΧΕ ΗΓΕΜΩΝ ΜΟΥ ΚΑΙ
ΓΝΩΣΤΕ ΜΟΥ + ΟΣ ΕΠΙ ΤΟ ΑΥΤΟ ΜΟΙ ΕΓΛΥΚΑΝΑΣ
ΕΔΕΣΜΑΤΑ ΕΝ ΤΩΙ ΟΙΚΩΙ ΤΟΥ ΘΕΟΥ ΕΠΟΡΕΥΘΗΜΕΝ
ΕΝ ΟΜΟΝΟΙΑΙ + ΕΛΘΕΤΩ ΘΑΝΑΤΟΣ ΕΠ ΑΥΤΟΥΣ ΚΑΙ
ΚΑΤΑΒΗΤΩΣΑΝ ΕΙΣ ἌΙΔΟΥ ΖΩΝΤΕΣ ΟΤΙ ΠΟΝΗΡΙΑΙ ΕΝ
ΤΑΙΣ ΠΑΡΟΙΚΙΑΙΣ ΑΥΤΩΝ ΕΝ ΜΕΣΩΙ ΑΥΤΩΝ +
ΕΓΩ ΔΕ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΘΕΟΝ ΕΚΕΚΡΑΞΑ ΚΑΙ Ο ΚΥΡΙΟΣ
ΕΙΣΗΚΟΥΣΕΝ ΜΟΥ + ΕΣΠΕΡΑΣ ΚΑΙ ΠΡΩΙ ΚΑΙ ΜΕΣ
ΗΜΕΡΙΑΣ ΔΙΗΓΗΣΟΜΑΙ ΑΠΑΓΓΕΛΩ ΚΑΙ ΕΙΣΑΚΟΥΣ
ΕΤΑΙ ΤΗΣ ΦΩΝΗΣ ΜΟΥ + ΛΥΤΡΩΣΕΤΑΙ ΕΝ ΕΙΡΗΝΗ
ΤΗΝ ΨΥΧΗΝ ΜΟΥ ΑΠΟ ΤΩΝ ΕΓΓΙΖΟΝΤΩΝ ΜΟΙ ΟΤΙ
ΕΝ ΠΟΛΛΟΙΣ ΗΣΑΝ ΕΥΝ ΕΜΟΙ + ΕΙΣΑΚΟΥΣΕΤΑΙ Ο ΘΕΟΣ
ΚΑΙ ΤΑΠΕΙΝΩΣΕΙ ΑΥΤΟΥΣ Ο ΥΠΑΡΧΩΝ ΠΡΟ ΤΩΝ
ΛΙΩΝΩΝ ΔΙΑΨΑΛΜΑ ΟΥ ΓΑΡ ΕΣΤΙΝ ΑΥΤΟΙΣ ΑΝΤΑ
ΛΛΑΓΜΙΑ ΚΑΙ ΟΥΚ ΕΦΟΒΗΘΗΣΑΝ ΤΟΝ ΘΕΟΝ +

ΕΖΕΤΕΙΝΕΝ ΤΗΝ ΧΕΙΡΑ ΑΥΤΟΥ ΕΝ ΤΩΙ ΑΠΟΔΙΔΟΝΑΙ
ΕΒΕΒΗΛΩΣΑΝ ΤΗΝ ΔΙΑΘΗΚΗΝ ΑΥΤΟΥ + ΔΙΕΜΕΡΙΣ
ΘΗΣΑΝ ΑΠΟ ΟΡΓΗΣ ΤΟΥ ΠΡΟΣΩΠΟΥ ΑΥΤΟΥ ΚΑΙ ΗΓΓΙ
ΣΕΝ Η ΚΑΡΔΙΑ ΑΥΤΟΥ ΗΠΑΛΥΝΘΗΣΑΝ ΟΙ ΛΟΓΟΙ ΑΥ
ΤΟΥ ΥΠΕΡ ἔλαιον ΚΑΙ ΑΥΤΟΙ ΕΙΣΙΝ ΒΟΛΙΔΕΣ +
ΕΠΙΡΡΙΨΟΝ ΕΠΙ ΚΥΡΙΟΝ ΤΗΝ ΜΕΡΙΜΝΑΝ ΣΟΥ ΚΑΙ
ΑΥΤΟΣ ΣΕ ΔΙΑΘΡΕΨΕΙ ΟΥ ΔΩΣΕΙ ΕΙΣ ΤΟΝ ΛΙΩΝΑ ΣΑΛΟΝ
ΤΩΙ ΔΙΚΑΙΩΙ + ΣΥ ΔΕ Ο ΘΕΟΣ ΚΑΤΑΖΕΙΣ ΑΥΤΟΥΣ
ΕΙΣ ΦΡΕΑΡ ΔΙΑΦΘΟΡΑΣ ἄνδρες λιλιάτων ΚΑΙ ΔΟΛΙΟ
ΤΗΤΟΣ ΟΥ ΜΗ ΗΠΙΣΕΨΩΣΙΝ ΤΑΣ ΗΜΕΡΑΣ ΑΥΤΩΝ
ΕΓΩ ΔΕ ΕΛΠΙΩ ΕΠΙ ΣΕ ΚΥΡΙΕ

ΕΙΣ Τὸ τέλος ὑπὲρ τοῦ λαοῦ τοῦ ἀπὸ τῶν
 ἀγίων μελακρυμμένου τῷ Δαυὶδ εἰς
 στιλογραφίαν ὅποτε ἐκράτησαν αὐτὸν
 οἱ ἀλλόφυλοι ἐν Γεθ + ἐλέησόν με
 κύριε ὅτι κατεπάτησέν με ἄνθρωπος
 ὅλην τὴν ἡμέραν πολεμῶν ἔθλιψέν με
 + κατεπάτησάν με οἱ ἐχθροί μου
 ὅλην τὴν ἡμέραν ὅτι πολλοὶ οἱ πολεμοῦντές με
 ἀπὸ ὕψους + ἡμέρας φοβηθήσομαι ἐγὼ δὲ ἐπὶ
 σοὶ ἐλπῶ + ἐν τῷ θεῷ ἐπαινέσω τοὺς λόγους
 μου ὅλην τὴν ἡμέραν ἐπὶ τῷ θεῷ ἤλπισα οὐ
 φοβηθήσομαι τί ποιήσει μοι σὰρξ + ὅλην τὴν
 ἡμέραν τοὺς λόγους μου ἐβδελύσσοντο κατ' ἐμὴν
 οὐ πάντες οἱ διαλογισμοὶ αὐτῶν εἰς κακὸν +
 παροικήσουσιν καὶ κατακρύψουσιν αὐτοὶ τὴν
 πτέρναν μου φυλάξουσιν καθάπερ ὑπέμειναν
 τὴν ψυχὴν μου + ὑπὲρ τοῦ μηθευδὸς σώσεις
 αὐτοὺς ἐν ὀργῇ λαοὺς κατάξεις ὁ θεός + τὴν

ΖΩΉΝ ΜΟΥ ΕΞΗΓΓΕΙΛΑ ΣΟΙ ἔθου τὰ δάκρυά μου
ἐνώπιόν σου ὡς καὶ ἐν τῇ ἐπαγγελίᾳ σου +
ἐπιστρέψουσιν οἱ ἐχθροί μου εἰς τὰ ὀπίσω ἐν ᾧ
ἂν ἡμέραι ἐπικαλέσωμαι σε ἰδοὺ ἔγνων ὅτι θεός
μου εἶ σύ + ἐπὶ τῷ θεῷ λινέσω ῥῆμα ἐπὶ τῷ
κυρίῳ λινέσω λόγον + ἐπὶ τῷ θεῷ ἤλπισα οὐ
φοβηθήσομαι τί ποιήσει μοι ἄνθρωπος + ἐν
ἐμοί ὁ θεός ἀί εὐχαὶ ἀεὶ ἀποδώσω λινέσενός σοι +
ὅτι ἐρρύσω τὴν ψυχὴν μου ἐκ θανάτου καὶ
τοὺς πόδας μου ἐξ ὀλισθήματος τοῦ ἔγεραι
τῆσαι ἐνώπιον τοῦ θεοῦ ἐν φωτὶ ζώντων

Εἰς τὸ τέλος μὴ διαφθείρης τῷ Δαυὶδ
 εἰς στηλογραφίαν ἐν τῷ αὐτῶν ἀπο
 διδάσκειν ἀπὸ προσώπου σαούλ εἰς τὸ
 σπήλαιον + ἐλέησόν με ὁ θεὸς ἐλέησόν
 με ὅτι ἐπὶ σοὶ πέποιθεν ἡ ψυχὴ μου καὶ
 ἐν τῇ σκιᾷ τῶν πτερύγων σου ἐλπῶ
 ἕως οὗ παρέλθῃ ἡ ἀνομίαι + κεκραζ
 οῦμαι πρὸς τὸν θεὸν τὸν ὑψίστον τὸν θεὸν τὸν
 ἐνεργηθέντά με + ἐξαπέστειλεν ἐξ οὐρανοῦ
 καὶ ἔσωσέν με ἔδωκεν εἰς ὄνειδος τοὺς κατα
 πατοῦντάς με διάψαλμα ἐξαπέστειλεν ὁ θεὸς
 τὸ ἔλεος αὐτοῦ καὶ τὴν ἀλήθειαν αὐτοῦ +
 καὶ ἐρρύσατο τὴν ψυχὴν μου ἐκ μέσου σκύων
 ὧν ἐκοιμήθην τεταραγμένον υἱὸς ἀνθρώπων οἱ
 ὀδόντες αὐτῶν ὄπλον καὶ βέλη καὶ ἡ γλῶσσα
 αὐτῶν μάχαιρα ὀξεῖα + ὑψώθητι ἐπὶ τοὺς
 οὐρανοὺς ὁ θεὸς καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν ἡ δόξα
 σου + παγίδα ἠτοίμασαν τοῖς ποσίν μου καὶ

ΚΑΤΕΚΛΙΨΑΝ ΤΗΝ ΨΥΧΗΝ ΜΟΥ ΩΡΥΞΑΝ ΠΡὸ
ΠΡΟΣΩΠΟΥ ΜΟΥ Βόθρον καὶ ἐπέσαν εἰς αὐτόν
διάψαλλα + ἐτοίμη ἡ καρδία μου ὁ θεός
ἐτοίμη ἡ καρδία μου ἄκουσαι καὶ ψαλλῶ +
ἐξεγέρθητι ἡ δόξα μου ἐξεγέρθητι ψαλτήριον
καὶ κιθάρα ἐξεγερούσιν ὄρθρου + ἐξομολο
γήσιν σοι ἐν λαοῖς κύριε ψαλλῶ σοι ἐν ἔθνεσιν
+ ὅτι ἐμεγαλύνθη ἕως τῶν οὐρανῶν τὸ ἔλεός
σου καὶ ἕως τῶν νεφελῶν ἡ ἀλήθειά σου +
ὑψώθητι ἐπὶ τοὺς οὐρανοὺς ὁ θεός καὶ ἐπὶ
πᾶσαν τὴν γῆν ἡ δόξα σου

ΕΙΣ Τὸ τέλος μὴ διαφθείρης τῷ Δαυΐδ
 εἰς στηλογραφίαν + εἰ ἀληθῶς ἄρα δικ-
 αιοσύνην λαλεῖτε εὐθεῖα κρίνετε οἱ υἱοὶ
 τῶν ἀνθρώπων + καὶ γὰρ ἐν καρδίαι
 ἀνομίας ἐργάζεσθε ἐν τῇ γῆ ἀδικίαν
 αἱ χεῖρες ὑμῶν συμπλέκουσιν +
 ἀπηλλοτριώθησαν οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ
 μήτρας ἐπλανήθησαν ἀπὸ γαστρὸς ἐλάλησαν
 ψεῦδη + θυμὸς αὐτοῖς κατὰ τὴν ὁμοίωσιν
 τοῦ ὄφους ὡσεὶ ἀσπίδος κωφῆς καὶ βρυούσης τὰ
 ὦτα αὐτῆς + ἥτις οὐκ εἰσακούσεται φωνὴν
 ἐπαιδόντων φαρμάκου τε φαρμακευομένου
 παρὰ σοφοῦ + ὁ θεὸς συνέτριψεν τοὺς ὀδόντας
 αὐτῶν ἐν τῷ στόματι αὐτῶν τὰς μύλας
 τῶν λέοντων συνέθλασεν κύριος + ἐξουθενω-
 θήσονται ὡς ὕδωρ διαπορευόμενον ἐντενεῖ τὸ
 τόξον αὐτοῦ ἕως οὗ ἀσθενήσουσιν + ὡσεὶ κηρὸς
 ὁ τακεὶς ἀνταναιρεθήσονται ἐπέπεσε πῦρ καὶ

οὐκ εἶδον τὸν ἥλιον + πρὸ τοῦ συνιέναι τὰς
ἀκάθους ὑμῶν τὴν βάλανον ὡσεὶ ζῶντας ὡσεὶ
ἐν ὄργῃ καταπίεται ὑμᾶς + εὐφρανθήσεται
δικαίος ὅταν ἴδῃ ἐκδίκησιν ἀσεβῶν τὰς χεῖρας
αὐτοῦ νίψεται ἐν τῷ αἵματι τοῦ ἀμαρτωλοῦ
+ καὶ ἐρεῖ ἄνθρωπος εἰ ἄρα ἔστιν καρπὸς τῷ
δικαίῳ ἄρα ἔστιν ὁ θεὸς κρίνων αὐτοὺς ἐν τῇ
γῆ

ΕΙΣ Τὸ τέλος μὴ διαφθείρης τῷ Δαυὶδ
 εἰς ἐπιλογραφίαν ὅποτε ἀπέστειλεν
 σαοῦλ καὶ ἐφύλαξεν τὸν οἶκον αὐτοῦ
 τοῦ θανατῶσαι αὐτόν + ἐξελοῦ με ἐκ
 τῶν ἐχθρῶν μου ὁ θεὸς καὶ ἐκ τῶν
 ἐπανιστανομένων ἐπι ἐμὲ λύτρωσαί με
 + ῥῦσαί με ἐκ τῶν ἐργαζομένων τὴν
 ἀνομίαν καὶ ἐξ ἀνδρῶν λιπιάτων ῥῶσόν με +
 ὅτι ἰδοὺ ἐσθίρευσαν τὴν ψυχὴν μου ἐπέθεντο
 ἐπι ἐμὲ κραταιοὶ οὔτε ἡ ἀνομία μου οὔτε ἡ
 ἁμαρτία μου κύριε + ἄνευ ἀνομίας ἑδραίων
 καὶ κατεύθυναν ἐξεγέρθητι εἰς συνάντησίν
 μου καὶ ἰδέ + καὶ σύ κύριε ὁ θεὸς τῶν
 δυνάμεων ὁ θεὸς Ἰσραὴλ πρόσχεε τοῦ ἐπισκέψ
 ασθαι πάντα τὰ ἔθνη μὴ οἰκτιρήσης πάντας
 τοὺς ἐργαζομένους τὴν ἀνομίαν διάψαλμα +
 ἐπιστρέψουσιν εἰς ἐσπέραν καὶ λιπώσουσιν ὡς
 κύων καὶ κυκλώσουσιν πόλιν + ἰδοὺ ἀποφθέγ

ΖΟΝΤΑΙ ΕΝ ΤΩΙ ΣΤΟΜΑΤΙ ΑΥΤΩΝ ΚΑΙ ΡΟΜΦΑΙΑ ΕΝ
ΤΟΙΣ ΧΕΙΛΕΣΙΝ ΑΥΤΩΝ ΟΤΙ ΤΙΣ ΗΚΟΥΣΕΝ + ΚΑΙ ΕΥ
ΚΥΡΙΕ ΕΚΓΕΛΑΣΗ ΑΥΤΟΥΣ ΕΞΟΥΔΕΝΩΣΕΙΣ ΠΑΝΤΑ ΤΑ
ΕΘΝΗ + ΤΟ ΚΡΑΤΟΣ ΜΟΥ ΠΡΟΣ ΕΕ ΦΥΛΑΣΩ ΟΤΙ Ο
ΘΕΟΣ ΑΝΤΙΛΗΨΙΤΩΡ ΜΟΥ ΕΙ + Ο ΘΕΟΣ ΜΟΥ ΤΟ
ΕΛΕΟΣ ΑΥΤΟΥ ΠΡΟΦΘΑΣΕΙ ΜΕ Ο ΘΕΟΣ ΔΕΙΖΕΙ ΜΟΙ ΕΝ
ΤΟΙΣ ΕΧΘΡΟΙΣ ΜΟΥ + ΜΗ ΑΠΟΚΤΕΙΝΗΣ ΑΥΤΟΥΣ
ΜΗΠΟΤΕ ΕΠΙΛΑΘΩΝΤΑΙ ΤΟΥ ΛΑΟΥ ΜΟΥ ΔΙΑ
ΕΚΘΡΗΣΙΝ ΑΥΤΟΥΣ ΕΝ ΤΗΙ ΔΥΝΑΜΕΙ ΣΟΥ ΚΑΙ
ΚΑΤΑΓΑΓΕ ΑΥΤΟΥΣ Ο ΥΠΕΡΑΣΠΙΣΤΗΣ ΜΟΥ ΚΥΡΙΕ +
ΑΜΑΡΤΙΑΝ ΣΤΟΜΑΤΟΣ ΑΥΤΩΝ ΛΟΓΟΝ ΧΕΙΛΕΩΝ
ΑΥΤΩΝ ΚΑΙ ΣΥΛΛΗΨΙΘΗΤΩΣΑΝ ΕΝ ΤΗΙ ΥΠΕΡΗΦΑΝ
ΙΑΙ ΑΥΤΩΝ ΚΑΙ ΕΞ ΑΡΑΣ ΚΑΙ ΨΕΥΔΟΥΣ ΔΙΑΓΓΕΛΗ
ΣΟΝΤΑΙ ΣΥΝΤΕΛΕΙΑΙ + ΕΝ ΟΡΓΗΙ ΣΥΝΤΕΛΕΙΑΣ ΚΑΙ
ΟΥ ΜΗ ΥΠΑΡΞΩΣΙΝ ΚΑΙ ΓΝΩΣΟΝΤΑΙ ΟΤΙ Ο ΘΕΟΣ
ΔΕΣΠΟΖΕΙ ΤΟΥ ΙΑΚΩΒ ΤΩΝ ΠΕΡΑΤΩΝ ΤΗΣ ΓΗΣ
ΔΙΑΨΑΛΜΑ + ΕΠΙΣΤΡΕΨΟΥΣΙΝ ΕΙΣ ΕΣΠΕΡΑΝ ΚΑΙ
ΛΙΜΩΣΟΥΣΙΝ ΩΣ ΚΥΩΝ ΚΑΙ ΚΥΚΛΩΣΟΥΣΙΝ ΠΟΛΙΝ
+ ΑΥΤΟΙ ΔΙΑΣΚΟΡΠΙΘΗΣΟΝΤΑΙ ΤΟΥ ΦΑΓΕΙΝ ΕΛΗ
ΔΕ ΜΗ ΧΟΡΤΑΣΘΩΣΙΝ ΚΑΙ ΓΟΓΓΥΣΟΥΣΙΝ + ΕΓΩ ΔΕ
ΑΙΣΟΜΑΙ ΤΗΙ ΔΥΝΑΜΕΙ ΣΟΥ ΚΑΙ ΑΓΑΛΛΙΑΣΟΜΑΙ ΤΟ

ΠΡΩΤὸ Τὸ ἔλεός σου ὅτι ἐγενήθης ἀντιλήπτωρ
μου καὶ καταφυγὴ ἐν ἡμέραι θλίψεώς μου +
βοηθός μου καὶ ψαλῶ ὅτι ὁ θεός ἀντιλήπτωρ
μου εἶ ὁ θεός μου τὸ ἔλεός μου

ΕΙΣ Τὸ τέλος τοῖς ἀλλοιωθησομένοις ἔτι εἰς
 εἰς τὴν λογαφίαν τῷ Δαυὶδ εἰς διδασχὴν
 + ὁπότε ἐνεπύρσεν τὴν Μεσοποταμίαν
 Συρίας καὶ τὴν Συρίαν Ἰωβὰ καὶ
 ἐπέστρεψεν Ἰωβὰ καὶ ἐπάταξεν τὴν
 φάραγγα τῶν ἁλῶν δώδεκα χιλιάδας
 + ὁ θεὸς ἀπώσεν ἡμᾶς καὶ καθεῖλες
 ἡμᾶς ὠργίσθη καὶ οἰκτίρησας ἡμᾶς +
 συνέσεισας τὴν γῆν καὶ συνετάραξας αὐτήν
 ἵασαι τὰ συντρίμματά αὐτῆς ὅτι ἐκαλεύθη +
 ἔδειξας τῷ λαῷ σου σκληρὰ ἐπότισας ἡμᾶς
 οἶνον κατανύξεως + ἔδωκας τοῖς φοβουμένοις
 σε σημεῖωσιν τοῦ φυγεῖν ἀπὸ προσώπου τόξου
 διάψαλλα + ὅπως ἂν ῥυθῶσιν οἱ ἀγαπητοί
 σου ἥωσον τῇ δεξιᾷ σου καὶ ἐπάκουσόν μου +
 ὁ θεὸς ἐλάλησεν ἐν τῷ ἁγίῳ αὐτοῦ ἀγαλλιά
 σομαι καὶ διαμεριῶ σικκίμα καὶ τὴν κοιλάδα
 τῶν σικκηνῶν διαμετρήσω + ἐμὸς ἐστίν

ΓΑΛΛΑΔ ΚΑΙ ΕΠΙΟΣ ΕΣΤΙΝ ΜΑΝΑΣΣΗ ΚΑΙ ΕΦΡΑΙΜ
ΚΡΑΤΑΪΩΣ ΤΗΣ ΚΕΦΑΛΗΣ ΜΟΥ ΙΟΥΔΑΣ ΒΑΣΙΛΕΥΣ
ΜΟΥ + ΜΩΑΒ ΛΕΒΗΣ ΤΗΣ ΕΛΠΙΔΟΣ ΜΟΥ ΕΠΙ ΤΗΝ
ΙΔΟΥΜΑΪΑΝ ΕΚΤΕΝΩ ΤΟ ΥΠΟΔΗΜΑ ΜΟΥ ΕΠΙ
ΑΛΛΟΦΥΛΟΙ ΥΠΕΤΑΓΗΣΑΝ + ΤΙΣ ΑΠΆΖΕΙ ΜΕ ΕΙΣ
ΠΟΛΙΝ ΠΕΡΙΟΧΗΣ ΤΙΣ ΟΔΗΓΗΣΕΙ ΜΕ ΕΩΣ ΤΗΣ
ΙΔΟΥΜΑΪΑΣ + ΟΥΧΙ ΕΥ Ο ΘΕΟΣ Ο ΑΠΩΣΑΜΕΝΟΣ
ΗΜΑΣ ΚΑΙ ΟΥΚ ΕΞΕΛΕΥΣΗ Ο ΘΕΟΣ ΕΝ ΤΑΙΣ ΔΥΝΑΜΙ
ΕΣΙΝ ΗΜΩΝ + ΔΟΣ ΗΜΙΝ ΒΟΗΘΕΙΑΝ ΕΙΣ ΘΛΪΨΕΩΣ
ΚΑΙ ΜΑΤΑΙΑ ΣΩΤΗΡΙΑ ΑΝΘΡΩΠΟΥ + ΕΝ ΔΕ ΤΩ
ΘΕΩ ΠΟΙΗΣΟΜΕΝ ΔΥΝΑΜΙΝ ΚΑΙ ΑΥΤΟΣ ΕΞΟΥΔΕΝΩΣΕΙ
ΤΟΥΣ ΘΛΪΒΟΝΤΑΣ ΗΜΑΣ

ΕΙΣ Τὸ Τέλος ἐν ὕμνοις τῷ Δαυὶδ +
 εἰσάκουσον ὁ θεὸς τῆς δεήσεώς μου
 πρόσχες τῇ προσευχῇ μου + ἀπὸ τῶν
 περάτων τῆς γῆς πρὸς σὲ ἐκέκραξα ἐν
 τῷ ἀκηδιάσει τὴν καρδίαν μου ἐν
 πέτραι ὑψώσας με + ὠδήγησάς με ὅτι
 ἐγενήθητι ἐλπίς μου πύργος ἰσχύος ἀπὸ
 προσώπου ἐχθροῦ + παροικῆσω ἐν τῷ σκηνώ
 ματί σου εἰς τοὺς αἰῶνας σκεπασθήσομαι ἐν
 σκέπῃ τῶν πτερύγων σου διάψαλμα + ὅτι εὖ
 ὁ θεὸς εἰσῆκουσας τῶν εὐχῶν μου ἔδωκας
 κληρονομίαν τοῖς φοβουμένοις τὸ ὄνομά σου +
 ἡμέρας ἐφ' ἡμέρας βασιλέως προσθήσεις ἔτη αὐ
 τοῦ ἕως ἡμέρας γενεᾶς καὶ γενεᾶς + διαμενεῖ
 εἰς τὸν αἰῶνα ἐνώπιον τοῦ θεοῦ ἔλεος καὶ ἀλή
 θειαν αὐτοῦ τίς ἐκζητήσει + οὕτως ψαλμῷ
 τῷ ὀνόματί σου εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος τοῦ
 ἀποδοῦναί με τὰς εὐχάς μου ἡμέραν ἐξ ἡμέρας

Εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ ἰδιούνη ψαλμὸς τῷ
 Δαυὶδ + οὐχὶ τῷ θεῷ ὑποταγῆσεται
 ἡ ψυχὴ μου παρ αὐτοῦ γὰρ τὸ σωτή
 ριον μου + καὶ γὰρ αὐτὸς θεὸς μου
 καὶ σωτὴρ μου ἀντιλήμπτωρ μου οὐ
 μὴ σαλευθῶ ἐπὶ πλεῖον + ἕως πότε
 ἐπιτίθεσθε ἐπ ἄνθρωπον φονεύετε
 πάντες ὡς τοίχῳ κεικλιμένῳ καὶ φραγμῶν ὡς
 κένῳ + πλὴν τὴν τιμὴν μου ἐβουλεύσαντο
 ἀπώσασθαι ἕδραμον ἐν ψεύδει τῷ στόματι
 αὐτῶν ἐλόγοῦσαν καὶ τῇ καρδίᾳ αὐτῶν
 καθιρῶντο διάψαλμα + πλὴν τῷ θεῷ
 ὑποτάγησι ἡ ψυχὴ μου ὅτι παρ αὐτοῦ ἡ
 ὑπομονὴ μου + ὅτι αὐτὸς θεὸς μου καὶ σωτὴρ
 μου ἀντιλήμπτωρ μου οὐ μὴ μεταναστεύσω
 + ἐπὶ τῷ θεῷ τὸ σωτήριόν μου καὶ ἡ δόξα
 μου ὁ θεὸς τῆς βοηθείας μου καὶ ἡ ἐλπίς μου
 ἐπὶ τῷ θεῷ + ἐλπίζατε ἐπ αὐτόν πάσα

ΣΥΝΑΓΩΓῆ ΛΑΟῦ ΕΚΧΕΕΤΕ ΕΝΩΠΙΟΝ ΑΥΤΟῦ ΤΑΣ
ΚΑΡΔΙΑΣ ΥΠΩΝ ὁ θεός βοήθῃς ἡμῶν ΔΙΑΨΑΛΜΙΑ
✦ ΠΛΗΝ ΜΑΤΑΙΟΙ ΟΙ ΥΙΟὶ ΤῶΝ ἈΝΘΡΩΠΩΝ
Ψευδεῖς οἱ υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων ἐν ζυγοῖς τοῦ
ἀδικῆσαι αὐτοὶ ἐκ ματαιότητος ἐπὶ τὸ αὐτό
✦ Μὴ ἐλπίζετε ἐπὶ ἀδικίαν καὶ ἐπὶ ἄρπαγμα
μὴ ἐπιποθεῖτε πλοῦτος εἶναι μὴ προστίθεσθε
καρδίαν ✦ Ἄπασ ἐλάλησεν ὁ θεός δύο ταῦτα
ἤκουσα ✦ ὅτι τὸ κράτος τοῦ θεοῦ καὶ σοὶ κύριε
τὸ ἔλεος ὅτι σὺ ἀποδώσεις ἑκάστῳ κατὰ τὰ ἔργα
αὐτοῦ

ΑΛΛΗΔΕ ΤῶΙ ΔΑΥΙΔ ἘΝ ΤῶΙ ΕἶΝΑΙ
 Αὐτὸν Ἐν τῆΙ ἐρήμωΙ τῆς
 ΙΟΥΔΑΙΑΣ + ὁ θεὸς ὁ θεὸς μου
 πρὸς σὲ ὀρθρίζω ἐδίψησέν σοι ἡ
 ψυχὴ μου ποσάπλωσέν σοι ἡ σὰρξ
 μου Ἐν γῆΙ ἐρήμωΙ καὶ ἀβά
 τωΙ καὶ ἀνύδρωΙ + οὕτως Ἐν
 τῶΙ ἀγίωΙ ὤφθη σοι τοῦ
 ἰδεῖν τὴν δύναμίν σου καὶ
 τὴν δόξαν σου + ὅτι κρείσσον τὸ ἔλεός σου ὑπὲρ
 ζωῆς τὰ χεῖλη μου ἐπαινέσουσίν σε + οὕτως
 εὐλογῆσω σε Ἐν τῆΙ ζωῆΙ μου Ἐν τῶΙ ὀνόματί
 σου ἄρῶ τὰς χεῖράς μου + ὡσεὶ στέατος καὶ
 πύθιτος ἐμπλησθεῖν ἡ ψυχὴ μου καὶ χεῖλη
 ἀγαλλιᾶσθωσ ἀινέσει τὸ στόμα μου + εἰ
 ἐκινησόμενός σου ἐπὶ τῆς στρωμνῆς μου Ἐν τοῖς
 ὄρθροις ἐμελέτων εἰς σὲ + ὅτι ἐγενήθησ βοηθός
 μου καὶ Ἐν τῆΙ σκέπηΙ τῶν πτερύγων σου
 ἀγαλλιάσεται + ἐκολλήθη ἡ ψυχὴ μου ὀπίσω

σου ἐπιού ἄντελάβετο ἡ δεξιὰ σου + αὐτοὶ δὲ
εἰς μάτην ἐζήτησαν τὴν ψυχὴν σου εἰσελεύ-
ονται εἰς τὰ κατώτατα τῆς γῆς + παραδοθή-
σονται εἰς χεῖρας ρομφαίας μερίδες ἀλωπέκων
ἔσονται + ὁ δὲ βασιλεὺς εὐφρανθήσεται ἐπὶ τῷ
θεῷ ἐπαινεθήσεται πᾶς ὁ οὐρανὸς ἐν αὐτῷ
ὅτι ἐνεφράγη στόμα λαλοῦντων ἄδικα

ΕΙΣ Τὸ Τέλος ψαλμὸς τῷ Δαυὶδ +
 εἰσάκουσον ὁ θεὸς τῆς φωνῆς μου ἐν
 τῷ δέεσθαί με ἀπὸ φόβου ἐχθροῦ
 ἐξελοῦ τὴν ψυχὴν μου + ἐσκέπασάς
 με ἀπὸ συτροφῆς πονηρευομένων ἀπὸ
 πλήθους ἐργαζομένων τὴν ἀνομίαν
 + οἵτινες ἠκόνησαν ὡς ρομφαίαν τὰς
 γλώσσας αὐτῶν ἐπέτειναν τόξον αὐτῶν πρᾶγ
 μα πικρὸν + τοῦ κατατοξεύσαι ἐν ἀποκρύφοις
 ἄβυσσον ἐξάπινα κατατοξεύουσιν αὐτὸν καὶ
 οὐ φοβηθήσονται + ἐκραταίωσαν ἐαυτοῖς λόγ
 ον πονηρὸν διηγήσαντο τοῦ κρύψαι παγίδας
 εἶπαν τίς ὄψεται αὐτούς + ἐζηρεύνησαν ἀνομι
 ῖας ἐζέλιπον ἐξερευνῶντες ἐξερευνήσει προσελεύ
 ρεται ἄνθρωπος καὶ καρδία βάθειά + καὶ
 ὑψωθήσεται ὁ θεὸς βέλος νηπίων ἐγενήθησαν αἱ
 πληγαὶ αὐτῶν + καὶ ἐζησθένησαν ἐπ' αὐτούς
 αἱ γλώσσαι αὐτῶν ἐταράχθησαν πάντες οἱ

θεωροῦντες αὐτούς + καὶ ἐφοβήθη πᾶς ἄνθρωπος
καὶ ἀνήγγειλαν τὰ ἔργα τοῦ θεοῦ καὶ τὰ
ποιήματα αὐτοῦ συνέηκαν + εὐφρανθήσεται
δίκαιος ἐπὶ τῷ κυρίῳ καὶ ἐλπεί ἐπ' αὐτόν καὶ
ἐπαινεθήσονται πάντες οἱ ἐυθεῖς τῇ καρδίᾳ

Εἰς τὸ τέλος ψαλμὸς τῷ Δαυὶδ ὠδὴ
 ἱεροῦμοῦ καὶ Ἰεζεκιηλ ἐκ τοῦ λόγου τῆς
 παροικίας ὅτε ἔμελλον ἐκπορεύεσθαι +
 σοὶ πρέπει ὕμνος ὁ θεὸς ἐν σιῶν καὶ σοὶ
 ἀποδοθήσεται εὐχὴ ἐν ἱερουσαλημ +
 εἰσάκουσον προσευχῆς μου πρὸς ἐὲ πᾶσα
 σὰρξ ἤξει + λόγοι ἀνομιῶν ὑπερέδυν
 ἄνωσαν ἠμῶν καὶ τὰς ἀσεβείας ἠμῶν ἐν ἰλάσει
 + μακάριος ὃν ἐξελέξω καὶ προσλάβω κατα
 σκηνώσει ἐν ταῖς ἀύλαῖς σου πληροσθήσεται ἐν
 τοῖς ἀγαθοῖς τοῦ οἴκου σου ἅγιος ὁ ναὸς σου θαυ
 μαστὸς ἐν δικαιοσύνῃ + ἐπάκουσον ἠμῶν ὁ
 θεὸς ὁ σωτὴρ ἠμῶν ἡ ἐλπίς πάντων τῶν περ
 ἄτων τῆς γῆς καὶ ἐν θαλάσῃ μακρὰν +
 ἐτοιμάζων ὄρη ἐν τῇ ἰσχύϊ αὐτοῦ περιεζω
 σμένος ἐν δυναστείαι + ὁ συνταράσσων τὸ
 κύτος τῆς θαλάσσης ἤχους κυμάτων αὐτῆς
 ταραχθήσονται τὰ ἔθνη + καὶ φοβηθήσονται

οἱ κατοικοῦντες τὰ πέρατα ἀπὸ τῶν σιμείων
σου ἐξόδους πρωίας καὶ ἐσπéρας τέρψεις + ἐπε-
σκέψω τὴν γῆν καὶ ἐπέθυσας αὐτὴν ἐπλήθυ-
νας τοῦ πλοῦτίσαι αὐτὴν ὁ ποταμὸς τοῦ θεοῦ
ἐπληρώθη ὑδάτων ἡτοίμασας τὴν τροφὴν
αὐτῶν ὅτι οὕτως ἡ ἐτοιμασία σου + τοὺς
ἀλάκας αὐτῆς μέθυσον πλήθυνον τὰ γενή-
ματα αὐτῆς ἐν ταῖς σταγόνει αὐτῆς εὐφραν-
θήσεται ἀνατέλλουσα + εὐλογῆσεις τὸν στέ-
φανον τοῦ ἐνιαυτοῦ τῆς χρηστότητός σου καὶ
τὰ πεδία σου πληθήσονται πόσιτος + πλη-
θήσονται τὰ ὠραία τῆς ἐρήμου καὶ ἀγαλλίαι
οἱ βοῦνοὶ περιζώνονται + ἐνεδύσαντο οἱ κριοὶ
τῶν προβάτων καὶ αἱ κοιλάδες πληθύνουσι
εἶπον κεκράζονται καὶ γὰρ ὑμνήσουσιν

ΕΙΣ Τὸ τέλος ὡιδῆ ψαλμοῦ ἀναστάσεως
 ἀλλάζατε τῷ θεῷ πᾶσα ἡ γῆ +
 ψάλατε δὴ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ δότε
 δόξαν αἰνέσει αὐτοῦ + εἶπατε τῷ
 θεῷ ὡς φοβερὰ τὰ ἔργα σου ἐν τῷ
 πλήθει τῆς δυνάμεώς σου ψεύσονται σε
 οἱ ἐχθροί σου + πᾶσα ἡ γῆ προσκύνη
 σάτωσάν σοι καὶ ψαλάτωσάν σοι ψαλάτωσαν
 τῷ ὀνόματί σου διάψαλμα + δεῦτε καὶ ἴδετε
 τὰ ἔργα τοῦ θεοῦ φοβερὰ ἐν βουλαῖς ὑπὲρ τοὺς
 υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων + ὁ μεταστρέφων τὴν
 θάλασσαν εἰς ζηράν ἐν ποταμῷ διελεύσονται
 ποδί ἐκεῖ εὐφρανθήσονται ἐπ' αὐτῷ + τῷ
 δεσπόζοντι ἐν τῇ δυναστείᾳ αὐτοῦ τοῦ αἰῶνος
 οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ ἐπὶ τὰ ἔθνη ἐπιβλέπουσιν
 οἱ παραπικραίνοντες μὴ ὑψώσωνται ἐν ἑαυτοῖς
 διάψαλμα + εὐλογεῖτε ἔθνη τὸν θεὸν ἡμιῶν
 καὶ ἀκουτίσασθε τὴν φωνὴν τῆς αἰνέσεως αὐ

ΤΟΥ + ΤΟΥ ΘΕΜΕΝΟΥ ΤΗΝ ΨΥΧΗΝ ΜΟΥ ΕΙΣ ΖΩΗΝ
ΚΑΙ ΜΗ ΔΟΝΤΟΣ ΕΙΣ ΣΑΛΟΝ ΤΟΥΣ ΠΟΔΑΣ ΜΟΥ + ΟΤΙ
ΕΔΟΚΙΜΑΣΑΣ ΗΜΑΣ Ο ΘΕΟΣ ΕΠΥΡΩΣΑΣ ΗΜΑΣ ΩΣ
ΠΥΡΟΥΤΑΙ ΤΟ ΑΡΓΥΡΙΟΝ + ΕΙΣΗΓΑΓΕΣ ΗΜΑΣ ΕΙΣ
ΤΗΝ ΠΑΓΙΔΑ ΉΘΟΥ ΦΛΙΨΕΙΣ ΕΠΙ ΤΟΝ ΝΩΤΟΝ ΗΜΩΝ
+ ΕΠΕΒΙΒΑΣΑΣ ΑΝΘΡΩΠΟΥΣ ΕΠΙ ΤΑΣ ΚΕΦΑΛΑΣ
ΗΜΩΝ ΔΙΗΛΘΟΜΕΝ ΔΙΑ ΠΥΡΟΣ ΚΑΙ ΎΔΑΤΟΣ ΚΑΙ
ΕΞΗΓΑΓΕΣ ΗΜΑΣ ΕΙΣ ΑΝΑΨΥΧΗΝ + ΕΙΣΕΛΕΥΣΟΜΑΙ
ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΙΚΟΝ ΣΟΥ ΕΝ ΟΛΟΚΑΥΤΩΜΑΣΙΝ ΑΠΟΔΩΣΩ
ΣΟΙ ΤΑΣ ΕΥΧΑΣ ΜΟΥ + ἄς ΔΙΕΣΤΕΙΛΕΝ ΤΑ ΧΕΙΛΗ
ΜΟΥ ΚΑΙ ΕΛΆΛΗΣΕΝ ΤΟ ΣΤΟΜΑ ΜΟΥ ΕΝ ΤῆΙ ΦΛΙΨΕΙ
ΜΟΥ + ΟΛΟΚΑΥΤΩΜΑΤΑ ΜΕΜΥΑΛΩΜΕΝΑ ΑΝΟΙΣΩ
ΣΟΙ ΜΕΤΑ ΘΥΜΙΑΜΑΤΟΣ ΚΑΙ ΚΡΙΩΝ ΠΟΙΗΣΩ ΣΟΙ
ΒΟΑΣ ΜΕΤΑ ΧΙΜΑΡΩΝ ΔΙΑΨΑΛΜΑ + ΔΕΨΤΕ ΑΚΟΥ
ΣΑΤΕ ΚΑΙ ΔΙΗΓΗΣΟΜΑΙ ΠΑΝΤΕΣ ΟΙ ΦΟΒΟΥΜΕΝΟΙ ΤΟΝ
ΘΕΟΝ ὅσα ΕΠΟΙΗΣΕΝ ΤῆΙ ΨΥΧῆΙ ΜΟΥ + ΠΡΟΣ ΑΥΤΟΝ
ΤῶΙ ΣΤΟΜΑΤΙ ΜΟΥ ΕΚΕΚΡΑΣΑ ΚΑΙ ΎΨΩΣΑ ὙΠὸ
ΤΗΝ ΓΛΩΣΣΑΝ ΜΟΥ + ΑΔΙΚΙΑΝ ΕΙ ΕΘΕΩΡΟΥΝ ΕΝ
ΚΑΡΔΙΑΙ ΜΟΥ ΜΗ ΕΙΣΑΚΟΥΣΑΤΩ ΚΥΡΙΟΣ + ΔΙΑ
ΤΟΥΤΟ ΕΙΣΗΚΟΥΣΕΝ ΜΟΥ Ο ΘΕΟΣ ΠΡΟΕΣΧΕΝ ΤῆΙ
ΦΩΝῆΙ ΤῆΙΣ ΔΕΗΣΕΩΣ ΜΟΥ + ΕΥΛΟΓΗΤΟΣ Ο ΘΕΟΣ ὅς

ΟΥΚ ΑΠΕΣΤΗΣΕΝ ΤΗΝ ΠΡΟΣΕΥΧΗΝ ΜΟΥ ΚΑΙ ΤΟ ἔλεος
αὐτοῦ ἀπ ἐμοῦ

ΕΙΣ Τὸ τέλος ἐν ὕμνοις ψαλλὺς ᾠδῆς +
 ὁ θεὸς οἰκτιρῆσαι ἡμᾶς καὶ εὐλογῆσαι
 ἡμᾶς ἐπιφάναι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ'
 ἡμᾶς διὰ ψαλλῶν + τοῦ γινῶναι ἐν
 τῇ γῆ τὴν ὁδὸν σου ἐν πᾶσιν ἔθνεσιν
 τὸ σωτήριόν σου + ἐξομολογησάσθωσαν
 σοι λαοὶ ὁ θεὸς ἐξομολογησάσθωσαν σοι
 λαοὶ πάντες + εὐφρανθήσωνται καὶ ἀγαλλιᾶ-
 σθωνται ἔθνη ὅτι κρινεῖς λαοὺς ἐν εὐθύτητι καὶ
 ἔθνη ἐν τῇ γῆ ὀδηγήσεις διὰ ψαλλῶν +
 ἐξομολογησάσθωσαν σοι λαοὶ ὁ θεὸς ἐξομολογησά-
 σθωσαν σοι λαοὶ πάντες + γῆ ἔδωκεν τὸν καρ-
 πὸν αὐτῆς εὐλογῆσαι ἡμᾶς ὁ θεὸς ὁ θεὸς ἡμῶν
 + εὐλογῆσαι ἡμᾶς ὁ θεὸς καὶ φοβηθήσωνται
 αὐτὸν πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς

ΕΙΣ Τὸ τέλος τῷ Δαυὶδ ψαλμὸς ὡδῆς
 + ἀναστήτω ὁ θεὸς καὶ διασκορπισ-
 θήτωσαν οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ καὶ φυγέτω-
 σαν οἱ μισοῦντες αὐτὸν ἀπὸ προσώπου
 αὐτοῦ + ὡς ἐκλείπει καπνὸς ἐκλιπέτω-
 σαν ὡς τήκεται κηρὸς ἀπὸ προσώπου
 πυρός οὕτως ἀπόλοιτο οἱ ἁμαρτωλοὶ
 ἀπὸ προσώπου τοῦ θεοῦ + καὶ οἱ δίκαιοι
 εὐφρανθήτωσαν ἀγαλλιᾶσθωσαν ἐνώπιον τοῦ
 θεοῦ τερφεθήτωσαν ἐν εὐφροσύνῃ + ἄσατε
 τῷ θεῷ ψάλλατε τῷ ὀνόματι αὐτοῦ ὁδοποιή-
 σατε τῷ ἐπιβεβηκότι ἐπὶ δυσμῶν κύριος ὄνομα
 αὐτῷ καὶ ἀγαλλιᾶσθε ἐνώπιον αὐτοῦ ταραχ-
 θήσονται ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ + τοῦ πατρὸς
 τῶν ὀρφανῶν καὶ κριτοῦ τῶν χηρῶν ὁ θεὸς ἐν
 τόπῳ ἁγίῳ αὐτοῦ + ὁ θεὸς κατοικίζει μονο-
 τρόπους ἐν οἴκῳ ἐξάγων πεπεδημένους ἐν ἀνδρ-
 εἶαι ὀμοίως τοὺς παραπικραίνοντας τοὺς κατοι-

ΚΟΦΝΤΑΣ ΕΝ ΤΑΦΟΙΣ + ὁ θεός ἐν τῷ ἐκπορεύ
εσθαι σε ἐνώπιον τοῦ λαοῦ σου ἐν τῷ διαβαίν
εἶν σε ἐν τῇ ἐρήμῳ διάψαλμα + γῆ ἐσεῖσθ
καὶ γὰρ οἱ οὐρανοὶ ἔταξαν ἀπὸ προσώπου τοῦ
θεοῦ τοῦτο σὶνα ἀπὸ προσώπου τοῦ θεοῦ ἰσραηλ
+ βροχὴν ἐκούσιον ἀφοριεῖς ὁ θεός τῇ κληρο
νομίαι σου καὶ ἠσθένησεν σὺ δὲ καθηρτίσω
αὐτήν + τὰ ζῶιά σου κατοικοῦσιν ἐν αὐτῇ
ἠτοίμασας ἐν τῇ χρηστότητί σου τῷ πτωχῷ
ὁ θεός + κύριος δώσει ρῆμα τοῖς εὐαγγελι
ζομένοις δυνάμει πολλῇ + ὁ βασιλεὺς τῶν
δυνάμεων τοῦ ἀγαπητοῦ καὶ ὠραιότητι τοῦ
οἴκου διελεσθαι κῆλα + ἐὰν κοιμηθῆτε ἀνα
μέσον τῶν κλήρων πτέρυγες περιστερᾶς περι
ηργυρωμένα καὶ τὰ μετάφρενα αὐτῆς ἐν
χλωρότητι χρυσοῦ διάψαλμα + ἐν τῷ δια
στέλλειν τὸν ἐπουράνιον βασιλεὺς ἐπὶ αὐτῆς
χιονωθήσονται ἐν σελιῶν + ὄρος τοῦ θεοῦ ὄρος
πῖον ὄρος τετυρωμένον ὄρος πῖον + ἵνα τί ὑπο
λαμβάνετε ὄρη τετυρωμένα τὸ ὄρος ὃ εὐδόκησεν
ὁ θεός κατοικεῖν ἐν αὐτῷ καὶ γὰρ ὁ κύριος

ΚΑΤΑΣΚΗΝΩΣΕΙ ΕΙΣ ΤΕΛΟΣ + Τὸ ἄρμα τοῦ θεοῦ
ΠΥΡΙΟΠΛΑΣΙΟΝ ΧΙΛΙΑΔΕΣ ΕΥΦΗΝΟΥΝΤΩΝ ὁ κύριος
ἐν αὐτοῖς ἐν σινα ἐν τῷ ἁγίῳ + ἀνέβη εἰς
ἕψος ἡχιμαλώτευσας λιχιμαλωσίαν ἔλαβες δόμι
λα ἐν ἀνθρώπῳ καὶ γὰρ ἀπειθοῦντες τοῦ
κατασκηνώσαι κύριος ὁ θεὸς εὐλογητός +
εὐλογητός κύριος ἡμέραν καθ' ἡμέραν κατ
εὐδοῶσει ἡμῖν ὁ θεὸς τῶν σωτηρίων ἡμῶν
διάψαλλα + ὁ θεὸς ἡμῶν θεὸς τοῦ σώζειν
καὶ τοῦ κυρίου κυρίου αἱ διέοδοι τοῦ θανά
του + πλὴν ὁ θεὸς συνθάλασει κεφαλὰς ἐχθρῶν
αὐτοῦ κορυφὴν τριχῶς διαπορευομένων ἐν
πλημμελείαις αὐτῶν + εἶπεν κύριος ἐκ βασιαν
ἐπιστρέψω ἐπιστρέψω ἐν βυθοῖς θαλάσσης +
ὅπως ἂν βαφῆι ὁ ποῦς σου ἐν αἵματι ἡ γλῶσσα
τῶν κυνῶν σου ἐξ ἐχθρῶν παρ αὐτοῦ +
ἐθεωρήθησαν αἱ πορεῖαί σου ὁ θεὸς αἱ πορεῖαί τοῦ
θεοῦ μου τοῦ βασιλέως τοῦ ἐν τῷ ἁγίῳ +
προέφθασαν ἄρχοντες ἐχόμενοι ψαλλόντων ἐν
μέσῳ νεανίδων τυμπανιστριῶν + ἐν ἐκκλησί
αις εὐλογεῖτε τὸν θεὸν τὸν κύριον ἐκ πηγῶν

ΙΣΡΑΗΛ + ΕΚΕΙ ΒΕΝΙΑΜΙΝ ΝΕΩΤΕΡΟΣ ΕΝ ΕΚΣΤΑΣΕΙ
ἌΡΧΟΝΤΕΣ ΙΟΥΔΑ ΗΓΕΜΟΝΕΣ ΑΥΤῶΝ ἌΡΧΟΝΤΕΣ
ΖΑΒΟΥΛΩΝ ἌΡΧΟΝΤΕΣ ΝΕΦΘΑΛΙ + ἘΝΤΕΙΛΑΙ ὁ θεός
τῆι δυνάμει σου δυνάμωσον ὁ θεός τοῦτο ὁ
κατειργάσω ἡμῖν + ἀπὸ τοῦ ναοῦ σου ἐπὶ
ιερουσαλημ σοὶ οἴσουσιν βασιλεῖς δῶρα +
ἐπιτίμησον τοῖς θηρίοις τοῦ καλλάμου ἡ
συναγωγὴ τῶν ταύρων ἐν ταῖς δαυμάλεσιν
τῶν λαῶν τοῦ μὴ ἀποκλεισθῆναι τοὺς δεδοκι
μασιμένους τῶι ἀργυρίω διασκορπίσον ἔσθην τὰ
τοὺς πολέμους θέλοντα + ἤζουσιν πρέσβεις ἐξ
αἰγύπτου αἰθιοπία προφθάσει χεῖρα αὐτῆς τῶι
θεῶι + αἱ βασιλεῖαι τῆς γῆς ἄκουτε τῶι θεῶι
ψάλλατε τῶι κυρίω διάψαλμα + ψάλλατε τῶι
θεῶι τῶι ἐπιβεβηκότι ἐπὶ τὸν οὐρανὸν τοῦ
οὐρανοῦ κατὰ ἀνατολὰς ἰδοὺ δώσει ἐν τῆι
φωνῆι αὐτοῦ φωνὴν δυνάμεως + δότε δόξαν
τῶι θεῶι ἐπὶ τὸν ἰσραηλ ἡ μεγαλοπρέπεια αὐ
τοῦ καὶ ἡ δύναμις αὐτοῦ ἐν ταῖς νεφέλαις +
θαυμαστὸς ὁ θεός ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ ὁ θεός
ἰσραηλ αὐτὸς δώσει δύναμιν καὶ κραταίωσιν

Τῷ ΛΛῶι ΛΥΤΟῦ ΕΥΛΟΓΗΤὸς ὁ Θεός

ΕΙΣ Τὸ τέλος ὑπὲρ τῶν ἀλλοιωθησομένων
 τῷ Δαυὶδ + σώσον με ὁ θεός ὅτι εἰσήλ-
 θουσαν ὕδατα ἕως ψυχῆς μου +
 ἐνεπάγην εἰς ἰλὺν βυθοῦ καὶ οὐκ ἔστιν
 ὑπόστασις ἡλθον εἰς τὰ βάθη τῆς
 θαλάσσης καὶ καταγίς καταπόντισέν
 με + ἐκοπίασα κράζων ἐβραγχίασεν ὁ
 λάρυγγς μου ἐζέλιπον οἱ ὀφθαλμοί μου ἀπὸ τοῦ
 ἐλπίζειν ἐπὶ τὸν θεόν μου + ἐπληθύνησαν
 ὑπὲρ τὰς τρίχας τῆς κεφαλῆς μου οἱ μισοῦντές
 με δωρεάν ἐκραταιώθησαν οἱ ἐχθροί μου οἱ ἐκ-
 διώκοντές με ἀδίκως ἅ οὐχ ἤρπασα τότε
 ἀπετίνηνον + ὁ θεός σου ἔγνωε τὴν ἀφροσύνην
 μου καὶ αἱ πλημμέλειά μου ἀπὸ σου οὐκ ἐκ-
 ρύβησαν + μὴ ἀισχυνηθεῖσαν ἐπ' ἐμοὶ οἱ
 ὑπομείνοντές σε κύριε κύριε τῶν δυνάμεων μὴ
 ἐντραπίησαν ἐπ' ἐμοὶ οἱ ζητοῦντές σε ὁ θεός τοῦ
 Ἰσραὴλ + ὅτι ἕνεκα σου ὑπήνεγκα ὀνειδιζομέν

ἐκάλυψεν ἔντροπὴ τὸ πρόσωπόν μου +
ἀπηλλοτριωμένος ἐγενήθην τοῖς ἀδελφοῖς μου
καὶ ζένος τοῖς υἱοῖς τῆς μητρὸς μου + ὅτι ὁ
ζῆλος τοῦ οἴκου σου κατέφαγεν με καὶ οἱ
ὀνειδικμοὶ τῶν ὀνειδίζόντων σε ἐπέπεσαν ἐπ' ἐμέ
+ καὶ συνέκαυσα ἐν νηστείᾳ τὴν ψυχὴν
μου καὶ ἐγενήθην εἰς ὀνειδικμὸν ἐμοί + καὶ
ἐθέλην τὸ ἔνδυσμά μου σάκκον καὶ ἐγενόμην
αὐτοῖς εἰς παραβολὴν + κατ' ἐμοῦ ἠδολέσχουν
οἱ καθήμενοι ἐν πύλῃ καὶ εἰς ἐμὲ ἔψαλλον οἱ
πίνοντες τὸν οἶνον + ἐγὼ δὲ τῇ προσευχῇ
μου πρὸς σέ κύριε καιρὸς εὐδοκίας ὁ θεὸς ἐν τῷ
πλήθει τοῦ ἐλέους σου ἐπάκουσόν μου ἐν ἀλη-
θείᾳ τῆς σωτηρίας σου + σῶσόν με ἀπὸ πολλοῦ
ἵνα μὴ ἐπιπαγῶ ῥυσθείην ἐκ τῶν μισούντων
με καὶ ἐκ τοῦ βάθους τῶν ὑδάτων + μὴ με
καταποντισάτω καταγίς ὑδάτος μηδὲ κατα-
πέτω με βυθός μηδὲ συσχέτω ἐπ' ἐμὲ φρέαρ τὸ
στόμα αὐτοῦ + εἰσακουσόν μου κύριε ὅτι
χρηστὸν τὸ ἔλεός σου κατὰ τὸ πλήθος τῶν
οἰκτιρισμῶν σου ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμέ + μὴ

ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τοῦ παιδός σου
ὅτι θλίβουμαι ταχὺ ἐπάκουσόν μου + πρόσχεε
τῇ ψυχῇ μου καὶ λύτρωσαι αὐτήν ἕνεκα
τῶν ἐχθρῶν μου ῥῆσαί με + σὺ γὰρ γινώσκεις
τὸν ὀνειδικισμόν μου καὶ τὴν ἀσχύνην μου καὶ
τὴν ἐντροπήν μου ἐναντίον σου πάντες οἱ θλί-
βοντές με + ὀνειδικισμόν προσεδόκησεν ἡ ψυχὴ
μου καὶ ταλαιπωρίαν καὶ ὑπέμεινα συλλυπού-
μενον καὶ οὐχ ὑπῆρξεν καὶ παρακαλοῦντας
καὶ οὐχ εὔρον + καὶ ἔδωκαν εἰς τὸ βρῶμά
μου χολὴν καὶ εἰς τὴν δίψαν μου ἐπότισάν με
ὄζος + γενηθήτω ἡ τράπεζα αὐτῶν ἐνώπιον
αὐτῶν εἰς παγίδα καὶ εἰς ἀνταπόδοσιν καὶ εἰς
σκάνδαλον + σκοτισθήτωσαν οἱ ὀφθαλμοὶ αὐ-
τῶν τοῦ μὴ βλέπειν καὶ τὸν νῶτον αὐτῶν
διὰ παντός σύγκαλιψον + ἔκχεον ἐπ αὐτοὺς
τὴν ὀργήν σου καὶ ὁ θυμὸς τῆς ὀργῆς σου
καταλάβοι αὐτοὺς + γενηθήτω ἡ ἐπαυλις
αὐτῶν ἠρημωμένη καὶ ἐν τοῖς σκηνώμασιν
αὐτῶν μὴ ἔστω ὁ κατοικῶν + ὅτι ὄν σὺ
ἐπάταξας αὐτοὶ κατεδίωξαν καὶ ἐπὶ τὸ ἄλγος

Τῶν τραυματιῶν σου προσέθηκαν + πρόσθεε
ἀνομίαν ἐπὶ τὴν ἀνομίαν αὐτῶν καὶ μὴ
εἰσελθέτωσαν ἐν δικαιοσύνη σου + ἐξαλειφθή
τωσαν ἐκ βίβλου ζώντων καὶ μετὰ δικαίων
μὴ γραφήτωσαν + πτωχοὺς καὶ ἀλγῶν εἰμι
ἐγώ καὶ ἡ σωτηρία τοῦ προσώπου σου ὁ θεὸς
ἀντελάβετό μου + ἀινέσω τὸ ὄνομα τοῦ θεοῦ
μετ' ὠδῆς μεγαλυνῶ αὐτὸν ἐν ἀινέσει + καὶ
ἀρέσει τῷ θεῷ ὑπὲρ πλοσχον νέον κέρατα
ἐκφέροντα καὶ ὄπλας + ιδέτωσαν πτωχοὶ καὶ
εὐφρανθήτωσαν ἐκζητήσατε τὸν θεόν καὶ
ζήσεται ἡ ψυχὴ ὑμῶν + ὅτι εἰσῆκουσεν τῶν
πενήτων ὁ κύριος καὶ τοὺς πεπεδημένους
αὐτοῦ οὐκ ἐξουδένησεν + ἀινεάτωσαν αὐτὸν
οἱ οὐρανοὶ καὶ ἡ γῆ θάλασσα καὶ πάντα τὰ
ἔρποντα ἐν αὐτοῖς + ὅτι ὁ θεὸς σώσει τὴν σιών
καὶ οἰκοδομηθήσονται αἱ πόλεις τῆς ἰουδαίας
καὶ κατοικήσουσιν ἐκεῖ καὶ κληρονομήσουσιν
αὐτήν + καὶ τὸ σπέρμα τῶν δούλων αὐτοῦ
καθήξουσιν αὐτήν καὶ οἱ ἀγαπῶντες τὸ ὄνομα
αὐτοῦ κατασκηνώσουσιν ἐν αὐτῇ

ΕΙΣ Τὸ τέλος τῷ Δαυὶδ εἰς ἀνάμνησιν
 + εἰς τὸ εὐχαί με Κύριον ὁ θεός εἰς τὴν
 βοήθειάν μου πρόσχες +
 δεικνυθείησαν καὶ ἐντραπείησαν οἱ
 ζητοῦντές μου τὴν ψυχὴν
 ἀποστραφείησαν εἰς τὰ ὀπίσω καὶ
 καταδεικνυθείησαν οἱ βουλόμενοί μοι
 κακὰ + ἀποστραφείησαν παραγνῆκα δεικνυ-
 μένοι οἱ λέγοντές μοι εὗγε εὗγε + ἀγαλλι-
 ᾶσθωσαν καὶ εὐφρανθήτωσαν ἐπὶ σοὶ πάντες οἱ
 ζητοῦντές σε καὶ λεγέτωσαν διὰ παντός μεγα-
 λυνθήτω ὁ θεός οἱ ἀγαπῶντες τὸ σωτήριόν σου
 + ἐγὼ δὲ πτωχὸς καὶ πένης ὁ θεός βοηθήσόν
 μοι βοηθός μου καὶ ῥύστης μου εἴ σύ Κύριε μὴ
 χρονίσῃς

ΤΩΙ ΔΑΥΙΔ ΥΙΩΝ ΙΩΝΑΔΑΒ ΚΑΙ
 ΤΩΝ ΠΡΩΤΩΝ ΛΙΧΙΑΛΩΤΙΣ
 ΘΕΝΤΩΝ Ο ΘΕΟΣ ΕΠΙ ΣΟΙ ἨΛΠΙΣΑ
 ΜΗ ΚΑΤΑΙΣΧΥΗΘΕΙΝ ΕΙΣ ΤΟΝ
 ΛΙΩΝΑ + ΕΝ ΤῆΙ ΔΙΚΑΙΟΣΥ
 ΝΗΙ ΣΟΥ ῥῦσαι με καὶ ἐξελοῦ
 με κλίνον πρὸς με τὸ οὖς σου
 καὶ σῶσον με + γενοῦ μοι εἰς θεὸν ὑπερασπι
 τὴν καὶ εἰς τόπον ὄχυρον τοῦ σῶσαι με ὅτι
 στερέωμά μου καὶ καταφυγή μου εἶ σύ + ὁ
 θεός μου ῥῦσαι με ἐκ χειρὸς ἀπιαρτωλοῦ ἐκ
 χειρὸς παρανομιοῦντος καὶ ἀδικοῦντος + ὅτι σύ
 εἶ ἡ ὑπομονή μου κύριε κύριος ἡ ἐλπίς μου ἐκ
 νεότητός μου + ἐπὶ σὲ ἐπεστηρίχθην ἀπὸ
 γαστρὸς ἐκ κοιλίας μητρὸς μου σύ μου εἶ
 σκεπαστής ἐν σοὶ ἡ ὑμνησίς μου διὰ πάντος +
 ὡσεὶ τέρας ἐγενήθην τοῖς πολλοῖς καὶ σύ βοηθὸς
 κραταῖός + πληρωθήτω τὸ στόμα μου αἰνές

ἕως ὅπως ὑμνήσω τὴν δόξαν σου ὅλην τὴν
ἡμέραν τὴν μεγαλοπρέπειάν σου + μὴ ἀπορρί-
ψῃς με εἰς καιρὸν γήραος ἐν τῷ ἐκλείπειν τὴν
ἰσχύν μου μὴ ἐγκαταλίπῃς με + ὅτι εἶπαν οἱ
ἐχθροί μου ἐμοὶ καὶ οἱ φυλάσσοντες τὴν ψυχὴν
μου ἐβουλεύσαντο ἐπὶ τὸ αὐτὸ + λέγοντες ὁ
θεὸς ἐγκατέλιπεν αὐτόν καταδιώξατε καὶ
καταλάβετε αὐτόν ὅτι οὐκ ἔστιν ὁ βυθόμενος +
ὁ θεὸς μὴ μακρύνῃς ἀπ' ἐμοῦ ὁ θεὸς μου εἰς
τὴν βοήθειάν μου πρόσχες + ἀσχυνησθήτωσαν
καὶ ἐκλιπέτωσαν οἱ ἐνδιαβάλλοντες τὴν ψυχὴν
μου περιβαλέσθωσαν ἀσχύνην καὶ ἐντροπὴν οἱ
ζητοῦντες τὰ κακὰ μοι + ἐγὼ δὲ διὰ πάντος
ἐλπῶ καὶ προσθήσω ἐπὶ πᾶσαν τὴν αἰνεσίαν σου
+ τὸ στόμα μου ἐξαγγελεῖ τὴν δικαιοσύνην
σου ὅλην τὴν ἡμέραν τὴν σωτηρίαν σου ὅτι
οὐκ ἔγνων γραμματείας + εἰσελεύσομαι ἐν
δυναστείαι κυρίου κύριε μνησθήσομαι τῆς
δικαιοσύνης σου μόνου + ἐδίδαξάς με ὁ θεὸς ἐκ
νεότητός μου καὶ μέχρι νῦν ἀπαγγελῶ τὰ
θαυμάσιά σου + καὶ ἕως γήραος καὶ πρεσβείου ὁ

θεός μὴ ἐγκαταλίπῃς με ἕως ἂν ἀπαγγείλω
τὸν βραχίονά σου πάσι τῇ γενεᾷ τῇ ἐρχο
μένη τὴν δυναστείαν σου καὶ τὴν δικαιο
σύνην σου + ὁ θεός ἕως ὑψίστων ἂ ἐποίησας
μεγαλεῖα ὁ θεός τίς ὄμοιός σοι + ὅσας ἔδειξάς
μοι θλίψεις πολλὰς καὶ κακὰς καὶ ἐπιστρέψας ἐξ
ωποίησάς με καὶ ἐκ τῶν ἀβύσσων τῆς γῆς
πάλιν ἀνήγαγές με + ἐπλεόνας τὴν μεγα
λοσύνην σου καὶ ἐπιστρέψας παρεκάλειάς με καὶ
ἐκ τῶν ἀβύσσων τῆς γῆς πάλιν ἀνήγαγές με
+ καὶ γὰρ ἐγὼ ἐξομολογήσομαι σοι ἐν σκεύει
ψαλλοῦ τὴν ἀλήθειάν σου ὁ θεός ψαλλῶ σοι ἐν
κυσῶραι ὁ ἅγιος τοῦ ισραηλ + ἀγαλλιῶσονται
τὰ χεῖλη μου ὅταν ψάλλω σοι καὶ ἡ ψυχὴ μου
ἦν ἐλυτρώσω + ἔτι δὲ καὶ ἡ γλῶσσά μου ὄλην
τὴν ἡμέραν μελετήσει τὴν δικαιοσύνην σου
ὅταν λίσχησῶσιν καὶ ἐντραπῶσιν οἱ ζητοῦν
τες τὰ κακὰ μοι

ΕΙΣ ΣΑΛΩΜΩΝ ὁ θεός τὸ κρίμα σου τῷ
 βασιλεῖ ἄδς καὶ τὴν δικαιοσύνην σου
 τῷ υἱῷ τοῦ βασιλέως + κρίνειν τὸν
 λαόν σου ἐν δικαιοσύνῃ καὶ τοὺς
 πτωχοὺς σου ἐν κρίσει + ἀναλάβετω
 τὰ ὄρη εἰρήνην τῷ λαῷ σου καὶ οἱ
 βουνοὶ ἐν δικαιοσύνῃ + κρίνει τοὺς
 πτωχοὺς τοῦ λαοῦ καὶ σώσει τοὺς υἱοὺς τῶν
 πενήτων καὶ ταπεινώσει συγκοφάντην + καὶ
 συμπαραλιμενεῖ τῷ ἡλίῳ καὶ πρὸ τῆς σελήνης
 γενεᾶς γενεῶν + καὶ καταβήσεται ὡς ὑετὸς
 ἐπὶ πόρον καὶ ὡσεὶ σταγόνες στάζουσαι ἐπὶ τὴν
 γῆν + ἀνατελεῖ ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ δικαιο
 σύνη καὶ πλήθος εἰρήνης ἕως οὗ ἀνταναιρεθῆ
 ἡ σελήνη + καὶ κατακυριεύσει ἀπὸ θαλάσσης
 ἕως θαλάσσης καὶ ἀπὸ ποταμοῦ ἕως περάτων
 τῆς οἰκουμένης + ἐνώπιον αὐτοῦ προπεσοῦν
 ται λιθίοι καὶ οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ χοῦν λείζουσιν

+ ΒΑΣΙΛΕΪΣ ΘΑΡΣΙΣ ΚΑΙ ΑΙ ΝΗΣΟΙ ΔΩΡΑ ΠΡΟΣ
ΟΪΣΟΥΣΙΝ ΒΑΣΙΛΕΪΣ ΑΡΑΒΩΝ ΚΑΙ ΣΑΒΑ ΔΩΡΑ ΠΡΟΣ
ΑΖΟΥΣΙΝ + ΚΑΙ ΠΡΟΣΚΥΝΗΣΟΥΣΙΝ ΑΥΤΩΙ ΠΑΝΤΕΣ
ΟΙ ΒΑΣΙΛΕΪΣ ΠΑΝΤΑ ΤΑ ἔθνη ΔΟΥΛΕΥΣΟΥΣΙΝ ΑΥΤΩΙ
+ ὅτι ἐρρύσατο πτωχὸν ἐκ χειρὸς δυνατοῦ ΚΑΙ
ΠΕΝΗΤΑ ὡς οὐχ ὑπῆρχεν βοηθός + φείσεται
ΠΤΩΧΟῦ ΚΑΙ ΠΕΝΗΤΟΣ ΚΑΙ ΨΥΧΑΣ ΠΕΝΗΤΩΝ ΣΩΣΕΙ
+ ἐκ τόκου ΚΑΙ ἐξ ἀδικίας ΛΥΤΡΩΣΕΤΑΙ ΤΑΣ
ΨΥΧΑΣ ΑΥΤῶΝ ΚΑΙ ἔντιμον τὸ ὄνομα ΑΥΤῶΝ
ἔνώπιον ΑΥΤΟῦ + ΚΑΙ ΖΗΣΕΤΑΙ ΚΑΙ ΔΟΘΗΣΕΤΑΙ
ΑΥΤΩΙ ἐκ τοῦ χρυσίου τῆς ἀραβίας ΚΑΙ ΠΡΟΣ
ΕΥΖΟΝΤΑΙ ΠΕΡΙ ΑΥΤΟῦ ΔΙΑ ΠΑΝΤΟΣ ὅλην τὴν
ἡμέραν ΕΥΛΟΓΗΣΟΥΣΙΝ ΑΥΤόν + ἔσται στήριγμα
ἐν τῇ γῆ ἐπ' ἄκρων τῶν ὀρέων ὑπερρῥοήσεται
ὑπὲρ τὸν λίβανον ὁ καρπὸς ΑΥΤΟῦ ΚΑΙ ἐξαν
θήσονται ἐκ πόλεως ὡσεὶ χόρτος τῆς γῆς + ἔστω
τὸ ὄνομα ΑΥΤΟῦ ΕΥΛΟΓΗΜΕΝΟΝ εἰς τοὺς αἰῶνας
πρὸ τοῦ ἡλίου ΔΙΑΜΕΝΕΙ Τὸ ὄνομα ΑΥΤΟῦ ΚΑΙ
ΕΥΛΟΓΗΘΗΣΟΝΤΑΙ ἐν ΑΥΤῶΙ Πᾶσαι Αἱ ΦΥΛΑὶ τῆς
γῆς ΠΑΝΤΑ ΤΑ ἔθνη ΜΑΚΑΡΙΟΥΣΙΝ ΑΥΤόν +
ΕΥΛΟΓΗΤὸς ΚΥΡΙΟΣ ὁ θεὸς ὁ θεὸς ΙΣΡΑΗΛ ὁ ποιῶν

ΦΑΥΜΙΑΣΙΑ ΜΙΩΝΟΣ + ΚΑΙ ΕΥΛΟΓΗΤΩΝ Τὸ ὄνομα
τῆς δόξης αὐτοῦ εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν
αἰῶνα τοῦ αἰῶνος καὶ πληρωθήσεται τῆς δόξης
αὐτοῦ πᾶσα ἡ γῆ γένοιτο γένοιτο + ἐξέλιπον
οἱ υἱοὶ δαυὶδ τοῦ υἱοῦ ἰεσσαί

ΑΛΛΙΔΕ ΤΩΙ ΛΑΦ ΩΣ ΑΓΑΘΟΣ
 ΤΩΙ ΚΡΑΝΗ Ο ΘΕΟΣ ΤΟΙΣ ΕΥΘΕΣΙ
 ΤΗΙ ΚΑΡΔΙΑΙ + ΕΜΟΥ ΔΕ ΠΑΡΑ
 ΜΙΚΡΟΝ ΕΣΑΛΕΥΘΗΣΑΝ ΟΙ ΠΟΔΕΣ
 ΠΑΡ ΟΛΙΓΟΝ ΕΖΕΧΥΘΗ ΤΑ ΔΙΑΒΗ
 ΜΑΤΑ ΜΟΥ + ΟΤΙ ΕΖΗΛΩΣΑ ΕΠΙ
 ΤΟΙΣ ΑΝΟΜΟΙΣ ΕΙΡΗΝΗΝ ΑΜΙΑΡΤΩ
 ΩΝ ΘΕΩΡΩΝ + ΟΤΙ ΟΥΚ ΕΣΤΙΝ
 ΑΝΑΝΕΥΣΙΣ ΤΩΙ ΘΑΝΑΤΩΙ ΑΥ
 ΤΩΝ ΚΑΙ ΣΤΕΡΕΩΜΑ ΕΝ ΤΗΙ

ΜΑΣΤΙΓΙ ΑΥΤΩΝ + ΕΝ ΚΟΠΟΙΣ ΑΝΘΡΩΠΩΝ ΟΥΚ
 ΕΙΣΙΝ ΚΑΙ ΜΕΤΑ ΑΝΘΡΩΠΩΝ ΟΥ ΜΑΣΤΙΓΩΘΗΣ
 ΟΝΤΑΙ + ΔΙΑ ΤΟΥΤΟ ΕΚΡΑΤΗΣΕΝ ΑΥΤΟΥΣ Η ΥΠΕΡΗ
 ΦΑΝΙΑ ΠΕΡΙΕΒΑΛΟΝΤΟ ΑΔΙΚΙΑΝ ΚΑΙ ΑΣΕΒΕΙΑΝ ΑΥ
 ΤΩΝ + ΕΖΕΛΕΥΣΕΤΑΙ ΩΣ ΕΚ ΣΤΕΑΤΟΣ Η ΑΔΙΚΙΑ ΑΥ
 ΤΩΝ ΔΙΗΛΘΟΥΣΑΝ ΕΙΣ ΔΙΑΘΕΣΙΝ ΚΑΡΔΙΑΣ + ΔΙΕΝΟΗ
 ΘΗΣΑΝ ΚΑΙ ΕΛΑΛΗΣΑΝ ΕΝ ΠΟΝΗΡΙΑΙ ΑΔΙΚΙΑΝ ΕΙΣ ΤΟ
 ΨΥΧΟΣ ΕΛΑΛΗΣΑΝ + ΕΘΕΝΤΟ ΕΙΣ ΟΥΡΑΝΟΝ ΤΟ ΣΤΟΜΑ
 ΑΥΤΩΝ ΚΑΙ Η ΓΛΩΣΣΑ ΑΥΤΩΝ ΔΙΗΛΘΕΝ ΕΠΙ ΤΗΣ

Γῆς + διὰ τοῦτο ἐπιστρέψει ὁ λαὸς μου ἐνταῦθα
καὶ ἡμέραι πλήρεις εὐρεθήσονται αὐτοῖς +
καὶ εἶπαν πῶς ἔγνω ὁ θεὸς καὶ εἰ ἔστιν γνώσις
ἐν τῷ ὑψίστῳ + ἰδοὺ οὗτοι ἁμαρτωλοὶ καὶ
εὐθινοῦνται εἰς τὸν αἰῶνα κατέσχον πλοῦτον
+ καὶ εἶπα ἄρα ματαίως ἐδικαίωσα τὴν καρ-
δίαν μου καὶ ἐνψάλωμην ἐν ἀσώμοις τὰς χεῖράς
μου + καὶ ἐγενόμην μεμαστιγωμένος ὅλην
τὴν ἡμέραν καὶ ὁ ἔλεγχός μου εἰς τὰς πρωίας
+ εἰ ἔλεγον διηγέσσομαι οὕτως ἰδοὺ τῆι γενεᾷ
τῶν γένων σου ἠευνθέτηκα + καὶ ὑπέλαβον
τοῦ γνώσθαι τοῦτο κόπος ἐστὶν ἐναντίον μου
+ ἕως εἰσελθῶ εἰς τὸ ἁγιαστήριον τοῦ θεοῦ καὶ
συνῶ εἰς τὰ ἔσχατα αὐτῶν + πλὴν διὰ τὰς
δολιότητας ἑσού αὐτοῖς κατέβαλες αὐτοὺς ἐν
τῷ ἐπαρθεῖναι + πῶς ἐγένοντο εἰς ἐρήμωσιν
ἐξάλπινα ἐζέλιπον ἀπώλοντο διὰ τὴν ἀνομίαν
αὐτῶν + ὡσεὶ ἐνύπνιον ἐξεγειρομένου κύριε ἐν
τῆι πόλει σου τὴν εἰκόνα αὐτῶν ἐξουθενώσεις
+ ὅτι ἐξεκαύθη ἡ καρδία μου καὶ οἱ νεφροί
μου ἠλλοιώθησαν + καὶ ἐγὼ ἐξουθενωμένος

ΚΑΙ ΟΥΚ ἔΓΝΩΝ ΚΤΗΝΩΔΗΣ ἘΓΕΝΟΜΗΝ ΠΑΡὰ ΣΟΪ
+ ΚΑΙ ἔΓΩ ΔΙΑ ΠΑΝΤΟΣ ΜΕΤὰ ΣΟΪ ἔΚΡΑΤΗΣΑΣ
τῆς χειρὸς τῆς δεξιᾶς μου + ἐν τῇ βουλήῃ σου
ᾠδήγησάς με καὶ μετὰ δόξης προσελάβου με
+ τί γάρ μοι ὑπάρχει ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ
παρὰ σοῦ τί ἠθέλησα ἐπὶ τῆς γῆς + ἐξέλιπεν ἡ
καρδία μου καὶ ἡ σὰρξ μου ὁ θεὸς τῆς καρδίας
μου καὶ ἡ μερίς μου ὁ θεὸς εἰς τὸν αἰῶνα +
ὅτι ἰδοὺ οἱ μακρύνοντες ἑαυτοὺς ἀπὸ σοῦ
ἀπολοῦνται ἐξωλέθρευσας πάντα τὸν πόρνη
εῦοντα ἀπὸ σοῦ + ἐμοὶ δὲ τὸ προσκολληῖσθαι
τῷ θεῷ ἀγαθόν ἐστιν τίθεσθαι ἐν τῷ κυρίῳ
τὴν ἐλπίδα μου τοῦ ἐξαγγεῖλαι πάσας τὰς
λαίεσεις σου ἐν ταῖς πύλαις τῆς θυγατρὸς σου

ΥΝΗΣΕΩΣ ΤΩΙ ΛΑΦ ΪΝΑ ΤΙ ΑΠΩΣΩ Ο ΘΕΟΣ
 ΕΙΣ ΤΕΛΟΣ ΩΡΓΙΣΘΗ Ο ΘΥΜΟΣ ΣΟΥ ΕΠΙ ΠΡΟ
 ΒΑΤΑ ΝΟΜΗΣ ΣΟΥ + ΜΗΗΣΘΗΤΙ ΤΗΣ
 ΣΥΝΑΓΩΓΗΣ ΣΟΥ ΗΣ ΕΚΤΗΣΩ ΑΠ ΑΡΧΗΣ
 ΕΛΥΤΡΩΣΩ ΡΑΒΔΟΝ ΚΛΗΡΟΝΟΜΙΑΣ ΣΟΥ ΟΡΟΣ
 ΣΙΩΝ ΤΟΥΤΟ Ο ΚΑΤΕΣΚΗΝΩΣΑΣ ΕΝ ΑΥΤΩΙ
 + ΕΠΑΡΟΝ ΤΑΣ ΧΕΙΡΑΣ ΣΟΥ ΕΠΙ ΤΑΣ
 ΥΠΕΡΗΦΑΝΙΑΣ ΑΥΤΩΝ ΕΙΣ ΤΕΛΟΣ ΟΣΑ ΕΠΟΝΗΡΕΥΣΑΤΟ Ο
 ΕΧΘΡΟΣ ΕΝ ΤΟΙΣ ΑΓΙΟΙΣ ΣΟΥ + ΚΑΙ ΕΝΕΙΚΑΥΧΗΣΑΝΤΟ
 ΟΙ ΜΙΣΟΥΝΤΕΣ ΣΕ ΕΝ ΜΕΣΩΙ ΤΗΣ ΕΟΡΤΗΣ ΣΟΥ ΕΘΕΝΤΟ
 ΤΑ ΣΗΜΕΙΑ ΑΥΤΩΝ ΣΗΜΕΙΑ ΚΑΙ ΟΥΚ ΕΓΝΩΣΑΝ +
 ΩΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ ΥΠΕΡΑΝΩ + ΩΣ ΕΝ ΔΡΥΜΩΙ
 ΖΥΛΩΝ ΑΖΙΝΑΙΣ ΕΖΕΙΚΟΥΣΑΝ ΤΑΣ ΘΥΡΑΣ ΑΥΤΗΣ ΕΠΙ
 ΤΟ ΑΥΤΟ ΕΝ ΠΕΛΕΚΕΙ ΚΑΙ ΛΑΞΕΥΤΗΡΙΩΙ ΚΑΤΕΡΡΑ
 ΖΑΝ ΑΥΤΗΝ + ΕΝΕΠΥΡΙΣΑΝ ΕΝ ΠΥΡΙ ΤΟ ΑΓΙΑΣΤΗ
 ΡΙΟΝ ΣΟΥ ΕΙΣ ΤΗΝ ΓΗΝ ΕΒΕΒΗΛΩΣΑΝ ΤΟ ΣΚΗΝΩΜΑ
 ΤΟΥ ΟΝΟΜΑΤΟΣ ΣΟΥ + ΕΪΠΑΝ ΕΝ ΤΗΙ ΚΑΡΔΙΑΙ
 ΑΥΤΩΝ Η ΣΥΓΓΕΝΕΙΑ ΑΥΤΩΝ ΕΠΙ ΤΟ ΑΥΤΟ ΔΕΨΤΕ

ΚΑΙ ΚΑΤΑΚΑΨΩΜΕΝ ΠΑΣΑΣ ΤΑΣ ΕΟΡΤΑΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ
ΑΠΟ ΤΗΣ ΓΗΣ + ΤΑ ΣΗΜΕΙΑ ΗΜΩΝ ΟΥΚ ΕΙΔΟΜΕΝ
ΟΥΚ ΕΣΤΙΝ ΕΤΙ ΠΡΟΦΗΤΗΣ ΚΑΙ ΗΜΑΣ ΟΥ ΓΝΩΣΕΤΑΙ
ΕΤΙ + ΕΩΣ ΠΟΤΕ Ο ΘΕΟΣ ΟΝΕΙΔΕΙ Ο ΕΧΘΡΟΣ
ΠΑΡΟΖΥΝΕΙ Ο ΥΠΕΝΑΝΤΙΟΣ ΤΟ ΟΝΟΜΑ ΣΟΥ ΕΙΣ ΤΕΛΟΣ
+ ΙΝΑ ΤΙ ΑΠΟΣΤΡΕΦΕΙΣ ΤΗΝ ΧΕΙΡΑ ΣΟΥ ΚΑΙ ΤΗΝ
ΔΕΞΙΑΝ ΣΟΥ ΕΙΣ ΜΕΣΟΥ ΤΟΥ ΚΟΛΠΟΥ ΣΟΥ ΕΙΣ ΤΕΛΟΣ +
Ο ΔΕ ΘΕΟΣ ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΗΜΩΝ ΠΡΟ ΛΙΩΝΟΣ ΕΙΡΓΑΣΑΤΟ
ΣΩΤΗΡΙΑΝ ΕΝ ΜΕΣΩ ΤΗΣ ΓΗΣ + ΕΥ ΕΚΡΑΤΑΙΩΣΑΣ
ΕΝ ΤΗ ΔΥΝΑΜΕΙ ΣΟΥ ΤΗΝ ΘΑΛΑΣΣΑΝ ΕΥ ΣΥΝΕ
ΤΡΙΨΑΣ ΤΑΣ ΚΕΦΑΛΑΣ ΤΩΝ ΔΡΑΚΟΝΤΩΝ ΕΠΙ ΤΟΥ
ΥΔΑΤΟΣ + ΕΥ ΣΥΝΕΘΛΑΣΑΣ ΤΑΣ ΚΕΦΑΛΑΣ ΤΟΥ ΔΡΑ
ΚΟΝΤΟΣ ΕΔΩΚΑΣ ΑΥΤΟΝ ΒΡΩΜΙΑ ΛΛΟΙΣ ΤΟΙΣ ΛΙΘΙ
ΟΥΣΙΝ + ΕΥ ΔΙΕΡΡΗΞΑΣ ΠΗΓΑΣ ΚΑΙ ΧΕΙΜΑΡΡΟΥΣ ΕΥ
ΕΖΗΡΑΝΑΣ ΠΟΤΑΜΟΥΣ ΗΘΑΜ + ΕΗ ΕΣΤΙΝ Η ΗΜΕΡΑ
ΚΑΙ ΕΗ ΕΣΤΙΝ Η ΝΥΞ ΕΥ ΚΑΤΗΡΤΙΣΩ ΦΑΨΙΝ ΚΑΙ
ΗΛΙΟΝ + ΕΥ ΕΠΟΙΗΣΑΣ ΠΑΝΤΑ ΤΑ ΟΡΙΑ ΤΗΣ ΓΗΣ
ΘΕΡΟΣ ΚΑΙ ΞΕΡ ΕΥ ΕΠΛΑΣΑΣ ΑΥΤΑ + ΜΗΝΗΣΘΗΤΙ
ΤΑΥΤΗΣ ΕΧΘΡΟΣ ΩΝΕΙΔΙΣΕΝ ΤΟΝ ΚΥΡΙΟΝ ΚΑΙ ΛΑΘΕ
ΑΦΡΩΝ ΠΑΡΩΖΥΝΕΝ ΤΟ ΟΝΟΜΑ ΣΟΥ + ΜΗ
ΠΑΡΑΔΩΙΣ ΤΟΙΣ ΘΗΡΙΟΙΣ ΨΥΧΗΝ ΕΞΟΜΟΛΟΓΟΥΜΕΝΗΝ

σοι τῶν ψυχῶν τῶν πενήτων σου μὴ ἐπιλάβῃ
εἰς τέλος + ἐπίβλεψον εἰς τὴν διαθήκην σου
ὅτι ἐπληρώθησαν οἱ ἐσκοτισμένοι τῆς γῆς οἴκων
ἀνομιῶν + μὴ ἀποτραφῆτω τεταπεινωμένος
κατηκχυμένος πτωχὸς καὶ πένης λινέσουσιν
τὸ ὄνομά σου + ἀνάστα ὁ θεὸς δίκασον τὴν
δικὴν σου μνήσθητι τῶν ὀνειδικιῶν σου τῶν
ὑπὸ ἄφρονος ὄλην τὴν ἡμέραν + μὴ ἐπιλάβῃ
τῆς φωνῆς τῶν ἱκετῶν σου ἡ ὑπερηφανία τῶν
μισούντων σε ἀνέβη διὰ παντὸς πρὸς σέ

ΕΙΣ Τὸ τέλος μὴ διαφθείρης ψαλμοὺς τῷ
 λαφ ὠδῆς + ἐξομολογησόμεθα σοι ὁ
 θεός ἐξομολογησόμεθα καὶ ἐπικαλεσο
 μεθα τὸ ὄνομά σου + διηγῆσομαι
 πάντα τὰ θαυμάσιά σου ὅταν λάβω
 καιρὸν ἐγὼ εὐθύτητας κρινῶ +
 ἑτάκη ἡ γῆ καὶ πάντες οἱ
 κατοικοῦντες ἐν αὐτῇ ἐγὼ ἐστερέωσα τοὺς
 στύλους αὐτῆς διάψαλμα + εἶπα τοῖς παρανο
 μοῦσιν μὴ παρανομεῖτε καὶ τοῖς ἁμαρτάν
 ουσιν μὴ ὑψοῦτε κέρας + μὴ ἐπαίρετε εἰς ὕψος
 τὸ κέρας ὑμῶν μὴ λαλεῖτε κατὰ τοῦ θεοῦ
 ἀδικίαν + ὅτι οὔτε ἀπὸ ἐξόδων οὔτε ἀπὸ
 δυσμῶν οὔτε ἀπὸ ἐρήμων ὀρέων + ὅτι ὁ θεός
 κριτής ἐστιν τοῦτον ταπεινοῖ καὶ τοῦτον ὑψοῖ
 + ὅτι ποτήριον ἐν χειρὶ κυρίου οἴνου ἀκράτου
 πλήρες κεράσιματος καὶ ἔκλινεν εἰς τοῦτο εἰς
 τοῦτο πλὴν ὁ τρυγίας αὐτοῦ οὐκ ἐξεκένωθη

ΠΙΘΝΤΑΙ ΠΑΝΤΕΣ ΟΙ ΑΜΑΡΤΩΛΟΙ ΤΗΣ ΓΗΣ + ΕΓΩ
ΔΕ ΑΓΑΛΛΙΑΣΟΜΑΙ ΕΙΣ ΤΟΝ ΔΙΩΝΑ ΨΑΛΩ ΤΩΙ ΘΕΩΙ
ΙΑΚΩΒ + ΚΑΙ ΠΑΝΤΑ ΤΑ ΚΕΡΑΤΑ ΤΩΝ ΑΜΑΡΤΩ
ΛΩΝ ΣΥΓΚΛΑΣΩ ΚΑΙ ΨΩΘΗΣΕΤΑΙ ΤΑ ΚΕΡΑΤΑ ΤΟΥ
ΔΙΚΑΙΟΥ

Εἰς τὸ τέλος ἐν ὕμνοις ψαλλοὺς τῷ λαφ
 ῶιδῃ πρὸς τὸν ἀσσύριον + γνωστὸς ἐν
 τῇ ἰουδαίᾳ ὁ θεὸς ἐν τῷ κρανῆ λέγα
 τὸ ὄνομα αὐτοῦ + καὶ ἐγενήθη ἐν
 εἰρήνῃ ὁ τόπος αὐτοῦ καὶ τὸ κατοι
 κητήριον αὐτοῦ ἐν σιων + ἐκεῖ συν
 ἔτριψεν τὰ κράτη τῶν τόξων ὄπλον
 καὶ ρομφαίαν καὶ πόλεμον διάψαλμα + φωτί
 ζεις σὺ θαυμαστῶς ἀπὸ ὀρέων αἰωνίων + ἔταρ
 ἄχθησαν πάντες οἱ ἀσύνετοι τῇ καρδίᾳ
 ὑπῆκσαν ὑπῆκον αὐτῶν καὶ οὐχ εὔρον οὐδὲν
 πάντες οἱ ἄνδρες τοῦ πλοῦτου ταῖς χερσὶν αὐ
 τῶν + ἀπὸ ἐπιτιμῆσέν σοι ὁ θεὸς ἰακωβ ἐνύ
 στασαν οἱ ἐπιβεβηκότες τοῦς ἵππους + σὺ
 φοβερὸς εἶ καὶ τίς ἀντιστήσεται σοι ἀπὸ τότε ἡ
 ὀργὴ σου + ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἠκούστικας κρίσιν
 γῆ ἐφοβήθη καὶ ἠεὶχάσεν + ἐν τῷ
 ἀναστήναι εἰς κρίσιν τὸν θεὸν τοῦ σῶσαι

ΠΑΝΤΑΣ ΤΟΥΣ ΠΡΑΕΙΣ ΤΗΣ ΓΗΣ ΔΙΑΨΑΛΜΙΑ + ὅτι
ἐνθυμίον ἀνθρώπου ἐξομολογήσεται σοι καὶ
ἐγκατάλειψμα ἐνθυμίου ἐορτάσει σοι +
εὔξασθε καὶ ἀπόδοτε κυρίω τῷ θεῷ ὑμῶν
πάντες οἱ κύκλωι αὐτοῦ οἴκουσιν δῶρα + τῷ
φοβερῷ καὶ ἀφαιρουμένῳ πνεύματα ἀρχό
ντων φοβερῷ παρὰ τοῖς βασιλεῦσι τῆς γῆς

Εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ ἰδιούνη τῷ λαφ
 ψαλλῶς + φωνῆι μου πρὸς κύριον
 ἐκέκραξα φωνῆι μου πρὸς τὸν θεόν
 καὶ προσέσχεν μοι + ἐν ἡμέραι θλίψ
 εἰς μου τὸν θεόν ἐξεζήτησα ταῖς
 χερσίν μου νυκτὸς ἐναντίον αὐτοῦ
 καὶ οὐκ ἠπατήθη ἄπηνήνατο παρα
 κληθῆναι ἡ ψυχὴ μου + ἐμνήσθη τοῦ θεοῦ
 καὶ εὐφράνηθη ἠδολέσχῃ καὶ ὠλιγοψύχησεν
 τὸ πνεῦμά μου διάψαλλα + προκατελάβοντο
 φυλακὰς οἱ ὀφθαλμοί μου ἐταράχθη καὶ οὐκ
 ἐλάλησα + διελογισάμην ἡμέρας ἀρχαίας καὶ
 ἔτη αἰῶνια ἐμνήσθη καὶ ἐμελέτησα +
 νυκτὸς μετὰ τῆς καρδίας μου ἠδολέσχουν καὶ
 ἔσκαλλεν τὸ πνεῦμά μου + μὴ εἰς τοὺς
 αἰῶνας ἀπώσεται κύριος καὶ οὐ προσθήσει τοῦ
 εὐδοκῆσαι ἔτι + ἢ εἰς τέλος τὸ ἔλεος αὐτοῦ
 ἀποκόψει ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεάν + ἢ ἐπιλήσεται

ΤΟΥ ΟΙΚΤΙΡῆΣΑΙ Ο ΘΕΟΣ ἢ ΣΥΝΕΖΕΙ ΕΝ ΤῆΙ ΟΡΓῆΙ
ΑΥΤΟΥ ΤΟΥΣ ΟΙΚΤΙΡΜΟΥΣ ΑΥΤΟΥ ΔΙΑΨΑΛΜΑ +
ΚΑΙ ΕΪΠΑ Νῦν ἠρξάμην αὕτη ἢ ἀλλοίωσις τῆς
δεξιᾶς τοῦ ὑψίστου + ἐμνήσθην τῶν ἔργων
κυρίου ὅτι μνησθήσομαι ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τῶν
θαυμασιῶν σου + καὶ μελετήσω ἐν πάσιν τοῖς
ἔργοις σου καὶ ἐν τοῖς ἐπιτηδεύμασίν σου ἀδολεσ
χήσω + ὁ θεός ἐν τῷ ἀγίῳ ἢ ὁδός σου τίς θεός
μέγας ὡς ὁ θεός ἠμῶν + σὺ εἶ ὁ θεός ὁ ποιῶν
θαυμάσια ἐγνώρισας ἐν τοῖς λαοῖς τὴν δύναμι
ίν σου + ἐλυτρώσω ἐν τῷ βραχίονί σου τὸν
λαόν σου τοὺς υἱοὺς Ἰακώβ καὶ Ἰωσήφ διά
ψαλμα + εἶδον σε ὕδατα ὁ θεός εἶδον σε
ὕδατα καὶ ἐφοβήθησαν καὶ ἐταράχθησαν
ἄβυσσοι πλήθος ἤχους ὑδάτων + φωνὴν
ἔδωκαν αἱ νεφέλαι καὶ γὰρ τὰ βέλη σου δια
πορεύονται + φωνὴ τῆς βροντῆς σου ἐν τῷ
τροχῷ ἔφαναν αἱ ἀστραπαί σου τῆι οἰκουμένῃ
ἐσαλεύθη καὶ ἔντρομος ἐγενήθη ἡ γῆ + ἐν τῆι
θαλάσσῃ ἢ ὁδός σου καὶ αἱ τρίβοι σου ἐν ὕδασι
πολλοῖς καὶ τὰ ἴχνη σου οὐ γνωσθήσονται +

ὡδήγησας ὡς πρόβατα τὸν λαόν σου ἐν χειρὶ
Μωϋσῆ καὶ Ἀαρῶν

Ὑνέεως τῷ Λαφ προσέχετε λαός μου
 τὸν νόμον μου κλίνατε τὸ οὖς ὑμῶν
 εἰς τὰ ῥήματα τοῦ στόματός μου +
 ἀνοίξω ἐν παραβολαῖς τὸ στόμα μου
 φθέγγομαι προβλήματα ἀπ ἀρχῆς +
 ὅσα ἠκούσαμεν καὶ ἔγνωμεν αὐτὰ καὶ
 οἱ πατέρες ἡμῶν διηγήσαντο ἡμῖν +
 οὐκ ἐκρύβη ἀπὸ τῶν τέκνων αὐτῶν εἰς γενεὰν
 ἑτέραν ἀπαγγέλλοντες τὰς αἰνέσεις τοῦ κυρίου
 καὶ τὰς δυναστείας αὐτοῦ καὶ τὰ θαυμάσια
 αὐτοῦ ἃ ἐποίησεν + καὶ ἀνέστησεν μαρτύριον
 ἐν Ἰακώβ καὶ νόμον ἔθετο ἐν Ἰσραὴλ ὅσα ἐνε
 τέλατο τοῖς πατράσιν ἡμῶν τοῦ γνωρίζειν
 αὐτὰ τοῖς υἱοῖς αὐτῶν + ὅπως ἂν γινῶι γενεὰ
 ἑτέρα υἱοὶ οἱ τεχθεῖσόμενοι καὶ ἀναστήσονται
 καὶ ἀπαγγελοῦσιν αὐτὰ τοῖς υἱοῖς αὐτῶν +
 ἵνα θῶνται ἐπὶ τὸν θεὸν τὴν ἐλπίδα αὐτῶν
 καὶ μὴ ἐπιλάθωνται τῶν ἔργων τοῦ θεοῦ καὶ

ΤΑΣ ΕΝΤΟΛΑΣ ΑΥΤΟΥ ΕΚΖΗΤΗΣΟΥΣΙΝ + ΊΝΑ ΜΗ
ΓΕΝΩΝΤΑΙ ΩΣ ΟΙ ΠΑΤΕΡΕΣ ΑΥΤΩΝ ΓΕΝΕΑ ΣΚΟΛΙΑ
ΚΑΙ ΠΑΡΑΠΙΚΡΑΙΝΟΥΣΑ ΓΕΝΕΑ ΉΤΙΣ ΟΥ ΚΑΤΗΥ
ΘΥΝΕΝ ΤΗΝ ΚΑΡΔΙΑΝ ΑΥΤΗΣ ΚΑΙ ΟΥΚ ΕΠΙΣΤΩΘΗ
ΜΕΤΑ ΤΟΥ ΘΕΟΥ ΤΟ ΠΝΕΥΜΑ ΑΥΤΗΣ + ΥΙΟΙ
ΕΦΡΑΙΜ ΕΝΤΕΙΝΟΝΤΕΣ ΚΑΙ ΒΑΛΛΟΝΤΕΣ ΤΟΞΟΙΣ ΕΣΤΡΑ
ΦΗΣΑΝ ΕΝ ΗΜΕΡΑΙ ΠΟΛΕΜΟΥ + ΟΥΚ ΕΦΥΛΑΞΑΝ
ΤΗΝ ΔΙΑΘΗΚΗΝ ΤΟΥ ΘΕΟΥ ΚΑΙ ΕΝ ΤΩΙ ΝΟΜΩΙ
ΑΥΤΟΥ ΟΥΚ ΗΘΕΛΟΝ ΠΟΡΕΥΕΣΘΑΙ + ΚΑΙ ΕΠΕΛΑ
ΘΟΝΤΟ ΤΩΝ ΕΥΕΡΓΕΣΙΩΝ ΑΥΤΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ
ΘΑΥΜΑΣΙΩΝ ΑΥΤΟΥ ΩΝ ΕΔΕΙΞΕΝ ΑΥΤΟΙΣ +
ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΤΩΝ ΠΑΤΕΡΩΝ ΑΥΤΩΝ Α ΕΠΟΙΗΣΕΝ
ΘΑΥΜΑΣΙΑ ΕΝ ΓΗΙ ΑΙΓΥΠΤΩΙ ΕΝ ΠΕΔΙΩΙ ΤΑΝΕΩΣ
+ ΔΙΕΡΡΗΞΕΝ ΘΑΛΑΣΣΑΝ ΚΑΙ ΔΙΗΓΑΓΕΝ ΑΥΤΟΥΣ
ΕΣΤΗΣΕΝ ΎΔΑΤΑ ΩΣΕΙ ΑΣΚΟΝ + ΚΑΙ ΩΔΗΓΗΣΕΝ
ΑΥΤΟΥΣ ΕΝ ΝΕΦΕΛΗ ΗΜΕΡΑΣ ΚΑΙ ὄλην τὴν νύκτα
ΕΝ ΦΩΤΙΣΜῶΙ ΠΥΡΟΣ + ΔΙΕΡΡΗΞΕΝ ΠΕΤΡΑΝ ΕΝ
ΕΡΗΜΩΙ ΚΑΙ ΕΠΟΤΙΣΕΝ ΑΥΤΟΥΣ ΩΣ ΕΝ ΑΒΥΣΣΩΙ
ΠΟΛΛῆΙ + ΚΑΙ ΕΖΗΓΑΓΕΝ ΎΔΩΡ ΕΚ ΠΕΤΡΑΣ ΚΑΙ
ΚΑΤΗΓΑΓΕΝ ΩΣ ΠΟΤΑΜΟΥΣ ΎΔΑΤΑ + ΚΑΙ
ΠΡΟΣΕΘΕΝΤΟ ἔτι τοῦ ἀμαρτάνειν αὐτῶι

ΠΑΡΕΠΪΚΡΑΝΑΝ ΤὸΝ ὕψιστον ἐν ἀνδρῶνι + καὶ
ἐξεπείρασαν τὸν θεὸν ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν
τοῦ λίθῆσαι βρώματα ταῖς ψυχαῖς αὐτῶν +
καὶ κατελάλησαν τοῦ θεοῦ καὶ εἶπαν μὴ
δυνήσεται ὁ θεὸς ἐτοιμάσαι τράπεζαν ἐν
ἐρήμῳ + ἐπεὶ ἐπάταξεν πέτραν καὶ ἐρρύησαν
ὔδατα καὶ χεῖμαρροι κατεκλύσθησαν μὴ καὶ
ἄρτον δύναται δοῦναι ἢ ἐτοιμάσαι τράπεζαν
τῷ λαῷ αὐτοῦ + διὰ τοῦτο ἤκουσεν κύριος
καὶ ἀνεβάλετο καὶ πῦρ ἀνήφθη ἐν ἰακωβ καὶ
ὄργῃ ἀνέβη ἐπὶ τὸν ἱσραὴλ + ὅτι οὐκ ἐπί
στεύσαν ἐν τῷ θεῷ οὐδὲ ἠλπίσαν ἐπὶ τὸ
σωτήριον αὐτοῦ + καὶ ἐνετείλατο νεφέλαις
ὑπεράνωθεν καὶ θύρας οὐρανοῦ ἀνέωξεν +
καὶ ἔβρεξεν αὐτοῖς μάννα φαγεῖν καὶ ἄρτον
οὐρανοῦ ἔδωκεν αὐτοῖς + ἄρτον ἀγγέλων
ἔφαγεν ἄνθρωπος ἐπισιτισμὸν ἀπέστειλεν αὐτοῖς
εἰς πλησιονίην + ἀπῆρεν νότον ἐξ οὐρανοῦ καὶ
ἐπήγαγεν ἐν τῇ δυναστείᾳ αὐτοῦ λίβα +
καὶ ἔβρεξεν ἐπ αὐτοὺς ὡσεὶ χοῦν σαρκὸς καὶ
ὡσεὶ ἄμμιον θαλασσῶν πετεινὰ πτερυτὰ +

ΚΑΙ ΕΠΕΠΕσον ΕΙς ΜΕσον ΤΗΣ ΠΑΡΕΜΒΟΛΗΣ ΑΥΤΩΝ
ΚΥΚΛΩΙ ΤΩΝ ΣΚΗΝΩΜΑΤΩΝ ΑΥΤΩΝ + ΚΑΙ
ΕΦΑΓΟσαν ΚΑΙ ΕΝΕΠΛΗΣΘΗΣΑΝ ΣΦΟΔΡΑ ΚΑΙ ΤΗΝ
ΕΠΙΘΥΜΙΑΝ ΑΥΤΩΝ ΗΝΕΓΚΕΝ ΑΥΤΟΙΣ + ΟΥΚ
ΕΣΤΕΡΗΘΗΣΑΝ ΑΠΟ ΤΗΣ ΕΠΙΘΥΜΙΑΣ ΑΥΤΩΝ ΕΤΙ ΤΗΣ
ΒΡΩΣΕΩΣ ΑΥΤΩΝ ΟΥΣΗΣ ΕΝ ΤΩΙ ΣΤΟΜΑΤΙ ΑΥΤΩΝ
+ ΚΑΙ ΟΡΓΗ ΤΟΥ ΘΕΟΥ ΑΝΕΒΗ ΕΠ ΑΥΤΟΥΣ ΚΑΙ
ΑΠΕΚΤΕΙΝΕΝ ΕΝ ΤΟΙΣ ΠΙΟΣΙΝ ΑΥΤΩΝ ΚΑΙ ΤΟΥΣ
ΕΚΛΕΚΤΟΥΣ ΤΟΥ ΙΣΡΑΗΛ ΣΥΝΕΠΟΔΙΣΕΝ + ΕΝ ΠΛΗΣΙΝ
ΤΟΥΤΟΙΣ ΗΨΑΡΤΟΝ ΕΤΙ ΚΑΙ ΟΥΚ ΕΠΙΣΤΕΥΣΑΝ ΕΝ ΤΟΙΣ
ΦΑΥΜΑΣΙΟΙΣ ΑΥΤΟΥ + ΚΑΙ ΕΖΕΛΙΠΟΝ ΕΝ
ΜΑΤΑΙΟΤΗΤΙ ΔΙ ΗΜΕΡΑΙ ΑΥΤΩΝ ΚΑΙ ΤΑ ΕΤΗ
ΑΥΤΩΝ ΜΕΤΑ ΣΠΟΥΔΗΣ + ΟΤΑΝ ΑΠΕΚΤΕΙΝΕΝ
ΑΥΤΟΥΣ ΕΖΕΖΗΤΟΥΝ ΑΥΤΟΝ ΚΑΙ ΕΠΕΣΤΡΕΦΟΝ ΚΑΙ
ΩΡΘΡΙΖΟΝ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΘΕΟΝ + ΚΑΙ ΕΜΙΝΗΣΘΗΣΑΝ ΟΤΙ
Ο ΘΕΟΣ ΒΟΗΘΟΣ ΑΥΤΩΝ ΕΣΤΙΝ ΚΑΙ Ο ΘΕΟΣ Ο ΨΥΣΤΟΣ
ΑΥΤΡΩΤΗΣ ΑΥΤΩΝ ΕΣΤΙΝ + ΚΑΙ ΗΠΑΤΗΣΑΝ
ΑΥΤΟΝ ΕΝ ΤΩΙ ΣΤΟΜΑΤΙ ΑΥΤΩΝ ΚΑΙ ΤΗΙ ΓΛΩΣΣΗ
ΑΥΤΩΝ ΕΨΕΥΣΑΝΤΟ ΑΥΤΩΙ + Η ΔΕ ΚΑΡΔΙΑ
ΑΥΤΩΝ ΟΥΚ ΕΥΘΕΙΑ ΜΕΤ ΑΥΤΟΥ ΟΥΔΕ ΕΠΙΣΤΩ
ΘΗΣΑΝ ΕΝ ΤΗΙ ΔΙΑΘΗΚΗΙ ΑΥΤΟΥ + ΑΥΤΟΣ ΔΕ

ἔστιν οὐκίρμων καὶ ἰλάσεται ταῖς ἁμαρτίαις
αὐτῶν καὶ οὐ διαφθερεῖ καὶ πληθυνεῖ τοῦ
ἀποστρέψαι τὸν θυμὸν αὐτοῦ καὶ οὐχὶ ἐκκαλύσει
πᾶσαν τὴν ὀργὴν αὐτοῦ + καὶ ἐμνήσθη ὅτι
σὰρξ εἰσιν πνεῦμα πορευόμενον καὶ οὐκ
ἐπιστρέφον + ποσάκις παρεπίκραναν αὐτὸν ἐν
τῇ ἐρήμῳι παρώργισαν αὐτὸν ἐν γῆι ἀνύδρῳι
+ καὶ ἐπέστρεψαν καὶ ἐπείρασαν τὸν θεὸν καὶ
τὸν ἅγιον τοῦ ἱσραὴλ παρώξυναν + οὐκ
ἐμνήσθησαν τῆς χειρὸς αὐτοῦ ἡμέρας ἥς
ἐλυτρώσατο αὐτοὺς ἐκ χειρὸς θλίβοντος + ὡς
ἔθετο ἐν αἰγύπτῳ τὰ σημεῖα αὐτοῦ καὶ τὰ
τέρατα αὐτοῦ ἐν πεδίῳ τάνεως + καὶ
μετέστρεψεν εἰς αἷμα τοὺς ποταμοὺς αὐτῶν
καὶ τὰ ὄμβρηματα αὐτῶν ὅπως μὴ πίωσιν
+ ἐξαπέστειλεν εἰς αὐτοὺς κυνόμοψιν καὶ
κατέφαγεν αὐτοὺς καὶ βάτραχον καὶ
διέφθειρεν αὐτοὺς + καὶ ἔδωκεν τῇ ἐρυσίβῃ
τὸν καρπὸν αὐτῶν καὶ τοὺς πόνοὺς αὐτῶν
τῇ ἀκρίδι + ἀπέκτεινεν ἐν χαλάζῃ τὴν
ἀσπελον αὐτῶν καὶ τὰς συκαμῖνοὺς αὐτῶν

ἐν τῇ πάχῃ + καὶ παρέδωκεν εἰς χάλαζαν
τὰ κτήνη αὐτῶν καὶ τὴν ὑπαρξίν αὐτῶν
τῷ πυρὶ + ἐξαπέστειλεν εἰς αὐτοὺς ὄργην
θυμοῦ αὐτοῦ θυμὸν καὶ ὄργην καὶ φλόγην
ἀποστολὴν δι' ἀγγέλων πονηρῶν + ὡδοποίησεν
τρίβον τῇ ὄργῃ αὐτοῦ οὐκ ἐφείσατο ἀπὸ
θανάτου τῶν ψυχῶν αὐτῶν καὶ τὰ κτήνη
αὐτῶν εἰς θάνατον συνέκλεισεν + καὶ ἐπάταξεν
ἐν πᾶν πρωτότοκον ἐν αἰγύπτῳ ἀπαρχὴν
τῶν πόων αὐτῶν ἐν τοῖς σκηνώμασι καὶ +
καὶ ἀπῆρεν ὡς πρόβατα τὸν λαὸν αὐτοῦ καὶ
ἀνήγαγεν αὐτοὺς ὡς ποίμνιον ἐν ἐρήμῳ +
καὶ ὡδήγησεν αὐτοὺς ἐν ἐλπίδι καὶ οὐκ ἐδειλία-
σαν καὶ τοὺς ἐχθροὺς αὐτῶν ἐκάλυψεν θάλασσα
+ καὶ εἰσήγαγεν αὐτοὺς εἰς ὄριον ἀγιάσματος
αὐτοῦ ὄρος τοῦτο ὃ ἐκτίησάτο ἡ δεξιὰ αὐτοῦ +
καὶ ἐξέβαλεν ἀπὸ προσώπου αὐτῶν ἔθνη καὶ
ἐκληροδότησεν αὐτοὺς ἐν σχοινίῳ κληροδοσίας
καὶ κατεσκήνωσεν ἐν τοῖς σκηνώμασιν αὐτῶν
τὰς φυλὰς τοῦ Ἰσραὴλ + καὶ ἐπείρασεν καὶ
παρεπίκραναν τὸν θεὸν τὸν ὑψίστον καὶ τὰ

ΜΑΡΤΥΡΙΑ ΑΥΤΟΥ ΟΥΚ ΕΦΥΛΑΖΑΝΤΟ + ΚΑΙ
ΑΠΕΣΤΡΕΨΑΝ ΚΑΙ ΗΣΥΝΘΕΤΗΣΑΝ ΚΑΘΩΣ ΚΑΙ ΟΙ
ΠΑΤΕΡΕΣ ΑΥΤΩΝ ΚΑΙ ΜΕΤΕΣΤΡΑΦΗΣΑΝ ΕΙΣ ΤΟΖΟΝ
ΣΤΡΕΒΛΟΝ + ΚΑΙ ΠΑΡΩΡΓΙΣΑΝ ΑΥΤΟΝ ΕΝ ΤΟΙΣ
ΒΟΥΝΟΙΣ ΑΥΤΩΝ ΚΑΙ ΕΝ ΤΟΙΣ ΓΛΥΠΤΟΙΣ ΑΥΤΩΝ
ΠΑΡΕΖΗΛΩΣΑΝ ΑΥΤΟΝ + ΗΚΟΥΣΕΝ Ο ΘΕΟΣ ΚΑΙ
ΥΠΕΡΕΙΔΕΝ ΚΑΙ ΕΞΟΥΔΕΝΩΣΕΝ ΣΦΟΔΡΑ ΤΟΝ ΙΣΡΑΗΛ
+ ΚΑΙ ΑΠΩΣΑΤΟ ΤΗΝ ΣΚΗΝΗΝ ΣΗΛΩΜ ΣΚΗΝΩΜΑ
ΑΥΤΟΥ ΟΥ ΚΑΤΕΣΚΗΝΩΣΕΝ ΕΝ ΑΝΘΡΩΠΟΙΣ + ΚΑΙ
ΠΑΡΕΔΩΚΕΝ ΕΙΣ ΛΙΧΤΑΛΩΣΙΑΝ ΤΗΝ ΙΣΧΥΝ ΑΥΤΩΝ
ΚΑΙ ΤΗΝ ΚΑΛΛΟΝΗΝ ΑΥΤΩΝ ΕΙΣ ΧΕΙΡΑΣ ΕΧΘΡΟΥ +
ΚΑΙ ΣΥΝΕΚΛΕΙΣΕΝ ΕΙΣ ΡΟΜΦΑΙΑΝ ΤΟΝ ΛΑΟΝ ΑΥΤΟΥ
ΚΑΙ ΤΗΝ ΚΛΗΡΟΝΟΜΙΑΝ ΑΥΤΟΥ ΥΠΕΡΕΙΔΕΝ + ΤΟΥΣ
ΝΕΑΝΙΣΚΟΥΣ ΑΥΤΩΝ ΚΑΤΕΦΑΓΕΝ ΠΥΡ ΚΑΙ ΛΙ
ΠΑΡΘΕΝΟΙ ΑΥΤΩΝ ΟΥΚ ΕΠΕΝΘΙΘΗΣΑΝ + ΟΙ ΙΕΡΕΙΣ
ΑΥΤΩΝ ΕΝ ΡΟΜΦΑΙΑΙ ΕΠΕΣΑΝ ΚΑΙ ΛΙ ΧΗΡΑΙ
ΑΥΤΩΝ ΟΥ ΚΛΑΥΣΘΗΣΟΝΤΑΙ + ΚΑΙ ΕΖΗΓΕΡΘΗ ΩΣ
Ο ΥΠΝΩΝ ΚΥΡΙΟΣ ΩΣ ΔΥΝΑΤΟΣ ΚΕΙΚΡΑΙΠΑΛΗΚΩΣ ΕΞ
ΟΪΝΟΥ + ΚΑΙ ΕΠΑΤΑΞΕΝ ΤΟΥΣ ΕΧΘΡΟΥΣ ΑΥΤΟΥ ΕΙΣ
ΤΑ ΟΠΙΣΩ ΘΝΕΙΔΟΣ ΛΙΩΝΙΟΝ ΕΔΩΚΕΝ ΑΥΤΟΙΣ + ΚΑΙ
ΑΠΩΣΑΤΟ ΤΟ ΣΚΗΝΩΜΑ ΙΩΣΗΦ ΚΑΙ ΤΗΝ ΦΥΛΗΝ

ΕΦΡΑΙΜ ΟΥΚ ΕΞΕΛΕΞΑΤΟ + ΚΑΙ ΕΞΕΛΕΞΑΤΟ ΤΗΝ
ΦΥΛΗΝ ΙΟΥΔΑ Τὸ ὄρος τὸ σιών ὃ ἠγάπησεν +
καὶ ὠκοδόμησεν ὡς μονοκερῶτων τὸ ἁγίασμα
αὐτοῦ ἐν τῇ γῆ ἐθεμελίωσεν αὐτὴν εἰς τὸν
αἰῶνα + καὶ ἐξελέξατο δαυὶδ τὸν δοῦλον
αὐτοῦ καὶ ἀνέλαβεν αὐτὸν ἐκ τῶν ποιμνίων
τῶν προβάτων + ἐζόπισθεν τῶν λοχευομένων
ὠν ἔλαβεν αὐτὸν ποιμαίνειν ἰακώβ τὸν λαὸν
αὐτοῦ καὶ ἰσραὴλ τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ +
καὶ ἐποίησαν αὐτοῦ ἐν τῇ ἀκακίᾳ τῆς
καρδίας αὐτοῦ καὶ ἐν ταῖς συνέσει τῶν χειρῶν
αὐτοῦ ὠδήγησεν αὐτοῦς

ΑΛΛΙΔΕ ΤΩΙ ΔΑΦ Ο ΘΕΟΣ ΗΛΘΟΥΣΑΝ
 ἔθνη εἰς τὴν κληρονομίαν σου
 ἐμίσησαν τὸν ναὸν τὸν ἅγιόν
 σου ἔθεντο ἱερουσαλήμ εἰς ὄπισθο
 φυλάκιον + ἔθεντο τὰ θεμελι
 αῖα τῶν δούλων σου βρώ
 ματα τοῖς πετεινοῖς τοῦ οὐραν
 οῦ τὰς σάρκας τῶν ὀσίων σου
 τοῖς θηρίοις τῆς γῆς + ἐζέχ
 εαν τὸ αἷμα αὐτῶν ὡς ὕδωρ
 κύκλωι ἱερουσαλήμ καὶ οὐκ ἦν ὁ θάπτων +
 ἐγενήθημεν ὄνειδος τοῖς γείτοσιν ἡμῶν μυστ
 ηρισκίδε καὶ χλεψακίδε τοῖς κύκλωι ἡμῶν +
 ἕως πότε κύριε ὀργισθήσῃ εἰς τέλος ἐκκαυ
 θήσεται ὡς πῦρ ὁ ζῆλος σου + ἔκχεον τὴν
 ὀργὴν σου ἐπὶ ἔθνη τὰ μὴ γινώσκοντά σε καὶ
 ἐπὶ βασιλείας αἱ τὸ ὄνομα σου οὐκ ἐπικαλέσαντο
 + ὅτι κατέφαγον τὸν ἰακωβ καὶ τὸν τόπον
 αὐτοῦ ἠρήμωσαν + μὴ μνησθῆς ἡμῶν

ἀνομιῶν ἀρχαίων ταχὺ προκαταλάβετῶσαν
ἡμῶς οἱ οἰκτιρμοὶ σοῦ ὅτι ἐπτωχεύσαμεν σφόδρα
+ βοήθησον ἡμῖν ὁ θεὸς ὁ σωτὴρ ἡμῶν ἕνεκα
τῆς δόξης τοῦ ὀνόματός σου κύριε ῥῦσαι ἡμῶς
καὶ ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίας ἡμῶν ἕνεκα τοῦ
ὀνόματός σου + μήποτε εἴπωσιν τὰ ἔθνη ποῦ
ἔστιν ὁ θεὸς αὐτῶν καὶ γνωσθήτω ἐν τοῖς
ἔθνεσιν ἐνώπιον τῶν ὀφθαλμῶν ἡμῶν ἡ
ἐκδίκησις τοῦ αἵματος τῶν δούλων σου τοῦ
ἐκκεχυμένου + εἰσελθάτω ἐνώπιόν σου ὁ στεν
αγμὸς τῶν πεπεδημένων κατὰ τὴν μεγα
λήνην τοῦ βραχίονός σου περιποίησαι τοὺς
υἱοὺς τῶν τεθανατωμένων + ἀπόδος τοῖς
γεϊτοσιν ἡμῶν ἐπταπλασίονα εἰς τὸν κόλπον
αὐτῶν τὸν ὀνειδικμὸν αὐτῶν ὃν ὠνειδίσαν σε
κύριε + ἡμεῖς δὲ λάβω σοῦ καὶ πρόβατα τῆς
νομῆς σου ἀποποιολογήμεθά σοι εἰς τὸν αἰῶνα
εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν ἐξαγγελοῦμεν τὴν
ἀἰνεσίαν σου

ΕΙΣ Τὸ Τέλος ὑπὲρ τῶν ἀλλοιωθῆς
 οὐμένων μαρτύριον τῷ λαφ ψαλμὸς
 ὑπὲρ τοῦ ἀσσυρίου + ὁ ποιμαίνων τὸν
 Ἰσραὴλ πρόσχες ὁ ὀδηγῶν ὡσεὶ πρόβατα
 τὸν Ἰωσηφ ὁ καθήμενος ἐπὶ τῶν χειρ
 οὔβιν ἐμφάνηθι + ἐναντίον εφραΐμ
 καὶ βενιαμὴν καὶ μανασσὴ ἐξέγειρον
 τὴν δυναστείαν σου καὶ ἔλθε εἰς τὸ σῶσαι ἡμᾶς
 + ὁ θεὸς ἐπέστρεψεν ἡμᾶς καὶ ἐπίφανον τὸ πρός
 ὤπion σου καὶ σωθησόμεθα + κύριε ὁ θεὸς τῶν
 δυνάμεων ἕως πότε ὀργίζῃ ἐπὶ τὴν προσευχὴν
 τοῦ δούλου σου + ψωμειεῖς ἡμᾶς ἄρτον δακρ
 ῦων καὶ ποτιεῖς ἡμᾶς ἐν δάκρυσιν ἐν μέτρῳ
 + ἔσθου ἡμᾶς εἰς ἀντιλογία τῶν γείτοσιν
 ἡμῶν καὶ οἱ ἐχθροὶ ἡμῶν ἐλυκτήρισαν ἡμᾶς
 + κύριε ὁ θεὸς τῶν δυνάμεων ἐπέστρεψον
 ἡμᾶς καὶ ἐπίφανον τὸ πρόσωπion σου καὶ
 σωθησόμεθα διάψαλμα + ἄλπελον ἐξ αἰγῦ

ΠΤΟΥ ΜΕΤΗΡΑΣ ΕΖΕΒΑΛΕΣ ἔΘΗΗ ΚΑΙ ΚΑΤΕΦΥΤΕΥΣΑΣ
ΑΥΤΗΝ + ὠδοποίησας ἔμπροσθεν αὐτῆς καὶ
κατεφύτευσας τὰς ρίζας αὐτῆς καὶ ἐπλήσθη ἡ
γῆ + ἐκάλυψεν ὄρη ἡ σικιὰ αὐτῆς καὶ αἱ ἀνα-
δενδράδες αὐτῆς τὰς κέδρους τοῦ θεοῦ +
ἐζέτεινεν τὰ κλήματα αὐτῆς ἕως θαλάσσης καὶ
ἕως ποταμοῦ τὰς παραφυάδας αὐτῆς + ἵνα τί-
καθεῖλες τὸν φραγμὸν αὐτῆς καὶ τρυγῶσιν αὐ-
τὴν πάντες οἱ παραπορευόμενοι τὴν ὁδὸν +
ἐλυμήνατο αὐτὴν εἴς ἐκ δρυμοῦ καὶ μόνιδος
ἄγριος κατενεμήσατο αὐτήν + ὁ θεὸς τῶν
δυνάμεων ἐπέστρεψον δὴ ἐπίβλεψον ἐξ οὐρανοῦ
καὶ ἰδὲ καὶ ἐπίσκεψαι τὴν ἄσπελον ταύτην +
καὶ κατάρτικαι αὐτήν ἦν ἐφύτευσεν ἡ δεξιὰ
σοῦ καὶ ἐπὶ γῆν ἀνθρώπου ὃν ἐκραταίωσας
σεαυτῶι + ἐμπειπυρικλένη πυρὶ καὶ ἀνεκαμυ-
ῆνη ἀπὸ ἐπιτιμῆσεως τοῦ προσώπου σοῦ ἀπολοῦ-
νται + γενηθήτω ἡ χεὶρ σοῦ ἐπὶ ἄνδρα δεξιᾶς
σοῦ καὶ ἐπὶ γῆν ἀνθρώπου ὃν ἐκραταίωσας σεαυ-
τῶι + καὶ οὐ μὴ ἀποστῶμεν ἀπὸ σοῦ ζῶνσεις
ἡμᾶς καὶ τὸ ὄνομά σοῦ ἐπικαλεσόμεθα + κύριε

ὁ θεὸς τῶν δυνάμεων ἐπέστρεψεν ἡμᾶς καὶ ἐπὶ
φανὸν τὸ πρόσωπόν σου καὶ σωθήσεμεθα

Εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ τῶν ληνῶν τῷ ασαφ
 ψαλλὸς + ἀγαλλιᾶσθε τῷ θεῷ τῷ
 βοηθῷ ἡμῶν ἀλαλάζατε τῷ θεῷ
 Ἰακωβ + λάβετε ψαλλὸν καὶ δότε
 τύμπανον ψαλτήριον τερπνὸν μετὰ
 κιθάρας + σαλπίζατε ἐν νεομηνίαι
 σάλπιγγι ἐν εὐσήμεναι ἡμέραι εορτῆς
 ἡμῶν + ὅτι πρόσταγμα τῷ Ἰσραὴλ ἐστὶν καὶ
 κρίμα τῷ θεῷ Ἰακωβ + μαρτύριον ἐν τῷ
 Ἰωσηφ ἔθετο αὐτὸν ἐν τῷ ἐξελθεῖν αὐτὸν ἐκ
 γῆς Αἰγύπτου γλῶσσαν ἦν οὐκ ἔγνω ἤκουσεν
 + ἀπέστῃσεν ἀπὸ ἄρσεων τὸν νῶτον αὐτοῦ λί
 χεῖρες αὐτοῦ ἐν τῷ κοφίνῳ ἐδόyleυσαν + ἐν
 θλίψει ἐπεκαλέσω με καὶ ἐρρυσαμίην σε ἐπήκουσά
 σου ἐν ἀποκρύφῳ καταγίδος ἐδοκίμασά σε ἐπὶ
 ὕδατος ἀντιλογίας διάψαλλα + ἄκουσον λαός
 μου καὶ διαμαρτύρομαί σοι Ἰσραὴλ ἔὰν ἀκού
 σης μου + οὐκ ἔσται ἐν σοὶ θεὸς πρόσφατος οὐδὲ

ΠΡΟΣΚΥΝΗΣΕΙΣ ΘΕΩΙ ἈΛΛΟΤΡΙΩΙ + ΕΓΩ ΓΑΡ ΕΙΜΙ
ΚΥΡΙΟΣ ὁ θεός σου ὁ ἀναγαγών σε ἐκ γῆς αἰγύ-
πτου πλάτυνον τὸ στόμα σου καὶ πληρῶσω
αὐτό + καὶ οὐκ ἤκουσεν ὁ λαός μου τῆς
φωνῆς μου καὶ ἰσραὴλ οὐ προσέσχεν μοι + καὶ
ἐξαπέστειλα αὐτούς κατὰ τὰ ἐπιτηδεύματα
τῶν καρδιῶν αὐτῶν πορεύσονται ἐν τοῖς ἐπιτη-
δεύμασιν αὐτῶν + εἰ ὁ λαός μου ἤκουσέν μου
ἰσραὴλ ταῖς ὁδοῖς μου εἰ ἐπορεύθη + ἐν τῷ
μηνδὲν ἂν τοὺς ἐχθρούς αὐτῶν ἐταπείνωσα
καὶ ἐπὶ τοὺς φλίβοντας αὐτούς ἐπέβαλον τὴν
χεῖρά μου + οἱ ἐχθροὶ κυρίου ἐψεύσαντο αὐτῷ
καὶ ἔσται ὁ καιρὸς αὐτῶν εἰς τὸν αἰῶνα + καὶ
ἐψώμωσεν αὐτούς ἐκ στέατος πυροῦ καὶ ἐκ
πέτρας μέλι ἐχόρτασεν αὐτούς

ΛΑΛΩΣ ΤΩΙ ΛΑΦ Ο ΘΕΟΣ ΕΣΤΗ ΕΝ
 ΣΥΝΑΓΩΓΗΙ ΘΕΩΝ ΕΝ ΜΕΣΩΙ ΔΕ
 ΘΕΟΥΣ ΔΙΑΚΡΙΝΕΙ + ἕως πότε
 κρίνετε ἀδικίαν καὶ πρόσωπα
 ἀμαρτωλῶν λαμβάνετε διάψ
 αλμα + κρίνατε ὀρφανὸν
 καὶ πτωχὸν ταπεινὸν καὶ
 πένητα δικαιώσατε + ἐξέλ
 εσθε πένητα καὶ πτωχὸν ἐκ
 χειρὸς ἀμαρτωλοῦ ῥύσασθε +

οὐκ ἔγνωσαν οὐδὲ συνήκαν ἐν σκότει διαπορεύ
 ονται σαλευθήσονται πάντα τὰ θεμέλια τῆς
 γῆς + ἐγὼ εἶπα θεοί ἐστε καὶ υἱὸὶ ὑψίστου πάν
 τες + ὑμεῖς δὲ ὡς ἄνθρωποι ἀποθνήσκετε καὶ
 ὡς εἷς τῶν ἀρχόντων πίπτετε + ἀνάστα ὁ
 θεός κρίνον τὴν γῆν ὅτι σὺ κατακληρονομήσεις
 ἐν πᾶσιν τοῖς ἔθνεσιν

W

ΙΔὴ ψαλλοῦ τῷ ασαφ + ὁ
 θεός τίς ὁμοιωθήσεται σοί
 μὴ σιγήσῃς μηδὲ κατα
 πράξῃς ὁ θεός + ὅτι ἰδοῦ
 οἱ ἐχθροί σου ἤχησαν καὶ οἱ
 μισοῦντές σε ἦραν κεφαλὴν
 + ἐπὶ τὸν λαόν σου
 κατεπανοργεύσαντο γνώμην καὶ ἐβουλεύ
 σαντο κατὰ τῶν ἁγίων σου + εἶπαν δεῦτε
 καὶ ἐξολοθρεύσωμεν αὐτούς ἐξ ἔθνους καὶ οὐ
 μὴ μνησθῆι τὸ ὄνομα Ἰσραὴλ ἔτι + ὅτι
 ἐβουλεύσαντο ἐν ὁμιλοῖαι ἐπὶ τὸ αὐτό κατὰ σοῦ
 διαθήκην διέθεντο + τὰ σκηνώματα τῶν
 ἰδοῦμαίων καὶ οἱ ἰσραηλῖται μωαβ καὶ οἱ
 ἀγαρηνοὶ + γεβαλ καὶ ἀμμων καὶ ἀμάλθικ
 καὶ ἀλλόφυλοι μετὰ τῶν κατοικοῦντων τύρον
 + καὶ γὰρ καὶ ασσαρ συμπαρέγενετο μετ
 αὐτῶν ἐγενήθησαν εἰς ἀντίληψιν τοῖς υἱοῖς

ΛΩΤ ΔΙΑΨΑΛΜΙΑ + ΠΟΙΗΣΟΝ ΑΥΤΟΙΣ ΩΣ ΤΗΙ
ΠΑΔΙΑΙ ΚΑΙ ΤΩΙ ΣΑΡΑ ΩΣ Ο ΙΑΒΙΝ ΕΝ ΤΩΙ
ΧΕΙΜΑΡΡΩΙ ΚΙΣΩΝ + ΕΞΩΛΕΘΡΕΥΘΗΣΑΝ ΕΝ
ΛΕΝΔΩΡ ΕΓΕΝΗΘΗΣΑΝ ΩΣΕΙ ΚΟΠΡΟΣ ΤΗΙ ΓΗΙ + ΘΟΥ
ΤΟΥΣ ΑΡΧΟΝΤΑΣ ΑΥΤΩΝ ΩΣ ΤΟΝ ΨΗΒ ΚΑΙ ΖΗΒ
ΚΑΙ ΖΕΒΕΕ ΚΑΙ ΣΑΜΙΑΝΑ ΠΑΝΤΑΣ ΤΟΥΣ ΑΡΧΟΝΤΑΣ
ΑΥΤΩΝ + ΟΙΤΙΝΕΣ ΕΙΠΑΝ ΚΛΗΡΟΝΟΜΗΣΩΜΕΝ ΕΑΥ
ΤΟΙΣ ΤΟ ΑΓΙΑΣΤΗΡΙΟΝ ΤΟΥ ΘΕΟΥ + Ο ΘΕΟΣ ΜΟΥ
ΘΟΥ ΑΥΤΟΥΣ ΩΣ ΤΡΟΧΟΝ ΩΣ ΚΑΛΑΜΗΝ ΚΑΤΑ
ΠΡΟΣΩΠΟΝ ΑΝΕΜΟΥ + ΩΣΕΙ ΠΥΡ Ο ΔΙΑΦΛΕΖΕΙ
ΔΡΥΜΙΟΝ ΩΣ ΕΙ ΦΛΟΞ ΚΑΤΑΚΑΥΣΑΙ ΟΡΗ + ΟΥΤΩΣ
ΚΑΤΑΔΙΩΞΕΙΣ ΑΥΤΟΥΣ ΕΝ ΤΗΙ ΚΑΤΑΙΓΙΔΙ ΣΟΥ ΚΑΙ
ΕΝ ΤΗΙ ΟΡΓΗΙ ΣΟΥ ΤΑΡΑΞΕΙΣ ΑΥΤΟΥΣ + ΠΛΗΡΩΣΟΝ
ΤΑ ΠΡΟΣΩΠΑ ΑΥΤΩΝ ΑΤΙΜΙΑΣ ΚΑΙ ΖΗΤΗΣΟΥΣΙΝ ΤΟ
ΘΝΟΜΙΑ ΣΟΥ ΚΥΡΙΕ + ΔΙΣΧΥΗΣΘΗΤΩΣΑΝ ΚΑΙ ΤΑΡΑΧ
ΘΗΤΩΣΑΝ ΕΙΣ ΤΟΝ ΔΙΩΝΑ ΤΟΥ ΔΙΩΝΟΣ ΚΑΙ
ΕΝΤΡΑΠΗΤΩΣΑΝ ΚΑΙ ΑΠΟΛΕΣΘΩΣΑΝ + ΚΑΙ ΓΝΩΤ
ΩΣΑΝ ΟΤΙ ΘΝΟΜΙΑ ΣΟΙ ΚΥΡΙΟΣ ΕΥ ΜΙΘΝΟΣ ΨΥΙΣΤΟΣ ΕΠΙ
ΠΑΣΑΝ ΤΗΝ ΓΗΝ

ΕΙΣ Τὸ τέλος ὑπὲρ τῶν ληνῶν τοῖς υἱοῖς
 κορε ψαλλῶς + ὡς ἀγαπητὰ τὰ
 σκηνώματά σου κύριε τῶν δυνάμεων
 + ἐπιποθεῖ καὶ ἐκλείπει ἡ ψυχὴ μου
 εἰς τὰς ἀψύλλας τοῦ κυρίου ἡ καρδία
 μου καὶ ἡ σὰρξ μου ἠγαλλιᾶσαντο ἐπὶ
 θεῶν ζῶντα + καὶ γὰρ εὐρυθύον
 εὗρεν ἑαυτῷ οἰκίαν καὶ τρυγῶν νοσσία
 ἑαυτῇ οὗ θέσει τὰ νοσσία αὐτῆς τὰ
 θυσιαστήριά σου κύριε τῶν δυνάμεων ὁ
 βασιλεὺς μου καὶ ὁ θεός μου + μακάριοι οἱ
 κατοικοῦντες ἐν τῷ οἴκῳ σου εἰς τοὺς αἰῶνας
 τῶν αἰώνων αἰνεσοῦσίν σε διάψαλμα + μα
 κάριος ἀνὴρ οὗ ἐστὶν ἡ ἀντίληψις αὐτοῦ
 παρὰ σου κύριε ἀναβάσεις ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ
 διέθετο + ἐν τῇ κοιλάδι τοῦ κλαυθιῶνος εἰς
 τόπον ὃν ἔθετο καὶ γὰρ εὐλογίας δώσει ὁ
 νομοθετῶν + πορεύσονται ἐκ δυνάμεως εἰς

ΔΥΝΑΜΙΝ ὀφθήσεται ὁ θεὸς τῶν θεῶν ἐν σινι
+ κύριε ὁ θεὸς τῶν δυνάμεων εἰσάκουσον τῆς
προσευχῆς μου ἐνώτισαι ὁ θεὸς Ἰακώβ
διάψαλμα + ὑπερασπιστὰ ἡμῶν ἰδέ ὁ θεὸς καὶ
ἐπίβλεψον ἐπὶ τὸ πρόσωπον τοῦ χριστοῦ σου +
ὅτι κρείσσων ἡμέρα μία ἐν ταῖς ἀύλαις σου ὑπὲρ
χιλιάδας ἐξελεξάμην παρρησιτεῖσθαι ἐν τῷ
οἴκῳ τοῦ θεοῦ μᾶλλον ἢ οἰκεῖν ἐν σκηνώματι
ἀμαρτωλῶν + ὅτι ἔλεον καὶ ἀλήθειαν ἀγαπ
ᾷ κύριος ὁ θεὸς χάριν καὶ δόξαν δώσει κύριος
οὐ στερήσει τὰ ἀγαθὰ τοὺς πορευομένους ἐν
ἀκακίαι + κύριε τῶν δυνάμεων μακάριος
ἄνθρωπος ὁ ἐλπίζων ἐπὶ σέ

ΕΙΣ Τὸ τέλος τοῖς υἱοῖς κορε ψαλλοῦς + εὐ
 δόκησας κύριε τὴν γῆν σου ἀπέστρεψας
 τὴν δεικνωσίαν Ἰακώβ + ἀφῆκας
 τὰς ἀνομίας τῷ λαῷ σου ἐκάλυψας
 πάσας τὰς ἀμαρτίας αὐτῶν διάψαλμα
 + κατέπαυσας πᾶσαν τὴν ὀργὴν σου
 ἀπέστρεψας ἀπὸ ὀργῆς θυμοῦ σου +
 ἐπέστρεψον ἡμᾶς ὁ θεὸς τῶν σωτηρίων ἡμῶν
 καὶ ἀπόστρεψον τὸν θυμὸν σου ἀφ᾽ ἡμῶν +
 μὴ εἰς τὸν λιῶνα ὀργισθῆσθαι ἡμῖν ἢ διατενεῖς
 τὴν ὀργὴν σου ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεάν + ὁ θεὸς
 εὐ ἐπιστρέψας ζωώσκει ἡμᾶς καὶ ὁ λαός σου εὐ
 φρανθήσεται ἐπὶ σοί + δείξον ἡμῖν κύριε τὸ
 ἔλεός σου καὶ τὸ σωτήριόν σου δώσῃς ἡμῖν +
 ἀκούσομαι τί λαλήσει ἐν ἐμοὶ κύριος ὁ θεὸς ὅτι
 λαλήσει εἰρήνην ἐπὶ τὸν λαόν αὐτοῦ καὶ ἐπὶ
 τοὺς ὀπίσθους αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τοὺς ἐπιστρέφοντας
 πρὸς αὐτὸν καρδίαν + πλὴν ἐγγύς τῶν

ΦΟΒΟΥΜΕΝΩΝ ΑΥΤὸν τὸ σωτήριον αὐτοῦ τοῦ
κατασκηνῶσαι δόξαν ἐν τῇ γῆ ἡμῶν +
ἔλεος καὶ ἀλήθεια συνήντησαν δικαιοσύνη καὶ
εἰρήνη κατεφίλησαν + ἀλήθεια ἐκ τῆς γῆς ἀν
ἔτειλεν καὶ δικαιοσύνη ἐκ τοῦ οὐρανοῦ
διέκυσεν + καὶ γὰρ ὁ κύριος δώσει χρηστό
τητα καὶ ἡ γῆ ἡμῶν δώσει τὸν καρπὸν αὐτῆς
+ δικαιοσύνη ἐναντίον αὐτοῦ προπορεύσεται
καὶ θήσει εἰς ὁδὸν τὰ διαβήματα αὐτοῦ

ΠΡΟΣΕΥΧΗ Τῷ ΔΑΥΙΔ ΚΛΙΝΟΝ
 ΚΥΡΙΕ Τὸ οὖς σου καὶ ἐπάκουσον
 μου ὅτι πτωχὸς καὶ πένης εἰμι
 ἐγώ + φύλασον τὴν ψυχὴν
 μου ὅτι ὁσιὸς εἰμι σῶσον τὸν
 δούλον σου ὁ θεὸς μου τὸν
 ἐλπίζοντα ἐπὶ σέ + ἐλέησον με
 κύριε ὅτι πρὸς σέ κεκράζομαι ὅλην τὴν ἡμέραν
 + εὐφρανὸν τὴν ψυχὴν τοῦ δούλου σου ὅτι
 πρὸς σέ κύριε ἦρα τὴν ψυχὴν μου + ὅτι σύ
 κύριε χρηστὸς καὶ ἐπιεικὴς καὶ πολυέλεος πάντι
 τοῖς ἐπικαλοῦμένοις σε + ἐνώτισαι κύριε τὴν
 προσευχὴν μου καὶ πρόσχεε τῇ φωνῇ τῆς
 δεήσεώς μου + ἐν ἡμέραι θλίψεώς μου
 ἐκέκραξα πρὸς σέ ὅτι εἰσῆκουσάς μου + οὐκ
 ἔστιν ὁμοίός σοι ἐν θεοῖς κύριε καὶ οὐκ ἔστιν
 κατὰ τὰ ἔργα σου + πάντα τὰ ἔθνη ὅσα ἐποίη
 σας ἤζουσιν καὶ προσκυνήσουσιν ἐνώπιόν σου

ΚΥΡΙΕ ΚΑΙ ΔΟΞΑΣΟΥΣΙΝ Τὸ ὄνομά σου + ὅτι
μέγας εἶ σύ καὶ ποιῶν θαυμάσια σύ εἶ ὁ θεὸς
μόνος ὁ μέγας + ὁδήγησόν με κύριε τῆι ὁδῶι
σου καὶ πορεύσομαι ἐν τῆι ἀληθείᾳ σου εὐφραν
θήτω ἡ καρδία μου τοῦ φοβεῖσθαι τὸ ὄνομά
σου + ἐξομολογήσομαί σοι κύριε ὁ θεὸς μου ἐν
ὅληι καρδίᾳ μου καὶ δοξάσω τὸ ὄνομά σου εἰς
τὸν αἰῶνα + ὅτι τὸ ἔλεός σου μέγα ἐπ' ἐμὲ καὶ
ἐρρύσω τὴν ψυχὴν μου ἐξ ἅιδου κατωτάτου
+ ὁ θεὸς παράνομοι ἐπανέστησαν ἐπ' ἐμὲ καὶ
συναγωγὴ κραταιῶν ἐζήτησαν τὴν ψυχὴν
μου καὶ οὐ πρόθεντό σε ἐνώπιον αὐτῶν +
καὶ σύ κύριε ὁ θεὸς οἰκτίρων καὶ ἐλεήμων
μακρόθυμος καὶ πολυέλεος καὶ ἀληθινός +
ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμὲ καὶ ἐλέησόν με δός τὸ κράτος
σου τῶι παιδί σου καὶ σώσον τὸν γῆν τῆς παι
δείκης σου + ποίησον μετ' ἐμοῦ σημεῖον εἰς
ἀγαθόν καὶ ιδέτωσαν οἱ μισοῦντές με καὶ
ἀισχυνηθήτωσαν ὅτι σύ κύριε ἐβοήθησάς μοι καὶ
παρεκάλησάς με

Τοῖς υἱοῖς κορε ψαλμοὺς ὠδαῖς οἱ
 θεμέλιοι αὐτοῦ ἐν τοῖς ὄρεσιν
 τοῖς ἁγίοις + ἁγαπᾷ κύριος
 τὰς πύλας σιων ὑπὲρ πάντα
 τὰ σκηνώματα Ἰακώβ +
 δεδοσμένα ἐλαλήθη περὶ
 σοῦ ἡ πόλις τοῦ θεοῦ διάψαλ
 μα + μνησθήσονται βαβ καὶ βαβυλώνος τοῖς
 γινώσκουσιν με καὶ ἰδοῦ ἁλλόφυλοι καὶ τύρος
 καὶ λαὸς αἰθιοπῶν οὗτοι ἐγενήθησαν ἐκεῖ +
 μήτηρ σιων ἐρεῖ ἄνθρωπος καὶ ἄνθρωπος ἐγεν
 ἦθη ἐν αὐτῇ καὶ αὐτὸς ἐθεμελίωσεν αὐτὴν ὁ
 ὕψιστος + κύριος διηγῆσεται ἐν γραφῇ λαῶν
 καὶ ἀρχόντων τούτων τῶν γεννημένων ἐν
 αὐτῇ διάψαλμα + ὡς εὐφραίνουσίνων πάντ
 ων ἡ κατοικία ἐν σοί

ἸΔὴ ψαλλοῦ τοῖς υἱοῖς κορε
 εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ μαλεθ-
 τοῦ ἀποκριθῆναι συνέσεως
 λιμαν τῷ ἱσραηλίτῃ +
 κύριε ὁ θεὸς τῆς σωτηρίας
 μου ἡμέρας ἐκέκραξα καὶ
 ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου +

εἰσελάττω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου κλῖνον
 τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου κύριε + ὅτι ἐπ-
 λήσθη κακῶν ἡ ψυχή μου καὶ ἡ ζωὴ μου τῷ
 ἄιδῃ ἤγγικεν + προσελογίσθη μετὰ τῶν
 καταβαινόντων εἰς λάκκον ἐγενήθη ὡς ἄνθρω-
 πος ἀβοήθητος ἐν νεκροῖς ἐλεύθερος + ὡσεὶ
 τραυματῖαι ἐρριμμένοι καθεύδοντες ἐν τάφω-
 ῶν οὐκ ἐπιμήσθη ἔτι καὶ αὐτοὶ ἐκ τῆς χειρὸς
 σου ἀπώσθησαν + ἔθεντό με ἐν λάκκῳ κατω-
 τάτῳ ἐν σκοτεινοῖς καὶ ἐν σκιᾷ θανάτου +
 ἐπ' ἐμὲ ἐπεστηρίχθη ὁ θυμὸς σου καὶ πάντα

ΤΟΥΣ ΜΕΤΕΩΡΙΣΜΟΥΣ ΣΟΥ ΕΠ' ΕΜΕ ΕΠΗΓΑΓΕΣ ΔΙΑ
ΨΑΛΜΙΑ + ΕΜΑΚΡΥΝΑΣ ΤΟΥΣ ΓΝΩΣΤΟΥΣ ΜΟΥ ΑΠ
ΕΜΟΥ ἔθεντό με βδέλυγμα ἐαυτοῖς παρεδόθη
καὶ οὐκ ἐξεπορευόμην + οἱ ὀφθαλμοί μου
ἠσθένησαν ἀπὸ πτωχείας ἐκέκραξα πρὸς σέ κύριε
ὅλην τὴν ἡμέραν διεπέτασα πρὸς σέ τὰς χεῖράς
μου + μὴ τοῖς νεκροῖς ποιῆσεις θαυμασία ἢ
ἰατροὶ ἀναστήσουσιν καὶ ἐξομολογήσονται σοί
+ μὴ διηγῆσεται τις ἐν τάφῳ τὸ ἔλεός σου
καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν τῇ ἀπωλείᾳ + μὴ
γνωσθήσεται ἐν τῷ σκότει τὰ θαυμασιά σου
καὶ ἡ δικαιοσύνη σου ἐν γῆι ἐπιληησιμένη +
κἀγὼ πρὸς σέ κύριε ἐκέκραξα καὶ τὸ πρῶν ἡ
προσευχὴ μου προφθάσει σε + ἵνα τί κύριε
ἀπωθεῖς τὴν ψυχὴν μου ἀποστρέφεις τὸ
πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ + πτωχός εἰμι ἐγὼ καὶ
ἐν κόποις ἐκ νεότητός μου ὑψώθεις δὲ ἐταπειν
ώσθην καὶ ἐζηπορήθην + ἐπ' ἐμὲ διήλθον αἱ
ὄργαι σου καὶ οἱ φοβερισμοί σου ἐξετάραζάν με
+ ἐκύκλωσάν με ὡς ὕδωρ ὅλην τὴν ἡμέραν
περιέσχον με ἅλια + ἐμακρύνας ἀπ' ἐμοῦ φίλον

ΚΑΙ ΠΛΗΣΙΟΝ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΓΝΩΣΤΟΥΣ ΜΟΥ ΑΠὸ
ΤΑΛΛΙΠΩΡΙΑΣ

ὕψεως ἄβυσσος τῷ κρανήτι + τὰ
 ἔλεη σου κύριε εἰς τὸν αἰῶνα ἄκουσαι εἰς
 γενεὰν καὶ γενεὰν ἀπαγγεῶ τὴν
 ἀλήθειάν σου ἐν τῷ στόματί μου +
 ὅτι εἶπας εἰς τὸν αἰῶνα ἔλεος οἰκοδομη-
 θήσεται ἐν τοῖς οὐρανοῖς ἐτοιμασ-
 θήσεται ἡ ἀλήθειά σου + διεθέωλην
 διαθήκην τοῖς ἐκλεκτοῖς μου ὡς δαυὶδ τῷ
 δούλῳ μου + ἕως τοῦ αἰῶνος ἐτοιμάσω τὸ
 σπέρμα σου καὶ οἰκοδομήσω εἰς γενεὰν καὶ
 γενεὰν τὸν θρόνον σου διάψαλμα + ἐξομολο-
 γήσονται οἱ οὐρανοὶ τὰ θαυμάσιά σου κύριε καὶ
 τὴν ἀλήθειάν σου ἐν ἐκκλησίαι ἀγίων + ὅτι
 τίς ἐν νεφέλαις ἰσθθήσεται τῷ κυρίῳ καὶ τίς
 ὁμοιωθήσεται τῷ κυρίῳ ἐν γίοις θεοῦ + ὁ
 θεὸς ἐνδοξαζόμενος ἐν βουλήν ἀγίων μέγας καὶ
 φοβερός ἐπὶ πάντας τοὺς περικύκλω αὐτοῦ +
 κύριε ὁ θεὸς τῶν δυνάμεων τίς ὁμοίός σοι δυν

ΑΤΟΣ ΕΙ ΚΥΡΙΕ ΚΑΙ Η ΑΛΗΘΕΙΑ ΣΟΥ ΚΥΚΛΩΙ ΣΟΥ +
ΕΥ ΔΕΣΠΟΖΕΙΣ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ ΤΗΣ ΘΑΛΑΣΣΗΣ ΤΟΝ ΔΕ
ΕΛΛΟΝ ΤΩΝ ΚΥΜΑΤΩΝ ΑΥΤΗΣ ΕΥ ΚΑΤΑΠΡΑΨΝΕΙΣ
+ ΕΥ ΕΤΑΠΕΙΝΩΣΑΣ ΩΣ ΤΡΑΥΜΑΤΙΑΝ ΥΠΕΡΗΦΑΝ
ΟΝ ΚΑΙ ΕΝ ΤΩΙ ΒΡΑΧΙΟΝΙ ΤΗΣ ΔΥΝΑΜΕΩΣ ΣΟΥ
ΔΙΕΣΚΟΡΠΙΣΑΣ ΤΟΥΣ ΕΧΘΡΟΥΣ ΣΟΥ + ΣΟΙ ΕΙΣΙΝ ΟΙ
ΟΥΡΑΝΟΙ ΚΑΙ ΕΗ ΕΣΤΙΝ Η ΓΗ ΤΗΝ ΟΙΚΟΥΜΕΝΗΝ ΚΑΙ
ΤΟ ΠΛΗΡΩΜΑ ΑΥΤΗΣ ΕΥ ΕΘΕΜΕΛΙΩΣΑΣ + ΤΟΝ
ΒΟΡΡΑΝ ΚΑΙ ΘΑΛΑΣΣΑΣ ΕΥ ΕΚΤΙΣΑΣ ΘΑΒΩΡ ΚΑΙ
ΕΡΙΩΝ ΕΝ ΤΩΙ ΟΝΟΜΑΤΙ ΣΟΥ ΑΓΑΛΛΙΑΣΟΝΤΑΙ +
ΕΟΣ Ο ΒΡΑΧΙΩΝ ΜΕΤΑ ΔΥΝΑΣΤΕΙΑΣ ΚΡΑΤΑΙΩΘΗΤΩ
Η ΧΕΙΡ ΣΟΥ ΨΩΘΗΤΩ Η ΔΕΞΙΑ ΣΟΥ + ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ
ΚΑΙ ΚΡΙΜΑ ΕΤΟΙΜΑΣΙΑ ΤΟΥ ΘΡΟΝΟΥ ΣΟΥ ΕΛΕΟΣ ΚΑΙ
ΑΛΗΘΕΙΑ ΠΡΟΠΟΡΕΥΣΕΤΑΙ ΠΡΟ ΠΡΟΣΩΠΟΥ ΣΟΥ +
ΜΑΚΑΡΙΟΣ Ο ΛΑΟΣ Ο ΓΙΝΩΣΚΩΝ ΑΛΛΑΓΕΙΩΘΗ ΚΥΡΙΕ
ΕΝ ΤΩΙ ΦΩΤΙ ΤΟΥ ΠΡΟΣΩΠΟΥ ΣΟΥ ΠΟΡΕΥΣΟΝΤΑΙ +
ΚΑΙ ΕΝ ΤΩΙ ΟΝΟΜΑΤΙ ΣΟΥ ΑΓΑΛΛΙΑΣΟΝΤΑΙ ΟΛΗΝ
ΤΗΝ ΗΜΕΡΑΝ ΚΑΙ ΕΝ ΤΗΙ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΙ ΣΟΥ
ΨΩΘΗΣΟΝΤΑΙ + ΟΤΙ ΤΟ ΚΑΨΧΗΜΑ ΤΗΣ
ΔΥΝΑΜΕΩΣ ΑΥΤΩΝ ΕΙ ΕΥ ΚΑΙ ΕΝ ΤΗΙ ΕΥΔΟΚΙΑΙ ΣΟΥ
ΨΩΘΗΣΕΤΑΙ ΤΟ ΚΕΡΑΣ ΗΜΩΝ + ΟΤΙ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ

Ἡ ἈΝΤΙΛΗΨΙΣ ΚΑΙ ΤΟΥ ἉΓΙΟΥ ΚΡΑΝΑ ΒΑΣΙΛΕΥΣ
ἩΜΩΝ + ΤΟΤΕ ἘΛΑΛΗΣΑΣ ἘΝ ὉΡΑΣΕΙ ΤΟΙΣ ὈΣΙΟΙΣ ΣΟΥ
ΚΑΙ ΕἶΠΑΣ ἘΘΕΛΗΝ ΒΟΗΘΕΙΑΝ ἘΠὶ ΔΥΝΑΤὸΝ ὕψωσα
ἘΚΛΕΙΚΤὸΝ Ἐκ ΤΟΥ ΛΛΟΥ ΜΟΥ + Εὔρον ΔΑΥΙΔ ΤὸΝ
ΔΟΥΛὸΝ ΜΟΥ ἘΝ ἘΛΑΪΩΙ ἉΓΙΩΙ ΜΟΥ ἔΧΡΙΣΑ Αὐτόν
+ Ἡ Γὰρ ΧΕΪΡ ΜΟΥ ΣΥΝΑΝΤΙΛΗΨΕΤΑΙ Αὐτῶι
ΚΑΙ Ὁ ΒΡΑΧΙΩΝ ΜΟΥ ΚΑΤΙΣΧῦσει Αὐτόν + ΟὐΚ
ὠφελήσει ἔχθρὸς ἘΝ Αὐτῶι ΚΑΙ γῖδος Ἀνομιᾶς οὐ
Προσθήσει ΤΟΥ ΚΑΚῶσαι Αὐτόν + ΚΑΙ ΣΥΓΚόψω
ΤΟΥΣ ἔχθροὺς Αὐτοῦ Ἀπὸ Προσώπου Αὐτοῦ ΚΑΙ
ΤΟΥΣ Μισοῦντας Αὐτόν Τροπώσομαι + ΚΑΙ Ἡ
Ἀληθείά μου ΚΑΙ τὸ ἔλεός μου μετ Αὐτοῦ ΚΑΙ
ἘΝ τῶι ὀνόματί μου ὕψωθήσεται τὸ Κέρας Αὐ
τοῦ + ΚΑΙ θήσομαι ἘΝ θαλάσῃ Χεῖρα Αὐτοῦ
ΚΑΙ ἘΝ ποταμοῖς δεξιὰν Αὐτοῦ + Αὐτὸς ἐπι
καλέσεται με πατήρ μου εἴ σύ θεός μου ΚΑΙ
ἀντιλήμπτωρ τῆς σωτηρίας μου + ΚΑΓὼ
πρωτότοκον θήσομαι Αὐτόν ὕψηλὸν παρὰ τοῖς
Βασιλεύσιν τῆς γῆς + εἰς τὸν αἰῶνα φυλάξω
Αὐτῶι τὸ ἔλεός μου ΚΑΙ Ἡ διαθήκη μου πιστὴ
Αὐτῶι + ΚΑΙ θήσομαι εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ

ΛΙΩΝΟΣ Τὸ σπέρμα αὐτοῦ καὶ τὸν θρόνον αὐτοῦ
ὡς τὰς ἡμέρας τοῦ οὐρανοῦ + ἔὰν ἐγκατα
λίπῃσιν οἱ υἱοὶ αὐτοῦ τὸν νόμον μου καὶ τοῖς
κρίμασίν μου μὴ πορευθῶσιν + ἔὰν τὰ
δικαιώματά μου βεβηλώσουσιν καὶ τὰς
ἐντολάς μου μὴ φυλάξουσιν + ἐπισκέψομαι ἐν
ῥάβδῳ τὰς ἀνομίας αὐτῶν καὶ ἐν μάστιζιν
τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν + τὸ δὲ ἔλεός μου οὐ
μὴ διασκεδάσω ἀπ' αὐτοῦ οὐδὲ μὴ ἀδικήσω ἐν
τῇ ἀληθείᾳ μου + οὐδὲ μὴ βεβηλώσω τὴν
διαθήκην μου καὶ τὰ ἐκπορευόμενα διὰ τῶν
χειλέων μου οὐ μὴ ἀθετήσω + ἅπασιν ὤμοσα
ἐν τῷ ἁγίῳ μου εἰ τῷ Δαυὶδ ψεύσομαι +
τὸ σπέρμα αὐτοῦ εἰς τὸν αἰῶνα μενεῖ καὶ ὁ
θρόνος αὐτοῦ ὡς ὁ ἥλιος ἐναντίον μου + καὶ
ὡς ἡ σελήνη καθηρτισμένη εἰς τὸν αἰῶνα καὶ ὁ
μάρτυς ἐν οὐρανῷ πιστός διάψαλμα + εὐ δὲ
ἀπώσω καὶ ἐξουδένησας ἀνεβάλλου τὸν χριστόν
σου + κατέστρεψας τὴν διαθήκην τοῦ δούλου
σου ἐβεβήλωσας εἰς τὴν γῆν τὸ ἅγιασμα αὐτοῦ
+ καθεῖλες πάντα τοὺς φραγμοὺς αὐτοῦ ἔθου

Τὰ ὀχυρώματα αὐτοῦ δειλίαν + διήρπασαν
αὐτὸν πάντες οἱ διοδεύοντες ὁδὸν ἐγενήθη
ὄνειδος τοῖς γείτοσιν αὐτοῦ + ὑψώσας τὴν
δεξιὰν τῶν ἐχθρῶν αὐτοῦ εὐφρανὰς πάντας
τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ + ἀπέστρεψας τὴν
βοήθειαν τῆς ρομφαίας αὐτοῦ καὶ οὐκ
ἀντελάβου αὐτοῦ ἐν τῷ πολέμῳ +
κατέλυσας ἀπὸ καθαρισμοῦ αὐτόν τὸν θρόνον
αὐτοῦ εἰς τὴν γῆν κατέρραζας + ἐσωκρύνας
τὰς ἡμέρας τοῦ χρόνου αὐτοῦ κατέχευας αὐτοῦ
λαίχνην διάψαλμα + ἕως πότε κύριε
ἀποστρέψει εἰς τέλος ἐκκαυθήσεται ὡς πῦρ ἡ
ὄργη σου + μνήσθητι τίς μοι ἡ ὑπόστασις μὴ
γὰρ ματαίως ἔκτισας πάντας τοὺς υἱοὺς τῶν
ἀνθρώπων + τίς ἐστὶν ἄνθρωπος ὃς ζήσεται
καὶ οὐκ ὄψεται θάνατον ῥύσεται τὴν ψυχὴν
αὐτοῦ ἐκ χειρὸς ἄιδου διάψαλμα + ποῦ εἰσὶν
τὰ ἔλεη σου τὰ ἀρχαῖα κύριε ἂ ὠμιοςας τῷ
δαυὶδ ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου + μνήσθητι κύριε
τοῦ ὀνειδικμοῦ τῶν δούλων σου οὗ ὑπέσχον ἐν
τῷ κόλπῳ μου πολλῶν ἐθνῶν + οὗ

ΩΝΕΪΔΙΣΑΝ ΟΙ ΕΧΘΡΟΪ ΣΟΥ ΚΥΡΙΑ ΟΥ ΩΝΕΪΔΙΣΑΝ ΤΟ
ΑΝΤΑΛΛΑΓΜΑ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ ΣΟΥ + ΕΥΛΟΓΗΤΟΣ
ΚΥΡΙΟΣ ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΙΩΝΑ ΓΕΝΟΙΤΟ ΓΕΝΟΙΤΟ

ΠΡΟΣΕΥΧΗ ΤΟΥ ΜΩΥΣΗ ΑΝΘΡΩΠΟΥ
 ΤΟΥ ΘΕΟΥ ΚΥΡΙΕ ΚΑΤΑΦΥΓΗ
 ΕΓΕΝΗΘΗΣ ΗΜΙΝ ΕΝ ΓΕΝΕΑΙ ΚΑΙ
 ΓΕΝΕΑΙ + ΠΡΟ ΤΟΥ ὄρη ΓΕΝΗ
 ΘῆΝΑΙ ΚΑΙ ΠΛΑΣΘῆΝΑΙ ΤΗΝ
 ΓῆΝ ΚΑΙ ΤΗΝ ΟΙΚΟΥΜΕΝΗΝ ΚΑΙ
 ΑΠΟ ΤΟΥ ΑΙΩΝΟΣ ἕως ΤΟΥ ΑΙΩΝΟΣ
 ΣΥ ΕΙ + ΜΗ ΑΠΟΣΤΡΕΨΗΣ ΑΝΘΡΩΠΟΝ ΕΙΣ ΤΑΠΕΙΝΩ
 ΣΙΝ ΚΑΙ ΕΙΠΑΣ ΕΠΙΣΤΡΕΨΑΤΕ ΥΙΟΙ ΑΝΘΡΩΠΩΝ +
 ὅΤΙ ΧΙΛΙΑ ἔΤΗ ΕΝ ὀΦΘΑΛΜΟΙΣ ΣΟΥ ὡς ἡ ΗΜΕΡΑ ἡ
 ἔΧΘΕΣ ἦΤΙΣ ΔΙῆΛΘΕΝ ΚΑΙ ΦΥΛΑΚῆ ΕΝ ΝΥΚΤΙ +
 ΤΑ ἔΞΟΥΔΕΝΩΜΑΤΑ ΑΥΤῶΝ ἔΤΗ ἔΣΟΝΤΑΙ Τὸ ΠΡΩΤὸ
 ὡς εἰ χλόη ΠΑΡΕΛΘΟΙ + Τὸ ΠΡΩΤὸ ΑΝΘῆΣΑΙ ΚΑΙ
 ΠΑΡΕΛΘΟΙ Τὸ ἔΣΠΕΡΑΣ ΑΠΟΠΕΣΟΙ ΣΚΛΗΡΥΝΘΕΙΝ ΚΑΙ
 ΖΗΡΑΝΘΕΙΝ + ὅΤΙ ἔΞΕΛΙΠΟΜΕΝ ΕΝ ΤῆΙ ὀΡΓῆΙ ΣΟΥ
 ΚΑΙ ΕΝ ΤῶΙ ΘΥΜῶΙ ΣΟΥ ἔΤΑΡΑΧΘΗΜΕΝ + ἔΘΟΥ
 ΤΑΣ ΑΝΟΜΙΑΣ ΗΜῶΝ ΕΝῶΠΙΟΝ ΣΟΥ ὁ ΑΙΩΝ ΗΜῶΝ
 ΕΙΣ ΦΩΤΙΣΜΟΝ ΤΟΥ ΠΡΟΣΩΠΟΥ ΣΟΥ + ὅΤΙ Πᾶσαι ΛΙ

ἩΜΕΡΑΙ ΗΜΩΝ ΕΞΕΛΙΠΟΝ ΚΑΙ ΕΝ ΤῆΙ ὀργῆΙ σου
ΕΞΕΛΙΠΟΜΕΝ Τὰ ἔτη ΗΜΩΝ ὡς ἀράχνην
ἐπιλετέων + αὶ Ἡμέραι τῶν ἔτων ΗΜΩΝ ἐν
αὐτοῖς ἑβδομήκοντα ἔτη ἔαν δὲ ἐν δυναστείαις
ὀγδοήκοντα ἔτη καὶ τὸ πλεῖον αὐτῶν κόπος
καὶ πόνος ὅτι ἐπῆλθεν πρᾶγτης ἐφ ἡμῶν καὶ
παιδεύθησόμεθα + τίς γινώσκει τὸ κράτος τῆς
ὀργῆς σου καὶ ἀπὸ τοῦ φόβου σου τὸν θυμὸν σου
+ ἐξαρτηθήσασθαι τὴν δεξιάν σου οὕτως
γνώρισον καὶ τοὺς πεπεδημένους τῆΙ καρδίᾳ
ἐν σοφίᾳ + ἐπίστρεψον κύριε ἕως πότε καὶ παρα
κλήσῃτι ἐπὶ τοῖς δούλοις σου + ἐνεπλήσθημεν
τὸ πρὸ τοῦ ἐλέους σου καὶ ἠγαλλιασάμεθα καὶ
εὐφράνηθημεν ἐν πάσαις ταῖς ἡμέραις ΗΜΩΝ +
εὐφράνηθημεν ἀπὸ τῶν ἡμερῶν ἐταπεινώσεως
ἡμῶν ἔτων ὧν εἶδομεν κακὰ + καὶ ἰδὲ ἐπὶ
τοὺς δούλους σου καὶ τὰ ἔργα σου καὶ ὀδήγησον
τοὺς υἱοὺς αὐτῶν + καὶ ἔστω ἡ λαμπρότης
κυρίου τοῦ θεοῦ ΗΜΩΝ ἐφ ἡμῶν καὶ τὰ ἔργα
τῶν χειρῶν ΗΜΩΝ κατεύθυνον ἐφ ἡμῶν

Αἴνος ὠιδῆς τῷ Δαυὶδ ὁ
κατοικῶν ἐν βοηθείᾳ τοῦ
ὑψίστου ἐν σκέπῃ τοῦ θεοῦ τοῦ
οὐρανοῦ ἀψιλοθήσεται + εἰ
τῷ κυρίῳ ἀντιλήμπτωρ μου
εἶ καὶ καταφυγή μου ὁ θεός
μου ἐλπῶ ἐπ' αὐτόν + ὅτι
αὐτὸς ῥύσεται με ἐκ παγίδος θηρευτῶν καὶ ἀπὸ
λόγου ταραχώδους + ἐν τοῖς μεταφρένοις
αὐτοῦ ἐπισκιάσει σοὶ καὶ ὑπὸ τὰς πτέρυγας
αὐτοῦ ἐλπιεῖς ὄπλωι κυκλώσει σε ἡ ἀλήθεια
αὐτοῦ + οὐ φοβηθήσῃ ἀπὸ φόβου νυκτερινοῦ
ἀπὸ βέλους πετομένου ἡμέρας + ἀπὸ
πράγματος διαπορευομένου ἐν σκότει ἀπὸ
συμπτώματος καὶ δαιμονίου μεσημβρινοῦ +
πυρεῖται ἐκ τοῦ κλίτους σου χιλιάς καὶ μυριάς
ἐκ δεξιῶν σου πρὸς σὲ δὲ οὐκ ἐγγίει + πλὴν
τοῖς ὀφθαλμοῖς σου κατανοήσεις καὶ ἅντα

ΠΟΔΟΣΙΝ ἈΜΑΡΤΩΛΩΝ ὄψῃ + ὅτι σύ κύριε ἡ
ἐλπίς μου τὸν ὕψιστον ἔθου καταφυγὴν σου +
οὐ προσελεύσεται πρὸς σέ κακὰ καὶ μάλιστα οὐκ
ἐγγιεῖ τῷ σκηνώματί σου + ὅτι τοῖς ἀγγέλοις
αὐτοῦ ἐντελεῖται περὶ σοῦ τοῦ διαφυλάξαι σε ἐν
πάσαις ταῖς ὁδοῖς σου + ἐπὶ χειρῶν ἀροῦσίν σε
οὐδέποτε προσκώψῃς πρὸς λίθον τὸν πόδα σου +
ἐπὶ ἀσπίδα καὶ βασιλίσκον ἐπιβήσῃ καὶ κατα
πατήσῃς λέοντα καὶ δράκοντα + ὅτι ἐπὶ ἐμὲ
ἤλπισεν καὶ ῥύσῃμαι αὐτόν σκεπάζω αὐτόν ὅτι
ἔγνων τὸ ὄνομά μου + ἐπικαλέσεται με καὶ
εἰσακούσῃμαι αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ εἶμι ἐν θλίψει
καὶ ἐξελοῦμαι καὶ δοξάσω αὐτόν + μακρό
τητα ἡμερῶν ἐμπλήσω αὐτόν καὶ δείξω αὐ
τῷ τὸ σωτήριόν μου

ΑΛΛΗΛΟΙΣ ΩΙΔΗΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΗΜΕΡΑΝ
 ΤΟΥ ΣΑΒΒΑΤΟΥ + ΑΓΑΘὸν τὸ
 ἔξομολογεῖσθαι τῷ κυρίῳ καὶ
 ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου ὕψ
 ιστε + τοῦ ἀναγγέλλειν τὸ
 πρὸ τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν
 ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα +
 ἐν δεκαχόρδῳ ψαλτηρίῳ μετ
 ῶιδης ἐν κιθάρα + ὅτι εὔ
 φρανὰς με κύριε ἐν τῷ ποιήματί σου καὶ ἐν
 τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν σου ἀγαλλιᾶσθαι + ὡς
 ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου κύριε σφόδρα ἐβαθύν
 θησαν οἱ διαλογισμοί σου + ἀνὴρ ἄφρων οὐ
 γνώσεται καὶ ἀσύνετος οὐ συνήσει ταῦτα + ἐν
 τῷ ἀνατεῖλαι τοὺς ἀμαρτωλοὺς ὡς χόρτον
 καὶ διέκυσαν πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομι
 ῖαν ὅπως ἂν ἐξολοθρευθῶσιν εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ
 αἰῶνος + σὺ δὲ ὕψιστος εἰς τὸν αἰῶνα κύριε +
 ὅτι ἰδοὺ οἱ ἐχθροί σου ἀπολοῦνται καὶ δια

ΕΚΟΡΠΙΣΘΗΣΟΝΤΑΙ ΠΑΝΤΕΣ ΟΙ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΟΙ ΤΗΝ
ΑΝΟΜΙΑΝ + ΚΑΙ ΨΩΘΗΣΕΤΑΙ ΩΣ ΜΟΝΟΚΕΡΩΤΟΣ
ΤΟ ΚΕΡΑΣ ΜΟΥ ΚΑΙ ΤΟ ΓΗΡΑΣ ΜΟΥ ΕΝ ΕΛΑΙΩ ΠΙΘΟΙ
+ ΚΑΙ ΕΠΕΙΔΕΝ Ο ΟΦΘΑΛΜΟΣ ΜΟΥ ΕΝ ΤΟΙΣ ΕΧΘΡΟΙΣ
ΜΟΥ ΚΑΙ ΕΝ ΤΟΙΣ ΕΠΑΝΙΣΤΑΝΟΜΕΝΟΙΣ ΕΠ' ΕΜΕ ΠΟΝΗΡ
ΕΥΟΜΕΝΟΙΣ ΑΚΟΥΣΕΤΑΙ ΤΟ ΟΥΣ ΜΟΥ + ΔΙΚΑΙΟΣ ΩΣ
ΦΟΙΝΙΣ ΑΝΘΗΣΕΙ ΩΣΕΙ ΚΕΔΡΟΣ Η ΕΝ ΤΩ ΛΙΒΑΝΩ
ΠΛΗΘΥΝΗΣΕΤΑΙ + ΠΕΦΥΤΕΥΜΕΝΟΙ ΕΝ ΤΩ ΟΙΚΩ
ΚΥΡΙΟΥ ΕΝ ΤΑΙΣ ΑΥΛΑΙΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ ΗΜΩΝ
ΕΞΑΝΘΗΣΟΥΣΙΝ + ΕΤΙ ΠΛΗΘΥΝΗΣΟΝΤΑΙ ΕΝ ΓΗΡΕΙ
ΠΙΘΟΙ ΚΑΙ ΕΥΠΑΘΟΥΝΤΕΣ ΕΣΟΝΤΑΙ + ΤΟΥ ΑΝΑΓΓ
ΕΙΛΑΙ ΟΤΙ ΕΥΘΗΣ ΚΥΡΙΟΣ Ο ΘΕΟΣ ΜΟΥ ΚΑΙ ΟΥΚ ΕΣΤΙΝ
ΑΔΙΚΙΑ ΕΝ ΑΥΤΩ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΗΜΕΡΑΝ ΤΟΥ ΠΡΟΣΑΒΒΑΤΟΥ ὅτε
 ΚΑΤΩΙΚΙΣΤΑΙ ἡ γῆ λίθος ὡδῆς τῷ
 ΔΑΥΙΔ ὁ ΚΥΡΙΟΣ ἐΒΑΣΙΛΕΥΣΕΝ εὐπρέπειαν
 ἐΝΕΔΥΣΑΤΟ ἐΝΕΔΥΣΑΤΟ ΚΥΡΙΟΣ ΔΥΝΑΜΙΝ
 ΚΑΙ ΠΕΡΙΕΖΩΣΑΤΟ ΚΑΙ Γὰρ ἐστερέωσεν τὴν
 οἰκοφυμένην ἥτις οὐ σαλευθήσεται +
 ἔτοιμος ὁ θρόνος σου ἀπὸ τότε ἀπὸ τοῦ
 αἰῶνος εὐ εἶ + ἐπῆραν οἱ ποταμοὶ κύριε ἐπῆρ
 αν οἱ ποταμοὶ φωνὰς αὐτῶν + ἀπὸ φωνῶν
 ὑδάτων πολλῶν θαυμαστοὶ οἱ μετεωρισμοὶ
 τῆς θαλάσσης θαυμαστοὶ ἐν ὑψηλοῖς ὁ κύριος +
 τὰ μαρτύριά σου ἐπιστήθησαν σφόδρα τῷ
 οἴκῳ σου πρέπει ἀγίασμα κύριε εἰς μακρότητα
 ἡμερῶν

ΑΛΛΙΔΕ ΤΩΙ ΔΑΥΙΔ ΤΕΤΡΑΔΙ
 ΣΑΒΒΑΤΩΝ ὁ θεὸς ἐκδικήσεων
 κύριος ὁ θεὸς ἐκδικήσεων ἐπαρρ
 ησίατο + ὑψώθητι ὁ κρίν
 ων τὴν γῆν ἀπόδος ἀνταπόδ
 οσιν τοῖς ὑπερηφάνοις + ἕως
 πότε ἁμαρτωλοὶ κύριε ἕως
 πότε ἁμαρτωλοὶ καυχῆσονται
 + φθέγγονται καὶ λαλήσου

σιν ἀδικίαν λαλήσουσιν πάντες οἱ ἐργαζόμενοι
 τὴν ἀνομίαν + τὸν λαόν σου κύριε ἐταπείν
 ωσαν καὶ τὴν κληρονομίαν σου ἐκάλωσαν +
 χήραν καὶ προσήλυτον ἀπέκτειναν καὶ ὄρφαν
 οὺς ἐφόνευσαν + καὶ εἶπαν οὐκ ὄψεται κύριος
 οὐδὲ σπῆσει ὁ θεὸς τοῦ ἰακωβ + σύνετε δὴ
 ἄφρονες ἐν τῷ λαῷ καὶ πτωροὶ ποτὲ φρονήσατε
 + ὁ φυτεύσας τὸ οὔρι οὐχὶ ἀκούει ἢ ὁ πλάσας
 τὸν ὀφθαλμὸν οὐ κατανοεῖ + ὁ παιδεύων
 ἔθνη οὐχὶ ἐλέγξει ὁ διδάσκων ἄνθρωπον

ΓΙΝΩΣΚΙΝ + ΚΥΡΙΟΣ ΓΙΝΩΣΚΕΙ ΤΟΥΣ ΔΙΑΛΟΓΙΣΜΟΥΣ
ΤΩΝ ΑΝΘΡΩΠΩΝ ΟΤΙ ΕΙΣΙΝ ΠΛΑΤΑΙΟΙ + ΜΑΚΑΡΙΟΣ
ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΟΝ ΑΝ ΕΥ ΠΑΙΔΕΥΣΗΣ ΚΥΡΙΕ ΚΑΙ ΕΚ ΤΟΥ
ΝΟΜΟΥ ΣΟΥ ΔΙΔΑΣΚΗΣ ΑΥΤΟΝ + ΤΟΥ ΠΡΑΞΗΝΑΙ
ΑΥΤΩΙ ΑΦ ΗΠΙΕΡΩΝ ΠΟΝΗΡΩΝ ΕΩΣ ΟΥ ΟΡΥΓΗΙ ΤΩΙ
ΑΜΑΡΤΩΛΩΙ ΒΟΘΡΟΣ + ΟΤΙ ΟΥΚ ΑΠΩΣΕΤΑΙ ΚΥΡΙΟΣ
ΤΟΝ ΛΑΟΝ ΑΥΤΟΥ ΚΑΙ ΤΗΝ ΚΛΗΡΟΝΟΜΙΑΝ ΑΥΤΟΥ
ΟΥΚ ΕΓΚΑΤΑΛΕΙΨΕΙ + ΕΩΣ ΟΥ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ
ΕΠΙΣΤΡΕΨΗ ΕΙΣ ΚΡΙΣΙΝ ΚΑΙ ΕΧΘΙΜΕΝΟΙ ΑΥΤΗΣ ΠΑΝΤΕΣ
ΟΙ ΕΥΘΕΙΣ ΤΗΙ ΚΑΡΔΙΑΙ ΔΙΑΨΑΛΜΑ + ΤΙΣ ΑΝΑΣΤΗ
ΣΕΤΑΙ ΜΟΙ ΕΠΙ ΠΟΝΗΡΕΥΟΜΕΝΟΥΣ Η ΤΙΣ ΣΥΜΠΑΡΑΣ
ΤΗΣΕΤΑΙ ΜΟΙ ΕΠΙ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΟΥΣ ΤΗΝ ΑΝΟΜΙΑΝ +
ΕΙ ΜΗ ΟΤΙ ΚΥΡΙΟΣ ΕΒΟΗΘΗΣΕΝ ΜΟΙ ΠΑΡΑ ΒΡΑΧΥ
ΠΑΡΩΙΚΗΣΕΝ ΤΩΙ ΑΙΔΗΙ Η ΨΥΧΗ ΜΟΥ + ΕΙ
ΕΛΕΓΟΝ ΣΕΣΑΛΕΥΤΑΙ Ο ΠΟΥΣ ΜΟΥ ΤΟ ΕΛΕΟΣ ΣΟΥ ΚΥΡΙΕ
ΒΟΗΘΕΙ ΜΟΙ + ΚΥΡΙΕ ΚΑΤΑ ΤΟ ΠΛΗθος ΤΩΝ
ΟΔΥΝΩΝ ΜΟΥ ΕΝ ΤΗΙ ΚΑΡΔΙΑΙ ΜΟΥ ΑΙ ΠΑΡΑ
ΚΛΗΣΕΙΣ ΣΟΥ ΗΓΑΠΗΣΑΝ ΤΗΝ ΨΥΧΗΝ ΜΟΥ + ΜΗ
ΣΥΜΠΡΟΣΕΣΤΑΙ ΣΟΙ ΘΡΟΝΟΣ ΑΝΟΜΙΑΣ Ο ΠΛΑΣΣΩΝ
ΚΟΠΟΝ ΕΠΙ ΠΡΟΣΤΑΓΜΑΤΙ + ΘΗΡΕΥΣΟΥΣΙΝ ΕΠΙ
ΨΥΧΗΝ ΔΙΚΑΙΟΥ ΚΑΙ ΑΙΜΑ ΑΘΩΙΟΝ ΚΑΤΑ

ΔΙΚΑΙΟΝΤΑΙ + ΚΑΙ ΕΓΕΝΕΤΟ ΜΟΙ ΚΥΡΙΟΣ ΕΙΣ ΚΑΤΑ
ΦΥΓΗΝ ΚΑΙ Ο ΘΕΟΣ ΜΟΥ ΕΙΣ ΒΟΗΘΗΝ ΕΛΠΙΔΟΣ ΜΟΥ
+ ΚΑΙ ΑΠΟΔΩΣΕΙ ΑΥΤΟΙΣ ΤΗΝ ΑΝΟΜΙΑΝ ΑΥΤΩΝ
ΚΑΙ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΠΟΝΗΡΙΑΝ ΑΥΤΩΝ ΑΦΑΝΙΕΙ ΑΥ
ΤΟΥΣ ΚΥΡΙΟΣ Ο ΘΕΟΣ ΗΙΜΩΝ

Αἴνος ὠιδῆς τῷ δαυὶδ δεῦτε
 ἀγαλλιασώμεθα τῷ κυρίῳ
 ἀλλάζωμεν τῷ θεῷ τῷ σω
 τῆρι ἡμῶν + προφθάσωμεν τὸ
 πρόσωπον αὐτοῦ ἐν ἐξομολογήσει
 καὶ ἐν ψαλλοῖς ἀλλάζωμεν αὐ
 τῷ + ὅτι θεὸς μέγας κύριος
 καὶ βασιλεὺς μέγας ἐπὶ πάντας τοὺς θεοὺς +
 ὅτι ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ τὰ πέρατα τῆς γῆς καὶ
 τὰ ὕψη τῶν ὀρέων αὐτοῦ εἰσιν + ὅτι αὐτοῦ
 ἐστὶν ἡ θάλασσα καὶ αὐτὸς ἐποίησεν αὐτήν καὶ
 τὴν ζῆρὰν αἱ χεῖρες αὐτοῦ ἐπλάσαν + δεῦτε
 προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ καὶ
 κλαύσωμεν ἐναντίον κυρίου τοῦ ποιήσαντος
 ἡμᾶς + ὅτι αὐτός ἐστιν ὁ θεὸς ἡμῶν καὶ ἡμ
 εῖς λαὸς ποιῆς αὐτοῦ καὶ πρόβατα χειρὸς αὐτοῦ
 σῆμερον ἐὰν τῆς φωνῆς αὐτοῦ ἀκούσητε + μὴ
 σκληρύνητε τὰς καρδίας ὑμῶν ὡς ἐν τῷ παρα

ΠΙΚΡΑΣΜΩΙ ΚΑΤÀ ΤΗΝ ΗΜΕΡΑΝ ΤΟΥ ΠΕΙΡΑΣΜΟΥ ΕΝ
ΤΗΙ ΕΡΗΜΩΙ + ΟΥ ΕΠΕΪΡΑΣΑΝ ΟΙ ΠΑΤΕΡΕΣ ΥΙΩΝ
ΕΔΟΚΙΜΑΣΑΝ ΚΑΙ ΕΪΔΟΣΑΝ ΤÀ ΕΡΓΑ ΜΟΥ +
ΤΕΣΣΑΡΆΚΟΝΤΑ ΕΤΗ ΠΡΟΣΩΧΘΙΣΑ ΤΗΙ ΓΕΝΕΑΙ
ΕΚΕΪΝΗΙ ΚΑΙ ΕΪΠΑ ΑΕΙ ΠΛΑΝΩΝΤΑΙ ΤΗΙ ΚΑΡΔΙΑΙ
ΚΑΙ ΑΥΤΟΙ ΟΥΚ ΕΓΝΩΣΑΝ ΤÀΣ ΟΔΟΥΣ ΜΟΥ + ΩΣ
ΩΜΟΣΑ ΕΝ ΤΗΙ ΟΡΓΗΙ ΜΟΥ ΕΙ ΕΙΣΕΛΕΥΣΟΝΤΑΙ ΕΙΣ ΤΗΝ
ΚΑΤΑΠΑΥΣΙΝ ΜΟΥ

Ο ΤΕ Ο ΟΪΚΟΣ ὠΚΟΔΟΜΕΪΤΟ ΜΕΤὰ ΤΗΝ
 ΛΙΧΜΑΛΩΣΙΑΝ ὠΪΔῆ ΤῶΙ ΔΑΥΙΔ ἄΚΑΤΕ
 ΤῶΙ ΚΥΡΪΩΙ ἄΚΑΜΑ ΚΑΙΝΟΝ ἄΚΑΤΕ ΤῶΙ
 ΚΥΡΪΩΙ Πᾶσα ἡ Γῆ + ἄΚΑΤΕ ΤῶΙ
 ΚΥΡΪΩΙ ΕὐΛΟΓῆΣΑΤΕ Τὸ ὄΝΟΜΑ Αὐτοῦ
 ΕὐΑΓΓΕΛΪΖΕΣΘΕ ἡΜΕΡΑΝ ΕΞ ἡΜΕΡΑΣ Τὸ
 ΣΩΤῆΡΙΟΝ Αὐτοῦ + ἈΝΑΓΓΕΪΛΑΤΕ ΕΝ
 ΤΟῖΣ ἔΘΝΕΣΙΝ ΤΗΝ ΔόΞΑΝ Αὐτοῦ ΕΝ Πᾶσι ΤΟῖΣ
 ΛΑΟῖΣ Τὰ θαυμάσια Αὐτοῦ + ὅΤΙ ΜΕΓΑΣ ΚΥΡΙΟΣ
 ΚΑΙ ΛΙΝΕΤὸς σφόδρα φοβερός ἐΣΤΙΝ ἐΠὶ ΠᾶνΤας
 τοὺς θεοὺς + ὅΤΙ ΠᾶνΤες οἱ θεοὶ τῶν ἔθνῶν
 ΔΑΙΜΟΝΙΑ ὁ δὲ ΚΥΡΙΟΣ τοὺς οὐρανοὺς ἐποίησεν +
 ἐΞΟΜΟΛόΓΗΣΙΣ ΚΑΙ ὠΡΑΙόΤΗΣ ἐνώπιον Αὐτοῦ
 ἈΓΙωσύνη ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΟΠΡέπειΑ ἐν τῶΙ ἈΓΙᾶΣ
 ΜΑΤΙ Αὐτοῦ + ἐΝέΓΚΑΤΕ τῶΙ ΚΥΡΪΩΙ ΛΙ ΠΑ
 ΤΡΙΑΙ τῶν ἔθνῶν ἐΝέΓΚΑΤΕ τῶΙ ΚΥΡΪΩΙ ΔόΞΑΝ
 ΚΑΙ ΤΙΜῆΝ + ἐΝέΓΚΑΤΕ τῶΙ ΚΥΡΪΩΙ ΔόΞΑΝ
 ὀΝόΜΑΤΙ Αὐτοῦ ἄΡΑΤΕ ΘΥΣΙΑΣ ΚΑΙ εἰΣΠορεύεσθε εἰς

Τὰς ἀγὰς αὐτοῦ + προσκυνήσατε τῷ κυρίῳ
ἐν ἀγῆι ἀγίαι αὐτοῦ σαλευθήτω ἀπὸ προσ
ώπου αὐτοῦ πᾶσα ἡ γῆ + εἶπατε ἐν τοῖς
ἔθνεσιν ὁ κύριος ἐβασίλευσεν καὶ γὰρ κατῶρ
θωσεν τὴν οἰκουμένην ἥτις οὐ σαλευθήσεται
κρινεῖ λαοὺς ἐν εὐθύτητι + εὐφραίνέσθωσαν οἱ
οὐρανοὶ καὶ ἀγαλλιᾶσθω ἡ γῆ σαλευθήτω ἡ
θάλασσα καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς + χαρήσεται
τὰ πεδία καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς τότε ἀγαλλι
ᾶσονται πάντα τὰ ξύλα τοῦ δρυμοῦ + πρὸ
προσώπου κυρίου ὅτι ἔρχεται ὅτι ἔρχεται κρίναι
τὴν γῆν κρινεῖ τὴν οἰκουμένην ἐν δικαιο
σύνηι καὶ λαοὺς ἐν τῇ ἀληθείᾳ αὐτοῦ

ΤΩ̅Ι ΔΑΥΙΔ ὅτε ἡ γῆ αὐτοῦ
 καθίσταται ὁ κύριος ἐβασίλ
 ευσεν ἀγαλλιᾶσθω ἡ γῆ εὐ
 φρανθήτωσαν νῆσοι πολλάί
 + νεφέλη καὶ γνόφος κύκ
 λω αὐτοῦ δικαιοσύνη καὶ
 κρίμα κατόρθωσις τοῦ θρόν
 οῦ αὐτοῦ + πῦρ ἐναντίον αὐτοῦ προπορεύ
 ρεται καὶ φλογεῖ κύκλωι τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ
 + ἔφαναν αἱ ἀστραπαὶ αὐτοῦ τῆι οἰκουμένῃ
 εἶδεν καὶ ἐσαλεύθη ἡ γῆ + τὰ ὄρη ἐτάκηνσαν
 ὡσεὶ κηρὸς ἀπὸ προσώπου κυρίου ἀπὸ προσώπου
 κυρίου πάσης τῆς γῆς + ἀνήγγειλαν οἱ
 οὐρανοὶ τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ καὶ εἶδον
 πάντες οἱ λαοὶ τὴν δόξαν αὐτοῦ + δίσχυν
 θήτωσαν πάντες οἱ προσκυνοῦντες τοῖς γλυπ
 τοῖς οἱ ἐγκαυχώμενοι ἐν τοῖς εἰδώλοις αὐτῶν
 προσκυνήσατε αὐτῶι πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ

+ ἤκουσεν καὶ εὐφράνηθη σιών καὶ ἠγάλλι
άσαντο αἱ θυγατέρες τῆς ἰουδαίας ἕνεκεν τῶν
κριμάτων σου κύριε + ὅτι εὖ εἶ κύριος ὁ
ὑψιστος ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν σφόδρα ὑπερυψώθη
ὑπὲρ πάντας τοὺς θεοὺς + οἱ ἀγαπῶντες τὸν
κύριον μισεῖτε πονηρόν φυλάσσει κύριος τὰς
ψυχὰς τῶν δούλων αὐτοῦ ἐκ χειρὸς ἀμαρτωλῶν
ρύσεται αὐτούς + φῶς ἀπέτειλεν τῷ δικαίῳ
καὶ τοῖς εὐθέσι τῆι καρδίᾳ εὐφροσύνη +
εὐφράνηθητε δίκαιοι ἐπὶ τῷ κυρίῳ καὶ
ἐξομολογεῖσθε τῆι ἰσχύει τῆς ἀγιωσύνης
αὐτοῦ

ΑΛΛΗΛΟΙΣ ΤΩΙ ΔΑΥΙΔ ἄσατε τῶι
 κυρίω ἄσμα καίνον ὅτι
 θαυμαστὰ ἐποίησεν κύριος
 ἔσωσεν αὐτῶι ἡ δεξιὰ αὐτοῦ
 καὶ ὁ βραχίων ὁ ἅγιος αὐτοῦ
 + ἐγνώρισεν κύριος τὸ
 σωτήριον αὐτοῦ ἐναντίον
 τῶν ἐθνῶν ἀπεκάλυψεν τὴν
 δικαιοσύνην αὐτοῦ + ἐπιμή
 ρθη τοῦ ἐλέους αὐτοῦ τῶι Ἰακωβ καὶ τῆς
 ἀληθείας αὐτοῦ τῶι οἴκῳ Ἰσραὴλ εἶδον
 πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς τὸ σωτήριον τοῦ
 θεοῦ ἠμῶν + ἀλλάζατε τῶι θεῶι πᾶσα ἡ
 γῆ ἄσατε καὶ ἀγαλλιᾶσθε καὶ ψάλλατε +
 ψάλλατε τῶι κυρίω ἐν κροτάροι ἐν κροτάροι καὶ
 φωνῆι ψαλλοῦ + ἐν σάλπιγγιν ἐλαταῖς καὶ
 φωνῆι σάλπιγγος κερατίνης ἀλλάζατε ἐνώπ
 ιον τοῦ βασιλέως κυρίου + σαλευθήτω ἡ θάλα
 σσα καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς ἡ οἰκουμένη καὶ οἱ

ΚΑΤΟΙΚΟΥΝΤΕΣ ΕΝ ΑΥΤῆΙ + ΠΟΤΑΜΟὶ ΚΡΟΤῆ
ΣΟΥΣΙΝ ΧΕΙΡὶ ΕΠὶ Τὸ ΑΥΤὸ Τὰ ὄρη ἀΓΑΛΛΙΑΣΟΝΤΑΙ
+ ὅΤΙ ἦΚΕΙ ΚΡῖΝΑΙ ΤὴΝ ΓῆΝ ΚΡΙΝΕῖ ΤὴΝ ΟἶΚΟΥ
ΜΕΝΗΝ ΕΝ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝῃ ΚΑὶ ΛΛΟΥΣ ΕΝ ΕΥΘΥΤῆΤΙ

ΑΛΛΗΛΟΙΣ ΤΩ̅Ι ΔΑΥΙΔ ὁ κύριος
 ἐβασίλευσεν ὀργιζέσθωσαν λαοί
 ὁ καθήμενος ἐπὶ τῶν χειροῦσιν
 σαλευθήτω ἡ γῆ + κύριος ἐν
 σιῶν μέγας καὶ ὑψηλός ἐστιν
 ἐπὶ πάντας τοὺς λαούς +
 ἐξομολογησάσθωσαν τῷ ὀνό
 ματί σου τῷ μεγάλῳ ὅτι
 φοβερόν καὶ ἅγιόν ἐστιν +

καὶ τιμὴ βασιλέως κρίσιν ἀγαπᾷ σὺ ἠτοίμασας
 εὐθύτητα κρίσιν καὶ δικαιοσύνην ἐν Ἰακώβ σὺ
 ἐποίησας + ὑψοῦτε κύριον τὸν θεὸν ἡμιῶν καὶ
 προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ
 ὅτι ἅγιός ἐστιν + πλωσῆς καὶ ἀρῶν ἐν τοῖς
 ἱερεῦσιν αὐτοῦ καὶ σαμουηλ ἐν τοῖς ἐπικαλοῦ
 μένοις τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐπικαλοῦντο τὸν κύρ
 ιον καὶ αὐτὸς ἐπήκουσεν αὐτῶν + ἐν στύλῳ
 νεφέλης ἐλάλει πρὸς αὐτούς ἐφύλασσον τὰ μαρ
 τύρια αὐτοῦ καὶ τὰ προτάγματα ἃ ἔδωκεν

ΑΥΤΟΙΣ + ΚΥΡΙΕ Ο ΘΕΟΣ ΗΜΩΝ ΕΝ ΕΠΗΚΟΥΕΣ
ΑΥΤΩΝ Ο ΘΕΟΣ ΕΝ ΕΥΪΛΑΤΟΣ ΕΓΙΝΟΥ ΑΥΤΟΙΣ ΚΑΙ
ΕΚΔΙΚΩΝ ΕΠΙ ΠΑΝΤΑ ΤΑ ΕΠΙΤΗΔΕΥΜΑΤΑ ΑΥΤΩΝ
+ ΨΟΥΤΕ ΚΥΡΙΟΝ ΤΟΝ ΘΕΟΝ ΗΜΩΝ ΚΑΙ ΠΡΟΣ
ΚΥΝΕΪΤΕ ΕΙΣ ΟΡΟΣ ΆΓΙΟΝ ΑΥΤΟΥ ΟΤΙ ΆΓΙΟΣ ΚΥΡΙΟΣ Ο
ΘΕΟΣ ΗΜΩΝ

ΑΛΛΗΔΕ ΕΙΣ ΕΞΟΜΟΛΟΓΗΣΙΝ
 ΑΛΛΑΖΑΤΕ ΤΩΙ ΚΥΡΙΩ Πᾶσα
 ἡ γῆ + δουλεύσατε τῶι κυρ
 ίω ἐν εὐφροσύνῃ εἰσέλθατε ἐν
 ὥπιον αὐτοῦ ἐν ἀγαλλιάσει
 + γινῶτε ὅτι κύριος αὐτός
 ἐστὶν ὁ θεὸς αὐτὸς ἐποίησεν ἡμι
 ᾶς καὶ οὐχ ἡμεῖς λαὸς αὐτοῦ
 καὶ πρόβατα τῆς ποιῆς

αὐτοῦ + εἰσέλθατε εἰς τὰς πύλας αὐτοῦ ἐν ἐξ
 ομολογήσει εἰς τὰς ἀψύλλας αὐτοῦ ἐν ᾗμινοις
 ἐξομολογεῖσθε αὐτῶι ἀινεῖτε τὸ ὄνομα αὐτοῦ
 + ὅτι χρηστὸς κύριος εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος
 αὐτοῦ καὶ ἕως γενεᾶς καὶ γενεᾶς ἡ ἀλήθεια
 αὐτοῦ

ΤΩΙ ΔΑΥΙΔ ΨΑΛΜΟΣ ἔλεος καὶ
 κρίσιν ἄκουσά σοι Κύριε +
 ψαλῶ καὶ σὺνήσω ἐν ὁδῶι
 ἀπώμωι πότε ἤξεις πρὸς με
 διεπορευόμενῃ ἐν ἀκακίαι καρ
 δίας μου ἐν μέσῳ τοῦ οἴκου
 μου + οὐ προσθέμην πρὸ ὀφ
 θαλμῶν μου πρᾶγμα παράνομον ποιοῦντας
 παραβάσεις ἐπίσῃσα + οὐκ ἐκολλήθη μοι καρ
 δία σκαμνῆ ἐκκλίνοντος ἀπ' ἐμοῦ τοῦ πονηροῦ
 οὐκ ἐγίνωσκον + τὸν καταλαλοῦντα λάθραι
 τοῦ πλῆσιον αὐτοῦ τούτον ἐζεδίωκον ὑπερηφά
 νωι ὀφθαλμῶι καὶ ἀπλήστῳι καρδίαι τούτῳι
 οὐ σὺνήσθιον + οἱ ὀφθαλμοί μου ἐπὶ τοὺς
 πιστοὺς τῆς γῆς τοῦ συγκραθῆσθαι αὐτοὺς μετ'
 ἐμοῦ πορευόμενος ἐν ὁδῶι ἀπώμωι οὗτός μοι
 ἐλειτούργει + οὐ κατώκει ἐν μέσῳ τῆς οἰκίας
 μου ποιῶν ὑπερηφανίαν λαλῶν ἄδικα οὐ κατ

ΕΨΘΥΝΕΝ ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΤΩΝ ΟΦΘΑΛΜΩΝ ΜΟΥ ✝ ΕΙΣ
ΤΑΣ ΠΡΩΙΑΣ ΑΠΕΙΚΤΕΝΝΟΝ ΠΑΝΤΑΣ ΤΟΥΣ ΑΜΙΑΡΤΩ
ΛΟΥΣ ΤΗΣ ΓΗΣ ΤΟΥ ΕΞΟΛΕΘΡΕΨΑΙ ΕΚ ΠΟΛΕΩΣ ΚΥΡΙΟΥ
ΠΑΝΤΑΣ ΤΟΥΣ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΟΥΣ ΤΗΝ ΑΝΟΜΙΑΝ

Προσευχὴ τῷ πτωχῷ ὅταν
 ἀκηδίῃ καὶ ἐναντίον κυρίου
 ἔκχενι τὴν δέησιν αὐτοῦ +
 εἰσάκουσον κύριε τῆς προσευχῆς
 μου καὶ ἡ κραυγὴ μου πρὸς σὲ
 ἐλθάτω + μὴ ἀποστρέψῃς τὸ
 πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ ἐν ἧ ἂν
 ἡμέραι θλίβωμαι κλῖνον τὸ οὖς σου πρὸς με ἐν
 ἧ ἂν ἡμέραι ἐπικαλέσωμαί σε ταχὺ εἰσάκουσον
 μου + ὅτι ἐξέλιπον ὡσεὶ καπνὸς αἱ ἡμέραι
 μου καὶ τὰ ὀστά μου ὡσεὶ φρύγιον συνεφρύ
 γησαν + ἐπλήγη ὡσεὶ χόρτος καὶ ἐξηράνη ἡ
 καρδία μου ὅτι ἐπελαθόμην τοῦ φαγεῖν τὸν
 ἄρτον μου + ἀπὸ φωνῆς τοῦ στεναγμοῦ μου
 ἐκολλήθη τὸ ὄστον μου τῇ σαρκί μου +
 ὡμοιώθη πελεκᾶνι ἐρημικῶς ἐγενήθη ὡσεὶ
 νυκτικόραξ ἐν οἰκοπέδῳ + ἠγρύπνησα καὶ
 ἐγενήθη ὡσεὶ τροχάκιον μονάζον ἐπὶ δώματι

+ ὅλην τὴν ἡμέραν ὠνεΐδιζόν με οἱ ἐχθροί
μου καὶ οἱ ἐπαινοῦντές με κατ' ἐπιούῳ ὠκνησον
+ ὅτι σποδὸν ὡσεὶ ἄρτον ἔφαγον καὶ τὸ πόμα
μου μετὰ κλαυθμοῦ ἐκίρηνων + ἀπὸ προσώ-
που τῆς ὀργῆς σου καὶ τοῦ θυμοῦ σου ὅτι ἐπ-
άρας κατέρραξάς με + αἱ ἡμέραι μου ὡσεὶ
σκιά ἐκλήθησαν καὶ ἐγὼ ὡσεὶ χόρτος ἐξηράνηθη
+ σὺ δέ κύριε εἰς τὸν αἰῶνα μένεις καὶ τὸ
μνημόσυνόν σου εἰς γενεὰν καὶ γενεάν + σὺ
ἀναστὰς οἰκτιρήσεις τὴν σιών ὅτι καιρὸς τοῦ
οἰκτιρῆσαι αὐτήν ὅτι ἤκει καιρὸς + ὅτι εὐ-
δόκησαν οἱ δοῦλοί σου τοὺς λέθους αὐτῆς καὶ
τὸν χοῦν αὐτῆς οἰκτιρήσουσιν + καὶ φοβηθή-
σονται τὰ ἔσθην τὸ ὄνομα κυρίου καὶ πάντες οἱ
βασιλεῖς τῆς γῆς τὴν δόξαν σου + ὅτι οἰκο-
δομήσει κύριος τὴν σιών καὶ ὀφθήσεται ἐν τῇ
δόξῃ αὐτοῦ + ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν προσευχὴν
τῶν ταπεινῶν καὶ οὐκ ἐξουδένησεν τὴν
δέησιν αὐτῶν + γραφήτω αὕτη εἰς γενεὰν
ἑτέραν καὶ λαὸς ὁ κτιζόμενος αἰνέσει τὸν κύριον
+ ὅτι ἐξέκυψεν ἐξ ὕψους ἀγίου αὐτοῦ κύριος

ΕΞ ΟΥΡΑΝΟΥ ΕΠΙ ΤΗΝ ΓΗΝ ΕΠΕΒΛΕΨΕΝ + ΤΟΥ ΛΙΚΟΥ
ΣΑΙ ΤΟΝ ΣΤΕΝΑΓΜΟΝ ΤΩΝ ΠΕΠΕΔΗΜΕΝΩΝ ΤΟΥ ΛΟΥ
ΣΑΙ ΤΟΥΣ ΥΙΟΥΣ ΤΩΝ ΤΕΘΑΝΑΤΩΜΕΝΩΝ + ΤΟΥ
ΑΝΑΓΓΕΙΛΑΙ ΕΝ ΣΙΩΝ ΤΟ ΟΝΟΜΑ ΚΥΡΙΟΥ ΚΑΙ ΤΗΝ
ΔΙΝΕΣΙΝ ΑΥΤΟΥ ΕΝ ΙΕΡΟΥΣΑΛΗΜ + ΕΝ ΤΩΙ ΣΥΝΑ
ΧΘΗΝΑΙ ΛΑΟΥΣ ΕΠΙ ΤΟ ΑΥΤΟ ΚΑΙ ΒΑΣΙΛΕΙΑΣ ΤΟΥ
ΔΟΥΛΕΥΕΙΝ ΤΩΙ ΚΥΡΙΩΙ + ΑΠΕΚΡΙΘΗ ΑΥΤΩΙ ΕΝ
ΟΔΩΙ ΙΣΧΥΟΣ ΑΥΤΟΥ ΤΗΝ ΟΛΙΓΟΤΗΤΑ ΤΩΝ ΗΜΕΡ
ΩΝ ΜΟΥ ΑΝΑΓΓΕΙΛΟΝ ΜΟΙ + ΜΗ ΑΝΑΓΑΓΗΣ ΜΕ
ΕΝ ΗΜΙΣΕΙ ΗΜΕΡΩΝ ΜΟΥ ΕΝ ΓΕΝΕΑΙ ΓΕΝΕΩΝ ΤΑ ΕΤΗ
ΣΟΥ + ΚΑΤ ΑΡΧΑΣ ΕΥ ΚΥΡΙΕ ΤΗΝ ΓΗΝ ΕΘΕΜΕΛ
ΙΩΣΑΣ ΚΑΙ ΕΡΓΑ ΤΩΝ ΧΕΙΡΩΝ ΣΟΥ ΕΙΣΙΝ ΟΙ ΟΥΡΑΝΟΙ
+ ΑΥΤΟΙ ΑΠΟΛΟΦΗΝΤΑΙ ΕΥ ΔΕ ΔΙΑΜΕΝΕΙΣ ΚΑΙ ΠΑΝ
ΤΕΣ ΩΣ ΙΜΑΤΙΟΝ ΠΑΛΛΙΩΘΗΣΟΝΤΑΙ ΚΑΙ ΩΣΕΙ ΠΕΡΙ
ΒΟΛΛΙΟΝ ΑΛΛΑΞΕΙΣ ΑΥΤΟΥΣ ΚΑΙ ΑΛΛΑΓΗΣΟΝΤΑΙ +
ΕΥ ΔΕ Ο ΑΥΤΟΣ ΕΙ ΚΑΙ ΤΑ ΕΤΗ ΣΟΥ ΟΥΚ ΕΚΛΕΪΨΟΥΣΙΝ
+ ΟΙ ΥΙΟΙ ΤΩΝ ΔΟΥΛΩΝ ΣΟΥ ΚΑΤΑΣΚΗΝΩΣΟΥΣΙΝ
ΚΑΙ ΤΟ ΣΠΕΡΜΑ ΑΥΤΩΝ ΕΙΣ ΤΟΝ ΛΙΩΝΑ ΚΑΤΕΥ
ΘΥΗΘΗΣΕΤΑΙ

Τῶνι δαυὶδ εὐλόγει ἡ ψυχὴ
 μου τὸν κύριον καὶ πάντα
 τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ
 ἅγιον αὐτοῦ + εὐλόγει ἡ
 ψυχὴ μου τὸν κύριον καὶ
 μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς
 ἀνταποδόσεις αὐτοῦ + τὸν
 ἐψίλατεύοντα πάσας τὰς ἀνομίας σου τὸν
 ἰώμενον πάσας τὰς νόσους σου + τὸν λυτρού
 μενον ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν σου τὸν στεφανοῦν
 τὰ σε ἐν ἐλέει καὶ οὐκτιρμοῖς + τὸν ἐπιπλῶν
 τα ἐν ἀγαθοῖς τὴν ἐπιθυμίαν σου ἀνακλινε
 θήσεται ὡς ἀετοῦ ἡ νεότης σου + ποιῶν ἐλε
 ημοσύνας ὁ κύριος καὶ κρίμα πᾶσι τοῖς ἀδικοῦ
 μένοις + ἐγνώρισεν τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ τῶν
 πωυεῖν τοῖς υἱοῖς ἰσραηλ τὰ θελήματα αὐτοῦ
 + οὐκτιρῶν καὶ ἐλεήμων ὁ κύριος μακρό
 θυμος καὶ πολυέλεος + οὐκ εἰς τέλος ὀργισ

ΘΗΣΕΤΑΙ ΟΥΔΕ ΕΙΣ ΤΟΝ ΛΙΩΝΑ ΜΗΝΕΙ + ΟΥ ΚΑΤΑ
ΤΑΣ ΑΜΑΡΤΙΑΣ ΗΜΩΝ ΕΠΟΙΗΣΕΝ ΗΜΙΝ ΟΥΔΕ ΚΑΤΑ
ΤΑΣ ΑΝΟΜΙΑΣ ΗΜΩΝ ΑΝΤΑΠΕΔΩΚΕΝ ΗΜΙΝ + ΟΤΙ
ΚΑΤΑ ΤΟ ΎΨΟΣ ΤΟΥ ΟΥΡΑΝΟΥ ΑΠΟ ΤΗΣ ΓΗΣ ΕΚΡΑΤ
ΛΙΩΣΕΝ ΚΥΡΙΟΣ ΤΟ ΕΛΕΟΣ ΑΥΤΟΥ ΕΠΙ ΤΟΥΣ ΦΟΒΟΥ
ΜΕΝΟΥΣ ΑΥΤΟΝ + ΚΑΘ' ὅσον ΑΠΕΧΟΥΣΙΝ ΑΝΑΤΟΛΑΙ
ΑΠΟ ΔΥΣΕΩΝ ΕΜΑΚΡΥΝΕΝ ΑΦ' ΗΜΩΝ ΤΑΣ ΑΝΟΜΙΑΣ
ΗΜΩΝ + ΚΑΘΩΣ ΟΙΚΤΙΡΕΙ ΠΑΤΗΡ ΥΙΟΥΣ
ΟΙΚΤΙΡΗΣΕΝ ΚΥΡΙΟΣ ΤΟΥΣ ΦΟΒΟΥΜΕΝΟΥΣ ΑΥΤΟΝ +
ΟΤΙ ΑΥΤΟΣ ΕΓΝΩ ΤΟ ΠΛΑΣΜΑ ΗΜΩΝ ΜΗΗΣΘΗΤΙ
ΟΤΙ ΧΟΨΕ ΕΣΜΕΝ + ἄνθρωπος ὡσεὶ χόρτος λί
ημέραι αὐτοῦ ὡσεὶ ἄθος τοῦ ἀγροῦ οὕτως
ἐξανθήσει + ὅτι πνεῦμα διήλθεν ἐν αὐτῷ
καὶ οὐχ ὑπάρξει καὶ οὐκ ἐπιγνώσεται ἔτι τὸν
τόπον αὐτοῦ + τὸ δὲ ἔλεος τοῦ κυρίου ἀπὸ τοῦ
λιῶνος καὶ ἕως τοῦ λιῶνος ἐπὶ τοὺς φοβου
μένους αὐτόν καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ ἐπὶ
υἱοὺς υἱῶν + τοῖς φυλάσσουσιν τὴν διαθήκην
αὐτοῦ καὶ μεμνημένοι τῶν ἐντολῶν αὐτοῦ
τοῦ ποιῆσαι αὐτάς + κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ
ἠτοίμασεν τὸν θρόνον αὐτοῦ καὶ ἡ βασιλεία

ΑΥΤΟΥ ΠΑΝΤΩΝ ΔΕΣΠΟΖΕΙ + ΕΥΛΟΓΕΙΤΕ ΤΟΝ
ΚΥΡΙΟΝ ΠΑΝΤΕΣ ΟΙ ΑΓΓΕΛΟΙ ΑΥΤΟΥ ΔΥΝΑΤΟΙ ΙΣΧΥΙ
ΠΟΙΟΥΝΤΕΣ ΤΟΝ ΛΟΓΟΝ ΑΥΤΟΥ ΤΟΥ ΑΚΟΥΣΑΙ ΤΗΣ
ΦΩΝΗΣ ΤΩΝ ΛΟΓΩΝ ΑΥΤΟΥ + ΕΥΛΟΓΕΙΤΕ ΤΟΝ
ΚΥΡΙΟΝ ΠΛΗΡΑ ΑΙ ΔΥΝΑΜΕΙΣ ΑΥΤΟΥ ΛΕΙΤΟΥΡΓΟΙ
ΑΥΤΟΥ ΠΟΙΟΥΝΤΕΣ ΤΟ ΘΕΛΗΜΑ ΑΥΤΟΥ + ΕΥΛΟΓ
ΕΙΤΕ ΤΟΝ ΚΥΡΙΟΝ ΠΑΝΤΑ ΤΑ ἜΡΓΑ ΑΥΤΟΥ ΕΝ ΠΑΝ
ΤΙ ΤΟΠΩ ΤΗΣ ΔΕΣΠΟΤΕΙΑΣ ΑΥΤΟΥ ΕΥΛΟΓΕΙ Η ΨΥΧΗ
ΜΟΥ ΤΟΝ ΚΥΡΙΟΝ

Τῶν ΔΑΥΙΔ ΕΥΛΟΓΕΙ Ἡ ΨΥΧὴ
 ΜΟΥ Τὸν Κύριον Κύριε ὁ Θεός
 μου ἐμεγαλύνθησθε σφόδρα
 ἐξομολόγησιν καὶ εὐπρέπειαν
 ἐνεδώσω + ἀναβαλλόμενος
 φῶς ὡς ἰμάτιον ἐκτείνων
 τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέρριν + ὁ
 στεγάζων ἐν ὕδασιν τὰ ὑπερῶια αὐτοῦ ὁ τρεῖς
 νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ ὁ περιπατῶν ἐπὶ
 πτερύγων ἀνέμων + ὁ ποιῶν τοὺς ἀγγέλους
 αὐτοῦ πνεύματα καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ
 πῦρ φλέγον + ἐθεμελίωσεν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν
 ἀσφάλειαν αὐτῆς οὐ κληθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα
 τοῦ αἰῶνος + ἄβυσσος ὡς ἰμάτιον τὸ περιβό
 λαιον αὐτοῦ ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα
 + ἀπὸ ἐπιτιμῆσέωσ σου φεύζονται ἀπὸ φωνῆς
 βροντῆς σου δειλιάσουσιν + ἀναβαίνουσιν ὄρη
 καὶ καταβαίνουσιν πεδία εἰς τόπον ὃν ἐθεμελί

ως αὐτοῖς + ὄριον ἔθου ὃ οὐ παρελεύσονται
οὐδὲ ἐπιστρέψουσιν καλύψαι τὴν γῆν + ὃ ἐξ
ἀποπέλλων πηγὰς ἐν φάραγγιν ἀλλὰ μέσον
τῶν ὄρέων διελεύσονται ὕδατα + ποτιούσιν
πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ προσδέζονται
ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν + ἐπ' αὐτὰ τὰ
πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει ἐκ μέσου
τῶν πετρῶν δώσουσιν φωνήν + ποτίζων ὄρη
ἐκ τῶν ὑπερώων αὐτοῦ ἀπὸ καρποῦ τῶν
ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ + ἐξ ἀνα
τέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσιν καὶ χλόην τῇ
δοyleίαι τῶν ἀνθρώπων τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον
ἐκ τῆς γῆς + καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν
ἀνθρώπου τοῦ ἠλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ
καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει + χορ
τασθήσεται τὰ ζύλα τοῦ πεδίου αἱ κέδροι τοῦ
λιβάνου ἃς ἐφύτευσεν + ἐκεῖ στρογγυλὰ ἔκαστος
εὔσουσιν τοῦ ἐρωδιοῦ ἡ οἰκία ἠγεῖται αὐτῶν
+ ὄρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις πέτρα κατα
φυγὴ τοῖς χοιρογυλλίοις + ἐποίησεν σελήνην
εἰς καιροῦς ὃ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ +

ἔθου σκότος καὶ ἐγένετο νύξ ἐν αὐτῇ διε
λεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ +
σκύμνοι ὠρυόμενοι ἀρπάσαι καὶ ζητῆσαι παρὰ
τοῦ θεοῦ βρῶσιν αὐτοῖς + ἀπέτειλεν ὁ ἥλιος
καὶ σὺνῆχθησαν καὶ ἐν ταῖς μάνδραις αὐτῶν
κοιτασθήσονται + ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ
ἔργον αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως
ἑσπέρας + ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου κύριε
πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς
κτισέως σου + αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ
εὐρύχωρος ἐκεῖ ἔρπετά ὦν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς
ζῶια μικρὰ μετὰ μεγάλων + ἐκεῖ πλοῖα δια
πορεύονται δράκων οὗτος ὃν ἔπλασας ἐπιπαίξειν
αὐτῷ + πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσιν δοῦναι
τὴν τροφήν αὐτοῖς εὐκαιρον + δόντος σου
αὐτοῖς συλλέξουσιν ἀνοίζαντος δέ σου τὴν χεῖρα
τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος +
ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον ταραχθήσ
ονται ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν καὶ ἐκλεί
ψουσιν καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν
+ ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου καὶ κτισθή

ΣΟΝΤΑΙ ΚΑΙ ΑΝΑΚΑΙΝΙΕΙΣ Τὸ ΠΡΟΣΩΠΟΝ ΤΗΣ ΓΗΣ +
ἦΤΩ Ἡ ΔΟΞΑ ΚΥΡΙΟΥ ΕΙΣ ΤὸΝ ΑἰῶΝΑ ΕΥΦΡΑΝΘΗ
ΣΕΤΑΙ ΚΥΡΙΟΣ ΕΠὶ ΤΟΙΣ ἔργοις ΑΥΤΟΥ + ὁ ΕΠΙΒΛΕΠ
ΩΝ ΕΠὶ ΤΗΝ ΓῆΝ ΚΑΙ ΠΟΙῶΝ ΑΥΤὴν Τρέμειν ὁ
ἀπτόμενος τῶν ὀρέων ΚΑΙ ΚΑΠΝΙΖΟΝΤΑΙ +
ἄισω τῷ κυρίω ἐν τῇ ζωῇ μου ψαλῶ τῷ
θεῷ μου ἕως ὑπάρχω + ἠδυνθεῖν αὐτῷ ἡ
διαλογὴ μου ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ
κυρίω + ἐκλίποισαν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς
καὶ ἄνομοι ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς εὐλόγει ἡ
ψυχὴ μου τὸν κύριον

ΑΛΛΗΛΟΨΑΛΜΙΖΕΤΕ ΤΩ
 ΚΥΡΙΩ ΚΑΙ ΕΠΙΚΑΛΕΙΣΘΕ Τὸ ὄνομα
 αὐτοῦ ἀπαγγείλατε ἐν τοῖς ἔθνε
 σιν τὰ ἔργα αὐτοῦ + ἄσατε αὐ
 τῷ καὶ ψάλλατε αὐτῷ διηγῆ
 σαθε πάντα τὰ θαυμασία αὐ
 τοῦ + ἐπαινέσατε ἐν τῷ ὀνό
 ματι τῷ ἁγίῳ αὐτοῦ εὐφρανθήτω καρδία
 ζητούντων τὸν κύριον + ζητήσατε τὸν
 κύριον καὶ κραταιώσθητε ζητήσατε τὸ πρόσωπ
 ον αὐτοῦ διὰ παντός + ἠνθήσθητε τῶν θαυ
 μασίων αὐτοῦ ὧν ἐποίησεν τὰ τέρατα αὐτοῦ
 καὶ τὰ κρίματα τοῦ στόματος αὐτοῦ + σπέρ
 μα αβραάμ δοῦλοι αὐτοῦ υἱοὶ ἰακώβ ἐκλεκτοὶ
 αὐτοῦ + αὐτὸς κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν ἐν πάσι
 τῇ γῆι τὰ κρίματα αὐτοῦ + ἐμνήσθη εἰς
 τὸν αἰῶνα διαθήκης αὐτοῦ λόγου οὗ ἐνετεί
 λατο εἰς χιλιάς γενεάς + ὃν διέθετο τῷ

ΑΒΡΑΑΜ ΚΑΙ ΤΟΥ ὄρκου αὐτοῦ τῷ Ισαακ +
καὶ ἔστησεν αὐτὴν τῷ Ιακωβ εἰς πρόσταγμα
καὶ τῷ Ισραηλ διαθήκην αἰώνιον + λέγων
σοὶ δώσω τὴν γῆν χανααν σκοίνισμα κληρο
νομίας υἱῶν + ἐν τῷ εἶναι αὐτοῦς ἀρτιπῶδι
βραχεῖς ὀλιγοστοῦς καὶ παροῦκοι ἐν αὐτῇ +
καὶ διήλθον ἐξ ἔθνους εἰς ἔθνος ἐκ βασιλείας εἰς
λαὸν ἕτερον + οὐκ ἀφῆκεν ἄνθρωπον ἀδικ
ῆσαι αὐτοῦς καὶ ἠλεγξεν ὑπὲρ αὐτῶν βασιλεῖς
+ μὴ ἀπτεσθε τῶν χριστῶν μου καὶ ἐν τοῖς
προφήταις μου μὴ ποιησέσθε + καὶ ἐκάλεσεν
λιπὸν ἐπὶ τὴν γῆν πᾶν στήριγμα ἄρτου συν
έτριψεν + ἀπέστειλεν ἐμπροσθεν αὐτῶν ἄνθρω
πον εἰς δούλον ἐπράθη Ιωσηφ + ἐταπείνωσαν
ἐν πέδασι τοὺς πόδας αὐτοῦ σίδηρον διήλθεν ἡ
ψυχὴ αὐτοῦ + μέχρι τοῦ εἰπεῖν τὸν λόγον
αὐτοῦ τὸ λόγιον κυρίου ἐπύρωσεν αὐτόν +
ἀπέστειλεν βασιλεῦς καὶ ἔλυσεν αὐτόν ἀρχων
λαῶν καὶ ἀφῆκεν αὐτόν + κατέστησεν αὐτὸν
κύριον τοῦ οἴκου αὐτοῦ καὶ ἄρχοντα πάσης τῆς
κτησεως αὐτοῦ + τοῦ παιδεύσαι τοὺς ἄρχ

ΟΝΤΑΣ ΑΥΤΟΥ ΩΣ ΕΑΥΤΟΝ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΠΡΕΣΒΥΤΕΡΟΥΣ
ΑΥΤΟΥ ΣΟΦΙΣΑΙ + ΚΑΙ ΕΙΣΗΛΘΕΝ ΙΣΡΑΗΛ ΕΙΣ
ΑΙΓΥΠΤΟΝ ΚΑΙ ΙΑΚΩΒ ΠΑΡΩΙΚΗΣΕΝ ΕΝ ΓΗΙ ΧΑΙΙ
+ ΚΑΙ ΗΨΗΣΕΝ ΤΟΝ ΛΑΟΝ ΑΥΤΟΥ ΣΦΟΔΡΑ ΚΑΙ
ΕΚΡΑΤΑΙΩΣΕΝ ΑΥΤΟΝ ΥΠΕΡ ΤΟΥΣ ΕΧΘΡΟΥΣ ΑΥΤΟΥ
+ ΜΕΤΕΣΤΡΕΨΕΝ ΤΗΝ ΚΑΡΔΙΑΝ ΑΥΤΩΝ ΤΟΥ
ΜΙΣΗΣΑΙ ΤΟΝ ΛΑΟΝ ΑΥΤΟΥ ΤΟΥ ΔΟΛΙΟΨΕΦΑΙ ΕΝ ΤΟΙΣ
ΔΟΥΛΟΙΣ ΑΥΤΟΥ + ΕΞΑΠΕΣΤΕΙΛΕΝ ΜΩΥΣΗΝ ΤΟΝ
ΔΟΥΛΟΝ ΑΥΤΟΥ ΛΑΡΩΝ ΟΝ ΕΞΕΛΕΞΑΤΟ ΑΥΤΟΝ +
ΕΘΕΤΟ ΕΝ ΑΥΤΟΙΣ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΤΩΝ ΣΗΜΕΙΩΝ ΑΥ
ΤΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΤΕΡΑΤΩΝ ΕΝ ΓΗΙ ΧΑΙΙ + ΕΞΑΠ
ΕΣΤΕΙΛΕΝ ΣΙΚΟΤΟΣ ΚΑΙ ΕΣΚΟΤΑΣΕΝ ΚΑΙ ΠΑΡΕΠΙΚΡΑΝΑΝ
ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥ + ΜΕΤΕΣΤΡΕΨΕΝ ΤΑ ΎΔΑΤΑ
ΑΥΤΩΝ ΕΙΣ ΑΙΜΑ ΚΑΙ ΑΠΕΚΤΕΙΝΕΝ ΤΟΥΣ ΙΧΘΥΣΑΣ
ΑΥΤΩΝ + ΕΞΗΨΕΝ Η ΓΗ ΑΥΤΩΝ ΒΑΤΡΑΧΟΥΣ ΕΝ
ΤΟΙΣ ΤΑΜΕΙΟΙΣ ΤΩΝ ΒΑΣΙΛΕΩΝ ΑΥΤΩΝ + ΕΙΠΕΝ
ΚΑΙ ΗΛΘΕΝ ΚΥΝΟΜΥΙΑ ΚΑΙ ΣΚΗΪΠΕΣ ΕΝ ΠΑΣΙ ΤΟΙΣ
ΟΡΙΟΙΣ ΑΥΤΩΝ + ΕΘΕΤΟ ΤΑΣ ΒΡΟΧΑΣ ΑΥΤΩΝ ΧΑΛΛ
ΖΑΝ ΠΥΡ ΚΑΤΑΦΛΕΓΟΝ ΕΝ ΤΗΙ ΓΗΙ ΑΥΤΩΝ +
ΚΑΙ ΕΠΑΤΑΞΕΝ ΤΑΣ ΑΙΜΠΕΛΟΥΣ ΑΥΤΩΝ ΚΑΙ ΤΑΣ
ΣΥΚΑΣ ΑΥΤΩΝ ΚΑΙ ΣΥΝΕΤΡΙΨΕΝ ΠΑΝ ΖΥΛΟΝ ΟΡΙΟΥ

ΑΥΤΩΝ + ΕΙΠΕΝ ΚΑΙ ΗΛΘΕΝ ΑΚΡΙΣ ΚΑΙ ΒΡΟΨΧΟΣ
ΟΨ ΟΨΙΣ ΗΝ ΑΡΘΙΩΣ + ΚΑΙ ΚΑΤΕΦΑΓΕΝ ΠΑΝΤΑ
ΤΟΝ ΧΟΡΤΟΝ ΕΝ ΤΗ ΓΗ ΑΥΤΩΝ ΚΑΙ ΚΑΤΕΦΑΓΕΝ
ΤΟΝ ΚΑΡΠΟΝ ΤΗΣ ΓΗΣ ΑΥΤΩΝ + ΚΑΙ ΕΠΑΤΑΖΕΝ
ΠΑΝ ΠΡΩΤΟΤΟΚΟΝ ΕΝ ΤΗ ΓΗ ΑΥΤΩΝ ΑΠΑΡΧΗΝ
ΠΑΝΤΟΣ ΠΟΝΟΥ ΑΥΤΩΝ + ΚΑΙ ΕΖΗΓΑΓΕΝ ΑΥΤΟΥΣ
ΕΝ ΑΡΓΥΡΙΩ ΚΑΙ ΧΡΥΣΙΩ ΚΑΙ ΟΨΙΣ ΗΝ ΕΝ ΤΑΙΣ
ΦΥΛΑΙΣ ΑΥΤΩΝ ΑΣΘΕΝΩΝ + ΕΥΦΡΑΝΘΗ ΑΙΓΥΠΤΟΣ
ΕΝ ΤΗ ΕΞΟΔΩ ΑΥΤΩΝ ΟΤΙ ΕΠΕΠΕΣΕΝ Ο ΦΟΒΟΣ ΑΥ
ΤΩΝ ΕΠΙ ΑΥΤΟΥΣ + ΔΙΕΠΕΤΑΣΕΝ ΝΕΦΕΛΗΝ ΕΙΣ
ΟΙΚΕΠΗΝ ΑΥΤΟΙΣ ΚΑΙ ΠΥΡ ΤΟΥ ΦΩΤΙΣΑΙ ΑΥΤΟΙΣ ΤΗΝ
ΝΥΚΤΑ + ΗΙΤΗΣΑΝ ΚΑΙ ΗΛΘΕΝ ΟΡΤΥΓΟΜΗΤΡΑ
ΚΑΙ ΑΡΤΟΝ ΟΥΡΑΝΟΥ ΕΝΕΠΛΗΣΕΝ ΑΥΤΟΥΣ + ΔΙΕΡΡΗ
ΖΕΝ ΠΕΤΡΑΝ ΚΑΙ ΕΡΡΥΗΣΑΝ ΎΔΑΤΑ ΕΠΟΡΕΥΘΗΣΑΝ
ΕΝ ΑΝΨΔΡΟΙΣ ΠΟΤΑΜΟΙ + ΟΤΙ ΕΙΜΗΨΕΘΗ ΤΟΥ
ΛΟΓΟΥ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΑΥΤΟΥ ΤΟΥ ΠΡΟΣ ΑΒΡΑΑΜ ΤΟΝ
ΔΟΥΛΟΝ ΑΥΤΟΥ + ΚΑΙ ΕΖΗΓΑΓΕΝ ΤΟΝ ΛΑΟΝ
ΑΥΤΟΥ ΕΝ ΑΓΑΛΛΙΑΣΕΙ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΕΚΛΕΙΚΤΟΥΣ ΑΥΤΟΥ
ΕΝ ΕΥΦΡΟΣΥΝΗ + ΚΑΙ ΕΔΩΚΕΝ ΑΥΤΟΙΣ ΧΩΡΑΣ
ΕΘΝΩΝ ΚΑΙ ΠΟΝΟΥΣ ΛΑΩΝ ΕΚΛΗΡΟΝΟΜΗΣΑΝ +
ΟΠΩΣ ΑΝ ΦΥΛΑΖΩΣΙΝ ΤΑ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ ΑΥΤΟΥ

ΚΑΙ Τὸν νόμον αὐτοῦ ἐκζητήσωσιν

ΛΛΗΛΟΥΣΙΑ ἔξομολογεῖσθε τῷ
 κυρίῳ ὅτι χρηστός ὅτι εἰς τὸν
 αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ + τίς
 λαλήσει τὰς δυναστείας τοῦ
 κυρίου ἀκουστὰς ποιήσει πάσας
 τὰς αἰτήσεις αὐτοῦ + μακάριοι
 οἱ φυλάσσοντες κρίσιν καὶ ποιοῦ
 ντες δικαιοσύνην ἐν παντὶ καιρῷ + μνήσθη
 τι ἡμῶν κύριε ἐν τῇ εὐδοκίᾳ τοῦ λαοῦ σου
 ἐπίσκεψαι ἡμᾶς ἐν τῷ σωτηρίῳ σου + τοῦ
 ἰδεῖν ἐν τῇ χρηστότητι τῶν ἐκλεκτῶν σου
 τοῦ εὐφρανθῆναι ἐν τῇ εὐφροσύνῃ τοῦ ἔθνους
 σου τοῦ ἐπαινεῖσθαι μετὰ τῆς κληρονομίας σου
 + ἠμάρτομεν μετὰ τῶν πατέρων ἡμῶν
 ἠνομήσαμεν ἠδικήσαμεν + οἱ πατέρες ἡμῶν
 ἐν αἰγύπτῳ οὐ συνῆκαν τὰ θαυμάσια σου οὐκ
 ἐμνήσθησαν τοῦ πλήθους τοῦ ἔλεός σου καὶ
 παρεπίκραναν ἀναβαίνοντες ἐν τῇ ἐρυθρᾷ

ΦΑΛΛΑΣΣΗ + ΚΑΙ ἔσωσεν αὐτοὺς ἕνεκεν τοῦ ὀνό-
ματος αὐτοῦ τοῦ γνωρίζειν τὴν δυναστείαν
αὐτοῦ + ΚΑΙ ἐπετίμησεν τῇ ἐρυσθαί φαλλάσση
καὶ ἐξηράνησεν καὶ ὠδήγησεν αὐτοὺς ἐν ἀβύσσῳ
ὡς ἐν ἐρήμῳ + ΚΑΙ ἔσωσεν αὐτοὺς ἐκ χειρὸς
μισοῦντων καὶ ἐλυτρώσατο αὐτοὺς ἐκ χειρὸς
ἐχθροῦ + ΚΑΙ ἐκάλυψεν ὕδωρ τοὺς φλίβοντας
αὐτοὺς εἰς ἐξ αὐτῶν οὐχ ὑπελείφθη + ΚΑΙ
ἐπίστευσαν ἐν τοῖς λόγοις αὐτοῦ καὶ ᾔσκαν τὴν
λαίησιν αὐτοῦ + ἐτάχυναν ἐπελάθοντο τῶν
ἔργων αὐτοῦ οὐχ ὑπέμειναν τὴν βουλήν αὐ-
τοῦ + ΚΑΙ ἐπεθύμησαν ἐπιθυμίαν ἐν τῇ
ἐρήμῳ καὶ ἐπείρασαν τὸν θεὸν ἐν ἀνύδρῳ +
καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς τὸ λίθινον αὐτῶν καὶ
ἐξαπέστειλεν πνεύματιν εἰς τὰς ψυχὰς αὐτῶν
+ ΚΑΙ παρώργισαν πνεύματιν ἐν τῇ παρεμβολῇ
καὶ λαβῶν τὸν ἅγιον κυρίου + ἠνοίχθη ἡ γῆ
καὶ κατέπιεν δάφνην καὶ ἐκάλυψεν ἐπὶ τὴν
συναγωγὴν ἁβιρων + ΚΑΙ ἐξεκαλύθη πῦρ ἐν
τῇ συναγωγῇ αὐτῶν φλόξ κατέφλεξεν ἄμαρ-
τωλοὺς + ΚΑΙ ἐποίησαν μίσχον ἐν χωρῆς καὶ

ΠΡΟΣΕΚΥΝΗΣΑΝ ΤΩΙ ΓΑΥΓΠΩΙ + ΚΑΙ ΗΛΛΑΖΑΝΤΟ
ΤΗΝ ΔΟΣΑΝ ΑΥΤΩΝ ΕΝ ΟΜΟΙΩΜΑΤΙ ΠΙΣΧΟΥ ἔσθ
ΟΝΤΟΣ ΧΟΡΤΟΝ + ΕΠΕΛΑΘΟΝΤΟ ΤΟΥ ΘΕΟΥ ΤΟΥ ΣΩΙΖ
ΟΝΤΟΣ ΑΥΤΟΥΣ ΤΟΥ ΠΟΙΗΣΑΝΤΟΣ ΜΕΓΑΛΑ ΕΝ ΑΙΓΥΠ
ΤΩΙ + ΘΑΥΜΑΣΤΑ ΕΝ ΓΗΙ ΧΑΙ ΦΟΒΕΡΑ ΕΠΙ ΘΑΛ
ΛΑΣΣΗΣ ἔρυθρας + ΚΑΙ ΕΪΠΕΝ ΤΟΥ ΕΞΟΛΕΘΡΕΥΣΑΙ
ΑΥΤΟΥΣ ΕΙ ΜΗ ΜΩΥΣΗΣ Ο ΕΚΛΕΙΚΤΟΣ ΑΥΤΟΥ ἔσθ
ΕΝ ΤΗΙ ΘΡΑΥΣΕΙ ΕΝΩΠΙΟΝ ΑΥΤΟΥ ΤΟΥ ΑΠΟΣΤΡΕΨΑΙ
ΤΗΝ ΟΡΓΗΝ ΑΥΤΟΥ ΤΟΥ ΜΗ ΕΞΟΛΕΘΡΕΥΣΑΙ + ΚΑΙ
ΕΞΟΥΔΕΝΩΣΑΝ ΓΗΝ ΕΠΙΘΥΜΗΤΗΝ ΟΥΚ ΕΠΙΣΤΕΥΣΑΝ
ΤΩΙ ΛΟΓΩΙ ΑΥΤΟΥ + ΚΑΙ ΕΓΟΓΓΥΣΑΝ ΕΝ ΤΟΙΣ
ΣΚΗΝΩΜΑΣΙΝ ΑΥΤΩΝ ΟΥΚ ΕΙΣΗΚΟΥΣΑΝ ΤΗΣ ΦΩΝΗΣ
ΚΥΡΙΟΥ + ΚΑΙ ΕΠΗΡΕΝ ΤΗΝ ΧΕΙΡΑ ΑΥΤΟΥ ΑΥΤΟΙΣ
ΤΟΥ ΚΑΤΑΒΑΛΕΪΝ ΑΥΤΟΥΣ ΕΝ ΤΗΙ ἔρήμω + ΚΑΙ
ΤΟΥ ΚΑΤΑΒΑΛΕΪΝ ΤΟ ΣΠΕΡΜΑ ΑΥΤΩΝ ΕΝ ΤΟΙΣ
ἔσθ
ΕΘΝΕΣΙΝ ΚΑΙ ΔΙΑΣΚΟΡΠΙΣΑΙ ΑΥΤΟΥΣ ΕΝ ΤΑΙΣ ΧΩΡΑΙΣ
+ ΚΑΙ ΕΤΕΛΕΣΘΗΣΑΝ ΤΩΙ ΒΕΕΛΦΕΓΩΡ ΚΑΙ ἔφαγον
φυσίας νεκρῶν + ΚΑΙ ΠΑΡΩΞΥΝΑΝ ΑΥΤΟΝ ΕΝ
ΤΟΙΣ ΕΠΙΤΗΔΕΥΜΑΣΙΝ ΑΥΤΩΝ ΚΑΙ ΕΠΛΗΘΥΝΘΗ ΕΝ
ΑΥΤΟΙΣ ἡ πτώσις + ΚΑΙ ἔσθ
ΦΙΝΕΣ ΚΑΙ ΕΖΙΛΑ
ΣΑΤΟ ΚΑΙ ΕΚΟΠΑΣΕΝ ἡ θραύσις + ΚΑΙ ΕΛΟΓΙΣΘΗ

ΑΥΤΩΙ ΕΙΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΝ ΕΙΣ ΓΕΝΕΑΝ ΚΑΙ ΓΕΝΕΑΝ
ἕως τοῦ αἰῶνος + ΚΑΙ ΠΑΡΩΡΓΙΣΑΝ ΑΥΤὸν ἐφ'
ὑδατος ἀντιλογίας καὶ ἐκακώθη πινυσης δι'
αὐτοῦς + ὅτι παρεπίκραναν τὸ πνεῦμα αὐτοῦ
καὶ διέστειλεν ἐν τοῖς χείλεσιν αὐτοῦ + οὐκ
ἐζωλέφρευσαν τὰ ἔθνη ἃ εἶπεν κύριος αὐτοῖς +
καὶ ἐμίγησαν ἐν τοῖς ἔθνεσιν καὶ ἔπλαθον τὰ
ἔργα αὐτῶν + καὶ ἐδόyleυσαν τοῖς γλυπτοῖς
αὐτῶν καὶ ἐγενήθη αὐτοῖς εἰς σκάνδαλον +
καὶ ἔθυσαν τοὺς υἱοὺς αὐτῶν καὶ τὰς θυγα
τέρας αὐτῶν τοῖς δαιμονίοις + καὶ ἐζέχεαν
αἷμα ἀθῶιον αἷμα υἱῶν αὐτῶν καὶ θυγα
τέρων ὧν ἔθυσαν τοῖς γλυπτοῖς χανθάν καὶ
ἐφονοκτονήθη ἡ γῆ ἐν τοῖς αἵμασιν + καὶ
ἐμίληθη ἐν τοῖς ἔργοις αὐτῶν καὶ ἐπόρνευσαν
ἐν τοῖς ἐπιτηδεύμασιν αὐτῶν + καὶ ὤργισθη
θυμῶι κύριος ἐπὶ τὸν λαὸν αὐτοῦ καὶ
ἐβδελύξατο τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ + καὶ
παρέδωκεν αὐτοῦς εἰς χεῖρας ἐθνῶν καὶ ἐκυρ
ίeyσαν αὐτῶν οἱ μισοῦντες αὐτοῦς + καὶ ἔφλι
ψαν αὐτοῦς οἱ ἐχθροὶ αὐτῶν καὶ ἐταπεινώ

ΘΗΣΑΝ ὑπὸ τὰς χεῖρας αὐτῶν + ΠΛΕΟΝΑΚΙΣ
ἔρρύσατο αὐτοὺς αὐτοὶ δὲ παρεπίκραναν αὐτὸν
ἐν τῇ βουλήν αὐτῶν καὶ ἐταπεινώθησαν ἐν
ταῖς ἀνομίαις αὐτῶν + καὶ εἶδεν ἐν τῷ
θυλίβερθαι αὐτοὺς ἐν τῷ αὐτὸν εἰσακοῦσαι τῆς
δεήσεως αὐτῶν + καὶ ἐμνήσθη τῆς διαθήκης
αὐτοῦ καὶ μετεμελήθη κατὰ τὸ πλῆθος τοῦ
ἐλέους αὐτοῦ + καὶ ἔδωκεν αὐτοὺς εἰς οἰκτιρ
μοὺς ἐναντίον πάντων τῶν λιχυαλωτικῶ
ντων αὐτοῦς + ὣσον ἡμᾶς κύριε ὁ θεὸς
ἡμῶν καὶ ἐπισυνάγαγε ἡμᾶς ἐκ τῶν ἐθνῶν
τοῦ ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματι τῷ ἁγίῳ
σου τοῦ ἐγκαυχᾶσθαι ἐν τῇ λινέει σου +
εὐλογητὸς κύριος ὁ θεὸς Ἰσραὴλ ἀπὸ τοῦ αἰῶνος
καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος καὶ εἰεὶ πᾶς ὁ λαὸς γένοιτο
γένοιτο

ΛΗΛΟΥΣΙΑ ΕΞΟΜΟΛΟΓΕΪΣΘΕ ΤΩΙ
 ΚΥΡΙΩΙ ὅτι Χριστός ὅτι εἰς τὸν
 Αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ + εἰ
 Πάτωσαν οἱ λελυτρωμένοι ὑπὸ
 κυρίου οὗς ἐλυτρώσατο ἐκ χειρὸς
 ἐχθροῦ + ἐκ τῶν χωρῶν συν
 ἠγάγεν αὐτοὺς ἀπὸ ἀνατολῶν
 καὶ δυσμῶν καὶ βορρᾶ καὶ θαλάσσης + ἐπλαν
 ἤθησαν ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐν ἀνύδρῳ ὁδῶν πόλεως
 κατοικητηρίου οὐχ εὗρον + πεινῶντες καὶ δι
 ψῶντες ἡ ψυχὴ αὐτῶν ἐν αὐτοῖς ἐζέλιπεν +
 καὶ ἐκέκραζαν πρὸς κύριον ἐν τῷ θαλίβειθαι αὐ
 τοὺς καὶ ἐκ τῶν ἀναγκῶν αὐτῶν ἐρρύσατο αὐ
 τοὺς + καὶ ᾠδήγησεν αὐτοὺς εἰς ὁδὸν εὐθείαν
 τοῦ πορευθῆναι εἰς πόλιν κατοικητηρίου +
 ἐξομολογησάσθωσαν τῷ κυρίῳ τὰ ἔλεη αὐτοῦ
 καὶ τὰ θαυμάσια αὐτοῦ τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώ
 πων + ὅτι ἐχόρτασεν ψυχὴν κενὴν καὶ ψυχὴν

ΠΕΙΝΩΣΑΝ ΕΝΕΠΛΗΣΕΝ ΑΓΡΑΘΩΝ + ΚΑΘΗΜΕΝΟΥΣ
ΕΝ ΣΚΟΤΕΙ ΚΑΙ ΣΚΙΛΗ ΘΑΝΑΤΟΥ ΠΕΠΕΔΗΜΕΝΟΥΣ ΕΝ
ΠΤΩΧΕΙΑΙ ΚΑΙ ΣΙΔΗΡΩ + ΟΤΙ ΠΑΡΕΠΙΚΡΑΝΑΝ ΤΑ
ΛΟΓΙΑ ΤΟΥ ΘΕΟΥ ΚΑΙ ΤΗΝ ΒΟΥΛΗΝ ΤΟΥ ΥΨΙΣΤΟΥ
ΠΑΡΩΣΥΝΑΝ + ΚΑΙ ΕΤΑΠΕΙΝΩΘΗ ΕΝ ΚΟΠΟΙΣ Η
ΚΑΡΔΙΑ ΑΥΤΩΝ ΗΣΘΕΝΗΣΑΝ ΚΑΙ ΟΥΚ ΗΝ Ο
ΒΟΗΘΩΝ + ΚΑΙ ΕΚΕΚΡΑΖΑΝ ΠΡΟΣ ΚΥΡΙΟΝ ΕΝ ΤΩ
ΦΛΙΒΕΣΘΑΙ ΑΥΤΟΥΣ ΚΑΙ ΕΚ ΤΩΝ ΑΝΑΓΚΩΝ ΑΥ
ΤΩΝ ΕΣΩΣΕΝ ΑΥΤΟΥΣ + ΚΑΙ ΕΖΗΓΑΓΕΝ ΑΥΤΟΥΣ ΕΚ
ΣΚΟΤΟΥΣ ΚΑΙ ΣΚΙΛΗΣ ΘΑΝΑΤΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΔΕΣΜΟΥΣ ΑΥ
ΤΩΝ ΔΙΕΡΡΗΞΕΝ + ΕΞΟΜΟΛΟΓΗΣΑΘΩΣΑΝ ΤΩ
ΚΥΡΙΩ ΤΑ ΕΛΕΗ ΑΥΤΟΥ ΚΑΙ ΤΑ ΦΑΥΜΑΣΙΑ ΑΥΤΟΥ
ΤΟΙΣ ΥΙΟΙΣ ΤΩΝ ΑΝΘΡΩΠΩΝ + ΟΤΙ ΣΥΝΕΤΡΙΨΕΝ
ΠΥΛΑΣ ΧΑΛΚΑΣ ΚΑΙ ΜΟΧΛΟΥΣ ΣΙΔΗΡΟΥΣ ΣΥΝΕΚΛΑΣΕΝ
+ ΑΝΤΕΛΑΒΕΤΟ ΑΥΤΩΝ ΕΞ ΟΔΟΥ ΑΝΟΜΙΑΣ ΑΥΤΩΝ
ΔΙΑ ΓΑΡ ΤΑΣ ΑΝΟΜΙΑΣ ΑΥΤΩΝ ΕΤΑΠΕΙΝΩΘΗΣΑΝ
+ ΠΑΝ ΒΡΩΜΙΑ ΕΒΔΕΛΥΖΑΤΟ Η ΨΥΧΗ ΑΥΤΩΝ
ΚΑΙ ΗΓΓΙΚΑΝ ΕΩΣ ΤΩΝ ΠΥΛΩΝ ΤΟΥ ΘΑΝΑΤΟΥ +
ΚΑΙ ΕΚΕΚΡΑΖΑΝ ΠΡΟΣ ΚΥΡΙΟΝ ΕΝ ΤΩ ΦΛΙΒΕΣΘΑΙ
ΑΥΤΟΥΣ ΚΑΙ ΕΚ ΤΩΝ ΑΝΑΓΚΩΝ ΑΥΤΩΝ ΕΣΩΣΕΝ
ΑΥΤΟΥΣ + ΑΠΕΣΤΕΙΛΕΝ ΤΟΝ ΛΟΓΟΝ ΑΥΤΟΥ ΚΑΙ

ΙΔΕΑΤΟ ΑΥΤΟΥΣ ΚΑΙ ΕΡΡΥΣΑΤΟ ΑΥΤΟΥΣ ΕΙΣ ΤΩΝ
ΔΙΑΦΘΟΡΩΝ ΑΥΤΩΝ + ΕΞΟΜΟΛΟΓΗΣΑΘΩΣΑΝ ΤΩ
ΚΥΡΙΩ ΤΑ ΕΛΕΗ ΑΥΤΟΥ ΚΑΙ ΤΑ ΦΑΥΜΙΑΣΙΑ ΑΥΤΟΥ
ΤΟΙΣ ΥΙΟΙΣ ΤΩΝ ΑΝΘΡΩΠΩΝ + ΚΑΙ ΘΥΣΑΤΩΣΑΝ
ΘΥΣΙΑΝ ΑΙΝΕΣΕΩΣ ΚΑΙ ΕΞΑΓΓΕΙΛΑΤΩΣΑΝ ΤΑ ΕΡΓΑ
ΑΥΤΟΥ ΕΝ ΑΓΑΛΛΙΑΣΕΙ + ΟΙ ΚΑΤΑΒΑΙΝΟΝΤΕΣ ΕΙΣ
ΤΗΝ ΘΑΛΑΣΣΑΝ ΕΝ ΠΛΟΙΟΙΣ ΠΟΙΟΥΝΤΕΣ ΕΡΓΑΣΙΑΝ ΕΝ
ΥΔΑΣΙ ΠΟΛΛΟΙΣ + ΑΥΤΟΙ ΕΙΔΟσαν ΤΑ ΕΡΓΑ ΚΥΡΙΟΥ
ΚΑΙ ΤΑ ΦΑΥΜΙΑΣΙΑ ΑΥΤΟΥ ΕΝ ΤΩ ΒΥΘΩ +
ΕΙΠΕΝ ΚΑΙ ΕΣΤΗ ΠΝΕΥΜΑ ΚΑΤΑΙΓΙΔΟΣ ΚΑΙ ΨΥΧΗ
ΤΑ ΚΥΜΑΤΑ ΑΥΤΗΣ + ΑΝΑΒΑΙΝΟΥΣΙΝ ΕΩΣ ΤΩΝ
ΟΥΡΑΝΩΝ ΚΑΙ ΚΑΤΑΒΑΙΝΟΥΣΙΝ ΕΩΣ ΤΩΝ ΑΒΥΣΣΩΝ
Η ΨΥΧΗ ΑΥΤΩΝ ΕΝ ΚΑΚΟΙΣ ΕΤΗΚΕΤΟ + ΕΤΑΡΑΧ
ΘΗΣΑΝ ΕΣΑΛΕΥΘΗΣΑΝ ΩΣ Ο ΜΕΘΥΩΝ ΚΑΙ ΠΑΣΑ Η
ΣΟΦΙΑ ΑΥΤΩΝ ΚΑΤΕΠΘΗ + ΚΑΙ ΕΚΕΚΡΑΖΑΝ ΠΡΟΣ
ΚΥΡΙΟΝ ΕΝ ΤΩ ΘΛΙΒΕΣΘΑΙ ΑΥΤΟΥΣ ΚΑΙ ΕΙΣ ΤΩΝ
ΑΝΑΓΚΩΝ ΑΥΤΩΝ ΕΖΗΓΑΓΕΝ ΑΥΤΟΥΣ + ΚΑΙ
ΕΠΕΤΑΞΕΝ ΤΗ ΚΑΤΑΙΓΙΔΙ ΚΑΙ ΕΣΤΗ ΕΙΣ ΑΥΡΑΝ ΚΑΙ
ΕΣΙΓΗΣΑΝ ΤΑ ΚΥΜΑΤΑ ΑΥΤΗΣ + ΚΑΙ ΕΥΦΡΑΝΘΗΣ
ΑΝ ΟΤΙ ΗΣΥΧΑΣΑΝ ΚΑΙ ΩΔΗΓΗΣΕΝ ΑΥΤΟΥΣ ΕΠΙ
ΛΙΜΕΝΑ ΦΕΛΗΜΑΤΟΣ ΑΥΤΩΝ + ΕΞΟΜΟΛΟΓΗΣΑΘΩ

σαν τῷ κυρίῳ τὰ ἑλέη αὐτοῦ καὶ τὰ θαυμά
σια αὐτοῦ τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων + ὑψώ
σαν αὐτὸν ἐν ἐκκλησίαι λαοῦ καὶ ἐν καθέ
δραι πρεσβυτέρων ἀνεσάτωσαν αὐτόν + ἔθετο
ποταμοὺς εἰς ἔρημον καὶ διεξόδους ὑδάτων εἰς
δίψαν + γῆν καρποφόρον εἰς ἄλμην ἀπὸ κακ
ίας τῶν κατοικούντων ἐν αὐτῇ + ἔθετο ἔρη
μον εἰς λίμνας ὑδάτων καὶ γῆν ἀνυδρον εἰς
διεξόδους ὑδάτων + καὶ κατώκισεν ἐκεῖ πειν
ῶντας καὶ συνέστησαντο πόλιν κατοικεσίας +
καὶ ἔπειραν ἀγροὺς καὶ ἐφύτευσαν ἀμπελῶνας
καὶ ἐποίησαν καρπὸν γενήματος + καὶ εὐλόγ
ησεν αὐτοὺς καὶ ἐπληθύνησεν σφόδρα καὶ τὰ
κτήνη αὐτῶν οὐκ ἐσπίκρυνεν + καὶ ὠλιγώ
θησαν καὶ ἐκακώθησαν ἀπὸ φλίψεως κακῶν
καὶ ὀδύνης + ἐξεχύθη ἐξουδένωσις ἐπ ἄρχοντ
ας καὶ ἐπλάνησεν αὐτοὺς ἐν ἀβάτῳ καὶ οὐχ
ὀδῶι + καὶ ἐβοήθησεν πένητι ἐκ πτωχείας καὶ
ἔθετο ὡς πρόβατα πατρίας + ὄψονται εὐθεῖς
καὶ εὐφρανθήσονται καὶ πᾶσα ἀνομιία ἐμφράζει
τὸ στόμα αὐτῆς + τίς σοφὸς καὶ φυλάξει ταῦ

ΤΑ ΚΑΙ ΣΥΝΗΨΟΥΣΙΝ ΤΑ ἘΛΕΗ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ

W

ἸΔὴ ψαλλοῦ τῷ Δαυΐδ +
 ἑτοίμην ἡ καρδία μου ὁ θεὸς
 ἑτοίμην ἡ καρδία μου
 ἄριστοι καὶ ψαλλῶ ἐν τῇ
 δόξῃ σου + ἐξεγέρθητι
 ψαλτήριον καὶ κηθάρα ἐξε
 γερθήσομαι ὄρθρου +

ἐξομολογήσομαι σοὶ ἐν λαοῖς κύριε καὶ ψαλλῶ σοὶ
 ἐν ἔθνεσιν + ὅτι μέγα ἐπάνω τῶν οὐρανῶν
 τὸ ἔλεός σου καὶ ἕως τῶν νεφελῶν ἡ ἀλήθεια
 σου + ὑψώθητι ἐπὶ τοὺς οὐρανοὺς ὁ θεὸς καὶ
 ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν ἡ δόξα σου + ὅπως ἂν
 ῥυθῶσιν οἱ ἀγαπητοί σου σῶσον τῇ δεξιᾷ σου
 καὶ ἐπάκουσόν μου + ὁ θεὸς ἐλάλησεν ἐν τῷ
 ἁγίῳ αὐτοῦ ὑψωθήσομαι καὶ διαμεριῶ σικκίμα
 καὶ τὴν κοιλάδα τῶν σικκηνῶν διαμετρήσω +
 ἐπιός ἐστὶν Γαλαὰδ καὶ ἐπιός ἐστὶν Μανασσὴ καὶ
 Ἐφραΐμ ἀντίληψις τῆς κεφαλῆς μου Ἰουδας

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΜΟΥ + ΜΩΑΒ ΛΕΒΗΣ ΤΗΣ ΕΛΠΙΔΟΣ ΜΟΥ
ΕΠΙ ΤΗΝ ΙΔΟΥΜΑΙΑΝ ΕΚΤΕΝΩ Τὸ ὑπόδημά μου
ἐπὶ ἀλλόφυλοι ὑπετάγησαν + τίς ἀπάξει με
εἰς πόλιν περιοχῆς τίς ὀδηγήσει με ἕως τῆς ΙΔΟΥ
ΜΑΙΑΣ + οὐχὶ εἴ ο θεός ὁ ἀπώλετος ἡμῶν
καὶ οὐκ ἐξελεύσῃ ὁ θεός ἐν ταῖς δυνάμειν
ἡμῶν + ἀδὲ ἡμῖν βοήθειαν εἰς θλίψιν καὶ
ματαίαν σωτηρίαν ἀνθρώπου + ἐν τῷ θεῷ
ποιήσομεν δύναμιν καὶ αὐτὸς ἐξουθενώσει τοὺς
ἐχθροὺς ἡμῶν

ΕΙΣ Τὸ τέλος τῷ Δαυὶδ ψαλλόμενος ὁ θεὸς
 τὴν αἴνεσίν μου μὴ παρασιωπήσης +
 ὅτι στόμα ἀμαρτωλοῦ καὶ στόμα
 δολίου ἐπὶ ἐμὲ ἠνοίχθη ἐλάλησαν κατ'
 ἐμὸν γλῶσση δολία + καὶ λόγοις
 μίσους ἐκύκλωσάν με καὶ ἐπολέμησάν
 με δωρεάν + ἀντὶ τοῦ ἀγαπᾶν με
 ἐνδιέβαλλόν με ἐγὼ δὲ προσευχόμενος + καὶ
 ἔθεντο κατ' ἐμὸν κακὰ ἀντὶ ἀγαθῶν καὶ μίσος
 ἀντὶ τῆς ἀγαπήσεώς μου + κατέστησον ἐπ'
 αὐτὸν ἀμαρτωλὸν καὶ διάβολος στήτω ἐκ
 δεξιῶν αὐτοῦ + ἐν τῷ κρίνεσθαι αὐτὸν ἐξ
 ἔλθοι καταδικασμένος καὶ ἡ προσευχὴ αὐτοῦ
 γενέσθω εἰς ἀμαρτίαν + γενηθήτωσαν αἱ
 ἠπιέραὶ αὐτοῦ ὀλίγαι καὶ τὴν ἐπισκοπὴν αὐτοῦ
 λάβοι ἕτερος + γενηθήτωσαν οἱ υἱοὶ αὐτοῦ
 ὄρφανοὶ καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ χήρα + σαλευθό
 μενοι μεταναστήτωσαν οἱ υἱοὶ αὐτοῦ καὶ ἐπαι

ΤΗΣΑΤΩΣΑΝ ΕΚΒΛΗΘΗΤΩΣΑΝ ΕΙΣ ΤΩΝ ΟΙΚΟΠΕΔΩΝ
ΑΥΤΩΝ + ΕΞΕΡΕΥΝΗΣΑΤΩ ΔΑΝΕΙΣΤΗΣ ΠΑΝΤΑ ὅσα
ὑπάρχει ΑΥΤΩΙ ΔΙΑΡΠΑΣΑΤΩΣΑΝ ΑΛΛΟΤΡΙΟΙ ΤΟΥΣ
ΠΟΝΟΥΣ ΑΥΤΟΥ + ΜΗ ὑΠΑΡΖΑΤΩ ΑΥΤΩΙ ΑΝΤΙ
ΛΗΨΙΤΩΡ ΜΗΔΕ ΓΕΝΗΘΗΤΩ ΟΙΚΤΙΣΜΩΝ ΤΟΙΣ
ὈΡΦΑΝΟΙΣ ΑΥΤΟΥ + ΓΕΝΗΘΗΤΩ ΤΑ ΤΕΚΝΑ ΑΥΤΟΥ
ΕΙΣ ΕΞΟΛΕΘΡΕΥΣΙΝ ΕΝ ΓΕΝΕΑΙ ΜΙΑΙ ΕΞΑΛΕΙΦΘΗΤΩ Τὸ
ὄνομα ΑΥΤΟΥ + ΑΝΑΜΝΗΣΘΕΙΗ ἡ ἀνομία τῶν
ΠΑΤΕΡΩΝ ΑΥΤΟΥ ἔναντι κυρίου καὶ ἡ ἀμαρτία
τῆς μητρὸς ΑΥΤΟΥ ΜΗ ΕΞΑΛΕΙΦΘΕΙΗ + ΓΕΝΗΘΗ
ΤΩΣΑΝ ἔναντι κυρίου διὰ παντός καὶ ἐξολεθρ
ευθεῖη ἐκ γῆς τὸ μνημόσυνον ΑΥΤΩΝ + ἀνο
μῶν οὐκ ἐμνήσθη τοῦ ποιῆσαι ἔλεος καὶ κατε
δίωξεν ἀνθρώπον πένητα καὶ πτωχὸν καὶ
κατανενυγμένον τῆι καρδίαι τοῦ θανατῶσαι
+ καὶ ἠγάπησεν κατάραν καὶ ἤζει ΑΥΤΩΙ καὶ
οὐκ ἠθέλησεν εὐλογίαν καὶ μακρυνθήσεται ἀπ
αυτοῦ + καὶ ἐνεδύσατο κατάραν ὡς ἰμάτιον
καὶ εἰσῆλθεν ὡς ὕδωρ εἰς τὰ ἔγκατα ΑΥΤΟΥ καὶ
ὡσεὶ ἔλαιον ἐν τοῖς ὀστέοις ΑΥΤΟΥ + ΓΕΝΗΘΗΤΩ
ΑΥΤΩΙ ὡς ἰμάτιον ὃ περιβάλλεται καὶ ὡσεὶ

ΖΩΝΗ ΗΝ ΔΙΑ ΠΑΝΤΟΣ ΠΕΡΙΖΩΝΗΥΤΑΙ + ΤΟΥΤΟ
Τὸ ἔργον τῶν ἐνδιαβαλλόντων με παρὰ κυρίου
καὶ τῶν λαλούντων πονηρὰ κατὰ τῆς ψυχῆς
μου + καὶ σύ κύριε κύριε ποίησον μετ' ἐμοῦ
ἔλεος ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὅτι χρηστὸν τὸ
ἔλεός σου + ῥῦσαί με ὅτι πτωχὸς καὶ πένης ἐγώ
εἰμι καὶ ἡ καρδιά μου τετάραικται ἐντός μου
+ ὡσεὶ σκιά ἐν τῷ ἐκκλίῃναι αὐτὴν ἀντ
ληπὴρέθην ἐξετινάχθην ὡσεὶ ἀκρίδες + τὰ
γόνατά μου ἠσθένησαν ἀπὸ νηστείας καὶ ἡ
σὰρξ μου ἠλλοιώθη δι' ἔλαιον + καὶ ἐγὼ
ἐγενήθην ὄνειδος αὐτοῖς εἶδον με ἐσάλευσαν
κεφαλὰς αὐτῶν + βοήθησόν μοι κύριε ὁ θεός
μου σῶσόν με κατὰ τὸ ἔλεός σου + καὶ γινώτω
σαν ὅτι ἡ χεὶρ σου αὕτη καὶ σύ κύριε ἐποίησας
αὐτὴν + καταράσσονται αὐτοὶ καὶ σύ εὐ
λογήσεις οἱ ἐπανιστανόμενοί μοι ἀισχυνηθήτω
σαν ὁ δὲ δοῦλός σου εὐφρανθήσεται + ἐνδύσας
θῶσαν οἱ ἐνδιαβάλλοντές με ἐντροπὴν καὶ περι
βαλέσθωσαν ὡσεὶ διπλοῖδα ἀισχύνην αὐτῶν +
ἐξομολογήσονται τῷ κυρίῳ σφόδρα ἐν τῷ στό

ΔΙΑΤΙ ΜΟΥ ΚΑΙ ΕΝ ΜΕΣΩΙ ΠΟΛΛΩΝ ΔΙΝΕΣΩ ΑΥΤΟΝ
✦ ὅτι παρέστη ἐκ δεξιῶν πένητος τοῦ σῶσαι ἐκ
τῶν καταδικόντων τὴν ψυχὴν μου

ΤΩΙ ΔΑΥΙΔ ΨΑΛΜΟΣ ΕΪΠΕΝ Ο
 ΚΥΡΙΟΣ ΤΩΙ ΚΥΡΙΩ ΜΟΥ
 ΚΑΘΟΥ ΕΚ ΔΕΞΙΩΝ ΜΟΥ ἕως ἄν
 θῶ τοὺς ἐχθρούς σου ὑποπόδ
 ιον τῶν ποδῶν σου +
 ῥάβδον δυνάμεώς σου ἐξαπο
 στελεῖ κύριος ἐκ σιων καὶ
 κατακυρίεψε ἐν μέσῳ τῶν ἐχθρῶν σου +
 μετὰ σοῦ ἡ ἀρχὴ ἐν ἡμέραι τῆς δυνάμεώς σου
 ἐν ταῖς λαμπρότησιν τῶν ἁγίων ἐκ γαστρὸς
 πρὸ ἐωςφόρου ἐξεγέννησά σε + ὥμοσεν κύριος
 καὶ οὐ μεταμελήσεται σὺ εἶ ἱερεὺς εἰς τὸν
 αἰῶνα κατὰ τὴν τάξιν μελχισεδεκ + κύριος
 ἐκ δεξιῶν σου συνέθλασεν ἐν ἡμέραι ὀργῆς αὐ
 τοῦ βασιλεῖς + κρινεῖ ἐν τοῖς ἔθνεσιν πληρώσει
 πτώματα συνέθλάσει κεφαλὰς ἐπὶ γῆς πολλῶν
 + ἐκ χειμάρρου ἐν ὄδῳ πίεται διὰ τοῦτο
 ὑψώσει κεφαλὴν

ΑΛΛΗΛΟΥΙΑ ΕΞΟΜΟΛΟΓΗΣΟΜΑΙ ΣΟΙ
 ΚΥΡΙΕ ΕΝ ὅΛΗ ΚΑΡΔΙΑΙ ΜΟΥ ΕΝ
 ΒΟΥΛῆΙ ΕΥΘΕΪΩΝ ΚΑΙ ΣΥΝΑΓΩΓῆΙ
 + ΜΕΓΆΛΑ ΤΆ ἜΡΓΑ ΚΥΡΙΟΥ ΕΞ
 ΕΖΗΤΗΜΕΝΑ ΕΙΣ ΠΆΝΤΑ ΤΆ ΘΕΛΗ
 ΜΑΤΑ ΑΥΤΟΥ + ΕΞΟΜΟΛΟΓΗΣΙΣ
 ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΟΠΡΕΠΕΙΑ Τὸ ἔΡΓΟΝ
 ΑΥΤΟΥ ΚΑΙ Ἡ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ ΑΥΤΟΥ ΜΕΝΕΙ ΕΙΣ ΤὸΝ
 ΑἰῶΝΑ τοῦ Αἰῶνος + ΜΗΕΙΑΝ ἘΠΟΙΗΣΑΤΟ ΤῶΝ
 ΘΑΥΜΑΣΙῶΝ ΑΥΤΟΥ ἘΛΕΉΜΩΝ ΚΑΙ ΟΙΚΤΪΡΜΩΝ ὁ
 ΚΥΡΙΟΣ + ΤΡΟΦῆΝ ἔΔΩΚΕΝ τοῖς ΦΟΒΟΥΜΕΝΟΙΣ
 ΑΥΤὸΝ ΜΗΗΣΘΗΣΕΤΑΙ ΕΙΣ ΤὸΝ ΑἰῶΝΑ ΔΙΑΘΪΚΗΣ
 ΑΥΤΟΥ + ΙΣΧΥΝ ἔΡΓΩΝ ΑΥΤΟΥ ἀΝΉΓΓΕΙΛΕΝ τῶ
 ΛΑῶΙ ΑΥΤΟΥ τοῦ ΔοῦΝΑΙ ΑΥΤΟῖς ΚΛΗΡΟΝΟΜΙΑΝ
 ἔΘΝῶΝ + ἜΡΓΑ ΧΕΙΡῶΝ ΑΥΤΟΥ ἀΛΉΘΕΙΑ ΚΑΙ
 ΚΡΙΣΙΣ ΠΙΣΤΑΙ ΠΆΣΑΙ Αἱ ἘΝΤΟΛΑὶ ΑΥΤΟΥ + ἔΣΤΗΡΙ
 ΓΜΕΝΑΙ ΕΙΣ ΤὸΝ ΑἰῶΝΑ τοῦ Αἰῶνος ΠΕΠΟΙΗΜΕΝΑΙ
 ΕΝ ἀΛΗΘΕΙΑΙ ΚΑΙ ΕΥΘΨΪΤΗΤΙ + ΑΥΤΡΩΣΙΝ ἀΠΕΣ

ΑΛΗΛΟΥΙΑ ΜΑΚΑΡΙΟΣ ΑΝΗΡ ὁ
 ΦΟΒΟΥΜΕΝΟΣ Τὸν ΚΥΡΙΟΝ ἐν ταῖς
 ἐντολαῖς αὐτοῦ τελήσει σφόδρα
 + ΔΥΝΑΤὸν ἐν τῇ γῆ ἔσται τὸ
 σπέρμα αὐτοῦ γενεὰ εὐθείων
 εὐλογηθήσεται + Δόξα καὶ
 πλοῦτος ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ καὶ
 ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ
 αἰῶνος + ἐξανέτειλεν ἐν σκότει φῶς τοῖς εὐθέσι
 ἐν ἐλεήμων καὶ οἰκτιρῶν καὶ δίκαιος +
 χρηστὸς ἀνὴρ ὁ οἰκτιρῶν καὶ κίχρων οἰκονομ
 ἦσει τοὺς λόγους αὐτοῦ ἐν κρίσει + ὅτι εἰς τὸν
 αἰῶνα οὐ σαλευθήσεται εἰς μνημόσυνον αἰῶν
 ἰον ἔσται δίκαιος + ἀπὸ ἀκοῆς πονηρᾶς οὐ φοβη
 θήσεται ἐτοίμη ἡ καρδία αὐτοῦ ἐλπίζειν ἐπὶ
 κύριον + ἐστήρικται ἡ καρδία αὐτοῦ οὐ μὴ
 φοβηθῆι ἕως οὗ ἐπίδη ἐπὶ τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ
 + ἐσκόρπισεν ἔδωκεν τοῖς πένησιν ἡ δικαιοσύνη

ΑΥΤΟΥ ΠΙΝΕΙ ΕΙΣ ΤὸΝ ΛΙΩΝΑ ΤΟΥ ΛΙΩΝΟΣ Τὸ ΚΕΡΑΣ
ΑΥΤΟΥ ὕψωθήσεται ἐν Δόξῃ + ἁμαρτωλὸς
ὄψεται καὶ ὀργισθήσεται τοὺς ὀδόντας αὐτοῦ
βρῦζει καὶ τακθήσεται ἐπιθυμία ἁμαρτωλῶν
ἀπολείται

ΑΛΗΛΟΥΙΑ ΛΙΝΕΪΤΕ ΠΑΪΔΕΣ ΚΥΡΙΟΝ
 ΛΙΝΕΪΤΕ Τὸ ὄνομα κυρίου + εἶη
 τὸ ὄνομα κυρίου εὐλογημένον
 ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος
 + ἀπὸ ἀνατολῶν ἡλίου μέχρι
 δυσμῶν λινεΐτε τὸ ὄνομα
 κυρίου + ὑψηλὸς ἐπὶ πάντα τὰ
 ἔθνη ὁ κύριος ἐπὶ τοὺς οὐρανοὺς ἡ δόξα αὐτοῦ
 + τίς ὡς κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν ὁ ἐν ὑψηλοῖς
 κατοικῶν + καὶ τὰ ταπεινὰ ἐφορῶν ἐν τῷ
 οὐρανῷ καὶ ἐν τῇ γῆ + ὁ ἐγείρων ἀπὸ γῆς
 πτωχὸν καὶ ἀπὸ κοπρίας ἀνυψῶν πένητα +
 τοῦ καθίσει αὐτὸν μετὰ ἀρχόντων μετὰ
 ἀρχόντων λαοῦ αὐτοῦ + ὁ κατοικίζων
 στεῖραν ἐν οἴκῳ πητέρα τέκνων εὐφραينو
 μένην

ΛΛΗΛΟΥΙΑ ἔν ἐξόδῳ Ἰσραὴλ ἐξ
 αἰγύπτου οἴκου Ἰακώβ ἐκ λαοῦ
 βαρβάρου + ἐγενήθη Ἰουδαία
 ἁγίασμα αὐτοῦ Ἰσραὴλ ἐξουσία
 αὐτοῦ + ἡ θάλασσα εἶδεν καὶ
 ἔφυγεν ὁ Ἰορδάνης ἐστράφη εἰς τὰ
 ὀπίσω + τὰ ὄρη ἐκίρθησαν ὡσεὶ
 κριοὶ καὶ οἱ βουνοὶ ὡς ἀρνία προβάτων + τί
 σοὶ ἐστὶν θάλασσα ὅτι ἔφυγες καὶ σοὶ Ἰορδάνη ὅτι
 ἀνεχώρησας εἰς τὰ ὀπίσω + τὰ ὄρη ὅτι ἐκίρτή
 σατε ὡσεὶ κριοὶ καὶ οἱ βουνοὶ ὡς ἀρνία
 προβάτων + ἀπὸ προσώπου κυρίου ἐσαλεύθη ἡ
 γῆ ἀπὸ προσώπου τοῦ θεοῦ Ἰακώβ + τοῦ
 στρέψαντος τὴν πέτραν εἰς λίμνας ὑδάτων καὶ
 τὴν ἀκρότομον εἰς πηγὰς ὑδάτων + μὴ
 ἠμῶν κύριε μὴ ἠμῶν ἀλλ ἡ τῷ ὀνόματί σου
 δὸς δόξαν ἐπὶ τῷ ἐλέει σου καὶ τῇ ἀληθείᾳ
 σου + μήποτε εἰπώσιν τὰ ἔθνη ποῦ ἐστὶν ὁ

θεός αὐτῶν + ὁ δὲ θεός ἡμῶν ἐν τῷ οὐρανῷ
ἄνω ἐν τοῖς οὐρανοῖς καὶ ἐν τῇ γῆι πάντα ὅσα
ἠθέλησεν ἐποίησεν + τὰ εἰδῶλα τῶν ἐθνῶν
ἀργύριον καὶ χρυσίον ἔργα χειρῶν ἀνθρώπων
+ στόμα ἔχουσιν καὶ οὐ λαλήσουσιν ὀφθαλμοὺς
ἔχουσιν καὶ οὐκ ὄψονται + ὦτα ἔχουσιν καὶ
οὐκ ἀκούσονται ῥῖνας ἔχουσιν καὶ οὐκ ὁσφρανθή-
σονται + χεῖρας ἔχουσιν καὶ οὐ ψηλαθήσουσιν
πόδας ἔχουσιν καὶ οὐ περιπατήσουσιν οὐ
φωνήσουσιν ἐν τῷ λάρυγγι αὐτῶν + ὅμοιοι
αὐτοῖς γένοιντο οἱ ποιοῦντες αὐτὰ καὶ πάντες
οἱ πεποιθότες ἐπὶ αὐτοῖς + οἶκος Ἰσραὴλ ἤλπισεν
ἐπὶ κύριον βοηθὸς αὐτῶν καὶ ὑπερασπιστὴς
αὐτῶν ἐστίν + οἶκος Ἀρῶν ἤλπισεν ἐπὶ
κύριον βοηθὸς αὐτῶν καὶ ὑπερασπιστὴς αὐτῶν
ἐστίν + οἱ φοβούμενοι τὸν κύριον ἤλπισαν ἐπὶ
κύριον βοηθὸς αὐτῶν καὶ ὑπερασπιστὴς αὐτῶν
ἐστίν + κύριος ἐβλήθη ἡμῶν καὶ εὐλόγησεν
ἡμᾶς εὐλόγησεν τὸν οἶκον Ἰσραὴλ εὐλόγησεν τὸν
οἶκον Ἀρῶν + εὐλόγησεν τοὺς φοβουμένους
τὸν κύριον τοὺς μικροὺς μετὰ τῶν μεγάλων

+ προσθείη κύριος ἐφ ὑμᾶς ἐφ ὑμᾶς καὶ ἐπὶ
τοὺς υἱοὺς ὑμῶν + εὐλογημένοι ὑμεῖς τῷ
κύριω τῷ ποιήσαντι τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν
γῆν + ὁ οὐρανὸς τοῦ οὐρανοῦ τῷ κύριω τὴν
δὲ γῆν ἔδωκεν τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων +
οὐχ οἱ νεκροὶ ἀινέουσίν σε κύριε οὐδὲ πάντες οἱ
καταβαίνοντες εἰς ἅϊδου + ἀλλ ἡμεῖς οἱ
ζῶντες εὐλογήσομεν τὸν κύριον ἀπὸ τοῦ νῦν
καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος

ΛΑΛΗΛΟΥΙΑ ΗΓΡΑΨΗΑ ὅτι εἰσακού
 ἔσται κύριος τῆς φωνῆς τῆς δεή
 σεώς μου + ὅτι ἔκλινεν τὸ οὖς
 αὐτοῦ ἐμοί καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις
 μου ἐπικαλέσομαι + περιέσχον
 με ὡδῖνες θανάτου κίνδυνοι
 αἰδοῦ εὔροσάν με θαῖψιν καὶ
 ὀδύνην εὔρον + καὶ τὸ ὄνομα κυρίου ἐπικαλε
 σάμην ὦ κύριε ῥῦσαι τὴν ψυχὴν μου + ἐλεή
 μων ὁ κύριος καὶ δίκαιος καὶ ὁ θεὸς ἡμιῶν ἐλεᾷ
 + φυλάσσει τὰ νήπια ὁ κύριος ἐταπεινώθη
 καὶ ἔσωσέν με + ἐπέστρεψον ἡ ψυχὴ μου εἰς
 τὴν ἀνάπαυσίν σου ὅτι κύριος εὔηργέτησέν σε
 + ὅτι ἐξείλατο τὴν ψυχὴν μου ἐκ θανάτου
 τοὺς ὀφθαλμοὺς μου ἀπὸ δακρύων καὶ τοὺς
 πόδας μου ἀπὸ ὀλισθήματος + εὔαρεστήσω ἐν
 ἀντίῳ κυρίου ἐν χώραι ζώντων

ΑΛΗΛΟΥΙΑ ΕΠΙΣΤΕΥΣΑ ΔΙΔ' ΕΛΑΛΗΣΑ
 ΕΓΩ ΔΕ ΕΤΑΠΕΙΝΩΘΗΝ ΣΦΟΔΡΑ +
 ΕΓΩ ΕΪΠΑ ΕΝ ΤῆΙ ΕΚΣΤΆΣΕΙ ΜΟΥ
 Πᾶς ἄνθρωπος ψεύστης + Τί ἄν
 ταποδώσω τῷ κυρίῳ περὶ πάν
 των ὧν ἀνταπέδωκέν μοι +
 ποτήριον σωτηρίου λήψομαι
 καὶ τὸ ὄνομα κυρίου ἐπικαλέσομαι + τίμιος ἐν
 ἀντίῳ κυρίου ὁ θάνατος τῶν ὀσίων αὐτοῦ +
 ὦ κύριε ἐγὼ δοῦλος σου ἐγὼ δοῦλος σου καὶ υἱὸς
 τῆς παιδείκης σου διέρρηξας τοὺς δεσμοὺς μου
 + σοὶ θύσω θυσίαν αἰνέσεως + τὰς εὐχὰς μου
 τῷ κυρίῳ ἀποδώσω ἐναντίῳ παντὸς τοῦ
 λαοῦ αὐτοῦ + ἐν ἀύλαϊς οἴκου κυρίου ἐν πύε
 σσι σου ἱεροσολημ

Α

ΛΗΛΟΥΣΙΑ ΔΙΝΕΊΤΕ ΤΟΝ ΚΥΡΙΟΝ
ΠΑΝΤΑ ΤΑ ἔΘΝΗ ΕΠΑΙΝΕΣΑΤΕ ΑΥ
ΤΟΝ ΠΑΝΤΕΣ ΟΙ ΛΑΟΙ + ὅΤΙ
ΕΚΡΑΤΑΙΩΘΗ Τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ
ἠμῶς καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ κυρίου
μένει εἰς τὸν αἰῶνα

ΛΗΛΟΛΟΓΙΑ ἔξομολογεῖσθε τῷ
 κύριω ὅτι ἀγαθός ὅτι εἰς τὸν
 αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ +
 εἰπάτω δὴ οἶκος Ἰσραὴλ ὅτι
 ἀγαθός ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ
 ἔλεος αὐτοῦ + εἰπάτω δὴ οἶκος
 Λαβων ὅτι ἀγαθός ὅτι εἰς τὸν
 αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ + εἰπάτωσαν δὴ πάντες
 οἱ φοβούμενοι τὸν κύριον ὅτι ἀγαθός ὅτι εἰς τὸν
 αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ + ἐν θλίψει ἐπεκαλεσά
 μην τὸν κύριον καὶ ἐπήκουσέν μοι εἰς πλατυ
 σμὸν + κύριος ἐμοὶ βοηθός οὐ φοβηθήσομαι τί
 ποιήσει μοι ἄνθρωπος + κύριος ἐμοὶ βοηθός
 καὶ γὰρ ἐπόψομαι τοὺς ἐχθρούς μου + ἀγαθὸν
 πεποιθέναί ἐπὶ κύριον ἢ πεποιθέναί ἐπ' ἄνθρωπ
 ον + ἀγαθὸν ἐλπίζειν ἐπὶ κύριον ἢ ἐλπίζειν ἐπ'
 ἄρχοντας + πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με
 καὶ τῷ ὀνόματι κυρίου ἠμυνηθήσονται αὐτοῦ

+ ΚΥΚΛΩΣΑΝΤΕΣ ΕΚΫΚΛΩΣΑΝ ΜΕ ΚΑΙ ΤΩΙ
ΟΝΟΜΑΤΙ ΚΥΡΙΟΥ ΗΜΥΝΑΜΗΝ ΑΥΤΟΥΣ +
ΕΚΫΚΛΩΣΑΝ ΜΕ ΩΣΕΙ ΜΕΛΙΣΣΑΙ ΚΗΡΙΟΝ ΚΑΙ ΕΞΕΙΚΑΨ
ΘΗΣΑΝ ΩΣΕΙ ΠΥΡ ΕΝ ΑΚΑΝΘΑΙΣ ΚΑΙ ΤΩΙ ΟΝΟΜΑΤΙ
ΚΥΡΙΟΥ ΗΜΥΝΑΜΗΝ ΑΥΤΟΥΣ + ΩΣΘΕΙΣ ΑΝΕΤΡΑ
ΠΗΝ ΤΟΥ ΠΕΡΕΪΝ ΚΑΙ Ο ΚΥΡΙΟΣ ΑΝΤΕΛΑΒΕΤΟ ΜΟΥ
+ ΙΣΧΥΣ ΜΟΥ ΚΑΙ ΨΥΧΗΣ ΜΟΥ Ο ΚΥΡΙΟΣ ΚΑΙ
ΕΓΕΝΕΤΟ ΜΟΙ ΕΙΣ ΣΩΤΗΡΙΑΝ + ΦΩΝΗ ΑΓΑΛΛΙΑΣΕΩΣ
ΚΑΙ ΣΩΤΗΡΙΑΣ ΕΝ ΣΚΗΝΑΙΣ ΔΙΚΑΙΩΝ ΔΕΞΙΑ ΚΥΡΙΟΥ
ΕΠΟΙΗΣΕΝ ΔΥΝΑΜΙΝ + ΔΕΞΙΑ ΚΥΡΙΟΥ ΨΥΧΗΣ ΜΕ
ΔΕΞΙΑ ΚΥΡΙΟΥ ΕΠΟΙΗΣΕΝ ΔΥΝΑΜΙΝ + ΟΥΚ ΑΠΟΘΑΝ
ΟΨΜΑΙ ΑΛΛΑ ΖΗΣΟΜΑΙ ΚΑΙ ΕΚΔΗΓΗΣΟΜΑΙ ΤΑ
ΕΡΓΑ ΚΥΡΙΟΥ + ΠΑΙΔΕΨΩΝ ΕΠΑΙΔΕΥΣΕΝ ΜΕ Ο
ΚΥΡΙΟΣ ΚΑΙ ΤΩΙ ΘΑΝΑΤΩΙ ΟΥ ΠΑΡΕΔΩΚΕΝ ΜΕ +
ΑΝΟΙΖΑΤΕ ΜΟΙ ΠΥΛΑΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΕΙΣΕΛΘΩΝ ΕΝ
ΑΥΤΑΙΣ ΕΞΟΜΟΛΟΓΗΣΟΜΑΙ ΤΩΙ ΚΥΡΙΩΙ + ΑΥΤΗ Η
ΠΥΛΗ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΔΙΚΑΙΟΙ ΕΙΣΕΛΕΥΣΟΝΤΑΙ ΕΝ ΑΥΤΗΙ
+ ΕΞΟΜΟΛΟΓΗΣΟΜΑΙ ΣΟΙ ΟΤΙ ΕΠΗΚΟΥΣΑΣ ΜΟΥ ΚΑΙ
ΕΓΕΝΟΥ ΜΟΙ ΕΙΣ ΣΩΤΗΡΙΑΝ + ΛΕΨΘΗ ΟΝ ΑΠΕΔΟΚΙΜ
ΑΣΑΝ ΟΙ ΟΙΚΟΔΟΜΟΥΝΤΕΣ ΟΥΤΟΣ ΕΓΕΝΗΘΗ ΕΙΣ ΚΕΦΑ
ΛΗΝ ΓΩΝΙΑΣ + ΠΑΡΑ ΚΥΡΙΟΥ ΕΓΕΝΕΤΟ ΑΥΤΗ ΚΑΙ

ἔστιν θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡλιῶν + αὕτη
ἡ ἡμέρα ἣν ἐποίησεν ὁ κύριος ἀγγλιασώμεθα
καὶ εὐφρανώμεν ἐν αὐτῇ + ὦ κύριε σῶσον
δὴ ὦ κύριε εὐδώσον δὴ + εὐλογημένος ὁ
ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι κυρίου εὐλογῆκαμεν
ὑμᾶς ἐξ οἴκου κυρίου + θεὸς κύριος καὶ
ἐπέφανεν ἡμῖν συστήσατε ἑορτὴν ἐν τοῖς
πυκάζουσιν ἕως τῶν κεράτων τοῦ θαυμαστη-
οῦ + θεὸς μου εἴ σύ καὶ ἐξομολογήσομαι σοι
θεὸς μου εἴ σύ καὶ ὑψώσω σε ἐξομολογήσομαι σοι
ὅτι ἐπήκουσάς μου καὶ ἐγένου μοι εἰς σωτηρίαν
+ ἐξομολογεῖσθε τῷ κυρίῳ ὅτι ἀγαθός ὅτι εἰς
τὸν λίθον τὸ ἔλεος αὐτοῦ

ΑΛΛΗΛΟΥΙΑ Α ΑΛΦ ΜΑΚΑΡΙΟΙ ΟΙ
 ΑΙΜΩΜΟΙ ΕΝ ΟΔΩΙ ΟΙ ΠΟΡΕΥΟΜΕΝΟΙ
 ΕΝ ΝΟΜΩΙ ΚΥΡΙΟΥ + ΜΑΚΑΡΙΟΙ ΟΙ
 ΕΞΕΡΕΥΝΩΝΤΕΣ ΤΑ ΜΑΡΤΥΡΙΑ
 ΑΥΤΟΥ ΕΝ ΟΛΗ ΚΑΡΔΙΑΙ ΕΚΖΗΤΗ
 ΣΟΥΣΙΝ ΑΥΤΟΝ + ΟΥ ΓΑΡ ΟΙ
 ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΟΙ ΤΗΝ ΑΝΟΜΙΑΝ ΕΝ
 ΤΑΙΣ ΟΔΟΙΣ ΑΥΤΟΥ ΕΠΟΡΕΥΘΗΣΑΝ + ΕΥ ΕΝΕΤΕΙΛΩ
 ΤΑΣ ΕΝΤΟΛΑΣ ΣΟΥ ΦΥΛΑΞΑΣΘΑΙ ΣΦΟΔΡΑ + ΟΦΕΛΟΝ
 ΚΑΤΕΥΘΥΝΘΕΙΗΣΑΝ ΑΙ ΟΔΟΙ ΜΟΥ ΤΟΥ ΦΥΛΑΞΑΣΘΑΙ
 ΤΑ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ ΣΟΥ + ΤΟΤΕ ΟΥ ΜΗ ΕΠΑΙΣΧΥΝ
 ΘΩ ΕΝ ΤΩΙ ΜΕ ΕΠΙΒΛΕΠΕΙΝ ΕΠΙ ΠΑΣΑΣ ΤΑΣ ΕΝΤΟΛΑΣ
 ΣΟΥ + ΕΞΟΜΟΛΟΓΗΣΟΜΑΙ ΣΟΙ ΚΥΡΙΕ ΕΝ ΕΥΘΥΤΗΤΙ
 ΚΑΡΔΙΑΣ ΕΝ ΤΩΙ ΜΕΜΑΘΗΚΕΝΑΙ ΜΕ ΤΑ ΚΡΙΜΑΤΑ
 ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΣΟΥ + ΤΑ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ ΣΟΥ
 ΦΥΛΑΞΩ ΜΗ ΜΕ ΕΓΚΑΤΑΛΙΠΗΣ ΕΝΟΣ ΣΦΟΔΡΑ +
 Β ΒΗΘ ΕΝ ΤΙΝΙ ΚΑΤΟΡΘΩΣΕΙ Ο ΝΕΩΤΕΡΟΣ ΤΗΝ ΟΔΟΝ
 ΑΥΤΟΥ ΕΝ ΤΩΙ ΦΥΛΑΞΕΣΘΑΙ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΣΟΥ +

ἐν ὄλῃ καρδίᾳ μου ἐξεζήτησά σε μὴ ἀπώσῃ
με ἀπὸ τῶν ἐντολῶν σου + ἐν τῇ καρδίᾳ
μου ἔκρυψα τὰ λόγια σου ὅπως ἂν μὴ ἀμάρτω
σοι + εὐλογητὸς εἶ κύριε δίδαξόν με τὰ
δικαιώματά σου + ἐν τοῖς χείλεσίν μου
ἐζήγγειλα πάντα τὰ κρίματα τοῦ στόματός
σου + ἐν τῇ ὁδῷ τῶν μαρτυρίων σου ἐτέρφ
θην ὡς ἐπὶ παντὶ πλούτῳ + ἐν ταῖς ἐντολαῖς
σου ἀδολεσχῆσω καὶ κατανοῆσω τὰς ὁδοὺς σου
+ ἐν τοῖς δικαιώμασίν σου μελετήσω οὐκ
ἐπιλήσομαι τῶν λόγων σου +

Γ ΓΙΜΑΛ ἀνταπόδος τῷ δούλῳ σου ζήσομαι
καὶ φυλάξω τοὺς λόγους σου + ἀποκάλυψον
τοὺς ὀφθαλμοὺς μου καὶ κατανοῆσω τὰ θαυμά
σια σου ἐκ τοῦ νόμου σου + πάροικος ἐγὼ εἰμι
ἐν τῇ γῆ μὴ ἀποκρύψῃς ἀπ' ἐμοῦ τὰς
ἐντολάς σου + ἐπεπόθησεν ἡ ψυχὴ μου τοῦ
ἐπιθυμῆσαι τὰ κρίματά σου ἐν παντὶ καιρῷ
+ ἐπετίμησας ὑπερηφάνοις ἐπικατάρατοι οἱ
ἐκκλίνοντες ἀπὸ τῶν ἐντολῶν σου + περίελε
ἀπ' ἐμοῦ ὄνειδος καὶ ἐξουδένωσιν ὅτι τὰ μαρτύ

ΡΙΑ ΣΟΥ ΕΖΕΖΗΤΗΣΑ + ΚΑΙ ΓΑΡ ΕΚΑΘΙΣΑΝ ἄρχον
τες καὶ κατ' ἐμοῦ κατελάλουν ὁ δὲ δοῦλος σου
ἠδολέσχει ἐν τοῖς δικαιώμασίν σου + καὶ γὰρ
τὰ μαρτύριά σου μελέτη μοῦ ἐστίν καὶ λί
συμβουλίαι μοῦ τὰ δικαιώματά σου +
Δ δευθ' ἐκολλήθη τῷ ἔδάφει ἡ ψυχὴ μου
ζῆσόν με κατὰ τὸν λόγον σου + τὰς ὁδοὺς
μου ἐζηγγεῖλα καὶ ἐπήκουσάς μου δίδαξόν με
τὰ δικαιώματά σου + ὁδὸν δικαιοματίων
σου συνέτισόν με καὶ ἀδολεσχῆσω ἐν τοῖς θαυ
μασίοις σου + ἔσταζεν ἡ ψυχὴ μου ἀπὸ
ἀκηδίας βεβαίωσόν με ἐν τοῖς λόγοις σου +
ὁδὸν ἀδικίας ἀπόστησον ἀπ' ἐμοῦ καὶ τῷ νόμ
ω σου ἐλέησόν με + ὁδὸν ἀληθείας ἠρετι
σάμην τὰ κρίματά σου οὐκ ἐπελαθόμην +
ἐκολλήθη τῷ μαρτυρίοις σου κύριε μὴ με
κατακλύψῃς + ὁδὸν ἐντολῶν σου ἔδραμον
ὅταν ἐπλάτυνας τὴν καρδίαν μου +
ε ἡ νομοθέτησόν με κύριε τὴν ὁδὸν τῶν
δικαιοματίων σου καὶ ἐκζητήσω αὐτὴν διὰ
παντός + συνέτισόν με καὶ ἐξερευνήσω τὸν

ΝΟΜΙΟΝ ΣΟΥ ΚΑΙ ΦΥΛΑΣΩ ΑΥΤὸν ἐν ὅλῃ καρδίᾳ
μου + ὁδήγησόν με ἐν τρίβῳ τῶν ἐντολῶν
σου ὅτι αὐτὴν ἠθέλησα + κλίνον τὴν καρ
δίαν μου εἰς τὰ μαρτύριά σου καὶ μὴ εἰς
πλεονεξίαν + ἀπέστρεψον τοὺς ὀφθαλμοὺς μου
τοῦ μὴ ἰδεῖν ματαιότητα ἐν τῇ ὁδῷ σου
ζῆσόν με + στήσον τῷ δούλῳ σου τὸ λόγιόν
σου εἰς τὸν φόβον σου + περίελε τὸν ὀνειδικασίον
μου ὃν ὑπώπτευσά τὰ γὰρ κρίματά σου
χρηστά + ἰδοὺ ἐπεθύμησα τὰς ἐντολάς σου ἐν
τῇ δικαιοσύνῃ σου ζῆσόν με + οὐαὺ καὶ
ἔλθοι ἐπ' ἐμὲ τὸ ἔλεός σου κύριε τὸ σωτήριόν σου
κατὰ τὸ λόγιόν σου + καὶ ἀποκριθήσονται τοῖς
ὀνειδίζουσί με λόγον ὅτι ἠλπικα ἐπὶ τοὺς λόγους
σου + καὶ μὴ περιέλθῃς ἐκ τοῦ στόματός μου
λόγον ἀληθείας ἕως σφόδρα ὅτι ἐπὶ τὰ κρίματά
σου ἐπήλπικα + καὶ φυλάξω τὸν νόμον σου
διὰ παντός εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα
τοῦ αἰῶνος + καὶ ἐπορευόμην ἐν πλατυσιῶνι
ὅτι τὰς ἐντολάς σου ἐξεζήτησα + καὶ ἐλάλουν
ἐν τοῖς μαρτυρίοις σου ἐναντίον βασιλέων καὶ

οὐκ ἠεχυνόμην + καὶ ἐμελέτων ἐν ταῖς
ἐντολαῖς σου αἷς ἠγάπησα σφόδρα + καὶ ἤρα
τὰς χεῖράς μου πρὸς τὰς ἐντολάς σου ἅς
ἠγάπησα καὶ ἠδολέσχουν ἐν τοῖς δικαίωμασί
σου +

καὶ ἐμνήσθητι τὸν λόγον σου τῷ δούλῳ σου
ὡς ἐπήλπισάς με + αὕτη με παρεκάλεσεν ἐν
τῇ ταπεινώσει μου ὅτι τὸ λόγιόν σου ἐζησέν με
+ ὑπερήφανοὶ παρηνόμουν ἕως σφόδρα ἀπὸ δὲ
τοῦ νόμου σου οὐκ ἐζέκλινα + ἐμνήσθητι τῶν
κριμάτων σου ἀπὸ αἰῶνος κύριε καὶ παρε
κλήσθη + ἀθυμία κατέσχεν με ἀπὸ
ἀμαρτωλῶν τῶν ἐγκαταλιμπανόντων τὸν
νόμον σου + ψαλτὰ ἤσαν μοι τὰ δικαίω
ματά σου ἐν τόπῳ παροικίας μου + ἐμνή
σθητι ἐν νυκτὶ τοῦ ὀνόματός σου κύριε καὶ ἐφύ
λαξά τὸν νόμον σου + αὕτη ἐγενήθη μοι ὅτι
τὰ δικαίωματά σου ἐξεζήτησα +

ὡς ἡσυχία μου κύριε εἶπα φυλάξασθαι τὸν
νόμον σου + ἐδείχθη τοῦ προσώπου σου ἐν
ὅλῃ καρδίᾳ μου ἐλέησόν με κατὰ τὸ λόγιόν

σοῦ + διηλογίσαιμην τὰς ὁδοὺς σοῦ καὶ ἐπέστρεψα τοὺς πόδας μου εἰς τὰ μαρτύριά σου + ἠτοιμάσθην καὶ οὐκ ἐταράχθην τοῦ φυλάξασθαι τὰς ἐντολάς σου + σχοινία ἁμαρτωλῶν περιπλάκισάν μοι καὶ τοῦ νόμου σου οὐκ ἐπελαθόμην + μεσονύκτιον ἐξηγειρόμην τοῦ ἐξομολογεῖσθαί σοι ἐπὶ τὰ κρίματα τῆς δικαιοσύνης σου + μέτοχος ἐγὼ εἰμι πάντων τῶν φοβουμένων σε καὶ τῶν φυλασσόντων τὰς ἐντολάς σου + τοῦ ἐλέους σου κύριε πλήρης ἡ γῆ τὰ δικαιώματά σου δίδαζόν με +

• τῆς χρηστότητά ἐποίησας μετὰ τοῦ δούλου σου κύριε κατὰ τὸν λόγον σου + χρηστότητα καὶ παιδείαν καὶ γνῶσιν δίδαζόν με ὅτι ταῖς ἐντολαῖς σου ἐπίστευσα + πρὸ τοῦ με ταπεινώσθην ἐγὼ ἐπλημμύρησα διὰ τοῦτο τὸ λόγιόν σου ἐφύλαξα + χρηστὸς εἶ σύ κύριε καὶ ἐν τῇ χρηστότητί σου δίδαζόν με τὰ δικαιώματά σου + ἐπληθύνησθι ἐπ' ἐμὲ ἀδικία ὑπερηφάνων ἐγὼ δὲ ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου ἐξερευνήσω τὰς ἐντολάς σου + ἐτύρῳθι ὡς γάλα ἡ καρδία

ΑΥΤῶΝ ΕΓΩ ΔΕ Τὸν νόμον σου ἐμελέτησα +
ἀγαθὸν μοι ὅτι ἐταπείνωσάς με ὅπως ἂν μάθω
τὰ δικαιώματά σου + ἀγαθὸν μοι ὁ νόμος
τοῦ στόματός σου ὑπὲρ χιλιάδας χρυσίου καὶ
ἀργυρίου +
καὶ ἰκὼ αἱ χεῖρές σου ἐποίησάν με καὶ ἔπλασαν με
συνέτισόν με καὶ μαθήσομαι τὰς ἐντολάς σου
+ οἱ φοβούμενοί σε ὄψονταί με καὶ εὐφρανθή-
σονται ὅτι εἰς τοὺς λόγους σου ἐπήλπισα +
ἔγνων κύριε ὅτι δικαιοσύνη τὰ κρίματά σου
καὶ ἀληθεία ἐταπείνωσάς με + γενηθήτω δὴ
τὸ ἔλεός σου τοῦ παρακαλέσαι με κατὰ τὸ
λόγιόν σου τῷ δούλῳ σου + ἐλθέτωσάν μοι οἱ
οἰκτιρμοί σου καὶ ζήσομαι ὅτι ὁ νόμος σου
μελέτη μοῦ ἐστίν + ἀισχυνηθήτωσαν ὑπὲρ
ἡφάνοι ὅτι ἀδίκως ἠνόμησαν εἰς ἐμέ ἐγὼ δὲ
ἀδολεσχῆσω ἐν ταῖς ἐντολαῖς σου + ἐπιστρέψά-
τωσάν μοι οἱ φοβούμενοί σε καὶ οἱ γινώσκοντες
τὰ μαρτύριά σου + γενηθήτω ἡ καρδιά μου
ἀπλωμος ἐν τοῖς δικαιώμασίν σου ὅπως ἂν μὴ
ἀισχυθῶ + ἰᾶ χαφ ἐκλείπει εἰς τὸ σωτήριόν

σου ἡ ψυχὴ μου καὶ εἰς τὸν λόγον σου ἐπήλπισα
+ ἐζέλιπον οἱ ὀφθαλμοί μου εἰς τὸ λόγιόν σου
λέγοντες πότε παρακαλέσεις με + ὅτι ἐγενήθητι
ὡς ἄσικδος ἐν πάχνηι τὰ δικαιώματά σου οὐκ
ἐπελάθωμην + πόσαι εἰσὶν αἱ ἡμέραι τοῦ
δοῦλου σου πότε ποιήσεις μοι ἐκ τῶν κατα
διωκόντων με κρίσιν + διηγήσαντό μοι
παράνομοι ἀδολεσχίας ἀλλ οὐχ ὡς ὁ νόμος σου
κύριε + πᾶσαι αἱ ἐντολαί σου ἀλήθεια ἀδίκως
κατεδίωξαν με βοήθησόν μοι + παρὰ βραχὺ
συνετέλεσαν με ἐν τῇ γῆι ἐγὼ δὲ οὐκ
ἐγκατέλιπον τὰς ἐντολάς σου + κατὰ τὸ ἔλεός
σου ζῆσόν με καὶ φυλάξω τὰ μαρτύρια τοῦ
στόματός σου + יְבֹ לֹבֵד εἰς τὸν αἰῶνα κύριε ὁ
λόγος σου διαμένει ἐν τῷ οὐρανῷ + εἰς
γενεὰν καὶ γενεὰν ἡ ἀλήθειά σου ἐθεμελίωσε
τὴν γῆν καὶ διαμένει + τῇ διατάξει σου
διαμένει ἡ ἡμέρα ὅτι τὰ σύμπαντα δοῦλα εἰ
+ εἰ μὴ ὅτι ὁ νόμος σου μελέτη μου ἐστίν
τότε ἂν ἀπωλόμην ἐν τῇ ταπεινώσει μου +
εἰς τὸν αἰῶνα οὐ μὴ ἐπιλάθωμαι τῶν δικαίω

ΜΙΑΤΩΝ ΣΟΥ ὅτι ἐν αὐτοῖς ἐζησάς με κύριε + εὖς
εἶμι ἐγὼ σῶσόν με ὅτι τὰ δικαιώματά σου
ἐξεζήτησα + ἐπεὶ ὑπέμειναν ἁμαρτωλοὶ τοῦ
ἀπολέσαι με τὰ μαρτύριά σου σὺνῆκα + πάσης
συντελείας εἶδον πέρασ πλατεῖα ἡ ἐντολή σου
σφόδρα + ἰὲρ μὴ ὡς ἠγάπησα τὸν νόμον σου
κύριε ὅλην τὴν ἡμέραν μελέτη μοῦ ἐστίν +
ὑπὲρ τοὺς ἐχθροὺς μου ἐσόφισάς με τὴν ἐντολήν
σου ὅτι εἰς τὸν αἰῶνά μοί ἐστίν + ὑπὲρ
πάντας τοὺς διδάσκοντάς με σὺνῆκα ὅτι τὰ
μαρτύριά σου μελέτη μοῦ ἐστίν + ὑπὲρ πρεσ
βυτέρους σὺνῆκα ὅτι τὰς ἐντολάς σου
ἐξεζήτησα + ἐκ πάσης ὁδοῦ πονηρᾶς ἐκώλυσα
τοὺς πόδας μου ὅπως ἂν φυλάξω τοὺς λόγους
σου + ἀπὸ τῶν κριμάτων σου οὐκ ἐξέκλινα
ὅτι σὺ ἐνομοθέτησάς μοι + ὡς γλυκέα τῷ
λάρυγγί μου τὰ λόγια σου ὑπὲρ μέλι καὶ
κρηθὶον τῷ στόματί μου + ἀπὸ τῶν ἐντολῶν
σου σὺνῆκα διὰ τοῦτο ἐπίσησα πᾶσαν ὁδὸν
ἀδικίας ὅτι σὺ ἐνομοθέτησάς μοι + ἰὲρ νοῦν
λύχνος τοῖς ποσίν μου ὁ λόγος σου καὶ φῶς ταῖς

ΤΡΙΒΟΙΣ ΜΟΥ + ΟΠΩΣ ΟΙΚΑ ΚΑΙ ἔσθῃς τοῦ φυλά
ζεσθαι τὰ κρίματα τῆς δικαιοσύνης σου +
ἐταπεινώθῃς ἕως σφόδρα κύριε ζῆσόν με κατὰ
τὸν λόγον σου + τὰ ἑκούσια τοῦ στόματός μου
εὐδόκησον ἤ κύριε καὶ τὰ κρίματά σου
δίδαξόν με + ἡ ψυχὴ μου ἐν ταῖς χερσίν μου
διὰ παντός καὶ τοῦ νόμου σου οὐκ ἐπελαθόμην
+ ἔθεντο ἁμαρτωλοὶ παγίδα μοι καὶ ἐκ τῶν
ἐντολῶν σου οὐκ ἐπλανήθην + ἐκηρυξάμην
τὰ μαρτύριά σου εἰς τὸν αἰῶνα ὅτι ἀγαλλίαμα
τῆς καρδίας μου εἰσιν + ἔκλινε τὴν καρδίαν
μου τοῦ ποιῆσαι τὰ δικαιώματά σου εἰς τὸν
αἰῶνα δι' ἀντάμειψιν + ἰὲ σαυτὸν παρανόμους
ἐμίσησα καὶ τὸν νόμον σου ἠγάπησα + βοηθός
μου καὶ ἀντιλήμπτωρ μου εἶ σύ εἰς τὸν λόγον
σου ἐπήλπισα + ἐκκλίνατε ἀπ' ἐμοῦ πονηρεῖ
ὄφθῃνοι καὶ ἐξερευνήσω τὰς ἐντολάς τοῦ θεοῦ
μου + ἀντιλαβοῦ μου κατὰ τὸ λόγιόν σου
καὶ ζήσω καὶ μὴ κατακλύθῃς με ἀπὸ τῆς
προδοκίας μου + βοήθησόν μοι καὶ
σωθήσονται καὶ μελετήσω ἐν τοῖς δικαιώμασίν

σου διὰ παντός + ἐξουδένωσας πάντας τοὺς
ἀποστατοῦντας ἀπὸ τῶν δικαιοματίων σου ὅτι
ἄδικον τὸ ἐπιθύμημα αὐτῶν + παραβαίνον
τας ἐλογισάμην πάντας τοὺς ἁμαρτωλοὺς τῆς
γῆς διὰ τοῦτο ἠγάπησα τὰ μαρτύριά σου διὰ
παντός + καθήλωσον εἰς τοῦ φόβου σου τὰς
σάρκας μου ἀπὸ γὰρ τῶν κριμάτων σου
ἐφοβήθην + ἵ μιν ἐποίησα κρίμα καὶ δικαιο
σύνην μὴ παραδώσῃς με τοῖς ἀδικοῦσίν με +
ἐκδεξαι τὸν δούλόν σου εἰς ἀγαθόν μὴ συκο
φανησάτωσάν με ὑπερήφανοι + οἱ ὀφθαλμοί
μου ἐζέλιπον εἰς τὸ σωτήριόν σου καὶ εἰς τὸ
λόγιον τῆς δικαιοσύνης σου + ποιήσον μετὰ
τοῦ δούλου σου κατὰ τὸ ἔλεός σου καὶ τὰ δικαιο
ματά σου δίδαξόν με + δούλος σου εἰμι ἐγώ
συνέτισόν με καὶ γνώσωμαι τὰ μαρτύριά σου
+ καιρὸς τοῦ ποιῆσαι τῷ κυρίῳ διεσκεδάσαν
τὸν νόμον σου + διὰ τοῦτο ἠγάπησα τὰς
ἐντολάς σου ὑπὲρ χρυσίων καὶ τοπάζιον + διὰ
τοῦτο πρὸς πάσας τὰς ἐντολάς σου κατω
ρθούμην πᾶσαν ὁδὸν ἄδικον ἐπίσεν + ἰὴ φη

ΘΑΥΜΑΣΤὰ Τὰ Μαρτύρια σου διὰ τοῦτο
ἐξηρένησεν αὐτὰ ἡ ψυχὴ μου + ἡ δῆλωσις
τῶν λόγων σου φωτιεῖ καὶ συνετιεῖ ἠηπίους +
τὸ στόμα μου ἤνοιξα καὶ ἔεικυσά πνεῦμα ὅτι
τὰς ἐντολάς σου ἐπεπόθουν + ἐπίβλεψον ἐπὶ ἐμὲ
καὶ ἐλέησόν με κατὰ τὸ κρίμα τῶν ἀγαπ
ώντων τὸ ὄνομά σου + τὰ διαβήματά μου
κατεύθυνον κατὰ τὸ λόγιόν σου καὶ μὴ
κατακυριεύσάτω μου πᾶσα ἀνομία +
λύτρωσαί με ἀπὸ συγκοφαντίας ἀνθρώπων καὶ
φυλάξω τὰς ἐντολάς σου + τὸ πρόσωπόν σου
ἐπίφανον ἐπὶ τὸν δοῦλόν σου καὶ δίδαξόν με
τὰ δικαιώματά σου + διεξόδους ὑδάτων
κατέβησαν οἱ ὀφθαλμοί μου ἐπεὶ οὐκ ἐφύλαξαν
τὸν νόμον σου + ἡ ἑσθὴ δίκαιος εἶ κύριε καὶ
εὐθὴς ἡ κρίσις σου + ἐνετείλω δικαιοσύνην τὰ
μαρτύρια σου καὶ ἀλήθειαν σφόδρα +
ἐζήτηζέν με ὁ ζῆλος τοῦ οἴκου σου ὅτι
ἐπελάθοντο τῶν λόγων σου οἱ ἐχθροί μου +
πεπυρωμένον τὸ λόγιόν σου σφόδρα καὶ ὁ δοῦλός
σου ἠγάπησεν αὐτό + νεώτερός εἰμι ἐγὼ καὶ

ἔξουθενωμένος τὰ δικαιώματά σου οὐκ
 ἐπελαθόμην + ἡ δικαιοσύνη σου δικαιοσύνη
 εἰς τὸν αἰῶνα καὶ ὁ νόμος σου ἀλήθεια + θαῦ
 ρα καὶ ἀνάγκη εὗροσάν με αἱ ἐντολαί σου μελέ
 τη μου + δικαιοσύνη τὰ μαρτύριά σου εἰς
 τὸν αἰῶνα συνέτισόν με καὶ ζήσομαι + ἡ
 κωφ ἐκέκραξα ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου ἐπάκουσον
 μου κύριε τὰ δικαιώματά σου ἐκζητήσω +
 ἐκέκραξά σε σῶσον με καὶ φυλάξω τὰ
 μαρτύριά σου + προέφθασα ἐν ἀωρίᾳ καὶ
 ἐκέκραξα εἰς τοὺς λόγους σου ἐπήλπισα +
 προέφθασαν οἱ ὀφθαλμοί μου πρὸς ὄρθρον τοῦ
 μελετᾶν τὰ λόγια σου + τῆς φωνῆς μου
 ἀκούσον κύριε κατὰ τὸ ἔλεός σου κατὰ τὸ κρίμα
 σου ζήσον με + προσήγγισαν οἱ καταδικῶντές
 με ἀνομίαι ἀπὸ δὲ τοῦ νόμου σου ἐπλακρύν
 θησαν + ἔγγυς εἶ σύ κύριε καὶ πᾶσαι αἱ
 ἐντολαί σου ἀλήθεια + κατ' ἀρχὰς ἔγνων ἐκ
 τῶν μαρτυρίων σου ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα
 ἐθεμελίωσας αὐτά +
 κ ρησ ἰδὲ τὴν ταπείνωσίν μου καὶ ἐξελοῦ με

ὅτι τὸν νόμον σου οὐκ ἐπελαθόμην + κρίνον
τὴν κρίσιν μου καὶ λύτρωσαί με διὰ τὸν
λόγον σου ζῆσόν με + μακρὰν ἀπὸ ἁμαρ
τωλῶν σωτηρία ὅτι τὰ δικαιώματά σου οὐκ
ἐξεζήτησαν + οἱ οἰκτιρμοί σου πολλοί κύριε
κατὰ τὸ κρίμα σου ζῆσόν με + πολλοὶ οἱ ἐκ
διώκοντές με καὶ ἐκθλίβοντές με ἐκ τῶν
μαρτυρίων σου οὐκ ἐζέκλινα + εἶδον ἀσυνθε
τοῦντας καὶ ἐζητηκόμην ὅτι τὰ λόγια σου οὐκ
ἐφυλάξαντο + ἰδὲ ὅτι τὰς ἐντολάς σου ἠγάπ
ησα κύριε ἐν τῷ ἐλέει σου ζῆσόν με + ἀρχὴ
τῶν λόγων σου ἀλήθεια καὶ εἰς τὸν αἰῶνα
πάντα τὰ κρίματα τῆς δικαιοσύνης σου + κἀ
σεν ἄρχοντες κατεδίωξαν με δωρεάν καὶ ἀπὸ
τῶν λόγων σου ἐδειλίασεν ἡ καρδία μου +
ἀγαλλιάσομαι ἐγὼ ἐπὶ τὰ λόγια σου ὡς ὁ
εὐρίσκων σκῦλα πολλά + ἀδικίαν ἐπίσησα καὶ
ἐβδελυξάμην τὸν δὲ νόμον σου ἠγάπησα +
ἐπτάκις τῆς ἡμέρας ἤνεκά σοι ἐπὶ τὰ κρίματα
τῆς δικαιοσύνης σου + εἰρήνη πολλὴ τοῖς ἀγαπ
ῶσιν τὸν νόμον σου καὶ οὐκ ἔστιν αὐτοῖς σκάν

ΔΑΛΟΝ + ΠΡΟΕΔΟΙΚΩΝ Τὸ σωτήριόν σου κύριε καὶ
τὰς ἐντολάς σου ἠγάπησα + ἐφύλαξεν ἡ ψυχὴ
μου τὰ μαρτύριά σου καὶ ἠγάπησεν αὐτὰ
σφόδρα + ἐφύλαξα τὰς ἐντολάς σου καὶ τὰ
μαρτύριά σου ὅτι πᾶσαι αἱ ὁδοί μου ἐναντίον
σου κύριε +

ΚΒ ΘΑΥ ἔγγισάτω ἡ δέησίς μου ἐνώπιόν σου
κύριε κατὰ τὸ λόγιόν σου συνέτισόν με + εἰς
ἐλθοὶ τὸ ἀζίνωμά μου ἐνώπιόν σου κατὰ τὸ
λόγιόν σου ῥῦσαί με + ἐξερεύζαιντο τὰ χεῖλη
μου ὕμνον ὅταν διδάξης με τὰ δικαιώματά
σου + φθέγγαιτο ἡ γλῶσσά μου τὸ λόγιόν σου
ὅτι πᾶσαι αἱ ἐντολαί σου δικαιοσύνη + γεν
έστω ἡ χεὶρ σου τοῦ σώσαί με ὅτι τὰς ἐντολάς
σου ἠρετικάλωμην + ἐπεπόθησα τὸ σωτήριόν σου
κύριε καὶ ὁ νόμος σου μελέτη μοῦ ἐστίν + ζή
σεται ἡ ψυχὴ μου καὶ αἰνέσει σε καὶ τὰ
κρίματά σου βοηθήσει μοι + ἐπλανήθην ὡς
πρόβατον ἀπολωλός ζήτησον τὸν δοῦλόν σου ὅτι
τὰς ἐντολάς σου οὐκ ἐπελαθόμην

W

ἸΔὴ τῶν ἀναβαθμῶν πρὸς
 κύριον ἐν τῷ θλίβεθαί με
 εἰκέκραξα καὶ εἰσήκουσέν μου
 + κύριε ῥῦσαι τὴν ψυχὴν
 μου ἀπὸ χειλέων ἀδίκων
 καὶ ἀπὸ γλώσσης δολίας +
 τί δοθεῖν σοι καὶ τί προστε-
 εῖν σοι πρὸς γλῶσσαν δολίαν + τὰ βέλη τοῦ
 δυνατοῦ ἠκονημένα σὺν τοῖς ἄηθρασιν τοῖς
 ἐρημικοῖς + οἴμωμοι ὅτι ἡ παροικία μου ἐμα-
 κρύνηται κατεσκήνωσα μετὰ τῶν σκηνωμάτων
 κηδάρ + πολλὰ παρώκησεν ἡ ψυχὴ μου +
 μετὰ τῶν μισούντων τὴν εἰρήνην ἤμην
 εἰρηνικός ὅταν ἐλάλουν αὐτοῖς ἐπολέμουν με
 δωρεάν

W

ΙΔὴ τῶν ἀναβασίῶν ἡρᾶ
 τοῦς ὀφθαλμοῦς μου εἰς τὰ
 ὄρη πόθεν ἔξει ἡ βοήθειά
 μου + ἡ βοήθειά μου
 παρὰ κυρίου τοῦ ποιήσαντος
 τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν
 + μὴ δῶκε εἰς ἄλῃον τὸν
 πόδα σου μὴδὲ νυστάζει ὁ φυλάσσων σε + ἰδοὺ
 οὐ νυστάζει οὐδὲ ὑπνῶσει ὁ φυλάσσων τὸν
 Ἰσραὴλ + κύριος φυλάζει σε κύριος σκέπη σου ἐπὶ
 χεῖρα δεξιάν σου + ἡμέρας ὁ ἥλιος οὐ συγκλύ
 σει σε οὐδὲ ἡ σελήνη τὴν νύκτα + κύριος
 φυλάζει σε ἀπὸ παντὸς κακοῦ φυλάζει τὴν
 ψυχὴν σου + κύριος φυλάζει τὴν εἴσοδόν σου
 καὶ τὴν ἐξοδόν σου ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ
 αἰῶνος

W

ΙΔὴ τῶν ἀναβασιῶν
 εὐφράσθη ἐπὶ τοῖς εἰρηνόμοις
 μοι εἰς οἶκον κυρίου πορευ
 σόμεθα + ἐστῶτες ἦσαν οἱ
 πόδες ἡμῶν ἐν ταῖς ἀύλαῖς
 σου ἱερουσαλήμ + ἱερουσα
 λήμ οἰκοδομημένη ὡς πόλις
 ἥς ἡ μετοχὴ αὐτῆς ἐπὶ τὸ αὐτό + ἐκεῖ γὰρ
 ἀνέβησαν αἱ φυλαὶ φυλαὶ κυρίου μαρτύριον
 τῷ Ἰσραὴλ τοῦ ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματι
 κυρίου + ὅτι ἐκεῖ ἐκάθισαν θρόνοι εἰς κρίσιν
 θρόνοι ἐπὶ οἶκον δαυὶδ + ἐρωτήσατε δὴ τὰ εἰς
 εἰρήνην τὴν ἱερουσαλήμ καὶ εὐσθησία τοῖς
 ἀγαπῶσίν σε + γενέσθω δὴ εἰρήνη ἐν τῇ
 δυνάμει σου καὶ εὐσθησία ἐν ταῖς πύργοβάρει
 σου + ἕνεκα τῶν ἀδελφῶν μου καὶ τῶν
 πλησίων μου ἐλάλουν δὴ εἰρήνην περὶ σου +
 ἕνεκα τοῦ οἴκου κυρίου τοῦ θεοῦ ἡμῶν ἐξεζη

ΤΗΣ ΑΓΑΘΉ ΣΟΙ

W

ἸΔὴ τῶν ἀναβαθμῶν πρὸς
 εἰς ἦρα τοὺς ὀφθαλμοὺς μου
 τὸν κατοικοῦντα ἐν τῷ
 οὐρανῷ + ἰδοὺ ὡς ὀφθαλ
 μοὶ δούλων εἰς χεῖρας τῶν
 κυρίων αὐτῶν ὡς ὀφθαλ
 μοὶ παιδίσκης εἰς χεῖρας τῆς
 κυρίας αὐτῆς οὕτως οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν πρὸς
 κύριον τὸν θεὸν ἡμῶν ἕως οὗ οἰκτιρῆσαι ἡμᾶς
 + ἐλέησον ἡμᾶς κύριε ἐλέησον ἡμᾶς ὅτι ἐπὶ
 πολὺ ἐπλήσθημεν ἐξοχδενώσεως + ἐπὶ πλεῖον
 ἐπλήσθη ἡ ψυχὴ ἡμῶν τὸ ὄνειδος τοῖς ἐχθροῖς
 οὖσιν καὶ ἡ ἐξοχδένωσις τοῖς ὑπερηφάνοις

W

ΙΔὴ τῶν ἀναβαθμῶν εἰ
 μὴ ὅτι κύριος ἦν ἐν ἡμῖν
 εἰπάτω δὴ Ἰσραὴλ + εἰ μὴ
 ὅτι κύριος ἦν ἐν ἡμῖν ἐν
 τῷ ἐπαναστήναι ἀνθρώ
 πους ἐφ' ἡμᾶς + ἄρα ζῶν
 τας ἂν κατέπιον ἡμᾶς ἐν
 τῷ ὀργισθῆναι τὸν θυμὸν αὐτῶν ἐφ' ἡμᾶς +
 ἄρα τὸ ὕδωρ κατεπόνησεν ἡμᾶς χεῖμαρρον
 διήλθεν ἡ ψυχὴ ἡμῶν + ἄρα διήλθεν ἡ
 ψυχὴ ἡμῶν τὸ ὕδωρ τὸ ἀνυπόστατον + εὐλο
 γητὸς κύριος ὃς οὐκ ἔδωκεν ἡμᾶς εἰς θήραν τοῖς
 ὀδοῦσιν αὐτῶν + ἡ ψυχὴ ἡμῶν ὡς τροχάσιον
 ἐρρύσθη ἐκ τῆς παγίδος τῶν θηρευόντων ἡ
 παγὶς συνετρίβη καὶ ἡμεῖς ἐρρύσθημεν + ἡ
 βοήθεια ἡμῶν ἐν ὀνόματι κυρίου τοῦ ποιή
 σαντος τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν

W

ΙΔὴ τῶν ἀναβαθμῶν οἱ
 πεποιθότες ἐπὶ κύριον ὡς
 ὄρος σιών οὐ σαλευθήσεται
 εἰς τὸν αἰῶνα ὁ κατοικῶν
 ἱεροσολημ **+** ὄρη κύκλω
 αὐτῆς καὶ κύριος κύκλω
 τοῦ λαοῦ αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ
 νῦν καὶ ἔως τοῦ αἰῶνος **+** ὅτι οὐκ ἀφήσει τὴν
 ῥάβδον τῶν ἀμαρτωλῶν ἐπὶ τὸν κλῆρον τῶν
 δικαίων ὅπως ἂν μὴ ἐκτείνωσιν οἱ δίκαιοι ἐν
 ἀνομίαι χειρὰς αὐτῶν **+** ἀγάθυνον κύριε τοῖς
 ἀγαθοῖς καὶ τοῖς εὐθέσι τῆι καρδίαι **+** τοὺς δὲ
 ἐκκλίνοντας εἰς τὰς στραγγαλιὰς ἀπάξει κύριος
 μετὰ τῶν ἐργαζομένων τὴν ἀνομίαν εἰρήνην
 ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ

Ω

ΙΔὴ τῶν ἀναβαθμῶν ἐν
 τῷ ἐπιστρέψαι κύριον τὴν
 αἰχμαλωσίαν ἡμῶν
 ἐγενήθημεν ὡς παρακεικλι
 μένοι + τότε ἐπλήσθη
 χαρᾶς τὸ στόμα ἡμῶν καὶ
 ἡ γλῶσσα ἡμῶν ἀγαλλιά

σεως τότε ἐροῦσιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν ἐμεγάλυνεν
 κύριος τὸ εἶποι μετ' αὐτῶν + ἐμεγάλυνεν
 κύριος τὸ εἶποι μετ' ἡμῶν ἐγενήθημεν
 εὐφραίνόμενοι + ἐπέστρεψον κύριε τὴν αἰχμαλω
 σίαν ἡμῶν ὡς χειμάρρους ἐν τῷ νότῳ + οἱ
 σπεύροντες ἐν δάκρυσιν ἐν ἀγαλλιάσει θεωροῦσιν
 + πορευόμενοι ἐπορεύοντο καὶ ἔκλαιον αἶροντες
 τὰ σπέρματα αὐτῶν ἐρχόμενοι δὲ ἤζουσιν ἐν
 ἀγαλλιάσει αἶροντες τὰ δράγματα αὐτῶν

Ω

ἸΔὴ τῶν ἀναβασιῶν τῶν
 σαλωμων ἐὰν μὴ κύριος
 οἰκοδομήσει οἶκον εἰς
 μάτην ἐκοπίασαν οἱ
 οἰκοδομοῦντες αὐτόν ἐὰν
 μὴ κύριος φυλάξῃ πόλιν
 εἰς μάτην ἠγρύπνησεν ὁ
 φυλάσων + εἰς μάτην ὑμῖν ἐστὶν τοῦ ὀρθρίζ
 εἰν ἐγείρεσθαι μετὰ τὸ καθῆσθαι οἱ ἔσθοντες
 ἄρτον ὀδύνης ὅταν δῶν τοῖς ἀγαπητοῖς αὐτοῦ
 ὑπνον + ἰδοὺ ἡ κληρονομία κυρίου υἱοῖ ὁ
 μισθὸς τοῦ καρποῦ τῆς γαστρὸς + ὡσεὶ βέλη ἐν
 χειρὶ δυνατοῦ οὕτως οἱ υἱοὶ τῶν ἐκτετινα
 γμένων + μακάριος ἄνθρωπος ὃς πληρώσει
 τὴν ἐπιθυμίαν αὐτοῦ ἐξ αὐτῶν οὐ κατ
 λιχνήσονται ὅταν λαλῶσι τοῖς ἐχθροῖς
 αὐτῶν ἐν πύλῃ

W

ἸΔὴ τῶν ἀναβαθμῶν
 μακάριοι πάντες οἱ
 φοβούμενοι τὸν κύριον οἱ
 πορευόμενοι ἐν ταῖς ὁδοῖς
 αὐτοῦ + τοὺς πόνοὺς τῶν
 καρπῶν σου φάγεσαι
 μακάριος εἶ καὶ καλῶς σοι
 ἔσται + ἡ γυνὴ σου ὡς ἄμπελος ἐψθινοῦσα ἐν
 τοῖς κλίτεσι τῆς οἰκίας σου οἱ υἱοί σου ὡς
 νεόφυτα ἐλαιῶν κύκλωι τῆς τραπέζης σου +
 ἰδοὺ οὕτως εὐλογηθήσεται ἄνθρωπος ὁ φοβούμενος
 τὸν κύριον + εὐλογήσει σε κύριος ἐκ
 σκῆνης καὶ ἴδοις τὰ ἀγαθὰ ἱερουσαλήμ πάσαις τὰς
 ἡμέρας τῆς ζωῆς σου + καὶ ἴδοις υἱοὺς τῶν
 υἱῶν σου εἰρήνην ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ

Ω

ΙΔὴ τῶν ἀναβαθμῶν
 πλεονάκις ἐπολέμησάν με ἐκ
 νεότητός μου εἰπάτω δὴ
 Ἰσραὴλ + πλεονάκις ἐπο-
 λέμησάν με ἐκ νεότητός μου
 καὶ γὰρ οὐκ ἠδυνήθησάν
 μοι + ἐπὶ τοῦ νύκτου μου
 ἐτέκταινον οἱ ἁμαρτωλοὶ ἐβλάκρυσαν τὴν ἀνο-
 μίαν αὐτῶν + κύριος δίκαιος συνέκοψεν
 ἀρχένας ἁμαρτωλῶν + ἀίχμησάν τε καὶ
 ἀποστραφήσκειν εἰς τὰ ὀπίσω πάντες οἱ
 μισοῦντες εἶναι + γενήσκειν ὡς χόρτος
 ἀρμυρίων ὃς πρὸ τοῦ ἐκσπασθῆναι ἐξηράνη
 + οὐκ οὐκ ἐπλήρωσεν τὴν χεῖρα αὐτοῦ ὁ
 θερίζων καὶ τὸν κόλπον αὐτοῦ ὁ τὰ δράγ-
 ματα συλλέγων + καὶ οὐκ εἶπαν οἱ
 παράγοντες εὐλογία κυρίου ἐφ' ὑμῶν εὐλογία
 καλεῖν ὑμῶν ἐν ὀνόματι κυρίου

W

ΙΔὴ τῶν ἀναβασιῶν ἐκ
 βαθέων ἐκέκραζά σε κύριε
 + κύριε εἰσάκουσον τῆς
 φωνῆς μου γενηθήτω τὰ
 ὦτά σου προσέχοντα εἰς τὴν
 φωνὴν τῆς δεήσεώς μου +
 εἰ ἂν ἀνομίας παρατηρήσει
 κύριε κύριε τίς ὑποστήσεται + ὅτι παρὰ σοὶ ὁ
 ἰλασμός ἐστιν + ἕνεκεν τοῦ νόμου σου ὑπέμ
 εινά σε κύριε ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν
 λόγον σου + ἤλπικεν ἡ ψυχὴ μου ἐπὶ τὸν κύ
 ριον ἀπὸ φυλακῆς πρωίας μέχρι νυκτός ἀπὸ
 φυλακῆς πρωίας ἐλπιάτω Ἰσραηλ ἐπὶ τὸν κύ
 ριον + ὅτι παρὰ τῷ κυρίῳ τὸ ἔλεος καὶ
 πολλὴ παρ αὐτῷ λύτρωσις + καὶ αὐτὸς
 λυτρώσεται τὸν Ἰσραηλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομι
 ῶν αὐτοῦ

Ω

ΙΔὴ τῶν ἀναβαθμῶν τῷ
 Δαυὶδ Κύριε οὐχ ὑψώθη
 μου ἡ καρδία οὐδὲ ἐμετεω
 ρίσθησαν οἱ ὀφθαλμοί μου
 οὐδὲ ἐπορεύθην ἐν μεγάλοις
 οὐδὲ ἐν θαυμασίοις ὑπὲρ ἐμέ

+ εἰ μὴ ἐταπεινοφρόνουσιν

ἀλλὰ ὑψώσα τὴν ψυχὴν μου ὡς τὸ ἀπογεγάλα
 κτισμένον ἐπὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ ὡς ἀντα
 πόδοις ἐπὶ τὴν ψυχὴν μου + ἐλπιάτω Ἰσραὴλ
 ἐπὶ τὸν Κύριον ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος

Ω

ΙΔὴ τῶν ἀναβαθμῶν
 ἐπιήσθητι Κύριε τοῦ Δαυὶδ
 καὶ πάσης τῆς πράγῃτος
 αὐτοῦ + ὡς ὤμοσεν τῷ
 Κυρίῳ ἠΐσατο τῷ Θεῷ
 Ἰακώβ + εἰ εἰσελεύσομαι εἰς
 σκηνώματα οἴκου μου εἰ
 ἀναβήσομαι ἐπὶ κλίνης στρωμνῆς μου + εἰ
 δώσω ὕπνον τοῖς ὀφθαλμοῖς μου καὶ τοῖς
 βλεφάροις μου νυσταγμῶν καὶ ἀνάπαυσιν τοῖς
 κροτάφοις μου + ἕως οὗ εὔρω τόπον τῷ Κυ-
 ρίῳ σκηνώματα τῷ Θεῷ Ἰακώβ + ἰδοὺ
 ἠκούσαμεν αὐτὴν ἐν ἐφραθα εὔρομεν αὐτὴν
 ἐν τοῖς πεδίοις τοῦ ἀρυμοῦ + εἰσελεύσομεθα εἰς
 τὰ σκηνώματα αὐτοῦ προσκυνήσομεν εἰς τὸν
 τόπον οὗ ἔστησαν οἱ πόδες αὐτοῦ + ἀνάστηθι
 Κύριε εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου σὺ καὶ ἡ κιβωτὸς
 τοῦ ἁγιάσματος σου + οἱ ἱερεῖς σου ἐνδύσονται

ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΝ ΚΑΙ ΟΙ ΘΕΙΟΙ ΣΟΥ ΑΓΑΛΛΙΑΣΟΝΤΑΙ +
ἕνεκεν ΔΑΥΙΔ ΤΟΥ ΔΟΥΛΟΥ ΣΟΥ ΜΗ ΑΠΟστρέψῃς
τὸ πρόσωπον τοῦ χριστοῦ σου + ὥμοσεν κύριος
τῷ ΔΑΥΙΔ ἀλήθειαν καὶ οὐ μὴ ἀθετήσει
αὐτήν ἐκ καρποῦ τῆς κοιλίας σου θέσονται ἐπὶ
τὸν θρόνον σου + ἔὰν φυλάζωνται οἱ υἱοί σου
τὴν διαθήκην μου καὶ τὰ μαρτύριά μου
ταῦτα ἃ διδάξω αὐτούς καὶ οἱ υἱοὶ αὐτῶν
ἕως τοῦ αἰῶνος καθισθῶνται ἐπὶ τοῦ θρόνου σου
+ ὅτι ἐξελέξατο κύριος τὴν σιών ἱερέτατο
αὐτήν εἰς κατοικίαν ἑαυτῷ + αὕτη ἡ
κατάπαυσις μου εἰς αἰῶνα αἰῶνος ὡς
κατοικήσω ὅτι ἱερετιάμην αὐτήν + τὴν
θήραν αὐτῆς εὐλογῶν εὐλογήσω τοὺς πτωχοὺς
αὐτῆς χορτάσω ἄρτων + τοὺς ἱερεῖς αὐτῆς
ἐνδύσω σπηρίαν καὶ οἱ θεοὶ αὐτῆς ἀγαλλιάσει
ἀγαλλιάσονται + ἐκεῖ ἐξανατελῶ κέρασ τῷ
ΔΑΥΙΔ ἡτοίμασα λύχνον τῷ χριστῷ μου +
τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ ἐνδύσω λισχύνην ἐπὶ δὲ
αὐτὸν ἐξανθήσει τὸ ἀγίασμα μου

ΙΔὴ τῶν ἀναβασιῶν τῷ
 δαυὶδ ἰδοὺ δὴ τί καλὸν ἢ
 τί τερπνὸν ἄλλ' ἢ τὸ κατ
 οικεῖν ἀδελφοὺς ἐπὶ τὸ αὐτό
 + ὡς μύρον ἐπὶ κεφαλῆς
 τὸ καταβαίνειν ἐπὶ πύγωνα
 τὸν πύγωνα τὸν λαρῶν τὸ
 καταβαίνειν ἐπὶ τὴν ῥίαν τοῦ ἐνδύματος αὐ
 τοῦ + ὡς δρόσος λεριῶν ἡ καταβαίνουσα ἐπὶ
 τὰ ὄρη σιών ὅτι ἐκεῖ ἐνετείλατο κύριος τὴν
 εὐλογίαν καὶ ζωὴν ἕως τοῦ αἰῶνος

W

ἸΔὴ τῶν ἀναβαθμῶν ἰδοὺ
 δὴ εὐλογεῖτε τὸν κύριον
 πάντες οἱ δοῦλοι κυρίου οἱ
 ἐστῶτες ἐν οἴκῳ κυρίου ἐν
 ἀψαλῆς οἴκου θεοῦ ἡμῶν +
 ἐν ταῖς νυξίν ἐπάρατε τὰς
 χεῖρας ὑμῶν εἰς τὰ ἅγια
 καὶ εὐλογεῖτε τὸν κύριον + εὐλογήσει σε κύριος
 ἐκ σιών ὁ ποιήσας τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν

ΑΛΗΛΟΥΙΑ ΔΙΝΕΊΤΕ Τὸ ὄνομα
 κυρίου ΔΙΝΕΊΤΕ ΔΟΥΛΟΙ ΚΥΡΙΟΥ +
 οἱ ἐστῶτες ἐν οἴκῳ κυρίου ἐν
 ἀψάλλε οἴκου θεοῦ ἡμῶν +
 ΔΙΝΕΊΤΕ Τὸν κύριον ὅτι ἀγαθός
 κύριος ψάλλατε τῷ ὀνόματι
 αὐτοῦ ὅτι καλόν + ὅτι τὸν
 ΙΑΚΩΒ ἐξελέξατο ἐαυτῷ ὁ κύριος Ἰσραὴλ εἰς
 περιουσιασμὸν αὐτοῦ + ὅτι ἐγὼ ἔγνων ὅτι
 μέγας κύριος καὶ ὁ κύριος ἡμῶν παρὰ πάντας
 τοὺς θεοὺς + Πάντα ὅσα ἠθέλησεν ὁ κύριος
 ἐποίησεν ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἐν τῇ γῆ ἐν ταῖς
 θαλάσσαις καὶ ἐν πάσαις ταῖς ἀβύσσοις +
 ἀνάγων νεφέλας ἐξ ἐσχάτου τῆς γῆς ἀστράπας
 εἰς ὑετὸν ἐποίησεν ὁ ἐξάγων ἀνέμους ἐκ θησαυ
 ρῶν αὐτοῦ + ὃς ἐπάταξεν τὰ πρωτότοκα
 αἰγύπτου ἀπὸ ἀνθρώπου ἕως κτήνου +
 ἐξαπέστειλεν σημεῖα καὶ τέρατα ἐν μέσῳ σου

ΑΙΓΥΠΤΕ ΕΝ ΦΑΡΑΩ ΚΑΙ ΕΝ ΠΑΣΙ ΤΟΙΣ ΔΟΥΛΟΙΣ
ΑΥΤΟΥ + ὅς ἐπάταξεν ἔθνη πολλὰ καὶ ἀπέ-
κτεινεν βασιλεῖς κραταίους + τὸν σιων
βασιλέα τῶν αἰορραίων καὶ τὸν ωγ βασιλέα
τῆς βασαν καὶ πάσας τὰς βασιλείας χανααν +
καὶ ἔδωκεν τὴν γῆν αὐτῶν κληρονομίαν κλη-
ρονομίαν ισραηλ λαῷ αὐτοῦ + κύριε τὸ
ὄνομα σου εἰς τὸν αἰῶνα κύριε τὸ πνεῦμα σου
εἰς γενεὰν καὶ γενεάν + ὅτι κρίνει κύριος
τὸν λαὸν αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τοῖς δούλοις αὐτοῦ
παρακληθήσεται + τὰ εἰδῶλα τῶν ἐθνῶν
ἀργύριον καὶ χρυσίον ἔργα χειρῶν ἀνθρώπων
+ στόμα ἔχουσιν καὶ οὐ λαλήσουσιν ὀφθαλμοὺς
ἔχουσιν καὶ οὐκ ὄψονται + ὦτα ἔχουσιν καὶ
οὐκ ἐνωτισθήσονται ρίνας ἔχουσιν καὶ οὐκ
ὀσφρανθήσονται χεῖρας ἔχουσιν καὶ οὐ ψηλα-
φήσουσιν πόδας ἔχουσιν καὶ οὐ περιπατήσουσιν
οὐ φωνήσουσιν ἐν τῷ λάρυγγι αὐτῶν οὐδὲ
γάρ ἐστιν πνεῦμα ἐν τῷ στόματι αὐτῶν +
ὅμοιοι αὐτοῖς γένοιντο οἱ ποιοῦντες αὐτὰ καὶ
πάντες οἱ πεπορευότες ἐπ αὐτοῖς + οἶκος ισραηλ

ΕΥΛΟΓΗΣΑΤΕ Τὸν Κύριον οἶκος Δαρῶν ΕΥΛΟΓΗΣΑΤΕ
Τὸν Κύριον + οἶκος Λεβὶ ΕΥΛΟΓΗΣΑΤΕ Τὸν Κύριον
οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον ΕΥΛΟΓΗΣΑΤΕ Τὸν Κύ
ριον + ΕΥΛΟΓΗΤὸς Κύριος ἐκ σιών ὁ κατοικῶν
Ιερουσαλήμ

ΑΛΗΛΟΥΙΑ ΕΞΟΜΟΛΟΓΕΙΣΘΕ ΤΩ
 ΚΥΡΙΩΙ ὅτι χρηστός ὅτι εἰς τὸν
 αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ +
 ΕΞΟΜΟΛΟΓΕΙΣΘΕ ΤΩΙ θεῶι τῶν
 θεῶν ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος
 αὐτοῦ + ΕΞΟΜΟΛΟΓΕΙΣΘΕ ΤΩΙ
 ΚΥΡΙΩΙ τῶν κυρίων ὅτι εἰς τὸν
 αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ + ΤΩΙ ΠΟΙΟΥΝΤΙ
 θαυμασία μεγάλα μόνωι ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ
 ἔλεος αὐτοῦ + ΤΩΙ ΠΟΙΗΣΑΝΤΙ τοὺς οὐρανοὺς ἐν
 συνέσει ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ + ΤΩΙ
 στερεώσαντι τὴν γῆν ἐπὶ τῶν ὑδάτων ὅτι εἰς
 τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ + ΤΩΙ ΠΟΙΗΣΑΝΤΙ
 φῶτα μεγάλα μόνωι ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος
 αὐτοῦ + τὸν ἥλιον εἰς ἐξουσίαν τῆς ἡμέρας
 ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ + τὴν σελήν
 ἠν καὶ τὰ ἄστρα εἰς ἐξουσίαν τῆς νυκτός ὅτι εἰς
 τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ + ΤΩΙ ΠΑΤΑΖΑΝΤΙ

ΑΙΓΥΠΤΟΝ ΣΥΝ ΤΟΙΣ ΠΡΩΤΟΤΟΚΟΙΣ ΑΥΤΩΝ ὅτι εἰς
τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ + καὶ ἐξαγαγόντι
τὸν ἱσραηλ ἐκ μέσου αὐτῶν ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα
τὸ ἔλεος αὐτοῦ + ἐν χειρὶ κραταιᾷ καὶ ἐν
βραχίονι ὑψηλῷ ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος
αὐτοῦ + τῷ καταδιόντι τὴν ἐρυθρὰν
θάλασσαν εἰς διαίσεις ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ
ἔλεος αὐτοῦ + καὶ διαγαγόντι τὸν ἱσραηλ διὰ
μέσου αὐτῆς ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ
+ καὶ ἐκτινάξαντι φαραὼ καὶ τὴν δύναμιν
αὐτοῦ εἰς θάλασσαν ἐρυθρὰν ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα
τὸ ἔλεος αὐτοῦ + τῷ διαγαγόντι τὸν λαὸν
αὐτοῦ ἐν τῇ ἐρήμῳ ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος
αὐτοῦ τῷ ἐξαγαγόντι ὕδωρ ἐκ πέτρας ἀκροτό-
μου ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ + τῷ
πατάξαντι βασιεῖς μεγάλους ὅτι εἰς τὸν
αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ + καὶ ἀποκτείναντι
βασιεῖς κραταίους ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος
αὐτοῦ + τὸν σκῶν βασιλέα τῶν αἰθιοπῶν
ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ + καὶ τὸν
ωφ βασιλέα τῆς βασαν ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ

ἔλεος αὐτοῦ + καὶ δόντι τὴν γῆν αὐτῶν
κληρονομίαν ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ
+ κληρονομίαν Ἰσραὴλ δούλω αὐτοῦ ὅτι εἰς
τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ + ὅτι ἐν τῇ
ταπεινώσει ἡμῶν ἐμνήσθη ἡμῶν ὁ κύριος ὅτι
εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ + καὶ ἐλυτρώ
σατο ἡμᾶς ἐκ τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν ὅτι εἰς τὸν
αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ + ὁ διδοὺς τροφήν
πάσῃ σαρκί ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ
+ ἐξομολογεῖσθε τῷ θεῷ τοῦ οὐρανοῦ ὅτι εἰς
τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐξομολογεῖσθε τῷ
κυρίῳ τῶν κυρίων ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος
αὐτοῦ

ΤΩΙ ΔΑΥΙΔ ΕΠΙ ΤΩΝ ΠΟΤΑΜΩΝ
 ΒΑΒΥΛΩΝΟΣ ΕΚΕΙ ΕΚΑΘΙΣΑΜΕΝ
 ΚΑΙ ΕΚΛΑΨΑΜΕΝ ΕΝ ΤΩΙ
 ΜΗΝΕΘΗΝΑΙ ΗΜΙΑΣ ΤΗΣ ΣΙΩΝ
 + ΕΠΙ ΤΑΙΣ ΙΤΕΛΙΣ ΕΝ ΜΕΣΩΙ
 ΑΥΤΗΣ ΕΚΡΕΜΑΣΑΜΕΝ ΤΑ
 ὄργανα ἡμῶν + ὅτι ἐκεῖ
 ἐπιρῶντες ἡμῶς οἱ λειψαλωτεύσαντες ἡμῶς
 λόγους ᾠδῶν καὶ οἱ ἀπαγαγόντες ἡμῶς ὕμνον
 ἄκατε ἡμῖν ἐκ τῶν ᾠδῶν ΣΙΩΝ + πῶς
 ἄκωμεν τὴν ᾠδὴν κυρίου ἐπὶ γῆς ἀλλοτρίας
 + ἔὰν ἐπιλάθωμαι σοῦ ἱεροῦ Σαλλου ἐπιλησθεῖν
 ἡ δεξιὰ μου + κολληθεῖν ἡ γλῶσσά μου τῶι
 λάρυγγί μου ἔὰν μὴ σοῦ μνησθῶ ἔὰν μὴ
 προανατάξωμαι τὴν ἱεροῦ Σαλλου ἐν ἀρχῇ τῆς
 εὐφροσύνης μου + μνησθητι κύριε τῶν γινῶν
 ἔδωκε τὴν ἡμέραν ἱεροῦ Σαλλου τῶν λεγόντων
 ἐκκενοῦτε ἐκκενοῦτε ἕως ὁ θεμέλιος ἐν αὐτῇ

+ ΦΥΓΑΤΗΡ ΒΑΒΥΛΩΝΟΣ ἢ ΤΑΛΑΪΠΩΡΟΣ ΜΑΚΑ
ΡΙΟΣ ὃς ἈΝΤΑΠΟΔΩΣΕΙ ΣΟΙ Τὸ ἈΝΤΑΠΟΔΟΣΙΑ ΣΟΥ ὃ
ἈΝΤΑΠΕΔΩΚΑΣ ἩΜῖν + ΜΑΚΑΡΙΟΣ ὃς ΚΡΑΤΗΣΕΙ
ΚΑὶ ἔΔΑΦΙΕῖ Τὰ ΝΗΠΙΑ ΣΟΥ ΠΡὸς τὴν Πέτραν

ΤΩ̅ ΔΑΥΙΔ ΕΞΟΜΟΛΟΓΗΣΟΜΑΙ ΣΟΙ
 ΚΥΡΙΕ ΕΝ ὄΛΗ ΚΑΡΔΙΑΙ ΜΟΥ
 ὅΤΙ ἤΚΟΥΣΑΣ Τὰ ρήματα τοῦ
 στόματός μου καὶ ἐναντίον
 ἀγγέλων ψαλῶ σοι + προσ-
 κυνήσω πρὸς ναὸν ἁγίον σου
 καὶ ἐξομολογήσομαι τῷ ὀνό-
 ματί σου ἐπὶ τῷ̅ ἐλέει σου καὶ τῇ ἀληθείᾳ σου
 ὅτι ἐμεγάλυνας ἐπὶ πᾶν ὄνομα τὸ λόγιόν σου
 + ἐν ἧ̅ ἂν ἡμέραι ἐπικαλέσωμαί σε ταχὺ
 ἐπάκουσόν μου πολυρῆσεις με ἐν ψυχῇ μου ἐν
 δυνάμει + ἐξομολογησάσθωσαν σοι κύριε πάν-
 τες οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς ὅτι ἤκουσαν πάντα τὰ
 ρήματα τοῦ στόματός σου + καὶ ἀκάρτησαν
 ἐν ταῖς ὁδοῖς κυρίου ὅτι μεγάλη ἡ δόξα κυρίου
 + ὅτι ὑψηλὸς κύριος καὶ τὰ ταπεινὰ ἐφορᾷ
 καὶ τὰ ὑψηλὰ ἀπὸ μακρόθεν γινώσκει + εἰ
 πορευθῶ ἐν μέσῳ θλίψεως ζήσεις με ἐπὶ ὄργην

ἘΧΘΡῶΝ ΜΟΥ ἐζέτεινας χεῖρά σου καὶ ἔσωσέν με ἡ
δεξιὰ σου + κύριος ἀνταποδώσει ὑπὲρ ἐμοῦ
κύριε τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα τὰ ἔργα τῶν
χειρῶν σου μὴ παρήκ

ΕΙΣ Τὸ τέλος ψαλμὸς τῷ Δαυὶδ Κύριε
 ἔδοκίμασάς με καὶ ἔγνωσ με + εὖ
 ἔγνωσ τὴν καθέδραν μου καὶ τὴν
 ἔγερσίν μου εὖ συνῆκας τοὺς διαλογίς
 μουσ μου ἀπὸ μακρόθεν + τὴν τρίβ
 ον μου καὶ τὴν σχοῖνόν μου εὖ ἐζιχνί
 ασας καὶ πάσας τὰς ὁδοὺς μου προεῖδες
 + ὅτι οὐκ ἔστιν λόγος ἐν γλώσσῃ μου + ἰδοὺ
 Κύριε εὖ ἔγνωσ πάντα τὰ ἔσχατα καὶ τὰ
 ἀρχαῖα εὖ ἐπλάσας με καὶ ἔσθηκας ἐπ ἐμὲ τὴν
 χεῖρά σου + ἐθαυμαστώσῃ ἡ γνῶσις σου ἐξ
 ἐμοῦ ἐκραταιώσῃ οὐ μὴ δύνωμαι πρὸς αὐτήν
 + ποῦ πορευθῶ ἀπὸ τοῦ πνεύματός σου καὶ
 ἀπὸ τοῦ προσώπου σου ποῦ φύγω + εἴην ἀναβῶ
 εἰς τὸν οὐρανόν σου εἴ ἐκεῖ εἴην καταβῶ εἰς τὸν
 ἅιδην πάρει + εἴην ἀναλάβοιμι τὰς πτέρυγας
 μου κατ ὄρθρον καὶ κατασκηνώσω εἰς τὰ ἔσχα
 τα τῆς θαλάσσης + καὶ γὰρ ἐκεῖ ἡ χεὶρ σου

ὁδηγήσει με καὶ καθέξει με ἡ δεξιὰ σου + καὶ
εἶπα ἄρα σκότος καταπαθήσει με καὶ νῦν φωτ
ισκίδε ἐν τῇ τρυφῇ μου + ὅτι σκότος οὐ σκοτι
σθήσεται ἀπὸ σου καὶ νῦν ὡς ἡμέρα φωτι
σθήσεται ὡς τὸ σκότος αὐτῆς οὕτως καὶ τὸ φῶς
αὐτῆς + ὅτι εὐ ἐκθήσω τοὺς νεφροὺς μου
κύριε ἀντελάβου μου ἐκ γαστρὸς μητρὸς μου
+ ἐξομολογήσομαι σοι ὅτι φοβερῶς ἐθαύμασ
τώσῃ θάυμασια τὰ ἔργα σου καὶ ἡ ψυχὴ μου
γινώσκει σφόδρα + οὐκ ἐκρύβη τὸ ὀστοῦν μου
ἀπὸ σου ὃ ἐποίησας ἐν κρυφῇ καὶ ἡ ὑπόστασις
μου ἐν τοῖς κατωτάτοις τῆς γῆς + τὸ
ἀκατέργαστόν μου εἶδον οἱ ὀφθαλμοί σου καὶ
ἐπὶ τὸ βιβλίον σου πάντες γραφῆσονται ἡμέρας
πλασθήσονται καὶ οὐθεὶς ἐν αὐτοῖς + ἐπιὸ δὲ
λίαν ἐτιμώθησαν οἱ φίλοι σου ὁ θεὸς λίαν ἐκρατ
αῖώθησαν αἱ ἀρχαὶ αὐτῶν + ἐξαρτιώσομαι
αὐτοὺς καὶ ὑπὲρ ἁμμιον πληθυνθήσονται
ἐξηγέρθη καὶ ἔτι εἰμὶ μετὰ σου + εἴην
ἀποκτείνῃς ἀμαρτωλοὺς ὁ θεὸς ἄνδρες
αἱμάτων ἐκκλίνατε ἀπ ἐμοῦ + ὅτι ἐρεῖς εἰς

ΔΙΑΛΟΓΙΣΜὸν λήψονται εἰς ματαιότητα τὰς
πόλεις σου + οὐχὶ τοὺς μισοῦντάς σε κύριε
ἐμίσησα καὶ ἐπὶ τοῖς ἐχθροῖς σου ἐζητηκόμην +
τέλειον μῖσος ἐμίσησεν αὐτοὺς εἰς ἐχθροὺς
ἐγένοντό μοι + δοκίμασόν με ὁ θεός καὶ
γνώθι τὴν καρδίαν μου ἔτασόν με καὶ γνώθι
τὰς τρίβους μου + καὶ ἴδè εἰ ὁδὸς ἀνομιᾶς ἐν
ἐμοί καὶ ὁδήγησόν με ἐν ὁδῷ δίκης

ΕΙΣ Τὸ τέλος ψαλλοὺς τῷ Δαυΐδ +
 ἐξελοῦ με κύριε ἐξ ἀνθρώπου πονηροῦ
 ἀπὸ ἀνδρὸς ἀδίκου ῥῦσαί με + οἵτινες
 ἐλογίσαντο ἀδικίας ἐν καρδίᾳ ὄλην
 τὴν ἡμέραν παρετάσσοντο πολέμοις +
 ἠκόνησαν γλῶσσαν αὐτῶν ὡσεὶ ὄφεις
 ἰδοὺ ἀσπίδων ὑπὸ τὰ χεῖλη αὐτῶν διὰ
 ψαλλῖα + φύλαξόν με κύριε ἐκ χειρὸς ἀσιγῶν
 λοῦ ἀπὸ ἀνθρώπων ἀδίκων ἐξελοῦ με οἵτινες
 ἐλογίσαντο ὑποσκελίσαι τὰ διαβήματά μου +
 ἔκρυψαν ὑπερήφανοὶ παγίδα μοι καὶ σχοινία
 διέτειναν παγίδας τοῖς ποσί μου ἐχόμενα
 τρίβου σκάνδαλον ἔθεντό μοι διάψαλλῖα +
 εἶπα τῷ κυρίῳ θεός μου εἴ σύ ἐνώτισαι κύριε
 τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου + κύριε κύριε
 δύναμις τῆς σωτηρίας μου ἐπεκίχασας ἐπὶ τὴν
 κεφαλὴν μου ἐν ἡμέραι πολέμου + μὴ
 παραδῶς με κύριε ἀπὸ τῆς ἐπιθυμίας μου

ἁμαρτωλῶι διελογίσαντο κατ' ἐμοῦ μὴ
ἐγκαταλίπῃς με μήποτε ὑψωθῶσιν διάψαλμα
+ ἡ κεφαλὴ τοῦ κυκλώματος αὐτῶν κόπος
τῶν χειλέων αὐτῶν καλύψει αὐτούς + περ
οῦνται ἐπ' αὐτούς ἄνθρακες ἐν πυρὶ καταβαλεῖς
αὐτούς ἐν ταλαιπωρίαις οὐ μὴ ὑποστῶσιν +
ἄνθρωπος γλωσσώδης οὐ κατεψυγηθήσεται ἐπὶ τῆς
γῆς ἄνθρωπος ἄδικον κακὰ θηρεύσει εἰς διαφθοράν
+ ἔγνωσιν ὅτι ποιήσει κύριος τὴν κρίσιν τοῦ
πτωχοῦ καὶ τὴν δίκην τῶν πενήτων +
πλὴν δίκαιοι ἐξομολογήσονται τῷ ὀνόματί σου
καὶ κατοικήσουσιν εὐθεῖς σὺν τῷ προσώπῳ σου

ΑΛΛΩΔΕ ΤΩΙ ΔΑΥΙΔ ΚΥΡΙΕ
 ΕΚΕΚΡΑΞΑ ΠΡΟΣ ΣΕ ΕΙΣΑΚΟΥΣΘΗ
 ΜΟΥ ΠΡΟΣΧΕ ΤΗΙ ΦΩΝΗΙ ΤΗΣ
 ΔΕΗΣΕΩΣ ΜΟΥ ΕΝ ΤΩΙ ΚΕΚΡΑΓ
 ΕΝΑΙ ΜΕ ΠΡΟΣ ΣΕ + ΚΑΤΕΥΘΥΝ
 ΘΗΤΩ Η ΠΡΟΣΕΥΧΗ ΜΟΥ ΩΣ ΘΥΜ
 ΙΑΙΑ ΕΝΩΠΙΟΝ ΣΟΥ ΕΠΑΡΣΕ ΤΩΝ
 ΧΕΙΡΩΝ ΜΟΥ ΘΥΣΙΑ ΕΣΠΕΡΙΝΗ +
 ΘΟΥ ΚΥΡΙΕ ΦΥΛΑΚΗΝ ΤΩΙ ΣΤΟΜ

ΑΤΙ ΜΟΥ ΚΑΙ ΘΥΡΑΝ ΠΕΡΙΟΧΗΣ ΠΕΡΙ ΤΑ ΧΕΙΛΗ ΜΟΥ
 + ΜΗ ΕΚΚΛΙΝΗΣ ΤΗΝ ΚΑΡΔΙΑΝ ΜΟΥ ΕΙΣ ΛΟΓΟΥΣ
 ΠΟΝΗΡΙΑΣ ΤΟΥ ΠΡΟΦΑΣΙΖΕΣΘΑΙ ΠΡΟΦΑΣΕΙΣ ΕΝ ΑΜΙΑΡ
 ΤΙΑΙΣ ΣΥΝ ΑΝΘΡΩΠΟΙΣ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΟΙΣ ΑΝΟΜΙΑΝ ΚΑΙ
 ΟΥ ΜΗ ΣΥΝΔΥΑΣΩ ΜΕΤΑ ΤΩΝ ΕΚΛΕΙΣΤΩΝ ΑΥΤΩΝ
 + ΠΑΙΔΕΥΣΕΙ ΜΕ ΔΙΚΑΙΟΣ ΕΝ ΕΛΕΕΙ ΚΑΙ ΕΛΕΓΞΕΙ ΜΕ
 ΕΛΑΙΟΝ ΔΕ ΑΜΙΑΡΤΩΛΟΥ ΜΗ ΛΙΠΑΝΑΤΩ ΤΗΝ
 ΚΕΦΑΛΗΝ ΜΟΥ ΟΤΙ ΕΤΙ ΚΑΙ Η ΠΡΟΣΕΥΧΗ ΜΟΥ ΕΝ
 ΤΑΙΣ ΕΥΔΟΚΙΑΙΣ ΑΥΤΩΝ + ΚΑΤΕΠΟΘΗΣΑΝ ΕΧΟ
 ΜΕΝΑ ΠΕΤΡΑΣ ΟΙ ΚΡΙΤΑΙ ΑΥΤΩΝ ΑΚΟΥΣΟΝΤΑΙ ΤΑ

ῥήματα μου ὅτι ἠδύνησαν + ὡσεὶ πάχος γῆς
διερράγη ἐπὶ τῆς γῆς διεσκορπίσθη τὰ ὀστά
ἡμῶν παρὰ τὸν ἄιδην + ὅτι πρὸς σέ κύριε
κύριε οἱ ὀφθαλμοί μου ἐπὶ σέ ἤλπισα μὴ ἄνταν
έλης τὴν ψυχὴν μου + φύλαξόν με ἀπὸ
παγίδος ἧς συνέστησαντό μοι καὶ ἀπὸ σκαν
δάλων τῶν ἐργαζομένων τὴν ἀνομίαν +
πυροῦνται ἐν ἀμφιβλήστρω αὐτοῦ ἁμαρτωλοὶ
κατὰ μόνου εἰμὶ ἐγὼ ἕως οὔ ἂν παρέλθω

ὕνεκός τῷ ΔΑΥΙΔ ἔν τῷ εἶναι αὐτὸν
 ἔν τῷ σπυλαίῳ προσευχή + φωνῆι
 μου πρὸς κύριον ἐκέκραξα φωνῆι μου
 πρὸς κύριον ἐδέηθην + ἐκχενῶ ἐναντ
 ἰὸν αὐτοῦ τὴν δέησίν μου τὴν θλίψίν
 μου ἐνώπιον αὐτοῦ ἀπαγγελῶ + ἐν
 τῷ ἐκλείπειν ἐξ ἐμοῦ τὸ πνεῦμά μου
 καὶ σὺ ἔγνωσ τὰς τρίβους μου ἐν ὁδῷ
 ταύτῃ ἦι ἐπορευόμην ἐκρύψαν παγίδα μοι +
 κατενόουν εἰς τὰ δεξιὰ καὶ ἐπέβλεπον ὅτι οὐκ
 ἦν ὁ ἐπιγινώσκων με ἀπόλετο φύγῃ ἀπ ἐμοῦ
 καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἐκζητῶν τὴν ψυχὴν μου +
 ἐκέκραξα πρὸς σέ κύριε εἶπα σὺ εἶ ἡ ἐλπίς μου
 μερίς μου ἐν γῆι ζώντων + πρόσχεσ πρὸς τὴν
 δέησίν μου ὅτι ἐταπεινώθην σφόδρα ῥῦσαί με
 ἐκ τῶν καταδιωκόντων με ὅτι ἐκραταιώ
 θησαν ὑπὲρ ἐμέ + ἐζάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν
 ψυχὴν μου τοῦ ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματί
 σου κύριε ἐπὶ ὑπομεινοῦσιν δίκαιοι ἕως οὔ

ΑΝΤΑΠΟΔΩΣ ΜΟΙ

ΑΛΛΙΔΕ ΤΩΙ ΔΑΥΙΔ ὅΤΕ ΑΥΤὸΝ ὁ
 υἱὸς ΚΑΤΑΔΙΩΚΕΙ ΚΥΡΙΕ ΕΙΣΑΚΟΥ
 ΣΟΝ ΤΗΣ ΠΡΟΣΕΥΧΗΣ ΜΟΥ ΕΝΩΤΙ
 ΣΑΙ ΤΗΝ ΔΕΗΣΙΝ ΜΟΥ ΕΝ ΤῆΙ ΑΛ
 ΗΘΕΙΑΙ ΣΟΥ ΕΠΑΚΟΥΣΟΝ ΜΟΥ ΕΝ
 ΤῆΙ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΙ ΣΟΥ + ΚΑΙ
 ΜΗ ΕΙΣΕΛΘΗΣ ΕΙΣ ΚΡΙΣΙΝ ΜΕΤΑ
 ΤΟΥ ΔΟΥΛΟΥ ΣΟΥ ὅΤΙ ΟΥ ΔΙΚΑΙΩ
 ΘΗΣΕΤΑΙ ΕΝΩΠΙΟΝ ΣΟΥ Πᾶς ΖΩΩΝ

+ ὅΤΙ ΚΑΤΕΔΙΩΖΕΝ ὁ ἐχθρὸς ΤΗΝ ΨΥΧΗΝ ΜΟΥ
 ἘΤΑΠΕΙΝΩΣΕΝ ΕΙΣ ΓῆΝ ΤΗΝ ΖΩΗΝ ΜΟΥ ΕΚΑΘΙΣΕΝ
 ΜΕ ΕΝ ΣΚΟΤΕΙΝΟΙΣ ὡς ΝΕΚΡΟΥΣ ΛΙΘῶΝΟΣ + ΚΑΙ
 ΗΚΗΔΙΑΣΕΝ ΕΠ' ΕΜΕ Τὸ ΠΝΕΥΜΑ ΜΟΥ ΕΝ ΕΜΟΙ ἘΤΑΡ
 ἈΧΘΗ Ἡ ΚΑΡΔΙΑ ΜΟΥ + ΕΜΗΨΕΘΗΝ ΗΠΙΕΡΩΝ
 ἈΡΧΑΙΩΝ ΚΑΙ ΕΜΕΛΕΤΗΣΑ ΕΝ Πᾶσι ΤΟΙΣ ἔΡΓΟΙΣ ΣΟΥ
 ΕΝ ΠΟΙΗΣΙΑΣΙΝ ΤῶΝ ΧΕΙΡῶΝ ΣΟΥ ΕΜΕΛΕΤΩΝ +
 ΔΙΕΠΕΤΑΣΑ ΤΑΣ ΧΕΙΡΑΣ ΜΟΥ ΠΡὸς ΣΕ Ἡ ΨΥΧΗ ΜΟΥ
 ὡς Γῆ ἌΝΥΔΡὸς ΣΟΙ ΔΙΑΨΑΛΜΑ + ΤΑΧΥ ΕΙΣΑΚΟΥ
 ΣΟΝ ΜΟΥ ΚΥΡΙΕ ΕΖΕΛΙΠΕΝ Τὸ ΠΝΕΥΜΑ ΜΟΥ ΜΗ ἈΠΟ

στρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ καὶ
ὁμοιωθήσῃαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον
+ ἀκουστὸν ποίησόν μοι τὸ πρῶτὸν τὸ ἔλεός σου
ὅτι ἐπὶ σοὶ ἤλπισα γνώρισόν μοι κύριε ὁδὸν ἐν ἧ
πορεύσῃαι ὅτι πρὸς σὲ ἦρα τὴν ψυχὴν μου +
ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου κύριε ὅτι πρὸς σὲ
κατέφυγον + δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλη
μά σου ὅτι σὺ εἶ ὁ θεός μου τὸ πνεῦμά σου τὸ
ἀγαθὸν ὀδηγήσει με ἐν γῆι εὐθεΐαι + ἕνεκα
τοῦ ὀνόματός σου κύριε ζήσεις με ἐν τῇ δικαιο
σύνη σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν μου
+ καὶ ἐν τῷ ἔλεει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς
ἐχθρούς μου καὶ ἀπολεῖς πάντας τοὺς θλί
βοντας τὴν ψυχὴν μου ὅτι δοῦλός σου εἰμι
ἐγώ

Τῶν ΔΑΥΙΔ ΠΡΟΣ Τὸν ΓΟΛΙΑΘ
 ΕΥΛΟΓΗΤΟΣ ΚΥΡΙΟΣ ὁ θεός μου ὁ
 ΔΙΔΑΣΚΩΝ τὰς χεῖράς μου εἰς
 ΠΑΡΑΤΑΞΙΝ τοὺς ΔΑΚΤΥΛΟΥΣ
 μου εἰς ΠΟΛΕΜION + ἑλεός μου
 καὶ ΚΑΤΑΦΥΓΗ μου ἈΝΤΙΛΗ
 ΠΙΠΤΩΡ μου καὶ ῥύστης μου
 ὙΠΕΡΑΣΠΙΣΤΗΣ μου καὶ ἐπ' αὐτῶν ἤλπισα ὁ ὕπο
 τάσσων τὸν λαόν μου ὕψι ἐπέ + κύριε τί ἐστίν
 ἄνθρωπος ὅτι ἐγνώσθης αὐτῶν ἢ γίδεις
 ἄνθρώπου ὅτι λογίζη αὐτόν + ἄνθρωπος μα
 ταιότητι ὠλοικώθη λί ἡμέραι αὐτοῦ ὡσεὶ σικιὰ
 παράγουσιν + κύριε κλίνον οὐρανοὺς σου καὶ
 κατάρβηθι ἄψαι τῶν ὀρέων καὶ καπνίς
 θήσονται + ἄστραψον ἀστραπὴν καὶ σκορπιεῖς
 αὐτοῦ ἐξαπόστειλον τὰ βέλη σου καὶ συν
 τάρξεις αὐτοῦ + ἐξαπόστειλον τὴν χεῖρά σου
 ἐξ ὕψους ἐξελοῦ με καὶ ῥύσαι με ἐξ ὑδάτων

ΠΟΛΛῶΝ ἐκ χειρὸς γένων ἄλλοτρίων + ὧν τὸ
στόμα ἐλάλησεν ματαιότητα καὶ ἡ δεξιὰ
αὐτῶν δεξιὰ ἀδικίας + ὁ θεὸς ᾤδῃν κληθῆναι
ἄσκομαί σοι ἐν ψαλτηρίῳ δεκαχόρδῳ ψαλῶ σοι
+ τῷ δίδόντι τὴν σωτηρίαν τοῖς βασιλεῦσιν
τῷ λυτρουμένῳ δαυὶδ τὸν δοῦλον αὐτοῦ ἐκ
ρομφαίας πονηρᾶς + ῥῖσαί με καὶ ἐξελοῦ με ἐκ
χειρὸς γένων ἄλλοτρίων ὧν τὸ στόμα ἐλάλησεν
ματαιότητα καὶ ἡ δεξιὰ αὐτῶν δεξιὰ
ἀδικίας + ὧν οἱ γιοὶ ὡς νεόφυτα ἠδρυμένα
ἐν τῇ νεότητι αὐτῶν αἱ θυγατέρες αὐτῶν
κεικλωμέναι περικεκωσμημένα ὡς ὀμοίω
μα λαοῦ + τὰ ταμίαι αὐτῶν πλήρη ἐξερρυ
γόμενα ἐκ τοῦτοῦ εἰς τοῦτο τὰ πρόβατα
αὐτῶν πολυτόκα πληθύνοντα ἐν ταῖς ἐξόδοις
αὐτῶν + οἱ βόες αὐτῶν παχεῖς οὐκ ἔστιν
κατάπτωμα φραγμοῦ οὐδὲ διέξοδος οὐδὲ
κραυγὴ ἐν ταῖς πλατείαις αὐτῶν + ἐπιλά
ρισαν τὸν λαόν ὡς ταῦτά ἐστιν μακάριος ὁ λαός
οὗ κύριος ὁ θεὸς αὐτοῦ

Ἰνεσις τῷ Δαυὶδ ὑψώσω σε ὁ θεός
 μου ὁ βασιλεύς μου καὶ εὐλογή
 σω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα
 καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος
 + καθ' ἑκάστην ἡμέραν εὐλογή
 σω σε καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς
 τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα
 τοῦ αἰῶνος + μέγας κύριος καὶ αἰνετός σφόδρα
 καὶ τῆς μεγαλειότης αὐτοῦ οὐκ ἔστιν πέρας
 + γενεὰ καὶ γενεὰ ἐπαινέσει τὰ ἔργα σου καὶ
 τὴν δύναμίν σου ἀπαγγελοῦσιν + τὴν μεγα
 λοπρέπειαν τῆς δόξης τῆς ἀγιωσύνης σου λαλή
 σουσιν καὶ τὰ θαυμάσιά σου διηγῶνται +
 καὶ τὴν δύναμιν τῶν φοβερῶν σου ἐροῦσιν καὶ
 τὴν μεγαλειότητα σου διηγῶνται + ἠνήμι
 νη τοῦ πλήθους τῆς χρηστότητός σου ἐξερεῦ
 ζονται καὶ τῆ δικαιοσύνη σου ἀγαλλιῶνται
 + οἰκτίρων καὶ ἐλεήμων ὁ κύριος μακρό

θυμῶς καὶ πολυέλεος + χρηστὸς κύριος τοῖς
ἐυπλάσι καὶ οἱ οὐκτιροὶ αὐτοῦ ἐπὶ πάντα τὰ
ἔργα αὐτοῦ + ἐξομολογησάτωσαν σοι κύριε
πάντα τὰ ἔργα σου καὶ οἱ ὅσιοί σου εὐλογη
σάτωσαν σε + δόξαν τῆς βασιλείας σου ἐροῦσιν
καὶ τὴν δυναστείαν σου λαλήσουσιν + τοῦ
γνωρίζειν τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων τὴν δυνα
στείαν σου καὶ τὴν δόξαν τῆς μεγαλοπρεπείας
τῆς βασιλείας σου + ἡ βασιλεία σου βασιλεία
πάντων τῶν αἰώνων καὶ ἡ δεσποτεία σου ἐν
πᾶσι γενεᾷ καὶ γενεᾷ + πιστὸς κύριος ἐν τοῖς
λόγοις αὐτοῦ καὶ ὅσιος ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις αὐτοῦ
+ ὑποστηρίζει κύριος πάντας τοὺς κατα
πίπτοντας καὶ ἀνορθοῖ πάντας τοὺς κατερρ
αγμένους + οἱ ὀφθαλμοὶ πάντων εἰς σε ἐλπί
ζουσιν καὶ σὺ δίδως τὴν τροφήν αὐτῶν ἐν
εὐκαιρίαι + ἀνοίγεις σὺ τὴν χεῖρά σου καὶ
ἐπιπλαῖς πᾶν ζῶιον εὐδοκίας + δίκαιος
κύριος ἐν πάσαι ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ καὶ ὅσιος ἐν
πᾶσιν τοῖς ἔργοις αὐτοῦ + ἕγγυς κύριος πᾶσιν
τοῖς ἐπικαλοῦμένοις αὐτόν πᾶσι τοῖς ἐπικαλου

ΜΕΝΟΙΣ ΑΥΤΟΝ ΕΝ ΑΛΗΘΕΙΑΙ + ΘΕΛΗΜΙΑ ΤΩΝ ΦΟ
ΒΟΥΜΕΝΩΝ ΑΥΤΟΝ ΠΟΙΗΣΕΙ ΚΑΙ ΤΗΣ ΔΕΗΣΕΩΣ
ΑΥΤΩΝ ΕΠΑΚΟΥΣΕΤΑΙ ΚΑΙ ΣΩΣΕΙ ΑΥΤΟΥΣ +
ΦΥΛΑΣΣΕΙ ΚΥΡΙΟΣ ΠΑΝΤΑΣ ΤΟΥΣ ΑΓΑΠΩΝΤΑΣ ΑΥΤΟΝ
ΚΑΙ ΠΑΝΤΑΣ ΤΟΥΣ ΑΜΙΑΡΤΩΛΟΥΣ ΕΞΟΛΕΘΡΕΥΣΕΙ +
ΔΙΝΕΣΙΝ ΚΥΡΙΟΥ ΛΑΛΗΣΕΙ ΤΟ ΣΤΟΜΙΑ ΜΟΥ ΚΑΙ
ΕΥΛΟΓΕΙΤΩ Πᾶσα σὰρξ τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ
εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος

ΛΗΛΟΥΙΑ ΑΓΓΑΙΟΥ ΚΑΙ ΖΑΧΑΡΙΟΥ
 ΑΪΝΕΙ Ἡ ΨΥΧΉ ΜΟΥ Τὸν ΚΥΡΙΟΝ
 + ΑΪΝΕΣΩ ΚΥΡΙΟΝ ἐν ΖΩῆΙ ΜΟΥ
 ΨΑΛῶ τῶι θεῶι ΜΟΥ ἕως ὑπ
 ἄρχω + Μὴ πεποιθήατε ἐπ ἄρχ
 οντας καὶ ἐφ υἱοὺς ἀνθρώπων
 οἷς οὐκ ἔστιν σωτηρία + ἐξελεύ
 ρεται τὸ πνεῦμα αὐτοῦ καὶ ἐπιστρέψει εἰς τὴν
 γῆν αὐτοῦ ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρῃ ἀπολοῦνται
 πάντες οἱ διαλογισμοὶ αὐτῶν + μακάριος οὗ ὁ
 θεὸς Ιακωβ βοηθὸς ἡ ἐλπίς αὐτοῦ ἐπὶ κύριον
 τὸν θεὸν αὐτοῦ + τὸν ποιήσαντα τὸν οὐραν
 ὸν καὶ τὴν γῆν τὴν θάλασσαν καὶ πάντα τὰ
 ἐν αὐτοῖς τὸν φυλάσσοντα ἀλήθειαν εἰς τὸν
 αἰῶνα + ποιοῦντα κρίμα τοῖς ἀδικουμένοις
 δίδοντα τροφήν τοῖς πεινώσιν κύριος λέγει
 πεπεδημένους + κύριος ἀνορθοῖ κατερραγιέ
 νοις κύριος σοφοῖ τυφλοῦς κύριος ἀγαπᾷ

ΔΙΚΑΙΟΥΣ + ΚΥΡΙΟΣ ΦΥΛΑΣΣΕΙ ΤΟΥΣ ΠΡΟΣΗΛΥΤΟΥΣ ὉΡ
ΦΑΝΘΝ ΚΑΙ ΧΗΡΑΝ ΑΝΑΛΗΨΕΤΑΙ ΚΑΙ ὉΔΘΝ ΑΠΙΛΑΡ
ΤΩΛΩΝ ΑΦΑΝΕΪ + ΒΑΣΙΛΕΥΣΕΙ ΚΥΡΙΟΣ ΕΙΣ ΤΘΝ
ΛΙΩΝΑ Ὁ ΘΕὸς σου σιων εἰς γενεάν καὶ γενεάν

ΛΛΗΛΟΥΙΑ ΑΓΓΑΙΟΥ ΚΑΙ ΖΑΧΑΡΙΟΥ
 ΑΙΝΕΪΤΕ ΤΟΝ ΚΥΡΙΟΝ ὅτι ἀγαθὸν
 ψαλλὸς τῷ θεῷ ἡμιῶν ἡδὺν
 θεῖν αἰνεσις + οἰκοδομιῶν ἱεροῦ
 σαλλῆμ ὁ κύριος καὶ τὰς διασ
 πορὰς τοῦ ἱσραὴλ ἐπισυνάξει + ὁ
 ἰώμενος τοὺς συντετριμμένους
 τὴν καρδίαν καὶ δεσμεύων τὰ συντρίμματα
 αὐτῶν + ὁ ἀριθμῶν πλήθη ἀστρῶν καὶ πᾶ
 σιν αὐτοῖς ὀνόματα καλῶν + μέγας ὁ κύριος
 ἡμιῶν καὶ μεγάλη ἡ ἰσχὺς αὐτοῦ καὶ τῆς
 συνέσεως αὐτοῦ οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς + ἀναλαμ
 βάνων πραεῖς ὁ κύριος ταπεινῶν δὲ ἀμαρτω
 λῶν ἕως τῆς γῆς + ἐζάρζατε τῷ κυρίῳ ἐν
 ἐξομολογήσει ψάλλατε τῷ θεῷ ἡμιῶν ἐν κι
 θάραι + τῷ περιβάλλοντι τὸν οὐρανὸν ἐν
 νεφέλαις τῷ ἐτοιμάζοντι τῇ γῆι ὑετόν τῷ
 ἐξανατέλλοντι ἐν ὄρει χόρτον καὶ χλόην τῇ

ΔΟΥΛΕΙΑΙ ΤΩΝ ΑΝΘΡΩΠΩΝ + ΔΙΔΩΝΤΙ ΤΟΙΣ ΚΤΗ
ΝΕΣΙ ΤΡΟΦΗΝ ΑΥΤΩΝ ΚΑΙ ΤΟΙΣ ΝΕΟΣΟΙΣ ΤΩΝ ΚΟΡΑ
ΚΩΝ ΤΟΙΣ ΕΠΙΚΑΛΟΥΜΕΝΟΙΣ ΑΥΤΟΝ + ΟΥΚ ΕΝ ΤΗ
ΔΥΝΑΣΤΕΙΑ ΤΟΥ ΙΠΠΟΥ ΘΕΛΗΣΕΙ ΟΥΔΕ ΕΝ ΤΑΙΣ
ΚΗΝΗΜΑΙΣ ΤΟΥ ΑΝΔΡΟΣ ΕΥΔΟΚΕΙ + ΕΥΔΟΚΕΙ ΚΥΡΙΟΣ
ΕΝ ΤΟΙΣ ΦΟΒΟΥΜΕΝΟΙΣ ΑΥΤΟΝ ΚΑΙ ΕΝ ΤΟΙΣ ΕΛΠΙΖΟΥ
ΣΙΝ ΕΠΙ ΤΟ ΕΛΕΟΣ ΑΥΤΟΥ

Α

ΛΗΛΟΥΙΑ ΑΓΓΑΙΟΥ ΚΑΙ ΖΑΧΑΡΙΟΥ
 ΕΠΑΙΝΕΙ ΙΕΡΟΥΣΑΛΗΜ Τὸν κύριον
 αἶνει τὸν θεόν σου σιών + ὅτι
 ἐνίσχυσεν τοὺς μοχλοὺς τῶν
 πυλῶν σου εὐλόγησεν τοὺς υἱοὺς
 σου ἐν σοί + ὁ τρεῖς τὰ ὄρια σου
 εἰρήνην καὶ στέαρ πυροῦ
 ἐπιπλῶν σε + ὁ ἀποστέλλων τὸ λόγιον αὐτοῦ
 τῆι γῆι ἕως τάχους δραμεῖται ὁ λόγος αὐτοῦ
 + τοῦ δίδοντος χιόνα ὡσεὶ ἔριον ὀβλίχλην ὡσεὶ
 σποδὸν πάσσοντος + βάλλοντος κρύσταλλον αὐ
 τοῦ ὡσεὶ ψωλοῦς κατὰ πρόσωπον ψύχους αὐτοῦ
 τίς ὑποστήσεται + ἀποστελεῖ τὸν λόγον αὐτοῦ
 καὶ θήξει αὐτὰ πνεύσει τὸ πνεῦμα αὐτοῦ καὶ
 ῥυήσεται ὕδατα + ἀπαγγέλλων τὸν λόγον
 αὐτοῦ τῶι ἰακωβ δικαιοῦματα καὶ κρίματα
 αὐτοῦ τῶι ἰσραηλ + οὐκ ἐποίησεν οὕτως
 παντὶ ἔθνει καὶ τὰ κρίματα αὐτοῦ οὐκ

ἔδηλωσεν αὐτοῖς

ΛΗΛΟΥΙΑ ΑΓΓΑΙΟΥ ΚΑΙ ΖΑΧΑΡΙΟΥ
 ΑΙΝΕΪΤΕ ΤΟΝ ΚΥΡΙΟΝ ΕΚ ΤΩΝ ΟΥΡΑ
 ΝΩΝ ΑΙΝΕΪΤΕ ΑΥΤΟΝ ΕΝ ΤΟΙΣ ΨΥΧΙ
 ΤΟΙΣ + ΑΙΝΕΪΤΕ ΑΥΤΟΝ ΠΑΝΤΕΣ ΟΙ
 ἌΓΓΕΛΟΙ ΑΥΤΟΥ ΑΙΝΕΪΤΕ ΑΥΤΟΝ
 Πᾶσαι αἱ ΔΥΝΑΜΕΙΣ ΑΥΤΟΥ +
 ΑΙΝΕΪΤΕ ΑΥΤΟΝ ἩΛΙΟΣ ΚΑΙ ΣΕΛΗΝΗ
 ΑΙΝΕΪΤΕ ΑΥΤΟΝ ΠΑΝΤΑ Τὰ ἄστρα ΚΑΙ Τὸ Φῶς +
 ΑΙΝΕΪΤΕ ΑΥΤΟΝ Οἱ ΟΥΡΑΝΟὶ ΤΩΝ ΟΥΡΑΝΩΝ ΚΑΙ Τὸ
 ὕδωρ τὸ ὑΠΕΡᾶνω ΤΩΝ ΟΥΡΑΝΩΝ + ΑΙΝΕΣΑ
 ΤΩΣΑΝ Τὸ ὄνομα κυρίου ὅτι ΑΥΤὸς εἶπεν ΚΑΙ
 ἐΓΕΝΗΘΗΣΑΝ ΑΥΤὸς ἐνετείλατο ΚΑΙ ἐκτίσθησαν
 + ἔστησεν ΑΥΤὰ εἰς τὸν αἰῶνα ΚΑΙ εἰς τὸν
 αἰῶνα τοῦ αἰῶνος πρόσταγμα ἔθετο ΚΑΙ οὐ
 παρελεύσεται + ΑΙΝΕΪΤΕ ΤΟΝ ΚΥΡΙΟΝ Εἰς τῆς γῆς
 δράκοντες ΚΑΙ Πᾶσαι ἄβυσσοι + Πῦρ χάλαζα
 χιών κρῦσταλλοσ πνεῦμα καταιγίδοσ τὰ ποι
 οῦντα τὸν λόγον ΑΥΤΟΥ + τὰ ὄρη ΚΑΙ ΠΑΝΤΕΣ

οἱ βουνοὶ ἔξυλα καρποφόρα καὶ πᾶσαι κέδροι +
τὰ θηρία καὶ πάντα τὰ κτήνη ἕρπετὰ καὶ
πετεινὰ πτερωτὰ + βασιλεῖς τῆς γῆς καὶ πάν
τες λαοὶ ἄρχοντες καὶ πάντες κριταὶ γῆς +
νεανίσκοι καὶ παρθένοι πρεσβῦται μετὰ νεω
τέρων + αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα κυρίου ὅτι
ὑψώθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ μόνου ἢ ἐξομολόγησις
αὐτοῦ ἐπὶ γῆς καὶ οὐρανοῦ + καὶ ὑψώσει κέρα
λαοῦ αὐτοῦ ἕως πᾶσι τοῖς ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ τοῖς
γίοις κερανα λαῶν ἐγγίζοντι αὐτῶν

ΛΗΛΟΥΣΙΑ ἄκατε τῷ κυρίῳ
 ἄκωια καινὸν ἢ αἴνεσις αὐτοῦ ἐν
 ἐκκλησίαι ὁρίων + εὐφρανθήτω
 Ἰσραηλ ἐπὶ τῷ ποιήσαντι αὐτόν
 καὶ υἱοὶ σιων ἀγαλλιᾶσθωσαν
 ἐπὶ τῷ βασιεῖ αὐτῶν +
 αἰνεῶσθωσαν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐν
 χορῶι ἐν τυμπάνῳ καὶ ψαλτηρίῳ ψαλλάτω
 σαν αὐτῷ + ὅτι εὐδοκεῖ κύριος ἐν λαῶι αὐ
 τοῦ καὶ ὑψώσει πρᾶεις ἐν σωτηρίαι + καυχῆ
 σονται ὅσιοι ἐν δόξῃ καὶ ἀγαλλιᾶσονται ἐπὶ
 τῶν κοιτῶν αὐτῶν + αἱ ὑψώσεις τοῦ θεοῦ ἐν
 τῷ λάρυγγι αὐτῶν καὶ ρομφαῖαι δίστομοι ἐν
 ταῖς χερσὶν αὐτῶν + τοῦ ποιῆσαι ἐκδίκησιν ἐν
 τοῖς ἔθνεσιν ἐλεγμοῦς ἐν τοῖς λαοῖς + τοῦ
 δῆσαι τοὺς βασιεῖς αὐτῶν ἐν πέδαῖς καὶ τοὺς
 ἐνδόξους αὐτῶν ἐν χειροπέδαῖς σιδηραῖς + τοῦ
 ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρίμα ἔγγραπτον δόξα αὐτῷ

ἔστιν πᾶσι τοῖς ὁείοις αὐτοῦ

ΑΛΛΗΛΟΥΙΑ ΔΙΝΕΪΤΕ Τὸν Θεὸν ἐν
 τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ ΔΙΝΕΪΤΕ αὐτὸν
 ἐν στερεώματι δυνάμεως αὐτοῦ
 + ΔΙΝΕΪΤΕ αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυν
 αστείαις αὐτοῦ ΔΙΝΕΪΤΕ αὐτὸν
 κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλω
 σύνης αὐτοῦ + ΔΙΝΕΪΤΕ αὐτὸν
 ἐν ἤχῳ σάλπιγγος ΔΙΝΕΪΤΕ αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ
 καὶ κηθάραι + ΔΙΝΕΪΤΕ αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ
 καὶ χορῶι ΔΙΝΕΪΤΕ αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὄργά
 νῳ + ΔΙΝΕΪΤΕ αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις
 ΔΙΝΕΪΤΕ αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλλαγιστοῦ +
 Πᾶσα πνοὴ ΔΙΝΕΣΑΤΩ Τὸν Κύριον ΑΛΛΗΛΟΥΙΑ

ὦτος ὁ ψαλμὸς ἰδιόγραφος εἰς δαυὶδ
 καὶ ἔζηθεν τοῦ ἀριθμοῦ ὅτε ἐμῶν
 μάχησεν τῷ γολιάδ μικρὸς ἦμην ἐν
 τοῖς ἀδελφοῖς μου καὶ νεώτερος ἐν τῷ
 οἴκῳ τοῦ πατρὸς μου ἐποίμανον τὰ
 πρόβατα τοῦ πατρὸς μου + αἱ χεῖρες
 μου ἐποίησαν ὄργανον οἱ δάκτυλοί
 μου ἤρμωσαν ψαλτήριον + καὶ τίς ἀναγγελεῖ
 τῷ κυρίῳ μου αὐτὸς κύριος αὐτὸς εἰσακούσει
 + αὐτὸς ἐξαπέστειλεν τὸν ἄγγελον αὐτοῦ καὶ
 ἤρην με ἐκ τῶν προβάτων τοῦ πατρὸς μου καὶ
 ἔχρισέν με ἐν τῷ ἐλαίῳ τῆς χρίσεως αὐτοῦ +
 οἱ ἀδελφοί μου καλοὶ καὶ μεγάλοι καὶ οὐκ
 εὐδόκησεν ἐν αὐτοῖς κύριος + ἐξῆλθον εἰς
 συνάντησιν τῷ ἄλλοφύλῳ καὶ ἐπικατηράσατό
 με ἐν τοῖς εἰδώλοις αὐτοῦ + ἐγὼ δὲ σπασά
 μενος τὴν παρ αὐτοῦ μάχαιραν ἀπικεφάλισα
 αὐτὸν καὶ ἦρα ὄνειδος ἐξ υἱῶν ἰσραὴλ

